

உ

கடவுள் துணை.
தெய்வப்புலமைத்
திருவள்ளுவநாயனார்
அருளிச்செய்த

திருக்குறள் மூலம்.

இதன்கருத்துரையுடன்.

—o:0:0—

திருமயிலை,
திருவள்ளுவநாயனார் சநிதியில்
திருத்தொண்டுசெய்துவரும்
மேற்படியூர்.

வி - சுந்தரமுதலியாரால்

தமது - சென்னை
விக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

முதற்பதிப்பு.

கடிகூடுவடு.

இதன் விலை ரூபா - 5.

உ

முகவுரை.

—o:0:0—

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாய

றார் அருளிச்செய்த திருக்குறளுக்குப் பரி
 மேலழகர் முதலியோர் அருளிச்செய்த உரை
 கள், கற்றோர்க்கு அலலால், மற்றோர்க்குப்
 பொருள் விளங்குதல் கடினமாய் இருத்தலைப்
 பற்றி யாவாக்கும் என்தில் பொருள் விளங்
 கும்படி கருத்துரையும், அந்நாயனா சொல்
 லாதுசொலவி விடுத்தருளிய வீட்டுநெறியை
 க் கொற்றவன்குடி - உமாபதிசிவாசாரியர்
 அருளிய சைவசித்தாந்த சாத்திரத்தில் ஒன்
 டு திருவருட்பயனாககூறி இருத்தலால், அத
 ற்குக்கருத்துரையும் பலருக்கு உபயோகமா
 க வெளியிடக்கருதி திருமயிலை - செந்தில்
 வேலுமுதலியார் அவர்கள் நெடுநாள் விரு
 ம்பிய வண்ணம் அச்சிட்டு முடித்தனன்.

வி-சுந்தரமுதலியார்.



சிறப்புப்பாயிரம்.



இஃது

மஹாவீதவான்

புரசை அல்தாவதானம்

சபாபதிமுதலியாரவாகள் மாணுக்கர்

திருமயிலை

சண்முகம்பிள்ளையவர்கள் பாடிய

நேரிசையாசிரியப்பா,

பூவிரிகமலமேவியபெருந்தகை

நாவினினமர்ந்தவோவியக்கொழுந்தீண்

டொன்பான் றலையிட்டநாற்பாளுண்டமிழ்
 இன்பாஞ்சுவைதேக்கிரும்புலவோருருக்
 கொண்டுநான்மாடக்கூடலிற்சங்க
 மண்டபத்தமர்ந்துவயங்கவீற்றிருந்
 திறுமாந்திருப்பவியர்செருக்ககற்றுவான்
 நறுமாமலருறைநான் முகத்தொருவனே
 வெள்ளறிவினரும்வீடுபெறய்துவான்
 வள்ளுவனென்னமகிமிசையவதரித்
 தருந்தமிழ்மடந்தையகமகிழ்ப்புப்
 திருந்தசுவைத்தெய்வத்திருக்குறளென்ன
 வாய்மலாந்தருளிஎன்வகைபெறுமுப்பால்
 தாய்மலர்பொதுளியதொன்முதனிழவில்
 சிறப்புப்பாயிரம்.

௩௩

மீமவுதொன்முதனிகர்மெய்கண்டதேவன்
 ாவியல்சந்திப்பயோநிதிதனிலொரு
 ியன்புரிமுத்தெனவயங்குசுருணுகரன்
 ியம்புரிசுந்தையவுமாபகிசிவன்
 ிருணையினுதவியகிருவருட்பயனா
 ிமாருவருஞ்சீர்மலியோங்குவீட்டுறுப்பென்
 றின்னனகருத்துரையோடுமெற்களித்தனன்
 ினையனியாரெனினியம்புதுமன்ற
 ினையறம்பிறழாமாண்பினிஞொங்கிய
 ினையினயானுமைதன்கரநகிதரும்
 ினையருஞ்சீர்க்குலப்புண்ணியமேரு
 சோழியர்மரபிறீரென்றியகிறலோன்
 கருவிடைபுகாதாகாதலித்தடையும்
 கிருவிடையார்கோத்திரந்தாவந்தோன்
 மாதரார்வாண்முகமகிகண்டஞ்சி
 கோதில்வான்மகியக்குடிலமேயமைதருட
 மேர்குலாம்வியாசமாபுரியிருந்தவச்
 சீர்குலாமப்பாசாமியாஞ்செம்மலும்
 பச்சைவடிவத்தெம்பார்ப்பதியினைய
 பச்சையம்மையும்பரிவினாடி.

செய்தவத்தால்வருஞ்செல்வப்புத்திரன்
 சைவசாதனந்தீனையேநாடுவோன்
 இறைவனமருமிருந்தலயாத்திரை
 கறைதபுமுளத்தொடுகருதியேசெய்வோன்

சு

சிறப்புப்பாயிரம்

காழியர்பெருமான்முதற்கவின்றெய்வ
 மேதாவியரெலாம்விளம்பியதளிகட்
 கீதோரிறும்பூதெனநியாவருமோதுறூஉம்
 கீர்த்தனஞ்சிவநாமப்பெயாகெழீஇய
 ஆத்தியொடுபுகனறவருங்குணசாகரம்
 தொழத்தகுமரசசுதந்தரமுணாத்தும்
 விழுத்தகுமிந்துசனபூஷணியெனும்
 பத்திராசிரியப்பண்பினைவாய்ந்தோன
 நினைக்கமுததிரிரந்தரமளிக்கும்
 தனிக்கணனுதலமர்தருமருணைப்பதி
 ஞானதீபக்குடைநாளுநடைபெறத்
 தானொருநற்றுணையெனச்செறிதகையோன்
 தருமையாவடுதணடுறைமதுரை
 வருமொருபுறவமாநகர்க்கவுணிய
 மாமணியாகினமுனமகததுவநிகேதனம்
 தாமகிழ்பூக்குந்தகைமைசாலறிஞன்
 தெள்ளுதமிழ்கொழிக்குந்திருத்தகுமயிலை
 வள்ளுவாகோயில்வளமலிதொண்டு
 குயிற்றிடுசந்தரக்குரிசிலென்றாமத்
 தியற்றமிழ்ப்புலவெனெனநிலங்குசீரியனே,
 சிறப்புப்பாயிரமுற்றிற்று.

உ

திருமயிலை
 தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார் சரித்திரச்சுருக்கம்.

நூலா

சிரியர் பலரினும் உயர்வொப்பில்லாத சிறப்புப்பொருந்திய முதலூலாசிரியராய் மேற்கொள்ளப்படுகின்றனர். அவரினின்றுத்தோன்றிய திருக்குறளோ வெணின், மக்களுக்கு உணரவேண்டுவனவனைத்தும்பயத்தற்சிறப்புடைத்தாய் விளங்குகின்றது. அவர், மதுரையில் அரசாட்சிசெய்த உக்கிரப்பெருவழுதியென்னும் பாண்டியராஜன்காலத்திலே ஆதிபகவன என்னும் தாய்தந்தையருக்குப் புத்திரராகத்தொண்டை மண்டலத்தில் திருமயிலாப்பூரென்னும் சிவஸ்தலத்திற்கு வடபுறம் இலுப்பைத்தோப்பில் திருவவதாரஞ்செய்தருளினார். அவரிடத்தே விளங்கிய பலவகைப்பட்ட அபூர்வகாரியங்களாலே அவரது தெய்வத்தன்மை உலகத்திற்கு வெளியாக்கப்பட்டது. அவர்யாவர்க்கும் பொதுவான பரமாசாரியராயெழுந்தருளி யிருந்தாலும், அக்காலத்திலே பரிபாகப்பட்டிருந்த கொங்கணசித்தர் ஏலேலசிங்கர் முதலானோர் அவரை வழிபட்டு உபதேசம்பெற்றுய்ந்தனர். அவராலே செய்யப்பட்ட

சு சரித்திரச்சுருக்கம்.

ட திருக்குறள் மதுரைகடைச்சங்கத்தில் அரங்கேறியது. அச்சங்கத்துப்புலவர்கள் அப்போது திருவருளிாலே திறக்கப்பட்ட தமதுமெய்ஞ்ஞானப்பார்வையைக்கொண்டு அவரை நான்முகக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வந்தவரென்றும், அவரினின்றுத்தோன்றிய நூலைச் சிறந்த உத்தரவேதமென்றும், கண்டுக்கொண்டு யாவரும் உணர அவரதுமேன்மையைத் திருவள்ளுவமாலையால் விளக்கினார்கள்.— அப்பால், நாயனார் உலகத்தார்க்கு இல்லறநெறியைக்காட்டும்பொருட்டு வாசுகியென்னுமனைவியோடு

கூடி நெடுங்காவலிருந்து பிறகு விதேகமுத்தியடை
ந்தருளினார்.—

திருவள்ளுவநாயனார்
சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

நாயனார் குருபூசைத்திருநகரத்திரம்.
வெண்பா.

மாசியுத்திரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்விட்
டாசில்பரமுத்தியடைந் தாரால் - காசினியில்
கொல்லா விரதங் குறிக்கொண்டா ரெல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்யினந்த நாள்.

இந்நாயனாருடைய திருக்கோயில் ஸ்ரீகபா
லீஸ்வரர் சந்நிதிக்கு வடபுறம் இருக்கின்றது.

பால், இயல், அதிகார அட்டவணை.



| பால். | பக்கம். | அதிகாரம். | பக்கம். |
|-----------------|---------|---------------|---------|
| அறத்துப்பால். | க | அடக்கமுடைமை. | உஎ |
| பொருட்பால். | அஉ | ஒழுக்கமுடைமை. | உக |
| காமத்துப்பால். | உ௩௦ | பிறனிலவிழை | } ௩௧ |
| இயல். | பக்கம். | யாமை. | |
| இல்லறவியல். | க | பொறையுடைமை. | ௩௩ |
| துறவறவியல். | ௩௨ | அழுக்காறாமை. | ௩௫ |
| அரசியல். | அஉ | வெஃகாமை. | ௩௭ |
| அங்கவியல். | ௧௩௫ | புறங்கூறாமை. | ௩௯ |
| ஒழிபியல். | உ௦௨ | பயனிலசொலாமை. | ௪௧ |
| களவியல். | உ௩௦ | தவணயச்சம். | ௪௩ |
| கற்பியல். | உ௪௭ | ஒப்புரவறிதல். | ௪௫ |
| அதிகாரம். | பக்கம். | ஈகை. | ௪௭ |
| கடவுள்வாழ்த்து. | க | புகழ். | ௪௯ |

| | | | |
|-----------------------------|----------------|----------------|-----|
| வான்சிறப்பு. | ௩ | அநீருடைமை. | ௫௨ |
| நீத்தார்பெருமை. | ௫ | புலானமறுத்தல். | ௫௪ |
| அறன்வலியுறுத்தல். | ௭ | தவம். | ௫௬ |
| இல்வாழ்க்கை. | ௯ | கூடாவொழுக்கம். | ௫௮ |
| வாழ்க்கைத் } துணைநலம். } | ௧௨ | கள்ளாமை. ✓ | ௬௧ |
| புதல்வரைப்பெ } றுதல். } | ௧௪ | வாய்மை. ✓ | ௬௩. |
| | | வெருளாமை. | ௬௫ |
| அன்புடைமை. | ௧௬ | இன்னுசெய்யாமை. | ௬௭ |
| விருந்தோம்பல். | ௧௯ | கொல்லாமை. ✓ | ௬௯ |
| இனியவைகூறல். | ௨௧ | நிலையாமை. | ௭௧ |
| செய்ந்நன்றியறிதல். | ௨௩ | துறவு. | ௭௩. |
| நடுவுநிலைமை. | ௨௫ | மெய்யுணர்்தல். | ௭௫ |
| | | அவாவறுத்தல். | ௭௭ |
| அ | அதிகார அட்டவணை | | |

| அதிகாரம். | பக்கம் | அதிகாரம். | பக்கம். |
|--------------------------------|--------|-------------------------------|---------|
| உளழ். | ௮௦ | இடுக்கணழியாமைகநகந | |
| இறைமாட்சி. | ௮௨ | அமைச்சு. | கநக |
| கல்வி. | ௮௫ | சொல்வனமை. | க௩௮ |
| கல்லாமை. | ௮௭ | வினைத்தாய்மை. | க௪௦ |
| கேள்வி. | ௮௯ | வினைத்திட்டம். | க௪௨ |
| அறிவுடைமை. | ௯௧ | வினைசெயல்வகை. | க௪௪ |
| குற்றங்கடிதல். | ௯௩ | தூது. | க௪௬ |
| பெரியாரைத்து } ணைக்கோடல். } | ௯௬ | மனனரைச்சேர் } ந்தொழுகல். } | க௪௮ |
| சிற்றினஞ்சேராமை. | ௯௮ | குறிப்பறிதல். | க௫௧ |
| தொரிந்துசெயல் } வகை. } | ௧௦௦ | அவையறிதல். | க௫௩ |
| வலியறிதல். | ௧௦௨ | அவையஞ்சாமை. | க௫௫ |
| காலமறிதல். | ௧௦௪ | நாடு. | க௫௭ |
| இடனறிதல். | ௧௦௬ | அரண். | க௫௯ |
| தொரிந்துதெளிதல். | ௧௦௮ | பொருள்செயல் } வகை. } | ௧௬௧ |
| தொரிந்துவினை } யாடல். } | ௧௧௧ | படைமாட்சி. | ௧௬௩ |
| சுற்றந்தழால். | ௧௧௩ | படைச்செருக்கு. | ௧௬௫ |
| பொச்சாவாமை. | ௧௧௫ | நட்பு. | ௧௬௭ |
| செங்கோணுமை. | ௧௧௭ | நட்பாராய்தல். | ௧௬௯ |
| கொடுங்கோண்மை. | ௧௧௯ | பழைமை. | ௧௭௧ |
| விருவந்தசெய் } யாமை. } | ௧௨௧ | தீநட்பு. | ௧௭௩ |
| கண்ணோட்டம். | ௧௨௩ | கூடாநட்பு. | ௧௭௫ |
| ஒற்றாடல். | ௧௨௫ | பேதைமை. | ௧௭௭ |
| உளக்கருடைமை. | ௧௨௭ | புல்லறிவாண்மை. | ௧௮௦ |
| மடியினமை. | ௧௨௯ | இகல். | ௧௮௨ |
| ஆளவினையுடைமை. | ௧௩௧ | பகைமாட்சி. | ௧௮௪ |
| | | பகைத்திறந்தெரிதகஅவு | |
| | | உட்பகை. | ௧௮௮ |

| அதிகாரம். | பக்கம். | அதிகாரம். | பக்கம். |
|------------------------------|---------|-------------------------------------|---------|
| பெரியாரைப் } பிழையாமை. } | 480 | நாணுத்துறவு } ரைத்தல். } | 282 |
| பெண்வழிச்சேரல், ககஉ | | அலரறிவுறுத்தல், 288 | |
| வரைவினமகளிர், ககச | | பிரிவாற்றாமை, 289 | |
| கள்ளுண்ணாமை, ககசு | | படர்மெலிந்தி } ரங்கல், } | 290 |
| குது, ககஅ | | கண்விதுப்பழிதல் 291 | |
| மருந்து, 200 | | பசப்புறுபருவரல், 292 | |
| குடிமை, 201 | | தனிப்படாமிருகி, 293 | |
| மானம், 202 | | நினைநதவர்புலமப கஉசு | |
| பெருமை, 203 | | கனவுநிலையு } [ல் ரைத்தல், } | 295 |
| சான்றாண்மை, 204 | | பொழுதுகண் } டி, ரங்கல், } | 296 |
| பண்புடைமை, 205 | | உறுப்புலன } ழிதல், } | 297 |
| நன்றியில் } செல்வம், } | 206 | நெஞ்சொடு } கிளத்தல், } | 298 |
| நாணுடைமை, 207 | | நிறையழிதல், 299 | |
| குடிசெயல்வகை, 208 | | அவர்வயின் } விதும்பல், } | 300 |
| உழவு, 209 | | குறிப்பறிவுறுத்த } புணர்ச்சிவி } | 301 |
| நல்குரவு, 210 | | தும்பல், } | 302 |
| இரவு, 211 | | நெஞ்சொடு } புலத்தல், } | 303 |
| இரவச்சம், 212 | | புலவி, 304 | |
| கயமை, 213 | | புலவிநுணுக்கம், 305 | |
| தகையணங் } குறுத்தல், } | 214 | ஊடலுவகை, 306 | |
| குறிப்பறிதல், 215 | | | |
| புணர்ச்சிமகிழ்தல், 216 | | | |
| நலம்புனைந்து } ரைத்தல், } | 217 | | |
| காதற்சிறப்பு } ரைத்தல், } | 218 | | |

ஆசிரியர் பெயர்-க.

திருவள்ளுவர்.

நாயனார்.

தேவர்.

முதற்பாவலர்.

தெய்வப்புவலர்.

நான்முகனார்.

மாதானுபங்கி.

செங்காப்போதார்.

பெருநாவலர்.

நூலின்பெயர்-க.

திருக்குறள்.

முப்பாணூல்.

உத்தரவேதம்.

தெய்வநூல்.

திருவள்ளுவர்.

பொய்யாமொழி.

வாயுறைவாழ்த்து.

தமிழ்மறை.

பொதுமறை.

இந் நூலின் உரையாசிரியா பெயர்.—க0.

வெண்பா.

தருமர் மணக்குடையர் தாமத்தர் நச்சர்

பரிமேலழகர் பருதி - திருமலையர்

மல்லர் கவிப்பெருமாள் காளிங்கர் வள்ளுவர் நூற்

கெல்லையுரை செய்தா ரிவர்.

இந் நூற்களின் சிறப்பு.

வெண்பா.

தேவர் குறளும் திருநான் மறைமுடிவும்

மூலத்தமிழும் முனிமொழி யும் - கோவை

திருவா சகமும் திருமூலர் சொல்லும்

ஒருவா சகமென் றுணர்.

வள்ளுவர் நூ லன்பர் திரு வாசகந்தொல் காப்பியமே

தென்னுபரி மேலழகர் செய்தவுரை - ஒள்ளியசீர்

தொண்டர் புராணம் தொகைச்சித்தி யாராறுந்

தண்டமிழின் மேலாந் தரம்.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.



திருவள்ளுவநாயனார்.



உ

சற்குருதுணை.

திருக்குறள்மூலமும்,

கருத்துரையும்.

—o:~o—

அறத்துப்பால்.

—o:~o—

க-அநிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து.

—o:~o—

அநிதாவது-கவி தானவழிபடுகடவுளையாயினும், எடுத்துக்கொள்ளப்பட்ட பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாயினும் வாழ்த்துதலாம். அவைகளுள்-இவ்வாழ்த்து ஏற்புடைக்கடவுளை யென்றறிக.

—o:~o—

அகர முதல வெழுத்தெலலா மாதி

பகவன் முதற்றே யுலகு. ✓

(கருத்துரை.) எழுத்துக்களெல்லாம் அகரத்தை முதலாக உடையன - அதுபோல உலகம் கடவுளை முதலாக உடையது. (க)

ஈற்றதனு லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
ஈற்றா டொழாஅ ரெனின். ✓

(க-ரை.) கடவுளை வணங்காராகில் கற்றதன்ற பயனில்லை. (உ)

உ திருக்குறள்மூலமும்

மலாமிசை யேகினுன மாணடி சோந்தார
நிலமிசை நீடுவாழ் வார.

(க-ரை.) கடவுளடிக்கிணைச் சேர்ந்தவர்கள் மோட்சத்தில் வாழ்வார்கள். (ங)

வேணடுதல வேண்டாமை யிலானடி. சேர்ந்தாராக், கியாண்டு மிடுமபை யில. ✓

(க-ரை.) கடவுளடிக்கிணைச் சேர்ந்தவர்களுக்குப் பிறவிதனுபவங்கள் இல்லை. (ச)

இருள்சே நிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சோ புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(க-ரை.) கடவுளுடைய கீர்த்தியை விரும்பின
வரிடத்து நல்வினைநீவினைகள் சேரா. (சு)

பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழு
க்க, நெறிநினரா நீவொழ் வார.

(க-ரை.) கடவுள்வழியிலே நின்றவர்கள் நீழே
வாழ்வார்கள். (சு)

தனக்குவமை யில்லாதான் னுள்சேர்ந்தார்க்
கலலான், மனக்கவலை மாற்ற லரிது. ✓

(க-ரை.) கடவுளுடைய திருவடியைச் சேராத
வர்களுக்கு மனக்கவலை நீக்குதல் இல்லை. (எ)

அறவாழியநதணன னுள்சோநதாக்கலலாற
அறவாழி நீந்த லரிது

(க-ரை.) கடவுளடிகளைச் சேராதார்க்குப்பொரு
ளும் இன்பமுண்டிய கடல்களைக்கடத்தல் கூடாது.
கருதனூரையும் ந.

கோளில் பொறியிற் குணமில்வே யென
குணத்தான், னுளை வணங்காத் தலை.

(க-ரை.) கடவுள்பாதங்களை வணங்காததலைகள்
பயன்படா. (சு)

பிறவிப் பெருங்கட வீந்துவர் நீந்தா
நிறைவ னடிசேரா தா.

(க-ரை.) கடவுள் பாதங்களைச் சேர்ந்தவர்கள்
பிறவிக்கடலைக்கடப்பார்கள், சேராதவர்கள் பிற
விக்கடலைக்கடக்கமாட்டார்கள். (கௌ)

உ ம். அந்.—வாண்சிறப்பு.

அஃதாவது - கடவுளது ஆணையால் உலகமும், அதற்குறுதியாகிய அறம் பொருள் இன்பங்களும், நடத்தற்கு ஏதுவாகியமழையினதுசிறப்பைச் சொல்லுதலாம்.

வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
 றுனமிழ்த மென்றுணர்ற் பாற்று.

(க-ரை.) மழையானது நீங்காநீ பெய்துசிற்க உயிர்களானவை நிலைபெற்று வருகையால் அம்மழை உயிர்களுக்கு அமிர்தம். (க)
 துப்பாக்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க் குத், துப்பாய தூஉ மழை.

ச திருக்குறளமூலமும்

(க-ரை.) உண்பவாக்கு நன்மையாகிய உணவுக னையுண்டாக்கி அவவுணவை உண்பவாக்குத் தானும் உணவாகநிற்பது மழை. (உ)
 விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத் துண்ணின றுடற்றும பசி

(க-ரை.) மழைபெய்யாது பொய்க்குமாகில் உல கில் பசியானது உயிர்களை வருத்தும். (ங)
 ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென னும வாரி வளங்குன்றிக் கால

(க-ரை.) மழைவளங்குறைந்தால் பயிசெய்யமாக் கள் ஏருழா. (ச)
 கெடுபபதூஉங் கெட்டார்க்குச் சாரவாய்மற் றுங்கே, யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை.

(க-ரை.) கெடுப்பதும் கெட்டவரைக் காப்பதும் மழை. (஠)
 விசும்பிற் றுளிகீழி னல்லான்மற் றுங்கே பசும்புற் றலைகாண பரிது.

(க-ரை.) மழைபெய்யாவிடில் புல்லின் தலையைக் காணுதல் அரிது. (ஆ)

நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந
தெழிவி, தான்ல்கா தாகி விடிந்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிட்டால் நெடியகட
லும் ளளம் குறையும். (எ)

சிறப்பொடு பூசனை செலலாது வானம
வறக்குமேல வானோக்கு மீண்டு.

கருத்துறையும் (டு)

(க-ரை.) மழைபெய்யா விட்டால் இவவுலகில்
தேவர்களுக்கும் பூசை நடவாது. (அ)

தானந தவமிரணநு தங்கா வியனுலகம
வானம வழங்கா தெனின்.

(க-ரை.) மழைபொழியாவிடல் உலகத்தில் தரு
மமும் தவமும் உண்டாகா. (க)

நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(க-ரை.) எவ்வகைமேன்மையுடையோர்க்கும் நீ
ரையல்லாமல் உலகியலானது நடவாது, அதுபோல
மழையையல்லாமல் நீரொழுக்கம் கிடையாது.

ந.-ம். ௮௩.—நீத்தார்பெருமை.

அஃதாவது-முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை
யைச் சொல்லுதலாம்.

ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும பணுவற் றுணிவு.

(க-ரை.) தூல்களது நிச்சயமானது துறந்தவர்
மகிமையை மேலானதென்று விரும்பும். (க)

துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
திறநதாரை யெண்ணிக்கொண டற்று.

சு நெடுக்கு, பள்ளமுலமும்

(க-ரை.) துறந்தவர் பெருமையைச் சொல்லில்

இறந்தவாகளை யெண்ணிக் கொண்டாற்போலும்.
இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டா
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) துறவறத்தைக் கொண்டவரது பெரு
மையே இவவுலகில் உயர்ந்தது. (௩)

உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைந்துங் காப்
பான், வரனென்னும வைப்புக்கோர் வித்து.

(க-ரை.) ஐம்பொறிகளையும் ஐம்புலன்களிற்
செல்லாமற்காப்பவன், மோட்ச நிலததுக்கு வித்தா
வான். (௪)

ஐந்தவித்தா னாற்ற லகலவிசுமபு ளாகோமா
னிக் திரனே சாலுங் கரி

(க-ரை.) கௌதமமுனிவல்லமைக்குத் தேவேந்
திரனே சாஸ்தியம். (௫)

செயற்கரிய செய்வா பெரியா சிறியர்
செயற்கரிய செய்தலா தார்.

(க-ரை.) பெரியோர் செய்தற்கு அரிதானவை
களை அறிந்துசெய்வார்கள், சிறியோர் அவ்விதம்
அறிந்து செய்யார்கள். (௬)

சுவையொளி யூற்றோசை நாற்றமென் னைந்
தின், வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(க-ரை.) உலகமானது பஞ்சதன்மாத்திரைகளை
யறிபவனிடத்தே. (௭)
கருத்துரையும். ௮

சிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும். ✓

(க-ரை.) முனிவரது மகிமையை அவர்கள் மந்தி
ரங்களேகாட்டும். (௮)

குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(க-ரை.) முனிவரது கோபம் கோபிக்கப்பட்ட
வராலே தடுக்கமுடியாது. (௯)
அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்

குஞ், செந்தனமை பூண்டொழுக லான்.

(க-ரை.) அந்தணா என்று சொல்லப்படுவோர் முனிவர்களே. (க0)

ச-ம். அந்.—அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது - அம்முனிவரால் அறிவிக்கப்பட்ட மூன்றுள் அறமானது மற்ரைப்பொருள் இன்பங்கள்போல் ஆகாமல் இம்மை மறுமை வீடு என்கிற மூன்றையும் தருதலால் அவற்றினும் உறுதியுடைத்தென்று சொல்லுதலாம்.

சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனா மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) மக்களுயிர்க்குத் தருமத்தின் மேற்பட்டது இல்லை. (க)

அ ந்ருககுறளமுமமும

அறத்தினூஉங் காக்கமு மிலலை யதனை
மறததளி னூங்கில்லை கேடு.

(க-ரை.) தருமத்தின் மேற்பட்ட செல்வமும் இல்லை, அத்தருமத்தை மறத்தலைப்பாக்கினும் கேடும இல்லை. (உ)

ஒல்லும் வகையா லறவினை யோவாதே
செலனுமவா யெல்லாஞ் செயல.

(க-ரை.) மனம் வாக்கு காயம் இம்மூன்றாலும் தருமஞ்செய்யக் கடவா. (ங)

மனத்துக்கண மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற

(க-ரை.) தருமஞ்செய்பவனது மனம் மாசற்று இருக்கக்கடவது. அறம் அவ்வளவே. (ச)

அழக்காறவாவெகுளி யின்னாச்சொன்னாஞ்
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(க-ரை.) பொறாமை ஆரை கோபம் கடுஞ்சொல்
இரான்ருமகழந்து நடந்ததேதருமம். (டு)
அன்றறிவா மென்றா தறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத துணை.

(க-ரை.) இறக்கும்போது தருமம்செய்வோபென்
னது இருக்கும்போதே தருமம் செய்க. அத்தரு
மம் இறக்கும்போது உதவியாம். (சு)
அறத்தா நிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே றீந்தா னிடை. V
கருத்துரையும் கூ

(க-ரை.) தருமம்செய்தவினபயனை சிவிகை ஏறு
வனிடத்திலும், அதைசெய்யாமையால்வருமபய
னை அச்சிவிகை எடுப்பவனிடத்திலும் காணலாம்.
நிழலாள் படாமை நன்றறின்தொருவலா
நாழலாள் வழிபடைக்குங் கல்.

(க-ரை.) ஒருவன் தருமத்தைச்செய்தால் அத்
தருமம் அவன்பிறப்பை நீக்கும். (அ)
அறத்தான வருவதே யின்பமற் றெலலாம்
புறத்த புகழு மில.

(க-ரை.) தன்மனைவியோடு கூடும் இன்பமே
இன்பமாகும், பிறனனைவியோடு கூடும் இன்பம்
துன்பமாகும். (கூ)

செயற்பால தோரு மறனை பொருவற்
சுயற்பால தோரும பழி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குச் செய்யத்தக்கது நல்வி
னை, செய்யத்தகாதது தீவினை. (கஃ)

இ ல் ல ற ம்.

இல்லறமாவது - இல்லாழ்க்கைக்குச் சொல்லப்ப
டுகிற வழியிலே நின்று அதற்குத் துணையாகியகற்பு
டைய மனைவியோடுகூடிச் செய்ப்படும் அறமாம்.

அந்தாவது - மனையாளோடு கூடிவாழ்ந்தலினது
பிறப்பாம்.

க0 திருக்குறள்மூலமும்

இலவாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவாங்
கு, நல்லாற்றி னின்ற துணை. ✓

(க-ரை.) இல்லறத்தில் வாழ்பவன், பிரமசாரி
வானப்பிரததன் சந்நியாசி இம்மூவாக்கும், துணை
யாவான். (க)

தூறத்தார்க்குத் துவ்வா தவர்க்கு மிறத்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான துணை. ✓

(க-ரை.) தூறத்தவர்க்கும், வறியவாக்கும், இறந்
தவர்க்கும், இலவாழ்வான் துணை. (உ)

தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க ரு
னென்றாங், கைம்புலத்தா ரேமப றலை.

(க-ரை.) பிதிர்க்கும் தெய்வத்திற்கும் விருந்திற்
கும் இனத்திற்கும் தனக்கும் தருமமசெய்தல் தலை
மையான தருமம். (ஈ)

பழியஞ்சிப் பாத்தூ ணுடைத்தாயின் வாழ்க்
கை, வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(க-ரை.) பாவத்திற்குப்பயந்து பொருளைத்தேடிப்
பங்கிட்டு உண்ணும் ஒருவன் சந்ததியானது குறை
தல் இல்லை. (ச)

அன்பு மறனு முடைத்தாயி னிலவாழ்க்கை
பண்பும பயனு மது.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கை அன்பையும்
அறததையும் உடைத்தானால், அவவுடைமையா
னது குணமும் பிரயோசனமுமாம். (ஊ)

கூருந்துணையும்.

நக

.அறத்தாற்றி னிலவாழ்க்கை யாற்றிற் புறந
தாற்றிற், போலுய்ப பெறுவ தெவன.

(க-ரை.) ஒருவன் இவ்வாழ்க்கையைத் தருமவ
ழியாக நடத்துவானால் தூறதததிற்போய்ப பெ

றுமபயன எனன்? (சு)

இயல்பினு னிலவாழ்க்கை வாழ்பவ னென்
பான், முயலவாரு னெலலாந தலை.

(க-ரை.) தரும இயல்போடு இல்லறத்தில் வாழ்
பவன தவஞ்செய்வார எல்லாருள்ளும் தலையாவான்.

.ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னேன்மையுடையது.

(க-ரை.) தவத்தோரை தவவழியில் நடக்கச்
செய்து நானும் தன் இல்லறத்தினின்று தவறாத
வாழ்க்கையானது, தவஞ் செய்வோ நிலையினும்
பொறுமையுடையது. (அ)

அறனெனப்பட்டதே யில்வாழ்க்கையெஃதும
பிறன்பழிப்ப திலலாயி னன்று.

(க-ரை.) அறம என்று சொல்லப்பட்டது இல்
வாழ்க்கையாகும், துறவறமும் பிறனாற்பழிக்கப்படு
வது இல்லாதிருந்தால் நல்லது. (க)

வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானு
றையுந், தெய்வத்துள் வைக்கப் படும.

(க-ரை.) இல்லறத்துவழுவாதுவாழ்பவன் தெய்
வத்துள் ஒருவனாக மிக்கப்படுவான். (அ)

கஉ. திருக்குறள்மூலமும்

கா-ம். அந்.—வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது - அவ்வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையா
கிய மனையாளது நன்மையாம.

மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற்கொண
டான், வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(க-ரை.) இல்லறத்திற்குத்தக்க நற்குணநற்செய்
கை உடையவளாகித் தனனைக்கொண்டகணவன்
வரவுக்குத்தக்க செலவுசெய்பவள் இல்வாழ்க்கைக்

குத் துணையாவாள். (க)
மனைமாட்சி யிலலாள் கணில்லாயின் வாழ்க்கை,
யெனைமாட்சித் தாயினு மில.

(க-ரை.) இலலறத்திற்குத்தருநத நற்குணநற் செய்கை மனையெளிடத்து இலலாதாயின், அவ வில்வாழ்க்கை எவ்வளவு சிறப்புடைத்தாயினும் பய னில்லை. (உ)

இலலதெ னிலலவண் மாண்பான லுள்ளதெ னிலலவண் மாணுக் கடை.

(க-ரை.) மனையவள் நற்குணநற்செய்கையுடையவளாகில் இல்லாததொன்றுமில்லை, அமமனைவி நற்குணநற்செய்கை இல்லாதவளாகில் உள்ள தொன்றுமில்லை. (ஈ)

பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள் கற்பென்னுந் திண்மையுண டாகப பெறின்.

கருந்துறையும கந.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறுமபேறுகளுக்குள் கற் றுடைய மனைவியைப்பாக்கினும் எவையிருக்கின னான? (ச)

தெய்வத் தொழாஅள் கொழுநற் றொழுதெழு ாரள், பெய்யெனப பெய்யு மழை.

(க-ரை.) பிறதெய்வத்தை உணங்காளாகிக் கண னனைத்தொழுது எழுபவள் பெய என்று சொல்ல மழைபெய்யும். (ஊ)

தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகை சான்ற, சொற்காத்துச் சோராவிலாள் பெண்.

(க-ரை.) கற்பில் இருந்து தன்னைக்காத்துத் தன்கணவனைக் காப்பாற்றி நற்குணநற்செய்கை களை மறவாதவளே மனையவள். (சு)

சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர் னிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(க-ரை.) கணவர்களைத் தகவென்செய்யும்?

பெண்கள் கற்பால் தங்களைக் காத்துக்கொள்ளுங்
காவலே தலைமையானகாவல். (எ)

பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்
சிறப்புப், புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(க-ரை.) பெண்கள் கணவரை வணங்கப்பெற்
றால், சவர்க்கத்தில் தேவரால் வணங்கப்படும் பெருஞ்
சிறப்பை அடைவர். (அ)

புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார் முன்
னேறுபோற் பீடு நடை.

கச திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) கறபு எனனும் தீர்த்தியை விரும்பிய
மனையவளில்லாதவாக்குத தமது பகைவர்முன சித்
கம்போலும் பெருமிதநடை இல்லை. (க)
மங்கல மென்ப மனைமாடசி மற்றத
னன்கல னன்மக்கட் பேறு.

(க-ரை.) மனையவளது நற்குணநற்செய்கைகளை
ஒருவனுக்கு னனமை என்றும் நல்லபுததிரரைப்பெ
றுதலை அந்நன்மைக்கு ஆபரணம் என்றுஞ் சொல்
லுவர். (க0)

எ-ம், அந். -- புதல்வரைப்பெறுதல்.

அஃதாவது-முனிவாகடன் கேள்வியாலும் தே
வர்கடன் வேள்வியாலும் தென்புலததார்கடன்
புதல்வரைப்பெறுதலாலும்ல்லது செலுத்தக்கடா
மையால், அக்கடன செலுத்ததற்பொருட்டு நல்ல
மக்களைப் பெறுதலாம்.

பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த
மக்கட்பே நல்ல பிற.

(க-ரை.) ஒருவன் பெறும்பேறுகளுக்குள் அறி
யவேண்டியவைகளை அறிந்த மக்கட்பேற்றை யல்

லது பிற்பேற்றையாம்மதிக்கவேண்டியதில்லை. (க)
எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப்
பண்டபுடை மக்கட் பெறின்.

கருத்ததுரைப்பு

கடு

(க-ரை.) பழிக்கப்படாத நற்குண ரூடைய புதல்
ரைப்பெறுவானாயின், எழுகைப்பிறப்பிலும் துண
புகள் அணுகா. (உ)

தம்பொரு ளென்பதம மக்க ளவாபொரு
டந்தம வினையான் வரும.

(க-ரை.) தம் புதல்வரை தம்பொருளென்று
சொல்லுவார், (ஏனெனில்) பிள்ளைதேடியபொருள்
பிதாவிற்கு வருமாகையால். (ங)

அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(க-ரை.) தம்மக்கள் சிறுகையால் அளாவிய
சோறானது அமிர்தத்தினும் மிக இனியது. (ச)
மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவா
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(க-ரை.) மக்கள் உடலைத்தொடுதல் உடற்கிண்
பம, அவர்சொற்களைக்கேட்டல் செவிக்கின்பம். (ஞ)
குழலினி தியாழினி தென்பர்தம மக்கண்
மழலைச்சொற் கேளா தவா

(க-ரை.) தம்மக்கள் மழலைச் சொற்களைக்கேளா
தவாகள் புள்ளங்குழலிசை இனிதென்றும் விணை
யிசை இனிதென்றும் சொல்லுவா. (ஈ)

தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையதது
முத்தி யிருப்பசு செயல.

கக நிருஞ்சுநள்மூலமும

(க-ரை.) பிதா பிள்ளைக்குச்செய்யும் உதவியா
னது சவையில கல்வியில வலவன என முற்பட்

முருக்கச்செயல. (எ)
 தமமிற்றம மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
 யன்னுயிரக் கெலலா மினிது.

(க-ரை.) தமமக்கள் அறிவுடைமையானது தம்
 மைவிட உலகதது உயிரகளுக்கெல்லாம் இனிதாயி
 ருக்கும். (அ)

ரான்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகளைச்
 சரானேறெ னெனக்கேட்ட தாய்.

(க-ரை.) தன்மகளைக் கல்வியில் வல்லவன்
 எனக்கேட்டதாயானவள் பெற்றகாலத்தைக்காட்
 டிணும் பெருமகிழ்ச்சியை அடைவாள். (க)

மகன்றந்தைக் காற்று முதவி யிவன்றந்தை
 யென்றோற்றான் கொலலெனுஞ் சொல்.

(க-ரை.) பிள்ளை பிதாவுக்குச்செய்யும் உதவியா
 னது இவன்பிதா இவனைப்பெறுதற்கு என்னதவம்
 செய்தானே எனறு பிறாசொல்லுஞ்சொல்லை உண்
 டாக்கல். (க0)

அ.ம். அந்.—அன்புடைமை.

அஃதாவது-அம்மனைவி புதல்வர்முதலாகியசம்பந்
 தமுடையவரிடத்து ஆசையுடையவனாயிருக்கை.
 கருத்துரையும். கள

அன்பிற்கு முண்டோர வடைக்குந்தா மூரா
 வலர், புன்கணீர் பூச நரும.

(க-ரை.) அன்பு செயப்பெற்றவருடைய துன்
 பத்தைக் கண்டபோதே அன்புடையவர் கண்ணீர்
 உள்ளிருந்த அனபைக்காட்டும். (க)

அன்பிலா ரெல்லார் தமக்குரிய ரன்புடையா
 ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(க-ரை.) அன்பில்லாதவரது எல்லாப்பொருள்
 களும் அவர்க்கே உரியன. அன்புடையவா எலும
 பும் பிறர்க்குரியது. (உ)

அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(க-ரை.) மக்களுயிருக்கு உடலோடு உண்டாகிய
சம்பந்தத்தை அன்போடுபொருந்தவந்த பயனென்
பர். (க)

அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நன்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(க-ரை.) அன்பானது ஆசையைத்தரும், அது
சிறுகத்தையுந்தரும். (ச)

அன்புந் தமார்த வழக்கென்ப வையகத்
தீன்புற்ற ரொய்துஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) விண்ணுலகில் அடையும் பேரின்பத்
தை மண்ணுலகில் இவ்வாழ்க்கையில் பொருந்திய
அன்பின்பயனென்பர். (ஊ)

கஅ திருக்குறள்மூலமும்

அறத்திற்கே யன்புசார பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(க-ரை.) அறியாதவர்கள் அறத்திற்கே அன்பு
துணையெனபர், மறத்தை நீக்குதற்கும் அவ்வன்பே
துணையாம். (க)

என்பி லதனை வெயிற்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(க-ரை.) என்பில்லாப்புழுக்களைச் சூரியன் கடு
தல்போல அன்பில்லாவுயிரகளை அறக்கடவுள்சகும்.
அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்
கண், வற்றன் மாரதளிாத் தற்று.

(க-ரை.) அன்பில்லாவுயிரவாழ்க்கையானது வன்
னிலத்திற்பட்டமாம் தளிர்ந்தாற்போலும். (அ)
புறத்துறுப் பெல்லாமெவன் செய்யும்யாக்கை
யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(க-ரை.) உள்ளன்பு இல்லாதார்க்குப் பிறவுறுப்
புக்கள் இருந்து பயனில்லை. (ஈ)

அன்பின் வழிய துயிரிலை யஃதிலார்க்
கென்புதோல போர்த்த வுடமபு.

(க-ரை.) அன்பொடுபொருந்தியவுடலே உயிருள்
ளவுடலாரும், அவவன்பிலலாவுடலே உயிரற்றவு
டலாரும். (க0)

கருத்துரையும்.

கக

கூ-ம். ௨௩.—விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது விருந்தினரையுபசரித்தலாம்.

இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம விருந்
தோம்பி, வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) இல்வாழ்க்கையில் வாழ்வதெல்லாம்
விருந்தினரைக்காப்பாற்றும்பொருட்டு. (க)

விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல சாவா
மருதெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைப் புறம்வைத்துத்
தேவாமிதமாகினும் உண்ணப்படாது. (உ)

வருவிருந்து வைகலுமோம்புவான் வாழ்க்கை
ருவநது பாழ்படுத லின்று.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தினரைக் காப்பாற்றுவன்
வாழ்க்கை கெடுதல் இல்லை. (ஊ)

அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
லவிருந் தோம்புவா னில்.

(க-ரை.) விருந்தினரைக்காப்பவன் வீட்டில் இலக்
மி வாசம்பண்ணுவான். (ச)

வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்
தோம்பி, மிச்சின் மிசைவான் புலம.

(க-ரை.) விருந்தினரைக் காப்பவன் விளைசிலம
தானே விளையும். (ந)

செலவிருந் தோமபி வருவிருநது பார்த்திருப்
பா, னல்விருநது வானத தவர்க்கு.

(க-ரை.) வந்தவிருந்தாளிகளைக்காப்பாற்றிவரும்
விருந்தாளிகளுக்கு ஏதாபார்த்திருப்பவன தேவர்
களுக்கு விருந்தாளியாவான். (சு)

இனைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்
தின, றுனைத்துணை வேள்விப பயன்.

(க-ரை.) விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பய
னுக்கு அளவில்லை அவவிருந்தினர் தருதியளவே
அளவாம். (எ)

பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருநதோ
ம்பி, வேள்வி தலைப்படா தாரா.

(க-ரை.) விருந்தாளிகளைக் காப்பாற்றாதார், பொ
ருளைக்காப்பாற்றி இழந்தோம் என்பார். (அ)

உடைமையு ளின்மை விருநதோம்ப லோம்
பா, மடமை மடவார்க ணுணடு.

(க-ரை.) செல்வத்துள் வறுமையாவது விருந்தி
னரை உபசரியாமை. அது அறிவில்லாரிடத்து
உண்டு. (கூ)

மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகத்திரிந்து
நோக்கக் குழையும விருநது.

(க-ரை.) அணிச்சப்பூ மோந்த இடத்து வாடும்,
விருந்தினாமுகம் வேறுபட்டுப்பார்க்க வாடும். (கௌ)

சுருததுறையும

உக

கௌ-ம். அநீ.- இனியவைகூ றுல்.

அந்தாவது - மனதுள்ள மகிழ்ச்சியை வெளிப்
படுத்துகிற இனிமசொல்லுகளைச் சொல்லுதலாம்.

என்சொலா வீர மனைஇப படிநிலவாஞ்
செமபொருள் கண்டாவாய்ச சொல.

(க-ரை.) அறத்தின்வழியை அறிந்தவரது வாய்ச்
சொற்களே இனியசொற்களாம். (க)

அகனமாந் தீதவி னன்றே முகனமாந்
சின்சொல னாகப பெறிந்.

(க-ரை.) முகம் மலாந்து இனியசொற்களைச்
சொல்லுவானாகில் அது அகம்மலாந்து கொடுத்த
வினும் நல்லது. (உ)

முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானு
மின்சொ லினதே யறம்.

(க-ரை.) தருமானதுஇன்சொல்லீனிடத்தே,
துன்புறுஉந துவ்வாமை யில்லாகும் யார்
மாட்டு, மின்புறுஉ மின்சொ லவாக்கு

(க-ரை.) இனிய சொற்களையுடையவாக்குத்
தன்பம் இலலை. (ச)

பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்
நணியல்ல மற்றுப் பிற.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இன்சொல்லே ஆபரணம்.

உஉ திருக்குறள்மூலமும

அலுவலை தேய வறம்பெருகு நலுவலை
நாடி யினிய சொலின

(க-ரை.) ஒருவன் இன்சொற்சொல்லுவானாகில்
பாவமதேயப் புண்ணியம் வளரும். (சு)

நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று
பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல

(க-ரை.) இனிய சொற்களானவை நீதியையும்
தருமத்தையும் தரும். (ஏ)

சிறுமைபு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமைபு
மிமமைபு மின்பக் தரும்.

(க-ரை.) இன்சொற்களானவை இருபிறப்பிலும்
இன்பத்தைத்தரும். (அ)

இன்சொ வினிதீன்றல காண்பா னெவன்
கொலோ, வன்சொல வழங்கு வது

(க-ரை.) இன்சொல் இன்பத்தைத் தரக்காண்ப
வன வனசொல் சொல்லுவது என்ன? (க)

இனிப வுளவாக வின்னாத கூறல்
கனிபிருப்பக் காய்கவா⁸ தற்று.

(க-ரை.) இன்சொல்லிருக்கஉன்சொல்சொல்லு
தல் கனியிருக்கக் காயைத்தின்றும்போலும். (க0)

கருத்துமையும ௨௩

கக-ம். அந்.—ரெய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது - தனக்குப் பிறாசெய்த நன்றியை
றவாமையாம்.

செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
பானகமு மாற்ற லரிது.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறர் உதவிவேண்டாது செய்த
தவிக்கு மணனுலகததையும் விண்ணுலகததை
ம தந்தாலும் ஒத்தல் அரிது. (க)

ரலத்தி னைச்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
நாலத்தின மாண்ப பெரிது

(க-ரை.) ஒருவன காலத்திற்செய்த உதவி சிறி
யினும் அது உலகினும்பெரிது. (உ)

பயன்நூக்கார செய்த வுதவி நயன்நூக்கி
ரன்மை கடலிற் பெரிது.

(க-ரை.) பினவரும் பலனையெண்ணாமல் செய்த
தவியினது நன்மை, கடலினும்பெரிது. (உ)

பனைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணை
ராக், கொள்வர் பயன்றெரி வார.

(க-ரை.) தினையளவு நன்றிசெய்தாலும் பனைய

வு நன்றியாகக்கொள்வர் பெரியோர். (ச)
 தவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி
 ிசயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து
 ௨௪ நெருங்குநள்முலமும

(க-ரை.) உதவிக்கு அளவு இல்லை, உதவிசெய
 யப் பெறறுக்கொண்டவா மதிழ்ச்சியளவே அள
 வாம். (சு)

மறவறக மாசற்றா கேண்மை துறவற்க
 துனபததுட பெபாயா நட்டி.

(க-ரை.) சூற்றமற்றவரது சினேகத்தை மறவாதி
 ருசுக்கடவன், துனபகாலதது உதவியானவரது
 சினேகத்தை விடாநிருக்கக்கடவன். (சு)
 எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கள்
 விழுமந் துடைததவா நட்டி.

(க-ரை.) துனபத்தை நீக்கினவரது சினேகத்தை
 எழுபிறப்பினும் நீனைப்பா பெரியோரா. (எ)
 நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
 தன்றே மறபபது நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்த நன்றியைமறப்பது தரும்
 மல்ல பிறாசெய்ததீமையை மறப்பதுதான் தரும்.
 கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவாசெய்த
 வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும.

(க-ரை.) நன்மைசெய்தவர் கொன்றாற்போலுந்
 துன்மைசெய்யினும், அவர்முன்செய்த நன்மை
 யொன்றை நீனைக்க அத்துன்மையெல்லாம்கெடும்.
 எநநன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்
 வில்லை, செய்நநன்றி கொன்ற மகற்கு.

கருத்துடையும

௨௫

(க-ரை.) எவ்வகைததரும்ங்களை அழித்தவாகளுக்
 கும ஈடேறும்வழியுண்டாம. செயதநன்றியைக்
 கெடுத்தவர்களுக்கு ஈடேறும்வழியில்லை. (க௦)

ஆஃதாவது - படைவா அயலோர் நடப்பினா இம்
மூவகையோரிடத்தும் அறத்தினவழுமாமல ஒப்ப
நிறகுநிலைமையாம்.

தருதி யெனவொன்று நனறே பகுதியாற்
பாற்பட்ட டொழுக்கப் பெயின்

(க-ரை.) நடுவு நிலைமை என்று சொல்லும் அற
மே நல்லதாம். (க)

செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்ற்
யெச்சததீற் கேமாப புடைத்து.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவனசெல்வமா
னது அவன சந்ததிக்கு உறுதியுடைத்து. (உ)

நன்றே தரினு நடுவிகநதா மாக்கத்தை
யனறே யொழிய விடல.

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையில்லாதவருஞ்செல்வம்
நன்மையைத்தரினும் அதை அப்பொழுதே விடக்
கடவன். (ங)

தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காண்ப படும.

உசு தருகமுறளமூலமும

(க-ரை.) நடுவுநிலைமையுடையவர் நடுவுநிலைமை
யில்லாதவர் எனபதைச் சந்ததியால் காணலாம்.
கேடும் பெருக்கமு மில்லலல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோக் கணி.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நடுவுநிலைமையே அழகு.
கெடுவல்லயா நென்ப தறிகதன் நெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்

(க-ரை.) நடுவுநிலைமை நீங்குவானாயின் கெடக்
கடவன் என்று அறியக்கடவன். (சு)

கெடுவாக வையா துலக நடுவாக

- சீக்கட்டங்கியான் ஞழ்வு.

(ச-ரை.) நடுவுநிலைமையில் நின்றவனது வறுமை
& பெரியோர் தாழ்வாகநினையார். (எ)

ஞ்செய்து சீநூக்குங் கோல்போ லமைந்
தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(க-ரை.) ஒருவர் பக்கமும் சாயாமையே பெரி
யோர்க்கு அழகு. (அ)

சொற்கோட்டமில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மினமை பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லினிடத்தே கோணுதவல்லா
மையே நடுவுநிலைமை. (க)

வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப
பிறவுந் தமபோற் செயின்

கருத்துரைப்பு

உஎ

(க-ரை.) பிற்பொருளையும் தமது பொருளைப்
போலக்காதது வியாபாரஞ்செய்யில் அதுநல்லவி
யாபாரமாம். (க௦)

கந-ம். அந்.—அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது - காயமும், வாக்கும், பனமும், தீய
வழியிலே செல்லாமல் அடங்குதலுடையனாயிருத்
தலாம்.

அடக்க மமரரு னாய்க்கு மடங்காமை
பாரிரு னாய்த்து விடும்.

(க-ரை.) அடக்கமானது ஒருவனைத் தேவருல்
கத்திற்செலுத்தும், அடங்காமையானது நரகத்திற்
செலுத்தும். (க)

காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனிணுஉங்கில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) அடக்கத்தைக் காக்கக்கடவன் மக்களுக்கு அடக்கவிட செல்வம் இல்லை. (உ)
சுறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிற்
பாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(க-ரை.) ஒருவன் அடங்கி நடப்பானாகில் அவனுக்கு அவவடக்கம் மேன்மையைத்தரும். (ங)
விலையிற் றிரியா தடங்கியான றேற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது

உஅ திருக்குறள்மூலம

(க-ரை.) அடங்கிநடப்பவன் அடக்கம் மலையைப் பாக்கினும் மிகப்பெரிது. (ச)
எலலாக்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செலவாகுகே செலவர தகைத்து.

(க-ரை.) அடக்கம் யாவாக்கும் நல்லதாரா,
அது செல்வாககு வேறுசெலவமபோலிருக்கும்.
ஒருமையு ளாமையே லைதடக்க லாற்றி
எழுமையு மேமாப புடைத்து

(க-ரை.) ஒருவன் ஐம்பொறியடக்க வல்லவனாகில் அது ஏழிறப்பிற்கும் உறுதியுடைத்தாம்.
யாகாவா ராயினு ராகாக்க காவாக்காற்
ரோகாப்பா சொலலிழுக்குப் பட்டு.

(க-ரை.) நாவொன்றையேகாக்கக்கடவர், காவாக்கால் சொற்குற்றம் பொருதித் துன்பப்படுவா.
ஒன்றினுந் தீச்சொற் பொருடபய னுண்டாயி
ன்னனாகா தாகி விடும.

(க-ரை.) கொடுஞ்சொல்லொன்று உண்டாயின அவனுக்கு நன்மை உண்டாகாது. (அ)
தீயினாற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

(க-ரை.) தீயாற்சுட்டபுண ஆறும் நாவாற்கட்டபுண ஆறுது. (க)
தீயினாற் சுட்டபு னுள்ளாறு மாறாதே
நாவினாற் சுட்ட வடு.

தங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
பறம்பாக்கு மாற்றி னுழைந்து.

(க-ரை.) கற்று அடங்கவலவனாயிருப்பவனி
-த்து அறக்கடவுள் அடைவன. (ஈ0)

கசு-ம். அந்.—ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது - தங்கள் தங்கள் வருணசிரமங்களு
க்குச் சொல்லப்பட்ட ஆசாரத்தை உடையவனா
யிருக்கையாம்.

நுழுக்கம் விழுப்பந தரலா லொழுக்க
முயிரினு மோமபப படும.

(க-ரை.) ஆசாரமானது சிறப்பைத்தரலால் அவ
வாசாரம் உயிரினும் மேலானது. (க)
பரிதோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்
தோம்பித், தேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) ஆசாரத்தைக்காக்கக்கடவன அவ்வா
சாரமே துணை. (உ)

ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிந்த பிறப்பாய் விடும.

(க-ரை.) ஆசாரமேகுலமாம். அவ்வாசாரமில்லா
மையே குலவீனமாம். (ஈ)

மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பாரப
பான், பிறப்பொழுக்கந் குன்றக் கெடும.

ஈ0 நுஞ்சுமுள்முடிமுடி

(க-ரை.) பார்ப்பான வேதத்தை மறந்தாற் கடி
றுக்கொள்ளலாம், ஆசாரங்குறைந்தால் அவன்குலம்
கெடும. (ச)

அழுக்கா றுடையான்க னுக்கம்போன்றிலை
யொழுக்க மிலான்க னுயாவு.

(க-ரை.) பொழுமையுள்ளவனிடத்துச் செவ்வ
யிலலாமைபோல ஆசாரமில்லாதவனிடத்து மே
னமை இல்லை. (௫)

ஒழுக்கத்தி னொலகா ரூரவோ ரிழுக்கத்தி
னேதம பபொக் கறிநது

(க-ரை.) ஆசாரமில்லாமையால் வருங்குற்றத்
தையறிந்து பெரியோர் அவ்வாசாரத்திற் குறை
யார். (௬)

ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(க-ரை.) ஆசாரத்தால்மேன்மை அடைவர் அவ
வாசாரமில்லாமையால் இழிவு அடைவார். (௭)
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொ
ழுக்க, மென்று மிடும்பை தரும்.

(க-ரை.) ஆசாரமானது தரும்த்திற்குக் காரண
மாகும், தீயவாசாரமானது துன்பத்தைக் கொடுக்
கும். (௮)

ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய
வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்

கருத்துரை புய

௩. ௩

(க-ரை.) நல்லொழுக்கமுள்ளவர்களுக்குத் தீய
சொற்களைச் சொல்லுதல் கூடாவாம். (௯)

உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல பலகற்றுங்
நலலா ரறிவிலா தார்

(க-ரை.) உலகத்தோடுபொருந்த நடத்தலைக் கல்
லாதவர்கள் பல கற்றும் கலலாதவர்களே. (௧௦)

கரு-ம். அந்.—பிறனில்லியையாமை.

அஃதாவது-காமமயக்கதினாலே பிறனது மனை
யானை விரும்பாமையாம்.

பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதை

மை ஞாலத், தறம்பொருள் கண்டார்க ணில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை யிச்சித்து நடக்குந் தன்மையானது பெரியோரிடத்திலீலை. (க)
அறன்கடை நின்றாரு ளெல்லாம் பிறன்கடை நின்றாநிற் பேதையா ரில.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சித்து நடப்பவ ரைப்போல அறிவீனரிலீலை. (உ)
வினிந்தாரின் வேறல்லா மன்ற தெளிந்தாரிற் றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தெளிந்தவரது மனைவியிடத்திற்பாவஞ் செய்து நடப்பவர் உயிரோடிருந்தும் இறந்தவரே.
கஉ. திருக்குறள்மூலமும

எனைத்துணைய ராயினு மெனஞ் சூழைத் துணையுந், தேரான் பிறனில புகல

(க-ரை.) தினையளவும் அறியாதவனாகப் பிறன் மனையாளிடத்திற் செல்லுதல் எவ்வளவுசிறப்புடையராயினும் பிரயோசனமில்லை. (அ)

எளிதென விலலிறப்பா னெய்து மெஞ்ஞான றும், விளியாது நிறகும பழி

(க-ரை.) பிறன் மனைவியிடத்திற் செல்பவன பழிப்பை அடைவான். (ஆ)

பகைபாவ மச்சம பழியென நான்கு மிகவாவா மிலலிறப்பான கரை.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைச் சோபவனிடத்தில் பகை பாவம் அச்சம் பழி இந்நான்கு குற்றங்களும் விட்டு நீங்கா. (ஈ)

அறனியலா னிலவாழ்வா னென்பான பிறனி யலாள், பெணமை நயவா தவன

(க-ரை.) பிறன்மனைவியைவிருமபாதவனே இவ்வாழ்வான எனப்படுவான். (ஊ)

பிறன்மனை நோக்காத பேராணமை சாள் றோக், கறனொன்றோ வானற வொழுக்கு.

(க-ரை.) பிறன்மனைவியை இச்சியாமையே பெரியோர்க்குத் தருமம். (அ)

நலக்குரியா யாரெனினும் மைநீ வைப்பிற்
பிறற்குரியா டோடோயா தாரா.

கருத துரையும் நகூ

(க-ரை.) நன்மைக்குரியவாயாரென்றும் பிறன்
மனைவியைச்சேராதவாகளே. (க)

அறன்வரையா னல்ல செய்யினும் பிறன்வரை
யாள், பெணமை நயவாமை நன்று.

(க-ரை.) தருமத்தைச்செய்யாதவனாய்ப் பாவத
தைச்செய்யினும் பிறன்மனைவியை விருமபாமை
யே நனமை. (க0)

ககூ-ம். அந்.—பொறையுடைமை.

அந்தாவது - காரணமபற்றியாவது அறியாமை
யாலாவது ஒருவன் தமக்கருதநீங்குசெய்தவிடத்தது
தாமும் அதனை அவனுக்குச்செய்யாது பொறுத்த
லுடையராதலாம்.

அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தமமை
யிகழ்வார்ப் பொறுத்த நலை.

(க-ரை.) வெட்டுவோரைத்தாங்கு நிலம்போல
இகழ்வாரைப் பொறுத்துக்கொள்ளாதலே தலைமை
யான தருமம். (க)

பொறுத்த விற்பனை யென்று மதனை
மறத்த லதனினு நன்று.

(க-ரை.) பிறாகுற்றத்தைப் பொறுக்கக்கடவன்,
அக்குற்றத்தை மறத்தல் அப்பொறுமையினும்
நனமை. (உ.)

கூச நிருககுறளமுலமும

இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால வன்மை
யுள், வன்மை மடவாப பொறை

(க-ரை.) தரித்திரத்திலே தரித்திரமாவது விருக்
கினரைக் காப்பாற்றாமையே, வல்லமையிலே வல்
லமையாவது அறிவீனாசெய்த சூற்றத்தைப் பொ
றுத்தலே. (க)

நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறை
யுடைமை, போற்றி யொழுகப் படும.

(க-ரை.) நிறைவைவேண்டுவானாகிற், பொறுமை
யைக் காக்கக்கடவன். (ச)

ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பா
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிநது

(க-ரை.) பெரியோர்கள் பொறுமையிலலாரைப்
பொருளாககிணையார், பொறுமையுள்ளோரையே
பொருளாககிணைப்பார. (ஈ)

ஒறுத்தாக் கொருநானே யின்பம் பொறுத்
தார்க்குப், பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(க-ரை.) பிறர்கூற்றங்கண்டு தண்டித்தவர்க்கு
ஒருநானேயின்பம், பொறுத்தவர்க்கு உலகம் அழியு
மளவும்புகழ். (சு)

திறனலல தற்பிறர் செய்யினு நேரநொக்
தறனலல செய்யாமை நன்று.

(க-ரை.) பிறர்செய்யத்தகாத கொடியவைகளைச்
செய்தாலும் தான் தருமமல்லாதசெயல்களைச் செய்
யாமைநல்லது. (ஊ)

கருநதுரையும.

கடு

மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாநதந
தகுதியான் வென்று விடல.

(க-ரை.) மனச்செருக்கால் பிறாதீமை செய்தா
லும் அவாக்குத தீமைசெய்யாமல நனமைசெய்து
பொறுமையாலவெல்க. (அ)

சூறந் தாரிற் றாய்மை யுடைய நிறநதார்வா
யினனாச்சொ னேற்கிற் பவா.

(க-ரை.) தீயவழியில நடப்பவரதுகொடுஞ்சொற்
களைப் பொறுப்பவா சூறவிகள்போலப் பரிசுத்தகு

னமுடையவா.

(க)

உண்ணாது நோற்பார பெரியர் பிறாசொலுறு
மினனாச்சொ னோற்பாரிற் பின்.

(க-ரை.) தவத்தா பரிநோயைப்பொறுப்பர், அவ
ரும் பிறர்கொடுஞ்சொற்களைப் பொறுப்பவர்களுக்
குப்பினனாவா. (க0)

கள-ம். அதி. ~~பொருளுடைமை.~~
நாழற்குடும்

அஃதாவது - பிறர்செலவம்முதலானவை கண்ட
விடத்துப் பொருமைப்படாமையாம்.

ஒழுக்காராகக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்
சத், தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(க-ரை.) ஒருவன பொருமையில்லாமையே நல்
வழியாகக் கொள்ளக்கடவன. (க)
உசா திருக்குறளமுலமும

விழுப்பேற்றி னஃதொப்ப திலலை யாரமாட்டு
புழுக்காற்றி னனமை பெறின.

(க-ரை.) ஒருவன யாவரிடத்தும்பொருமையில்
லாமையைப் பெறுவானாகில அதைவிட வேறுபே
று இல்லை. (உ)

அறநாககம வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்
கம, பேணு தழுக்கறுப பான

(க-ரை.) பிறனசெலவதைக்கண்டு பொருமை
கொள்வோன் மறுமைக்குத் தருமமும் இமமைக்
குச் செல்வமுமவேண்டாதான என்று சொல்லப்ப
டுவான. (ஈ)

அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம படுபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) பெரியோர் பொருமையாற் பாவங்க
ளைச்செய்யா. (ச)

அழுக்காறுடையார்க் கதுசாலு மொன்றர்
வழுக்கியுங் கேடின் பது

(க-ரை.) பொறமை கேட்டைத்தரும். (இ)
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடுப்பதைக்குறித்துப்
பொறமைகொள்பவனது சுற்றமானது, உடுக்க ஆ
டையும் உண்ணச் சேறும் இல்லாமற்கெடும். (ஈ)
அவ்வித் தழுக்காறுடையானைச் செய்யவ
டவ்வையைக் காட்டி விடும.

கருத்துரையும்.

௩௭

(க-ரை.) பொறமையுடையவனை இலக்குமியா
னவன் பொறமைப்பட்டு மூதேவிக்குக் காட்டி
விட்டு நீங்குவான். (எ)

அழுக்கா ரெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத்
தீயுழி யுய்த்து விடும

(க-ரை.) பொறமையென்னுமபாலியானவன
பொறமைகொண்டவனது செல்வத்தைக்கெடுத்தது
அவனை நாகத்தில தள்ளுவான். (அ)

அவ்விய கொஞ்சத்தா னுககமுஞ் செவ்வியான
கேடு நினைக்கப் படும.

(க-ரை.) பொறமையுள்ளவன் செல்வமும் பொ
றமையில்லாதவன வறுமையும் பழையவினையென்
று எண்ணப்படும. (ஊ)

அழுக்கற் தகன்றாரு மிலலை யஃதிலா
பெருக்கததிற் தீராதாரு மில.

(க-ரை.) பொறமைபட்டுச் செல்வம்பெற்றா
ரும் இல்லை, பொறமைவிட்டுச் செல்வம் நீங்கின
வரும் இல்லை. (க௦)

கடிம். அந்.—வேங்காமை.

அஃதாவது - பிறர்பொருளை வெளவுதற்கு நினை
யாமையாம்.

நடுவின் தி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்
 திக், குற்றமு மாங்கே தரும்

ந ௮ திருக்குறள் மூலமுட

(க-ரை) நடுவுநிலைமையில்லாமல் பிறாபொருளை
 இச்சித்தால் அவலிசசையானது குடியைக்கெடுத
 துக் குற்றத்தையும் கொடுக்கும். (க)

படுபயன வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார
 நடுவனமை நாணு பவா

(க-ரை) நடுவுநிலைமைக்கு அஞ்சுபவா பொரு
 ளாலவரும் பிரயோசனத்தை விருமபித தீயசெயல
 களைச் செய்யார. (உ)

சிற்றினபம வெஃகி யறனலல செய்யாரே
 மறநினபம வேண்டு பவா

(க-ரை) பேரினபத்தை இச்சிப்பவா சிற்றின
 பத்தை இச்சித்துத் தருமம் அல்லாதவற்றைச்
 செய்யார. (ங)

இலமென்று வெஃகுதல செய்யார் புலம
 வென்ற, புன்மையில் காட்சி யவா

(க-ரை) ஐம்புலனகளைவென்ற அறிவுடையவா
 வறியோம என்று பிறாபொருளை விரும்பார. (ச)

அஃகி யகனற வறிவெனனும் யார்மாட்டும
 வெஃகி வெறிய செயின.

(க-ரை) பொருளை இச்சித்துத் தீமையைச்செய்
 தால் அறிவின்பயனென்னவாம்? (ரு)

அருள்வெஃகியாற்றின்க ணின் றுன்பொருள்
 வெஃகிப், பெரிஸுணத் சூழக் கெடும.

கருத்துரை புற ந ௯

(க-ரை) அருளை இச்சித்ததின் தவன, பொருளை
 இச்சித்துக்குற்றவழியை நினைக்கக்கொடுவான. (சு)
 வேண்டற்க வெஃகியா மாடகம விளைவயின
 மாண்டற் கரிதாம பயன

(க-ரை.) பிறாபொருளை அதுபலித்தல பயன்படாமையால் அதனைவிருமபாதிருக்கக்கடவன. (எ) அஃகாமை செல்வத்திற் கி.பா.தெனின வெஃகாமை, வேண்டிம பிறனகைப பொருள.

(க-ரை.) குறையாத செல்வத்திற்குக் காரணியாதென்றால் பிறனபொருளை விருமபாமை. (அ) அறநாதி,து வெஃகா வ,நிவுடையாச செருநி திறநாதி தாங்கே திரு

(க-ரை.) பிறனபொருளை இசசியாத அறிவுடையவரை இலக்குமிசேருவாள். (சு)

இறலீனு மெண்ணுது வெஃகின் விநலீனும வேண்டாமை யென்னுந் செருக்கு.

(க-ரை.) ஒருவன பிறனபொருளை இசசித்தால, அது அழிவை,தரும், இசசியாமை வெறநீயைத்தரும். (கஃ)

ககூ-ம். அந்.—புறங்கூறமை.

அஃதாவது-காணாதவிடத்தே பிறரை இகழ்த்து பேசாமையாம்.

சஃ நிருக்குறள்மூலமும

அறங்கூறு னல்ல செயினு மொருவன் புறங்கூறு னென்ற வினிது.

(க-ரை.) ஒருவன், தரும்த்தைச செய்யானு அநருமத்தைச செய்யினும், பொருமை சொல்லாமையே நனமை. (க)

அறநழீஇ யலலவை செய,தலிற் றீதே புறநழீஇப் பொய்தது நகை

(க-ரை.) ஒருவனைக் காணாதவிடத்து இகழ்த்து, கண்டவிடத்துப் புகழ்த்துபேசுதல், தரும்த்தை அழித்து அதருமத்தைசசெய்தலினும் குறறம்.(உ) புறங்கூறிப பொய்ததுயிர வாழ்த்தலிற் சாத

லறங்கூறு மாக்கக தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன, பிறனை முன் புகழ்ந்தும் பின் இழித்தும்பேசிடவியாவாழ்தலினுமஇறத்தவேநன்று. கண்ணின்று கண்ணறச் சொலவினுஞ் சொல லறங்க, முனனின்று பினனோக்காச சொல்.

(க-ரை.) ஒருவனை முன் இகழினும் பின் இகழா திருக்கக்கடவன. (ச)

அறஞ்சொல்லு ரெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ் சொல்லும், புனமையாற காணப் படும்.

(க-ரை.) தரும் நன்றென்று வாயினாற்சொல் லுபவனது மனதில் தரும் இல்லாமையை, அவ னது புறங்கூறுதலால அறியலாம். (ஈ)

பிறன்பழி கூறுவான நன்பழி யுள்ளூந் திறனறெரிதது கூறப் படும்.

சூருததுவாயுய.

ச 5

(க-ரை.) பிறன் குற்றத்தைச் சொல்லுவேனது குற்றம் பிறனால் சொல்லப்படும். (ச)

பகச்சொல்லிக் கேளிரப பிரிப்பாசகச்சொல்லி நட்பாட நேற்றா தவா

(க-ரை.) சினேகஞ்செய்தலை அறியாதவாகளபுறங் கூறி யாவாக்கும் பகையாவா. (ஏ)

துனனிபா குற்றமுத தூற்று மரபினு
ரென்னைகொ லேதிலா மாட்டு

(க-ரை.) உறவினா குற்றத்தைத் தூற்றுவினா அயலா குற்றத்தை எப்படி தூற்றா? (அ)

அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம புறனோக் கிப, புனசொ லுரைப்பான பொறை.

(க-ரை.) பூமியானது பொறாமை கூறுவோனது ஁டலைத் தருமத்தைக் கருதிச் சுமப்பதுபோலும்.

ஏதிலார் குற்றமேபோற் றங்குற்றங் காண்கிற் பிற, நீதுண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) அயலார் குற்றத்தைப்போலத் தங்குந்
 ததை ஆராய்வாராகில குற்றம் இல்லை. (க0)

20-ம். அந்.—பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது - தமக்கும் பிறாக்கும் அறம்பொருள்
 இன்பங்களுள் ஒன்றையும் தாராத சொற்களைச்
 சொல்லாமையாம்.

சஉ மூன்றுமுள்ளமுடி

பலலா முனியப பயனில சொல்லுவா
 வெல்லாரு மெள்ளப படும.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்களைச் சொல்பவன்
 யாவராலும் இகழ்ப்பகிவான. (க)

பயனில பலலா முற் சொல்ல எனினில
 நடடாகட் செய்துநிற்றிந்து

(க-ரை.) பயன்படாசொற்களைச் சொல்லுதல்
 சிநேகரிடத்துநீதியில்லாதவைகளைச் செய்தலினும்,
 குற்றம். (௨)

நயனில எனபது சொல்லும் பயனில
 பாரித துரைகரு முரை

(க-ரை.) பயனிலலாபொருளை விரித்துச்சொல்
 லல, நீதியில்லாதவன எனபதை அறிவிக்கும். (௩)
 நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும பயன்சாராப
 பண்பில்சொற பலலா ரகதது.

(க-ரை.) பயனிலலாச சொற்கள் நற்குணங்களை
 நீக்கும. (௪)

ஓமை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
 நீமை யுடையா சொலின்

(க-ரை.) நற்குணமுடையோ பயனிலலாச
 சொற்களைச்சொன்னால அவாமேனமை குறையும்.
 பயனிலசொற் பாராட்டு வாளை மகனெனன்
 மககட் பதடி யெனல

(௪-ரை.) பயன்படாசொற்களைச் சொல்பவனை
 மக்களுக்குள்ளே பதறென்று சொலக. (௫)

பயனில சொலவினுஞ் சொல்லுந் சான்றோ
பயனில சொலலாமை நனறு.

(க-ரை.) அறிவுடையோநீதியிலாச்சொற்களைச்
சொன்னாலும் பயனிலாப் சொற்களைச் சொலலாமை
நனறு. (௭)

அருமபய னுப் பறிவினா சொலலா
பெரும்பய னிலலாத சொல.

(க-ரை.) அறிவுடையோ பயன்படாச் சொற்க
ளைச் சொலலா. (௮)

பொருடாதத பொச்சாததுஞ் சொலலா மரு
டாதத, மாசுறு காட்சி யவா.

(க-ரை.) குற்றமற்ற அறிவுடையோ பயனில
லாதசொற்களை மறந்தும் சொலலா. (௯)

சொல்லுக சொலவிற் பயனுடைய சொல
லற்க, சொலலிற் பயனிலாச சொல

(க-ரை.) பயனுடையசொற்களைச் சொல்லக்கட
லா, பயனிலலாச சொற்களைச் சொல்லாதிருக்கக்
கடலா. (௧௦)

—
௨௧-ம் அநீ.—தீவினையச்சம்.
—

அஃதாவது - பாவங்களாயுள்ளவைகளைச் செய்
தற்கு அஞ்சதலாம்.

தீவினையா ரஞ்சார விழுமியா ரஞ்சவா
தீவினையென்னுஞ் செருக்கு.

சச திருந்தூய்முடிமுடி

(க-ரை.) பாவத்துக்குத் தீவினையா பயப்படா,
நலவினையா பயப்படுவர். (௧)

தியவை தீய பயத்தலாந் தீயவை
தீயினு மஞ்சப படும.

(க-ரை.) பாவமானவை துன்பங்களைக் கொடுத்
தலால், அவைகள் அகலினியிலும் கொடியன. (2)

அறிவினு ளெலலாங் தலையெனப் தீய

செறுவார்க்குஞ் செய்பா விடல.

(க-ரை.) தமமை வருத்துவோரிடத்தும் துன்பங்களைச் செய்யாமலவிடுதல, எல்லா அறிவினுள் ளும் தலைமை. (7.)

மறந்தும் பிறனகேடு சூழற்கு சூழி

எறஞ்சூழின் சூழ்தவன கேடு.

(க-ரை.) ஒருவன மறந்தும் பிறனுக்குக் கேட்டை நினையாதிருக்கக்கடவன, நினைப்பானாகிய அவனுக்குத் தரும்க்கடவுள் கேட்டைநினைகரும். (ச) இல்லனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி விலனாகு மற்றும் பெயாதது.

(க-ரை.) வறுமையாலே தீமைசெய்யாதிருக்கக் கடவன, செய்வானாகில் பின்னும் வறியவனாவன. தீப்பால தான்பிறாகட செய்யற்க நோய்ப்பால, தன்னை யடலவேண்டா தான.

(க-ரை.) பாவங்கள் பின்பு தன்னைவருத்துதலை இச்சியாதவன பாவங்களைப் பிறரிடத்துச் செய்யா திருக்கக்கடவன். (சு)

கருத்துரைபடி

சுடு

எனைப்பகை யுற்றாரூ முயவா வினைப்பகை
வீயாது பினசென றடும

(க-ரை.) எவ்வகைப்பகையை அடைந்தவர்களும் கடைத்தேறுவா, தீவினைப்பகையை அடைந்தவர்கள் கடைத்தேறா. (ஒ)

தீயவை செய்தார கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியறைத் தற்று

(க-ரை.) தன்னிழலானது வெடுத்தாரம் சென்றும் தன்னடியிலே தங்கியதுபோலத் தீவினைகளும் தன்னோடு தங்கும். (உ)

தன்னைத்தான் காதுல னாயி னெனைத்தொன்றுந், துன்னற்க தீவினைப பால.

(க-ரை.) தன்னைக்காக்கவிரும்பினால் பிறரிடத்தில் எவ்வளவும் பாவம் செய்யாதிருக்கக்கடவன.

அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித்
தீவினை செய்யா னெனின்.

(க-ரை.) ஒருவனபாவம் செய்யாதிருப்பானாகில்
கேடிலலாதவன என்று அறியக்கடவன. (க0)

உஉ-ம். அந்.—ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது-உலகநடையை அறிந்துசெய்தலாம்.

கைமமாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்
டென்னாறுங் கொலலோ வுலரு.

சசா திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மேகங்களுக்கு ஒப்பானவர் செய்யும்
உபகாரங்கள், பிரதிஉபகாரங்களைவேண்டினவல்ல.
தாளாற்றித்தந்த பொருளெல்லாந் தய்காக்கு
வேளாணமை செய்தற பொருட்டு.

(க-ரை.) முயற்சிசெய்துசமபாதித்தபொருளெல்
லாம் உபகாரம் செய்யும்பொருட்டு. (உ)

புத்தே ஞாலகத்து மீணடும பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(க-ரை.) விண்ணுலகத்தும் மண்ணுலகத்தும்
உபகாரத்தைப்போலவேறொன்று இல்லை. (ஈ)

ஒத்த தறிவா னுயிரவாழ்வான மறறையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்

(க-ரை.) உலகின் இயல்பை அறிந்து நடப்பவன்
உயிரோடு வாழ்பவன், அவ்வியல்பை அறியாதவன
செத்தவன். (சு)

ஊருணி நீரிறை தற்றே யுலகவாம்
பேரறி வாளன் திரு.

(க-ரை.) அறிவாளர் செல்வமானது உயிரா
உண்ணாங்குளத்திலே நீரிறைந்தாற்போலும். (ஊ)
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றூற் செலவ
யனுடை யானகட படின.

(க-ரை.) செல்வம் உபகாரம்செய்பவரிடத்தில்
உண்டாகிவ ரடுவிலே மரம்பழுத்தாற் போலும்.

மருநதாசித் தபபா மாததறறூற் செலவம
பெருநதகை யானகட் படின.

(க-ரை.) செல்வம பெரியோரிடத்து உண்டா
வில அது மருநதாமி நிற்கும் மரததுக்கு ஓபபாகும்.
இடனில பருவத்து மொப்புவிற கொலகாரா
கடனறி காட்சி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையோ வறுமையிலும் உதவி
செய்தறகுக் குறைவுபடா. (அ)

நயனுடையா னலகூந்தா னாதல செய்நீரமை
செய்யா தமைகலா வாறு.

(க-ரை.) உபகாரிக்கு வறுமையாவது உதவிசெய
தறகு ஏலாமையால வருமதுயரமே. (க)

ஒப்புரவி னுலவருங் கேடுனி ன்ெதாரு
வன், விறறுக்கோட டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) ஒருதவிசெய்தலால் கேடுவருமெனில்,
அவவுதவிபைத் தன்னிவற்றுகினும் செய்யக்கட
வன. (க௦)

உஉ-ம். ௨௩.—நகை.

அஃதாவது - வறியவராய் இரந்தவாக்கு இல்லை
எனனாமல கொடுத்தலாம்.

வறியார்க்கொன் தீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதுப்பை நீர துடைத்து

சஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) தரிதகிரருக்குக் கொடுத்தலே கொ
டையாகும், மறறவாகளுக்குக்கொடுத்தல ப்னவாறு
கிக்காளனும் பயனாகும். (க)

நல்லா நெனினுங் கொளநீது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நனறு.

(க-ரை.) யாசித்தல் நல்லது எனரூலும் வாங்கு
தலகுற்றமே, கொடுத்தலால் முத்தி இல்லை என்ற
லும் கொடுத்தல நல்லதே. (உ)

இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல
குலனுடையான கண்ணே யுள.

(க-ரை.) நற்குடியில் பிறந்தவரிடத்தில் இல்லை
யெனனாமையும், கொடுத்தலும் உண்டு. (ங)

இனனா திரக்கப படுத லீர்தவ
ரின்முகங காணு மளவு

(க-ரை.) இரப்பவா இனிய முகத்தைக் காணு
மளவும் இரத்தலும் துன்பம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(க-ரை.) தவததோக்குப் பசியைப்பொறுத்தல்
வல்லமை, அவவல்லமையிலும் பசியை ஆற்றுவோர்
வல்லமைபெரிது. (஠)

அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லுஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(க-ரை.) பொருள்பெற்றவன் வறியவர்பசியைத்
தீர்த்தலே அவன் பொருள்வைக்கும் இடம். (ஈ)
கருத்துரையும. சுக

பாத்தான் மரீஇ யவனைப் பசிபென்னுந்
தீபிணி தீண்ட லரிது.

(க-ரை.) பிறருக்கு இட்டு உண்ணுவோனைப்பசி
நோய் தீண்டாது. (ஐ)

ரத்துவக்கு மின்ப மறியாகொ ருமுடைமை
வைத்திழக்கும வனக ணவா.

(க-ரை.) பொருளைத் தேடிவைத்து இழப்பவர்
கொடுத்து மகிழும் இனபத்தை அறியா. (அ)

இரத்திலி னினனாது மன்ற நிரப்பிய
தாமே தமிய ருணல.

(க-ரை.) பிறருக்குக் கொடாமல் தாமே உண்
னாதல் யாசிப்பதிலும் துன்பம். (ஊ)

சாதலி லரினனாத திலலை யினிததூஉ.

மீத லியையாக் கடை.

(க-ரை) இறத்தலைவிடத்துன்பம் இல்லையாயி
னும், யாசிப்பவாக்குக்கொடுக்க இசையாதகாலத்து
இறத்தலே இன்பமதரும். (க0)

உச-ம். அந்.—புகழ்.

அஃதாவது - இல்வாழ்க்கைமுதல் ஈகை ஈறாகச்
சொல்லப்பட்ட இல்லறத்தில் தவறாதவர்க்கு இம்
மைப்பயனாகி இவவுலகத்திலே செய்தபடியே நிற்ப
தாயி கீர்த்தியாம்.

டு

ரு0 நிருத்தூறன்மூலமும

ாத லிசையாட வாழ்த லதுவலல
தூதிப மிலலை யுயிரிக்கு.

(க-ரை) கொடுத்தலால் கீர்த்தியுண்டாக வாழ்க்
கடவா அக்கீர்த்தியை அலலாமல மக்களுயிரிக்கு
இலாபம இலலை. (க)

உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்
கொன், நீவாரமே னிற்கும புகழ்

(க-ரை.) கொடுப்பவரிடத்திலேதான கீர்த்தி
நிற்கும். (உ)

ஒன்றா வுலகத துயர்த புகழலலாற்
பொன்றாது நிற்பதொன நில.

(க-ரை) உலகத்தில் அழியாமல் நிற்பது புகழே
அல்லாமல வேறொன்று இல்லை. (க)

நிலவரை நீன்புக ழாற்றிற் புலவரைப
போற்றாது புத்தே ளுலகு.

(க-ரை) உலகில் அழியாது நிற்கும் புகழை ஒரு
வன் செய்வானாகில, தேவலோகம தேவாகளைத் துதி
யாது அவனையே துதிசெய்யும். (ச)

நததம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காமெ
வித்தகாக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) புகழடம்பிற்குப் பெருக்கமாகும் வறு
மையும், அவவுடம்பு நிலைபெறுவதாகும் மரணமும்
அறிவில்லார்க்கு இல்லை. (டு)

கருத்துரைபடிம டுக

தோன்றிற் புநழொடு தோன்றுக வஃதிலா
தோன்றலிற் றேனறாமெ நன்று.

(க-ரை.) பிறத்தாலபுகழொடுபிறக்கக்கடவா, அவ
வாறில்லாதவாகள் பிறவாமையே நலலது. (சு)

புகழ்பட வாழாதா நடுகோவா தமமை
யிகழுவாரை கோவ தெவவா.

(க-ரை.) புகழமுடைய வாமாதவா தம்மை
இகழாதவரை நொநதுகொள்வது என்ன? (எ)
வசையெனப வையத்தாக் கெலலா மிசை
பென்னு, மெச்சம பெறாஅ விடின.

(க-ரை.) ஒருவன கோததி என்னும் பிள்ளையைப்
பெறாமலிருப்பானில், உலகிற்குவசையாம. (அ)
வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா
யாக்கை பொறுத்த நிலம.

(க-ரை.) கோததி இல்லாத உடலைச்சமந்த நிலத்
தில் விளைவு குறையும். (ஆ)

வசையொழிப வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொ
ழிப, வாழ்வாரே வாழா தவா.

(க-ரை.) கோததியுடன் வாழ்பவா உயிரோடுவாழ்
பவா, அக்கோததியினறி வாழ்பவா இறந்தவா. (கஃ)

இலறவிபல முறறிந்து.

டுஉ- திருக்குறள்மூலமும்

துறவறம்.

துறவறமாவது - முனசொல்லப்பட்ட இல்லறத்
தின வழுவாது நடந்து அறிவுடையாராய்ப் பிறப்
பினை அஞ்சி முதலிபெறுதற்பொருட்டுத துறந்த

வாக்கு உரித்தாகிய அறமாம். அதுவிரதமும், ஞான
மும் என இருவகைப்படும்.

வி ர த ம்.

அதாவது - வினைமாசநீர்த்து அந்தக்கரணங்கள்
பரிசுத்தமாதற்பொருட்டு இன்ன அறங்களைச்செய்
வேனென்றும், இன்ன பாவங்களை விடுவேனென்
றும், தமதுவல்லமைக்கு ஏற்க ஆளவுசெய்து கொ
ண்டு துறந்தோராலே காப்பாற்றப்படுவது.

உரு-ம். அந்.—அநுஸ்டைமை.

அதாவது - தொடாபுபற்றாமல் இயல்பாக எல்
லா உயிர்களின்மேலும் செல்வதாகிய கருணையை
உடையராதலாம்.

அருட்செலவஞ் செலவத்துட் செலவம் பொ
ருட்செலவம, பூரியா கண்ணு முள.

(க-ரை.) கிருபையால் வருஞ்செல்வமே செல்வ
மாகும், பொருளால்வருஞ்செல்வங் கீழோரிடத்தும்
உண்டு. (க)

கருத்துரையும்.

(ஈ).

நல்லாற்றா னாடி யருளாள்க பல்லாற்றா
றேரினு மஃதே துணை.

(க-ரை.) நல்வழியிலேநின்ற கிருபையை ஆளக்
கடவர், பலவழியில் ஆராயினும் அவவருளே துணை.
அருள்சேர்ந்த கெஞ்சினூர்க் கிலலை யிருள்
சேர்ந்த, வின்னா வுலகம் புகல்.

(க-ரை.) கிருபைபொருந்திய மனமுடையோர்
நரகத்தில் புகுதல் இல்லை. (ஈ.)

மன்னுயி ரோம்பி யருளாள்வாற் கிலலென்ப
தன்னுயி ரஞ்சும் வினை.

(க-ரை.) பிறவுயிர்களிடத்துக் கிருபையுடைய

வனுக்குத் தன்னுயிர் பயப்படும் பாகம் இல்லை. (ச)
அல்ல வருளாள்வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(க-ரை.) இருபையுடையவர்களுக்குத் துன்பம்
இல்லை. (டு)

பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ரரு
ணீங்கி, யல்லவை செய்தொழுகு வா.

(க-ரை.) அருளைவிட்டுப்பாவஞ்செய்பவரை மறு
மைப்பொருளை மறந்தவர் என்பர். (சு)

அருளிலாக் கவ்வுலக மில்லைப் பொருளி
லாக், கிவ்வுலக மில்லா தியாங்கு.

(க-ரை.) பொருளில்லாதவர்க்கு இவ்வுலகத்தின்
பம் இல்லாமைபோல் அருளில்லாதவர்க்கு அம்
மேலுலகத்தின்பம் இல்லை. (எ)

ருசு திருக்குறள்மூலமும

பொருளறறா பூப்ப ரொருகா வருளற்று
ரற்றும்ற் றுத லரிது

(க-ரை.) பொருளற்றவர் ஒருகாலத்தில் செல்
வம்பெறுவா, அருளற்றவா அழிந்தவரே. (அ)
தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற்
றேரி, னருளாதான் செய்யு மறம்.

(க-ரை.) அருளில்லாதவன் செய்யும்தருமத்தை
ஆராய்ந்து பாக்கில், மெய்ஞ்ஞானம் இல்லாதவன்
உண்மைப் பொருளைக் கண்டாறபோலும். (ஆ)
வலியாமுற் றன்னை நினைக்கதான் றன்னின்
மெலியாமேற் செலவு மிடத்து.

(க-ரை.) வலியவன் மெலியவனை வருத்தச்செல்
லும்போது தன்னிலும் வலியவன் தனை வருத்
தியதை நினைக்கக்கடவன் என்பதாம். (கஃ)

உசு-ம். அந்.—புலாண்மறுத்தல்.

அ. தாவது - ஊன உண ணுதலை ஒழித்தலாம்.

தன னூன் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்
பா, னெங்ஙன மாளு மருள்.

(க-ரை.) தன னூடல பெருத்தற்குப்பிறவுடலைத்
தின்பவன்வெவகையால்சிறுபையுடையவனாவான்?
பொருளாட்சி போற்றாதார்க்கிலலை யரு
ளாட்சி, யாங்கிலலை யூன்றின் பவர்க்கு.

கருத துறையும்

௫௫

(க-ரை.) பொருளிக்காப்பாற்றாதவாக்குப் பொ
ருளின்பம் இல்லை, அதபோல அருளிக்காப்பாற்றா
தார்க்கு அருளின்பம் இல்லை. (உ)
படைகொண்டார நெஞ்சமபோ னன் னூக்கா
தொன்ற, னூடலசுவையுண்டார மனம்.

(க-ரை.) ஊன் தினபவாகளது பனமானது நன்
மையை விரும்பாது. (ங)
அருளல்ல தியாதென்ற கொலலாமை கொ
றல், பொருளல்ல தவ்வூன் றினல.

(க-ரை.) கொல்லாமையே கிருபையாம், கொல்
லாதலே பாவமாம், ஆதலால் உண உண்ணல் பாவ
மாம். (ச)

உண்ணாமை யுள்ள துபிரிலை யூனுண்ண
வண்ணத்தல் செய்யா தளறு.

(க-ரை.) ஒருவண்ணனுண்பானாயின் அவனை நர
கம் விழுக்கவிடும. (ரு)

தின்றபொருட்டாற் கொலலா துலகெனின்
யாரும், விலைப்பொருட்டா லானறருவா ரில்.

(க-ரை.) ஊனைவாங்குபவர் இல்லாதிருந்தால்
அதை விற்பவா யார்? (சு)

உண்ணாமை வேண்டும புலா அல் பிறிதொன்
றன், புண்ண துணாவார்ப்பெறின்.

(க-ரை.) ஊன் பிறவுடலின் புண்ணென்றறிந்த
வர்களைப்பெற்றால் அதனைஉண னுகிருக்கவே ண்டும.

செயிரிற் றலைப்பிரிகத காட்சியா ருண்ண
ருயிரிற் றலைப்பிரிகத ஆன்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் ஊனதின்னா. (அ)
அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டவி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணாமை நன்று

(க-ரை.) ஆயிரம் யாகஞ்செய்தலினும் புலாலைத்
தினனாமைமிகநல்லது. (க)

கொலலான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(க-ரை.) ஊனைத்தின்னாதவனை எல்லாவுயிரும்
வணங்கும். (க0)

உள-ம், அந்.—தவம்.

அஃதாவது-மனம் பொறிவழிபோகாமல் நிற்கை
யின பொருட்டு விரதங்களினாலே உண்டிசுருக்கு
தல் முதலானசெயல்களை மேற்கொண்டு அவைக
ளால் தமமுயிர்க்கு வருந்துன்பங்களைப்பொறுத்துப்
பிறவுயிர்களைக் காப்பாற்றலாம்.

உற்றனோய் கோன்ற லுயிர்க்குறுகண செய்
யாமை, யற்றே தவத்திற்குரு.

(க-ரை.) தவத்திற்கு அழகானது பசிபொறுத்த
லும் துன்பஞ்செய்யாமையுமேயாம். (க)

கருத்துடையும் ௫௭

தவமுந் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலரா மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) முற்பிறப்பில தவம் செய்தவருக்குத்
தவம் பலிக்கும். (உ)

துறந்தாக்குத் துப்புரவு வேண்டி. மறந்தார
கொன, மற்றை யவாக டவம்.

(க-ரை.) இலவாழுவோ துறவிகளுக்கு உண்டியும், அருந்தும் இடமும் உதவவேண்டித்தவத்தை மறந்தார்போலும். (௩)

ஒன்னாத்தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(க-ரை.) சததுருக்களைக் கெடுத்தலும், மித்தருக்களைக்காததலும் தவவலிமையால்வரும். (௪)
வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற்செய்தவமீண்டு முயலப படும்.

(க-ரை.) மறுமையில்வேண்டியபயன்களை அடைதலால் இம்மையிலே தவமானது முயற்சிசெய்யப்படும். (௫)

தவஞ்செய்வார் தங்கருமரு செய்வாரமற்
றல்லா, ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(க-ரை.) தவத்தோர் தவகாரியங்களைச் செய்வாமற்றவர் அவகாரியங்களைச் செய்வார். (௬)
கடச்சுடரும பொன்போ லொளிவிடிக் துன்பஞ், கடச்சுட நோக்கிற் பவாக்கு.

௫௮ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பொன்புடமிடப் பிரகாசிப்பதுபோலத் தவமபுரிவோரதுதவம தவஞ்செய்யப்பிரகாசிக்கும். தன்னுபி தானறப பெற்றானே யேனைய மன்னுபி ரெலலாந தொழும்.

(க-ரை.) தவத்தால உயிபெற்றவனை எல்லாவுயிரும உணங்கும். (௮)
கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு கோற்றவி
னாற்ற றலைபபட் டவாக்கு.

(க-ரை.) தவவலிமையை அடைந்தவர்களுக்கு இயமனைவெல்லுதலும் பொருந்தும். (௯)
இலாபல ராகிய காரண நோற்பார
சிலாபலா நோலா தவா.

(க-ரை.) பாக்கியர் சிலரும் நிர்ப்பாக்கியா பலருமாக இருந்ததற்குக்காரணம், தவமசெய்வார் சிலரும்

உ-ம். அந்.—கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது - தாம்விட்ட காமவீன்பம் தம்மிடத்து உறுதியில்லாமையினாலே பினனும்வீரும்பும் வழிதோன்ற அவ்வழியேநின்று தவத்தோடு பொருந்தாத சீடவொழுக்கம்.

வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்களை நனது மகத்தே நுகும்.

கருத்துரையும். (ருக)

(க-ரை.) வஞ்சகனது பொய்யொழுக்கத்தை அன ஐம்பூதங்களும் சிரிக்கும். (க)

வானுயா தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந், தானறி குற்றப படின.

(க-ரை.) தன்னுள்ளம குற்றத்தில் படிந்தால் தனது உயாவான தவவேடம என்னபயனைச் செய்யும். (உ)

வலியி னிலைமையான வலலுருவம பெறறம் புலியின்றோல போத்துமேயந் தற்று.

(க-ரை.) தவவலிமையில்லாதவனது பொய்வேடமானது பசுவானது புலித்தோலைப் போததுக் கொண்டு பயிரை மேய்ந்தாற்போலும். (க)

தவமறைந்தலலவை செய்தலபுதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(க-ரை.) தவவேடங்கொண்டு ஒருவன பாவஞ் செய்தல் வேடன் புதரில்மறைந்து பறவைகளைப் பிடித்தல்போலும். (ச)

பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென், நேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) பற்றுவிட்டோமென்பவர் பொய்யொழுக்கமானது பின்புதுன்பம் தரும். (ரு)

கெஞ்சிற் றறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

சு0 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) துறந்தவாபோல வஞ்சித்து வாழ்பவரி
லுங் கொடியவா இலலை. (சு)

புறங்குனற் கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி
மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(க-ரை.) புறத்தில்குன்றி மணிபோல் சுத்தமும்
அகத்தில அக்குன்றிமணிமூக்குப்போல களங்கமும்
உடையவரை உலகமும் உடைத்தது. (எ)

மனத்தது மாசாக மாண்டாரீ ராடி-

மறைதொழுகு யாகதா பலா

(க-ரை.) களங்கம உள்ளத்திலிருக்க உடற்புறம்
சுத்தமாக ரீராடிக்காட்டுவா பலா. (அ)

கலைகொடிதியாழ்கோடு செவ்விறாங் கன்ன
வினைபடு பாலாற் கொளல.

(க-ரை.) அம்பு ஒழுங்காயிருந்தும் கொடுமை
செய்யும் வீணைவளைந்திருந்தும் இனிமைசெய்யும்,
அதுபோலத் தவத்தோரை நடக்கையில் கண்டு
கொளக. (ஆ)

மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழிந்து விடின.

(க-ரை.) உலகம் பழித்ததை ஒழித்துவிட்டால்
முண்டிதஞ்செய்தலும் சடைவளர்த்தலும் வேண்
டாம். (க0)

திருநாறுரைப்பு

சுங்

2 சு மீ. அந் -- குள்ளமை.

அஃதாவது - பிறருடைமையாயுள்ளவைகளில்
யாதொருபொருளையும் அவரைவஞ்சித்துக்கொள்ள

எள்ளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைத்
தொன்றுங், கள்ளாமை காக்கதன னெஞ்சு.

(க-ரை.) முத்தியை இகழாமல் வேண்டுவன்
களவுசெய்யாமல் தன்னெஞ்சைக் காக்கக்கடவன்.
உள்ளநதா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொரு
ளைக், கள்ளததாற கள்வே மெனல்.

(க-ரை.) குறறங்களை நீனைத்தலும்பாவமாதலின்
பிறன்பொருளைக் களவுசெய்வோமென்று எண்ணு
கிருக்கக்கடவர். (உ)

களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும.

(க-ரை.) களவாலாகிய செல்வம் வளர்வதுபோ
லததோன்றிக் கெடும. (ங)

களவின்கட் கன்றிய காதல் வினைவின்கண்
வியா விழும்ந் தரும்.

(க-ரை.) களவை இச்சிகரும் இச்சையானது
துன்பத்தைத்தரும். (ச)

அருள்கருதியன்புடைய ராதல பொருள்கரு
தீப், பொச்சாப்புப் பாராபடாக ணில்.

கூஉ திருகருள்மூலமும்

(க-ரை.) பிறப்பொருளை இச்சிப்பவரிடத்து அரு
ளும் அன்பும் இல்லை. (சூ)

அளவின்கணினொழுக லாற்றாகளவின்கட்
கன்றிய காத லவா.

(க-ரை.) களவில் இச்சையுடையவர்கள் கிருபை
வழியிலே நடவார். (சு)

களவென்னுங் காரநி வாணமை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்களில்.

(க-ரை.) களவுசெய்வோம் என்னும் அறிவுடை
மையானது பெருமையுடையோரிடத்து இல்லை.
அளவறிந்தார் கெஞ்சாத தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தார் கெஞ்சிற கரவு.

(க-ரை.) அறிந்தவரது நெஞ்சில் உளரும் அறத்
தைப்போல, களவுசெய்வோரிடத்து வஞ்சனை வள
ரும். (அ)

அளவல்ல செய்தாங்கே வீவா களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவா.

(க-ரை.) களவு அல்லாதவற்றை அறியாதவர்கள்
பாவங்களைச்செய்து கெடுவர். (க)

கள்வார்க்குத் தள்ளா முயிரிலை கள்ளார்க்குத்
தள்ளாது புத்தே ஞாலகு.

(க-ரை.) களவு செய்வோர்க்கு நரகமும், களவு
செய்யார்க்குச் சுவர்க்கமும் உண்டாம். (க0)
கருதகுறையும் சாக்.

ந.0-ம், அநீ.—வாய்மை.



அஃதாவது - மெய்யினது தனமையாம்.

வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின யாதொ
ன்று, தீமை யிலாத சொல்ல.

(க-ரை.) சத்தியம என்று சொல்லப்படுவது யா
தொருதீமையும் சொல்லாது நனமை சொல்லுதல்.
பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீராத
நன்மை பயக்கு மெனின்.

(க-ரை.) பொய்ம்மொழிகள் குற்றமற்ற நன்மை
யைத்தருமாகில், அவைகளும்மெய்யமொழிகளுக்கு
ஒப்பாம். (உ)

தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்கபொய்த்தபின்
றன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(க-ரை.) தன்னெஞ்சறிவதைப் பொய்சொல்
லாதிருக்கக்கடவன் பொய்சொனனால் தன்னெஞ்
சே தன்னைச்சுடும். (ஈ)

உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(க-ரை.) மனதிற்கு ஏற்கப் பொய்யாது நடப்பா

ஞ்சில் அவன் எல்லாருள்ளத்தும் இருப்பான். (ச)
மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற்றவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் றலை.

சூச திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) உணமைசொல்லுவாஞ்சில அவன தவம
தானம செய்பவரினும் தலையாவன. (10)
பொய்யாமை யன்ன புகழிலலை பெய்யாமை
பெல்லா வறமுங் தரும.

(க-ரை.) பொய்சொல்லாமைக்கு ஓப்பாகியபு
கழ்ச்சி இல்லை, அது எல்லாததருமமும்கொடுக்கும்.
பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறமபிற
செய்யாமை செய்பாமை நன்று

(க-ரை.) பொய்சொல்லாது நடக்கில் வேறுதரு
மமசெய்யாமையே நலவது. (11)

புறநூல் தூய்மை நீரா னமையும் மகநூல் தூய்மை
வாய்மை யாற் காணப் படும்.

(க-ரை.) உடம்பு நீரால் சுததமாகும், உள்ளம்
சத்தியத்தால் சுததமாகும். (12)

எல்லா விளகரும விளக்கலல சானறோக்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு

(க-ரை.) உலகவிளக்குகள் எல்லாம் விளக்குகள்
அல்ல, பெரியோக்குப் பொய்சொல்லாமையே
விளக்காம. (13)

யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளிலலை யெனைத்
தொன்றும், வாய்மையி னலல பிற

(க-ரை.) மெய்போலும் பிறதருமங்களை யாம்
கொட்குலை (14)

உருந்துரைப்பு.

சூடு

ந.க-ய். 243.—வேதாளாமை.

அஃநாவது - கோபஞ்செய்தறகுக் காரணமாகிய
குற்றம் ஒருவனிடத்தே உண்டாகியவிடத்துமகோ
பம செய்யாமையாம்.

செலவிடத்துக் காப்பான சினங்காப்பா னல
விடததும், காங்கினென் காவாக்கா லென்

(க-ரை.) கோபமசெல்லுமிடத்துக் காப்பவனே
கோபத்தைக்காப்பவன் அக்கோபம் செல்லாவிடத்
துக்கோபத்தைக் காத்தால் என? காவாக்கால் என்?
)சலலா விடததுச் சினநதீது செலவிடத்து
மிலலதனிற் ரீய பிற,

(க-ரை.) வலியவாமேல் கோபம்செலுத்தினால்
அது தனக்கே குற்றமாம், எலியவாமேல் கோபம்
செலுத்தினால் அது அதனினும் குற்றமாம். (உ)
மறத்தல வெகுளியை யாமாட்டுந் தீய
பிறத்த லதனான வரும

(க-ரை.) கோபத்தை மறக்கக்கடவர், அக்கோ
பத்தால் பாவங்கள் உண்டாம். (ந)

நகையு முவகையுப் கொல்லுஞ் சினத்திற்
பகையு முளவோ பிற

(க-ரை.) முகமலாச்சியையும் உள்ளமகிழ்ச்சியை
யும் கோபம் கெடுக்கும் அக்கோபத்தைவிட பகை
வேறு இல்லை. (ச)

குகு நிருககுறள்முடிமுடி

தன்னைத்தான் காங்கிற் சினங்காக்க காவாச்
காற், நன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

(க-ரை.) தன்னைக்காக்க நினைத்தால் கோபத்
தைக் காக்கக் கடவன் காக்காவிடில் அக்கோபம்,
தன்னையே கொல்லும். (டு)

சினமென்னுஞ் சோதாரைக் கொல்லி யின
மென்னு, மேமப் புணையைச் சுடும.

(க-ரை.) கோபத்தியானது தன்னையும் தன்னி
னத்தையும் சுடும. (சு)

சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன்
கேடு, நிலத்தறைதான் கைபிழையா தற்று.

(க-ரை.) கோபத்தைப்பொருளாகக் கொண்டவ

னுடைய அழிவானது தரையில் அறைத்தகை தப்
பாதுபடுதலபோலாம். (எ)

இணரெரி தோய்வன்ன வின்னா செயினும்
புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பமசெய்யினும் அவன்
மேல்கோபியாமை நல்லது. (அ)

உள்ளிய வெலலா முடனெய்து முள்ளத்தா
லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(க-ரை.) கோபத்தை நினையானாகில் அவன்
நினைத்ததெல்லாம் அடைவான். (ஆ)

இறந்தா ரிறந்தா ரனையர் சினத்தைத்
துறந்தா துறந்தா துணை.

கருத்தாடும் கூள

(க-ரை.) கோபம் கொண்டவர் செத்தவரோடு
ஒப்பாவா, கோபம்கொள்ளாதவா இறப்பவராயினும்
இறவாதவரோடு ஒப்பாவா. (க0)

ந.உ-ம். அந்.—இன்னசெய்யாமை.

அஃதாவது - தனக்கு ஒருபயனைக் குறித்தாவது
வைரமபறியாவது சோவினாலாவது ஒருயாக்கும்
துன்பமநரும் அவைகளைச்செய்யாமையாம்.

விறப்பினுஞ் செலவம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா
செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) பிறர்க்குத் தீமைசெய்யாமையே பெரி
யோரது கொள்கையாம். (க)

கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செய்யாமை மாசற்றா கோள்.

(க-ரை.) ஒருவன் துன்பங்களைச் செய்தாலும்
அவனுக்குத் தாம் துன்பங்களைச் செய்யாமையே
பெரியோரது கொள்கையாம். (உ)

செய்யாமற் செற்றாக்கு யின்னது செய்தபி
னுய்யா விழுமந தரும்.

(க-ரை.) தனக்குத் துன்பம் செய்தவர்க்குத்
தான் துன்பம்செய்தல கேட்டைத்தரும். (க)
இன்னு செய்தாரை யொறுத்த லவர்காண
நன்னயஞ் செய்து விடல.

சு 24 30 31 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41, 42, 43, 44, 45, 46, 47, 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55, 56, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 78, 79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99, 100

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவரைத் தண்டிப்பதால்
வது அவருக்கு இன்பம்செய்தலாம். (ச)

. அறிவின னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய
தவோயபோற் போற்றும் கடை

(க-ரை.) மன்னுயிரகருவந துன்பத்தைத் தன
னுயிரக்குவநாதற்போல பாராவிடந்து அறிவின
உண்டாவது என்ன? (ரு)

இன்ன வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமை
வேணமெ பிறனகட் செயல

(க-ரை.) துன்பமென்று அறிந்தவற்றைப் பிற
ரிடத்துச் செய்யாமைவேணமெ. (சு)

எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத
நானு, மாணசெய்யாமைதலை

(க-ரை.) யாருக்கும் துன்பம் செய்பவற்றைச்
செய்யாமைவேண்மெ. (எ)

துன்னுயிர க்கின்னமை தானறிவா னென்கொ
லோ, மன்னுயிரக கின்ன செயல.

(க-ரை.) தன்னுயிரக்குத் துன்பம் தருபவற்றை
மன்னுயிரக்குச் செய்வது என்னகாரணம்? (அ)

பிறர்க்கின்ன முற்பகற் செய்பிற் றமக்கின்ன
பிற்பகற் றுமே வரும்

(க-ரை.) முன்பு ஒருவருக்குத் தீமைசெய்தால்
பிற்பகற் க்கின்ன கனக்கேவரும். (ஆ)

கருத்துணர்வு

சு 25

கோயெலலா கோயசெய்தா மேலவா கோய

செய்யா, நோயினமை வேண்டி பவா.

(க-ரை.) துன்பம் எல்லாமதுன்பமசெய்தவாமே
லாகும், துன்பமில்லாமையை விரும்புகோ துன்ப
மசெய்யா. (கர)

௩௩-ம். அந்.—கொல்லாமை.

அந்நாவது - ஐயநிலவுடையவை முதல ஓர்நில
டையவைகடையாகிய உயிரினைச் சேரவினாலும்
கொல்லுதல செய்யாமையா.

அந்நிலை யாதெவிர கொல்லாமை கோரல
பிறவிலை யெல்லாத் தரும்

(க-ரை.) தரும்செய்யபகை யாதென்றால் கொலை
செய்யாமையாம், கொலைசெய்தல பாவசெய்யகை
எல்லாவற்றையும் தரும். (க)

பாகுததுண்டு பலலுமி ரோமபுக னூலோர்
தொகுத்தவற்று ளெல்லாத் தலை.

(க-ரை.) கிடைத்தவற்றைப்பங்கிட்டு உண்டு பல
வுயிரகளைக் காப்பாற்றல் எல்லாதரும் ததிலும் தலை
யானதரும். (உ)

ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மறந்தன
பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று

(க-ரை.) கொல்லாமை நல்லது பொய்சொல்
லாமை அநிலும் நல்லது. (ஈ)

எடு திருக்குறள்மூலமுதல்

நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொள்
துங், கொல்லாமை சூழ் நெறி

(க-ரை.) நல்லவழியென்று சொல்லப்படுவதுயா
தென்றால் யாதோருயிரையுங் கொல்லாமையாம்.
நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாங் கொலையஞ்சிக்
கொல்லாமை சூழ்வான றலை.

(க-ரை.) கொலைக்கஞ்சிக் கொல்லாமையை மற
வாதவனே எல்லாருள்ளும் தலையாவான. (ஊ)

கொல்லாமைமேற்கொண்டொழுதுவான்வா
ழ்நாணமேற், செல்லா துயிருண்ணுங் கூற்று.

(க-ரை.) கொலைசெய்யாதவனவாழ்நாளின்மேல்
இயமன் செல்லமாட்டான. (க)

தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி
தின்னுயிர் நீக்கும வினை.

(க-ரை.) தான்ஓருயிரை நீக்கும்தொழிலைச் செய்
யா திருக்கக்கடவன். (எ)

நன்றாகுமாக்கம் பெரிதெனினுஞ்சான்றோர்க்
குக், கொன்றாகு மாக்கங் கடை

(க-ரை.) பெரியோருக்குக் கொலைசெய்துவரும்
செல்வம்கடை. (அ)

கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து

(க-ரை.) கொலைத்தொழில் செய்வோர் அத்தொ
ழில் செய்யாதவரது மனதில்புலைத்தொழிலாராய்க்
காணப்படுவா. (க)

கருத்துரையும்.

எக

உயிருடம்பி னீக்கியா ரென்பாசெயிருடம்பிற
செல்லாதீ வாழ்ககையவா.

(க-ரை.) வறுமையும் பினியும் உடையவரை
முறபிறப்பில கொலைசெய்தவரென்று பெரியோ
சொல்லுவா. (க0)

ஞானம்.

இனி அவவிரதங்களினாலே கரணங்கள் பரிசுத்
தமானவிடத்து உண்டாவதும், மோட்சத்தைத்
தருவதும் ஆகிய அறிவு.

ந.ச.ம். அந்.—நிலையாமை.

அஃதாவது - தோற்றமுடையவையெல்லாம் நிலை
பெறாத தன்மையவாம்.

நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாணமை கடை.

(கரை.) நிலையில்லாப்பொருளை நிலையுடைமை
யாக நினைக்கும் புத்தியில்லாமை அறிவோர்க்கு
இழிவு. (க)

கூத்தாட்டவைக்குழாத் தற்றேபெருஞ்செல்
வம், போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(கரை.) செல்வம்கூத்தாடுங் கூட்டம்போல் சே
ரும் அக்கூட்டம்கெடுதல்போல் செல்வங்கெடும்.
எஉ நிருக்குறளமுலமுடி

அநகா விபாபிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லறகுப வாங்கே செயல

(கரை.) செல்வம் பெறாது தரும்ஞ்செய்யக்
கடவா. (ஈ)

நாளென வொன்றுபோற காட்டி யுயிரும்
வாள துணாவாற்ப பெறின்.

(கரை.) உயிரானதுகாலவளவுபோலத்தனைக்
காட்டி அறுததுச செல்லும் வாளபோன்றது,
இதை அறிவார்ப்பெற்றால் நலம். (ச)

நாச்செற்று விககுணமேல வாராமு னவலியை
மேறசென்று செய்யப் படும

(கரை.) நாளை அடக்கிச்சேத்துமம் எழுமுன
னை தருமம் செய்வேண்டும். (ஊ)

நெரு ளுளொருவ னின்நிலலை யென்னும்
பெருமை யுடைததீவ் வுலகு.

(கரை.) இவவுலகம் நேற்றிருந்தவன இனறில்
லையென்னும் பெருமையை உடையது. (கூ)

ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறிபார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல

(கரை.) ஒரு நாளளவும் வாழ அறியாதவர்கள்

கோடிக்குமேலான எண்ணங்களை எண்ணுகிறார்கள்.
குடமையை தனித்தொழியப் புடபறந் தற்றே
புடபொ பெயிரிடை நட்பு
கருத்துரையும். ௭௩

(க-ரை.) உடலுக்கும் உயிருக்கும் இருக்கிற சம்
பந்தமானது முடடைதனித்தொழியப் பறவைபறந்
தாற்போலும். (அ)

உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி
விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(க-ரை.) மரணம்வருதல் நித்திரைசெய்தல்போ
லும், பிறப்புவருதல் நித்திரைசெய்து விழித்தல்
போலும். (க)

புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினூட்
டுச்சி விருந்த வுயிர்க்கு.

(க-ரை.) உடலுள்ளே ஒதுக்குக் குடியிருந்த
உயிர்க்கு என்றம இருக்க வீடு அமைந்தது இல்லை.

நூ-ம். ௮௩.—துறவு.

அஃதாவது - புறமாகிய செல்வத்திலும் அகமா
கிய உடம்பிலும் உண்டாகிய பற்றை அவைகளது
நிலையாமையைப்பார்த்து விடுதலாம்.

யாதனின் யாதனி நீங்கியா னேத
லதனி னதனி னிலன்.

(க-ரை.) ஐம்பொறிவிடயமாகிய ஐம்புலன்களை
யும் ஒவ்வொன்றாக ஒழித்தவன அவைகளால் வரும்
துன்பங்களை அடையான். (க)

வேண்டி னுண்டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

௭

௭௮

நீரும்குறள்முடபு.

(க-ரை.) துறந்தபின் இன்பம பலவாகவின இன்
பம வேண்டினால் துறக்கக்கடவன். (உ)

அடலவேண்டு மைநதன் புலத்தை விடல
வேணமெ, வேண்டிய வெலலா மொருங்கு

(க-ரை.) ஐம்பொறியின சம்பந்தமாகிய ஐயுடல
ன்களைக் கெடுத்தல் வேண்மெ, (௬)

இயலபாகு நோன்பிறகொன நின்மை யுடை
மை, மயலாகு மற்றும் பெயாத்து

(க-ரை.) தவத்தோட்குப்பற்றறிருப்பது இயல
பாகும், பற்றுண்டாயின மயக்கமாகும். (௭)

மற்றுந தொடாபபா டெவன்கொல பிறப
பதங்க, ஒற்றாக்க குடமபு மிகை

(க-ரை.) பிறவியை நீக்கமுயலவோக்கு உடல்
பாசமாம், மற்றவாக்கு என்னபயனா? (௮)

யானொள தென்னுஞ் செருக்கறுபபாபா வா
னெய்க், குயாநத வுலகம் புகும்.

(க-ரை.) யான் எனது எனமும் மயக்கம் அழற
வன முத்தியுலகத்தில் செல்லுவான். (௯)

பற்றி விடாஅ வீடும்பைகள் பற்றினைய
பற்றி விடாஅ தவர்க்கு

(க-ரை.) இருவகைப்பற்றையுடவிடாதவர்களைத்
துன்பங்கள் விடாவாம். (௧௦)

தலைபட்டார தீரத் துறந்தார மயங்கி
வலைபட்டார மற்றையவா.

கருததுறையும்

எடு

(க-ரை.) முறந்த துறந்தவாகள முதலிப்பெறுவா,
துறந்தவாகள் பிறப்பில அழுதவா. (௧௧)

பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும.

(க-ரை.) பற்றற்றபொழுதேபிறப்புஅறும் அறாத
பொழுதேபிறப்பு இறப்பின்நிலையாமைகாணப்படும.

பற்றுந பற்றற்றான பற்றினையபற்றைப
பற்றுந பற்று விடற்கு.

(க-ரை.) பற்றற்ற பரம்பொருளைப் பற்றுவிபா
குடமே முதலிவழியைப பற்றக்கடவா. (௧௨)

அஃதாவது-பிறப்புவிடுகனையும், அவற்றின் காரணங்களையும் * விபரீத | சந்தேகங்களால் அலலாமம் உண்மையால் அறிதல். இதை வடநூலார் தத்துவஞானமென்பாராம்.

பொருளல்ல வற்றைப் பொருளென்றுணருமருளான மாண்பு பிறப்பு

* விபரீதஞானமாவது - ஒன்றை மற்றொன்றாக அறிதல். அது கயிற்றைப் பாம்பு என்று அறிதல் போல்வன.

| சந்தேகஞானமாவது ஒன்றை இதுவோ அதுவோ எனக் கொள்ளுதல். கயிரோ மாம்போ எனத் தணியாது சிறுதுபோலவன.

எசு திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) பொருள் அல்லாதவைகளைப் பொருள் என்று எண்ணும் மயக்கத்தால் பிறப்பு உண்டாம். இருணைங்கி யின்பம் பயக்கு மருணைங்கி மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(க-ரை.) விபரீதஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தைக் கொண்டவர்க்கு அம்மெய்ஞ்ஞானமே மோட்சத்தைக்கொடுக்கும். (உ)

ஐயத்தி னீங்கிந் தெளிநதார்க்கு வையத்தின் வான கணிய துடைத்து.

(க-ரை.) அஞ்ஞானத்தை நீக்கி மெய்ஞ்ஞானத்தை அடைந்தவர்க்கு முத்திலகம் சமீபமாகும். ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(க-ரை.) மெய்யை அறியாதவர்க்கு ஐம்புலன்களும் வசப்பட்டாலும் பிரயோசனம் இல்லை. (ச) எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(கரை.) எந்தப்பொருள் எந்தத் தன்மையை உடைத்தாயினும் அந்தப் பொருளிடத்து நின்று உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். (௫) கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டரா தலைப்பிவர், மற்றீண்டு வாரா நெறி.

(கரை.) இப்பிறப்பில் உபதேசத்தைக் கேட்டு உண்மைப்பொருளை அறிந்தவர் பிறப்பை நீக்குவர். கருத்துரையும் என

ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(கரை.) ஒருவன் மனமானது உபதேசப்பொருளைக்கொண்டு உண்மைப்பொருளை அறியுமானால் அவனுக்குப்பிறவி உண்டென்று நினைக்கவேண்டியது இல்லை. (எ)

பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுள், செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

(கரை.) பிறவிக்குக் காரணமாகிய அஞ்ஞானம் கெட உண்மைப்பொருளைக் காண்பதே அறிவாம். சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச், சார்தரா சராதரு நோய்.

(கரை.) ஒருவன் மெய்ப்பொருளை அறிந்து இருவகைப் பற்றுக்களும் கெட நடப்பானாகில் அவனைத் துன்பங்கள் அணுகாவாம். (சு)

காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
மைங் கெடக்கெடு நோய்.

(கரை.) ஞானவான்களுக்கு முக்குற்றமும் நீங்கி அக்குற்றங்களால் வரும் துன்பங்கள் இல்லை. (க௦)

—
௩௭-ம், ௨3-ம்.—அவாவறுத்தல்.

—
அஃதாவது-முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுநின்ற உடம்பும் அதுகொண்ட வினைப் பயன்களும் நின்றமையால் அதுபற்றி

உரோ இடம் துததுறக்கப்படட புலன்களின்மேலே பழைய பழக்கவசததினாலே நினைவுசெல்லுமன்றே? அநினவும் பிறவிகரு விதநாமாதலால் அதனை இடைவிடாத மெய்ப்பொருள உணாவால் அதுபுத லாய.

அவாயென்ப வெல்லா வுயிரக்குமெஞ்ஞான்
அடி, தவாஅப பிறப்பினும் வித்து.

(க-ரை.) வையுயிரகருக்கும் பிறவியைத் தருவி
தையாவது ஆசையாகும். (க)

வேண்டுகால் வேண்டிம பிறவாமை மற்றது
வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் பிறவாமைமையே இச்சிக்க
வேண்டும். (உ)

வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டி ல்
லை, யாண்டு மஃதொப்ப நில.

(க-ரை.) இச்சியாமைக்கு ஒப்பானசெல்வம் இவ
வுகத்தில் இல்லை, மோட்சத்திலும் அதற்கு ஒப்
பானது இல்லை. (க)

தூஉய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது
வாஅய்மை வேண்ட வரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குமோட்சம் என்று சொல்லப்
படுவது ஆசையில்லாமையாம், அவ்வாசை இல்லா
மையானது மெய்யுமையை இச்சிக்கவரும். (ச)

கருநகூறாயும எஅ

அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றா உற்றையா
அற்றாக வற்ற திலா.

(க-ரை.) பிறவி அறநா எனறு செல்லப்படுவா
ஆசை அறவா, அவ்வாசை அருதவா பிறவி அற
நிலா. (சு)

அஞ்சவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(க-ரை.) ஒருவனைக் கெடுக்கவல்லது ஆசையாம்
 அவ்வாசையை நீக்குவதே துறவறமாம். (௬)
 அவாவினை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவினை
 தான்வேண்டு மாற்றான வரும்

(க-ரை.) ஒருவன் இச்சையை நீக்கினால் அவன்
 கெடாமலிருக்க வது உண்டாம். (௭)
 அவாவிலலார்க் கிலலாகும் துன்ப மஃதுணா
 டெற், றவாஅது மேன்மேல வரும்.

(க-ரை.) ஆசை அறவாக்களுக்குத் துன்பம் இல்
 லை அவ்வாசை உண்டாவில் துன்பம் உண்டாம். (௮)
 இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாவென்னும்
 துன்பத்துட் டின்பங் கெடின்.

(க-ரை.) ஆசை என்னும் துன்பத்தின் யிருந்த
 துன்பம் ஒருவனுக்குக் கெடுமானால் இன்பமவரும்.
 ஆரா வியற்கை யவாரீபி னாநிலையே
 பேரா வியற்கை தரும்
 அப திருக்குறள்மூலமுட

(க-ரை.) ஒருவன் ஆசையை விடுவானாகில் அவ
 னுக்கு அவவிடுகை நிலைமையைத்தரும். (௧௦)

௩.௮-ம். அந்.—ஊழ்.

அஃதாவது-நல்வினைப்பயனாகிய இன்பமும் தீவி
 னைப்பயனாகிய துன்பமும் அவவினைகளைச் செய்த
 வினையேசென்று அடைதற்கு ஏதுவாகிய நியதியாம்.

ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொ
 ருள், போகூழாற் றேன்று மடி.

(க-ரை.) ஒருவனுக்குப்பொருள் வரும் விதியால்
 முயற்சி உண்டாம், பொருள் அழியும் விதியால்
 சோம்பல் உண்டாம். (௧)
 பேதைப் படுக்கு யிழவூழ் ழறிவகற்று
 மாகலூ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) போகும் ஊழ் அறிவில்லாமையைத் தரும் ஆகும் ஊழ் அறிவைத்தரும். (உ)
நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுநதன்
னுணமை யறிவே மிகும்.

(க-ரை.) ஒருவன் துட்பமாகிய நூல்கள் பலவற்
றைக்கற்றாலும் அவனுக்கு ஊழினால் ஆகிய அறிவே
மிகும். (ஈ)
இருவே நுலசத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு
கருததுரையும். அக

(க-ரை.) உலகில் ஊழின் இயல்பு இரண்டாம்
அவை செல்வமுடைமை அறிவுடைமையாம். (ச)
நல்லவை யெல்லா அந தீயவாக் தீயவு
நல்லவாஞ் செலவஞ் செயற்கு.

(க-ரை.) செல்வம் உண்டாதற்கு விதிவசத்தால்
நல்லவை எல்லாம் தீயவாம், தீயவை எல்லாம் நல்ல
வாம். (ஊ)
பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம்.

(க-ரை.) ஊழினாலே தமக்குச் சொந்தமாகப்
பொருள்கள் காப்பாற்றினாலும் நில்லாவாம், சொந்த
மாகும்பொருள்கள் புறம்போக்கினாலும் போகாவாம்.
வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி.
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்தத லரிது.

(க-ரை.) கோடிபொருளைச் சம்பாதித்தவர்க்கும்
கடவுள் அமைதத அமைப்பு அன்றி அதுபலித்தல்
அரிது. (எ)
துறப்பார்மற் றுப்புர விலலா ருறற்பால
ஆட்டா கழியு மெனின்.

(க-ரை.) ஊழ்வினைகள் துன்பங்களை அடைவிக்
காமல் நீங்குமானால் வறுமையை அதுபவிக்காதவர்
இவ்வாழ்க்கையைத் துறப்பார். (அ)
நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா
லலலற் படுவ தெவன்.

(க-ரை.) நன்மை உண்டாகும்போது நன்மையை அதுபவிப்பவா துன்மை உண்டாகும்போது துன்பப்படுவது என்ன? (கூ)
ஊழிற் பெருவளி யாவுள மற்முன்று
சூழினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) ஊழைவிட வலிமையுடையவை எவை அதை விலக்கும்பொருட்டு ஓணை நனைப்பினும் அவ்வுழை முனவந்து நிற்கும். (கூ)

அறந்துப்பால் முந்திற்று

பொருட்பால்.

பொருளாவது - அறவழியினாலே சோக்கப்பட்ட பொன்மணி முதலானவையாம்.

அரசியல்.

அரசாவது - லகத்திற்கு உயிர் என்கிறந்த அரசனது தன்மையாம். அவ்வரசின் இயலை இருபததைநது அதிகாரங்களினாலே சொல்லத்தொடங்கி முகவிலே இறைமாட்சி சொல்லுகிறார்.

உசு-ம். வதி. - இறைமாட்சி.

அந்தாவது அரசனது நற்குணமும் நற்செய்கைகளையாம்.

சுருதிக்ருவாசிரமம்.

அங்.

பலாசுழி கூழமைச்சு நடபரணுறு
முடையா னரசரநு ளேறு

(க-ரை.) சேனை நாடு பொருள் அமைச்சு நடபர

அரண் இவ்வாறு அவகங்கனையும் உடையான அரசு
சுருள் ஆண்சிவகமபோன்றவன. (க)

ஆஞ்சாமை ஈகை யதிஷ்டக் மிந்நாஸு
மெஞ்சாமை வேந்தற் கியலபு

(க-ரை.) அரசனுக்கு இயல்பாவது வலலம
நகை அறிவு மனவெழுச்சியாம். (உ)

நூங்காமை கலவி துணிவுடைமை யிபமூன்று
நீங்கா நிலஞள் பவர்க்கு

(க-ரை.) விரைவு உடைமை, கல்வி உடைமை,
வலி உடைமை இம்மூன்றும அரசனைவிட்டு நீங்கா
வாம். (ஈ)

அறனிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமூக்கா
மான முடைய தரசு.

(க-ரை.) தன் அறத்தில் இருந்து பாவங்களைக்
கழிந்து வலிமையினாலே தவறாதமான் உடைய
வன அரசன் ஆவான். (ச)

இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வருத்தலும் வல்ல தரசு.

(க-ரை.) பொருள் வரவுதேடலும் பொருளைக்
காத்தலும் அபொருளை அறத்தினவழிச செலவு
செய்தலுமான இவைகளில்வல்லவன அரசனாவான்.
அச திருக்குறள்மூலமுட்

காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனே
ன், மீக்கூறு மன்ன நிலம்.

(க-ரை.) அரசன் காண்கைக்கு எளியவனாகி
இன்சொல சொலபவன் ஆனால் அவன் நிலத்தை
உலகம் உயாததிச்சொல்லும். (சு)

இன்சொலா லீத்தளிக்க வல்லாற்குத் தன்
சொலாற், ழுன்கண டனைத்திவ் வுலகு.

(க-ரை.) இனியசொல்லுடன் கொடுத்துக் காக்
கும் அரசனுக்கு இவவுலகம் தனபுகழோடு பொருள்
தித் தான் நினைத்த அளவு உடையதாகும். (ஊ)
முறைசெய்து காப்பாறறு மன்னவன் மக்கட்

கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(க-ரை.) மதுமுறை செலுத்திக் குடிகளைக்காக்கும் அரசன் அக்குடிகளுக்குத் தேவனாக எண்ணப்படுவான். (அ)

ரெவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடைவேந்தன், கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(க-ரை.) மந்திரி முதலானவர்கள் கடிந்து உத்தி சொல்லும் சொற்களைப் பொறுக்கும் அரசனருடைநிழல் கீழ் உலகம் தங்கும். (க)

கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு முடையானும் வேந்தாக் கொளி.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இன்சொல்சொல்லுதலும் செங்கோல்செலுத்துதலும் குடிகளைக்காத்த ஈடுத்துரையும். அடு

லும் இந்நான்கு செயல்களையும் உடையவன் அரசருக்குள் விளக்கம் ஆவான். (க0)

சு0-ம். அந்.—கல்வி.

அஃதாவது-அவ்வரசன் தான்கற்றற்கு உரிய நூல்களைக் கற்றல அவையாவன-அறநூலும், நீதிநூலும், தேர், யாளை, குதிரை, படைக்கலம் எனப்பட்ட இவற்றின் நூல்களும் மற்று முதலானவையாம்.

கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி

ளிற் க வதற்குத் தக,

(க-ரை.) ஒருவன் கற்கப்படும் நூல்களைக் குற்றம் அறக் கற்கக்கடவன், கற்றபின் கல்வி அறிவிற்குத் தக்கபடி நிற்கக்கடவன். (க)

எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்வி ரண்டும், கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(க-ரை.) கணிதநூற்களும் இலக்கண நூற்களும்

மனிதர்களுக்குக் கண்களாகும். (உ)
கண்ணுடைய ரென்பவா கற்றோர் முகத்திர
ண்டு, புண்ணுடையா கலலா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோரே கண்கள் உடையவர் என்று
சொல்லப்படுவோர், மற்றோரே கண்கள் இல்லாதவா
என்று சொல்லப்படுவர். (ங)

உவப்பத் தலைக்கூடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில

அ

அசு திருக்குறள்பு 1 முடி

(க-ரை.) கற்றவா தொழிலாவது கற்றவரைச்
சேர்த்து இனி எப்போழுது காண்போம என்று
நினைத்தவருந் தலாம். (ச)

உடையாமு னிலலார்போ லேக்கற்றுங் கற்
றா, கடையரே கலலா தவர்.

(க-ரை.) கற்றோ உயாநதோரும் மற்றோ இழிந்
தோரும் ஆவார். (சு)

தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாநநாக்
குக், கற்றனைத் தூறு மறிவு

(க-ரை.) மணற்கேணி தோண்டிய அளவாக வு
றும் அதுபோல மனிதருக்கு அறிவும் கற்ற அளவு
ஆகும். (ஊ)

யாதானு நாடாம லூராமா லென்றொருவன்
சாரதுணையு கலலாத வானு.

(க-ரை.) கற்றவர்க்கு எந்நாடும் தனது நாடாம்
அப்படியிருக்க ஒருவன் மரணபரியாதமும் கற்கா
மல இருப்பது என்ன? (ஊ)

ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப புடைதது.

(க-ரை.) ஒருவன் தான் கற்ற கல்வியானது
தனக்கு எழுபிறப்பிலும் உதவுதல் உடைத்தாம். (ஊ)
தாயின் புறவ துலகின் புறக்கனடி

காமுறுவா கற்றநிற் தாரா,

கருத்துரைமும்.

அள

(க-ரை.) கற்றவா தாங்கள் இன்பம் அடையும்
கல்விக்கு உலகத்தாரா இன்பம் அடைதல கண்டு மற
றும் கற்பாரா. (க)

கேழல் விழுச்செல்வங் கலவி யொருவற்கு
மாடலல மற்றையவை

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத செல்வம்
கல்வியாம், பொன்னாணி முதலானவை செல்வம்
அல்லவாம். (க0)

சுகந்தி. அந்.—நல்லாமை.

அந்தாவது கற்றலைச்செய்யாமையின் இழிவாம்.

அரங்கின் நி வடடாடி யற்றே நிரமடைய
நூலின்றிக் கோட்டி கொளல,

(க-ரை.) ஒருவன் கல்வியைக் கற்காமல் சபை
யில் ஒன்றைச் சொல்லல் வகுப்பிடம் இல்லாமல்
குதாடியதுபோலும். (க)

கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலைபிரண்டு
மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.

(க-ரை.) கலலாதவன் சபையில் பேசவிரும்பு
தல் இரண்டு முலைகளும் இலலாதவன் பெண்தன்
மையை இச்சித்தல்போலும். (உ)

கல்லாதவரு நனிசல்லா கற்றாமுற்
சொல்லா திருக்கடி பெண்ண,

அஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) கற்றார் முன்பு யாதொன்றையும்
சொல்லாதிருப்பாராகில் கலலாதவரும் மிகவும் நல்
லவா ஆவார். (க)

கல்லாதா னொட்பங் கழியுடன் ருயினும்

கொள்ளா ரறிவுடை யார.

(க-ரை.) கல்லாத அறிவு ஒருவேளை நன்றாய் இருப்பினும் கற்றோர்கொள்ளார. (சு)

கலவா வொருவன் நகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச சோரவு படும.

(க-ரை.) கல்லாதவன் தன்னை மதிக்கும் மதிப்பானது கற்றவன் முன்பேசக்கெடும. (ரு)

உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் களரணையர் கல்லா தவர்.

(க-ரை.) கல்லாதவா வினைவு இல்லாக்களர் நிலத்தை ஒப்பாவா. (கூ)

நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினல மணமாண் புனைபாவை யற்று.

(க-ரை.) நூல் அறிவு இல்லாத எழுச்சியும் அழகும் கண்ணாம்புச்சாந்தால் அலங்கரிக்கப்பட்ட பாவையின் எழுச்சியும் அழகும் போலுமாம். (எ)

நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னினனாதே கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் இடத்து உண்டாகிய செல்வமானது கற்றவர் இடத்து உண்டாகிய வறுமையைப்பார்க்கிலும் தன்பம் செய்யும். (அ)

கருத்துரையும்

அக

மேற்பிறந்தா ராயினுங் கலலாதார் கீழ்ப்பிறந்துங், கற்று ரனைத்திலர் பாடு.

(க-ரை.) கல்லாதவர் மேலாகியருலத்தில் பிறந்தாரானாலும் கீழ்க்குலத்தில்பிறந்து கற்றவரை ஒப்பாகார். (கூ)

விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல் கற்றாரோ டேனை யவா.

(க-ரை.) கற்றவர் மக்களையும் கல்லாதவர் யிரு

(க-ரை.) ஒருவன் நல்லவைகளைக் கேட்கக்கடவன அவை யிருந்த பெருமையைத்தரும். (சு) பிழைத்துணாந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணாந், தீண்டிய கேள்வியவர்.

(க-ரை.) கற்றவர்கள் அறிவீனமான சொற்களைச் சொல்லார். (எ) கேட்பினும் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற் றோட்குப் படாத செவி.

சுருத்தாய்வு.

55

(க-ரை.) கேள்வியாலே தொணக்கப்படாத செவிகள், ஓசையைக் கேட்குமானும் கேளாததன்மை உடையனவாம். (அ) நுணங்கிய கேள்விய ரல்லரா வணங்கிய வாயின ராத லரிது.

(க-ரை.) நுணுக்கமான கல்வி கேள்வி இல்லாதவர்கள் வணக்கமுள்ள வாயின உடையவா ஆகுதல் அரிது. (ஆ) செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாக்களவியினும் வாழினு மென்.

(க-ரை.) காதுகளால் அறியப்படும் கல்வி மதுரத்தை அறியாத மனிதர்கள் இறந்தால் என்ன? வாழ்ந்தால் என்ன? (க0)

சுரு.-ம். அந்.—அறிவுடைமை.

அதாவது - கல்வி கேள்விகளினால் ஆடிய அறிவோடு உண்மை அறிவு உடையவன் ஆதலாம்.

அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(க-ரை.) அரசர்க்கு அறிவானது அவ்வரசரைக் காக்கும் படையாம், அவ்வறிவு பகைவர் அழிக்கக்

கூடாத அரணம்.

(க)

சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

கூட நிருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறிவானது மனம்போனவழியில் போ
கவிடாமல் நன்மையிடத்தது விடுவதே அறிவாம். (உ)
எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்
பொருண், மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) எந்தப்பொருளை எவர் வாயினால் கேட்
பினும் அந்தப்பொருளின் உண்மைப்பொருளைக்
காண்பதே அறிவாம். (ஈ)

எண்பொருள் வாகச் செலச்சொல்லித் தான்
பிறாவாய், நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(க-ரை.) தன்னால் சொல்லப்படும்பொருளை எளி
தாகச்சொல்லிப்பிறச்சொல்லும்பொருளை அறிவதே
அறிவாம். (ச)

உலகநு தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(க-ரை.) ஒருவன் உயர்ந்தோரைச் சிறுகிப்பது
அறிவாம், நட்பின் இடத்து முன் முகமலர்ந்து
பின்முகம்குவிதல் இல்லாமையும் அறிவாம். (ஊ)
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(க-ரை.) உலகமானது எவ்வகையினாலே நடப்ப
தாய் இருக்கின்றதோ அவ்வகையிலே தான் நடப்
பது அறிவாம். (கூ)

அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா

ரஃ, தறி கலலா தவா.

கருத்துரையும்.

கூட

(க-ரை.) முன் வரக்கடவதை அறியவல்லார்
அறிவு உடையவர் அறியமாட்டாதவா அறிவு இல்

லாதவர். (எ)
 அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
 தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(க-ரை.) அஞ்சததருவதற்கு அஞ்சாமை அறிவு
 இல்லாமையாம், அஞ்சததருவதற்கு அஞ்சதல் அறி
 வு உடைமையாம். (அ)

எதிரதாக் காக்கு மறிவினூர்க் கில்லை
 யதிர வருவதோர டோய்.

(க-ரை.) வரும் துன்பங்களை முன்னமே அறி
 ந்து காத்துக்கொள்ளும் விவேகிகளுக்குத் துன்பம்
 இல்லை. (க)

அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
 ரென்னுடைய ரோனு மிலர்.

(க-ரை.) அறிவு உடையவர் இல்லாதவர் ஆயி
 னும் எல்லாம் உடையவர் அறிவு இல்லாதவர் எல்
 லாம் உடையவர் ஆயினும் ஒன்றும் இல்லாதவர்.

சசு-ம். அந்.—நூற்றங்கடிதல்.



அஃதாவது - காமம் குரோதம் உலோபம் மானம்
 உவகை மதம் எனப்பட்ட ஆறுகுற்றங்களையும் அரசு
 சன் தன்னிடத்தே தோன்றாமல் கடிதலாம்.
 கூர' திருக்குறள்மூலமும்

செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மிலலார
 பெருக்கம் பெருமித நீத்து.

(க-ரை.) மதமும் கோபமும் காமமும் இல்லாத
 அரசனது செல்வமானது மேலானதாகும். (க)
 இவற்றவு மாண்பிறந்த மானமு மாண
 வுவுகையு மேத மிறைக்கு.

(க-ரை.) கொடாமையும் நன்மையினில் நீங்கிய
 மானமும் அளவிலாமகிழ்ச்சியும் அரசனுக்குக் குற்

றங்களாம். (உ)
தினே த்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனை த்து
ணையாக், கொள்வா பழிநாணு வார்.

(க-ரை.) பாவத்துக்குப் பயப்படுவோ தினே
அளவு குற்றம்வரினும் பனை அளவாக என்னுவார,
குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே
யற்றந் தரூஉம பகை.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவைத்தரும் பகை குற்ற
மாம் ஆதலால் அக்குற்றத்தை காக்கக்கடவன்.(ச)
வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரி
முன்னர், வைத்தூறு போலக் கெடும்.

(க-ரை.) குற்றம் வருமுன்னே காத்துக்கொள்
ளாத அரசனது வாழ்வு அக்கினிமுன் நின்ற வைக்
கோல் போலக்கெடும். (ஊ)

தன் குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பி
னென்குற்ற மாகுமிறைக்கு.

கருட துடையும்.

கூடு

(க-ரை.) தன் குற்றத்தை முன்கிடிந்து பிறர்குற்
றத்தைப் பின்கடிவானாகில் அவ்வரசனுக்குக் குற்
றம் இல்லை. (சு)

செயற்பால செய்யா தீவறியான் செலவ
முயற்பால தன்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) செய்யப்படுமவைகளைச் செய்துகொள்
ளாமல் உலோபம்செய்யும் அரசனது செல்கம்
கெடும். (ஊ)

பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(க-ரை.) பொருளைப்பற்றும் உலோபத் தன்மை
யானது எல்லாக்குற்றத்திலும் மிகுந்ததாம். (அ)
வியவற்க வெஞ்ஞான்துந் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) எக்காலத்தும் ஒருவன தன்னை மதியா திருக்கக்கடவன், நன்மையைத்தராத தொழிலை இச்சியாதிருக்கக்கடவன். (க)

காதல காத லறியா மையும்க்கிற்பி
னேதில வேதிலார் னூல்.

(க-ரை.) தன்னால் இச்சிக்கப்பட்ட பொருள்க னையும் தன்னுடைய இச்சையையும் பகைவர் அறி யாமல் அநுபவிக்க வல்லவன ஆனால் அப்பகைவர் எண்ணம் பழுதாம். (க0)

கூசு திருக்குறள்மூலமும்

சூ.ம். ௮3.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது - அவ்வறுவகைக் குற்றங்களையும் கடந்த அரசன தன்னைததீயவழியில் விலக்கி நல்ல வழியிலேசெலுத்தும் பேரறிவுடையவரைத் தனக் குத துணையாகக் கொள்ளுதலாம்.

அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை திறனறிந்து தோந்து கொளல்.

(க-ரை.) அரசன் அறிவுடையோர் சிறகத்தைக் கொள்ளக்கடவன். (க)

உற்றநோய் நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும் பெற்றியார்ப பேணிக் கொளல்.

(க-ரை.) துன்பங்களை நீக்கும் விதம் அறிந்து நீக்கி அத்துன்பங்கள் வாராமல் காக்கவல்லவரை அரசன் சிறகிக்கக்கடவன். (உ)

அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித தமராக் கொளல்.

(க-ரை.) பெரியோரைச் சிறகித்தல் அரசன் பெறும் பேறுகள் பலவினும் பெரியதாம். (ஊ)

தமமிற் பெறியார் தமரா வொழுகுதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) தம்மைவிடப் பெரியோரைச் சிறகித்

தூதத்தல் அரசன் வல்லமை பலவினும் தலை
மையாம். (சு)

கருத்துரைபும. கௌ

சூழ்வார கண்ணாக லொழுகலான் மன்னவன
சூழ்வாரைச சூழ்ந்து கொளல.

(க-ரை.) மந்திரிகளைக்கொண்டு பூமிபாரம நடத்
தலால் அமமந்திரிகளை அரசன துணையாகக்கொள்ள
வேண்டும். (ரு)

ரங்கா ரினத்தனாய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில.

(க-ரை.) பெரியோர் இனத்தை உடையவனாகத்
தான நடக்கவல்ல அரசனைப் பகைவா செய்க்கக்
கூடாது. (சு)

இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவா.

(க-ரை.) நன் மந்திரிகளைத் துணையாகக்கொண்டு
அரசானும் அரசரைக்கெடுக்கும் பகைவா இல்லை,
இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங் கெடும்.

(க-ரை.) புத்திசொல்லும் மந்திரிகளைப் பெற்றி
லாத அரசன் கெடுக்கும் பகைவரில்லாமல் கெடு
வான். (அ)

முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாளு
சாரபிலார்க் கில்லை நிலை.

(க-ரை.) முதல் இல்லாதவர்க்கு இலாபம் இல்லை
அதுபோலமந்திரிகள் இல்லாத அரசனுக்குத் துணை
இல்லை. (க)

க

கூஅ திருக்குறள்மூலமும

பலலரா பகை கொளவிற் பத்தடுத்த தீமைத
தே, நல்லார் தொடாகை விடல

(க-ரை.) அரசன் பெரியோர் சினேகத்தை விடு
தல் பலபேர் பகைகொள்ளுநதவினும் பத்துப்பங்கு

சாக்-ம். அந்.—சிற்றினஞ்சோமை.

அஃதாவது - சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை சிறிய இனமாவது நல்லதிலே நனமையும் தீயதிலே தீமையும் இல்லை எனபோரும், விடரும், தூர்த்தரும் முதலாயினவரது கூட்டமாம்.

சிற்றின மஞ்சும பெருமை சிறுமைதான் சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் இயல்பு சிறிய இனத்திற்கு அஞ்சும் சிறியோர் இயல்பு சிறிய இனத்தைச்சுற்ற மாகக்கொள்ளும். (க)

நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றுகு மாந்தர்க் கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(க-ரை.) நிலத்தின இயல்பினாலே நீர் திரிந்தால் போல அவரவர் சேர்ந்த இனத்தினாலே அறிவு திரியும். (உ)

மனத்தானு மாந்தர்க் குணாச்சி யினத்தானு மினனா னெனப்படுஞ் சொல.

கருத்துறையும்.

கூக

(க-ரை.) மனத்தினாலே அறிவு உண்டாம் அது போல ஒருவன சேர்ந்த இனத்தினாலே இன்னான என்று எண்ணப்படும். (ங)

மனத்துளது போலக் காட்டி யொருவற் கினத்துள தாகு மறிவு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவானது அவன்சேர்ந்த இனத்தினால் ஆகும். (ச)

மனத்தாய்மை செய்வினை தூய்மை யிரண்டு மினத்தாய்மை தூவா வரும்.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தமும், செய்வினப்பரிசுத்தமும் சேர்ந்த இனத்தால் ஆகும். (டு)

மனநூயார்த் கெச்சுநன் னுகு மினந்து
யார்த், கில்லைநன் னுகா வினை.

(க-ரை.) மனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு மக்கட்
பேறுநன்றாகும் இனப்பரிசுத்தம் உள்ளவர்க்கு நன்
மை இல்லாச் செயல் இல்லை. (சு)

மனநல மன்னுயிர்த் காக்க மினநல
மெல்லாப் புகழ்த் தரும்.

(க-ரை.) மனத்தின் நன்மை செல்வத்தைத்த
ரும் இனத்தின் நன்மை புகழைத்தரும். (எ)

மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்கு
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) மனநன்மை உடையவரானும் பெரி
யோர்க்கு இனநன்மை உறுதி உடையதாம். (அ)

க00 திருக்குறள்மூலமும

மனநலத்தி னுகு மறுமை மற்றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மனநன்மையால் வரு
பிறப்பில் இனபம் உண்டாம், அதற்கு இனநன்மை
யாலவலிமை உண்டாம். (சு)

நல்வினத்தினுங்குந துணையிலலைதநீயினத்தி
னல்லற் படுபதூஉ மில.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நல்ல இனத்தின மிகுந்த
துணை இல்லை தீய இனத்தின மிகுந்தகேடுஇல்லை.

சுஎ-ம். ௮௩.—தேரிந்துரெயல்வகை.

அஃதாவது - அரசன் தான செய்யும் தொழில்
களை ஆராய்ந்து செய்யும் திறமாம்.

அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
முதியமுன் சூழ்து செயல்.

(க-ரை.) ஒருவன் அழிவதையும் ஆவதையும்
இலாபத்தையும் ஆராய்ந்து தொழில் செய்யக்கட

வன. (க)
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்
வாக், கருமபொருள் யாதொன்று மில்.

(க-ரை.) நல் இனத்தோடு ஆராய்ந்து செய்யும்
அரசருக்குப் பெறுதற்கு அரியபொருள் ஒன்றும்
இல்லை. (உ.)

கருத்துரையும். ௧0௧

ஆக்கங் கருதி முதலிழங்குஞ் செய்வீனே
பூக்கா ரறிவுடை யார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோ இலாபத்தை நினைத்து
முதல் இழக்கும் தொழிலைச் செய்யார். (ங.)

தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) குற்றத்திற்கு அஞ்சும் பெரியோ துணி
யப்படாத தொழிலைச் செய்யார். (ச.)

வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
டாத்திப படுப்பதோ ராறு

(க-ரை.) அரசன் யோசியாமல் பகைவாமேல்
செல்லல் அப்பகைவரை நிலைபெறச்செய்தலாம்.
செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(க-ரை.) அரசன் செய்யத்தகாதவற்றைச் செய்
தலாலும் செய்யத்தக்கவற்றைச் செய்யாமையா
லும் கெடுவான். (ஊ.)

எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(க-ரை.) இராசன் செய்தொழிலை முடிக்கும்
உபாயத்தை எண்ணிச் செயயக்கடவன் தொடங்கி
யபின் எண்ணுதல் குற்றம். (ஐ.)

ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

௧0௨ திருக்குறள்மூலமுடி

(ஈ-ரை.) முடியும் உபாயத்தால் வருத்தாமுயறலி
யானது பலாகாத்தாலும் குற்றம்படும். (அ)
நன்றூற்ற லுள்ளூந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிக் தாற்றூக் கடை.

(க-ரை.) அவரவர் குணங்களை அறிந்து இசையச்
செய்யாவிடில நன்மைசெய்த லுள்ளும் குற்றம் உண்
டாம். (க)

எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டித் தம்
மொடு, கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(க-ரை.) அரசர் பொருத்தாத உபாயங்களைச்
செய்வாரானால் உலகம் ஏற்றுக்கொள்ளாது. (க)

சாஅ-ம். ௨௩. — வலியறிதல்.

அஃதாவது - அவுபாயங்களுள் தண்டம்செய்
யக்குறித்த அரசனானவன நால்வகைவலிமைகளை
யும் அளந்து அறிதலாம்.

வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றூன் வலியுந்
துணைவலியு நூக்கிச் செயல.

(க-ரை.) தொழில்வலிமையும் தன்வலிமையும்
பகைவனவலிமையும் துணைவலிமையும் ஆராய்ந்து
தனவலியிருமுகில் அரசன அத்தொழிலைச் செய்
யக்கடவன. (க)

ஒலவ தறிவ தறிந் ததன் கட்டங்கிச்
செல்வாக்குச் செல்லாத தில.

கருத்துரையும். ௨௦௩.

(க-ரை.) செய்யக்கடும் தொழிலையும் அறிய
வேண்டும் வலிமையும் அறிந்துசெய்யும் அரசர்க்கு
முடியாதபொருள் இல்லை. (உ)

உடைத்தம் வலியறியா ருக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார பலா.

(க-ரை.) தமது வலிமையைத் தெரிந்துகொள்
ளாது வலியவரோடு போசெய்து இடையில் புறங்

கொடுத்த அரசாபலர். (க)

அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் நன்னீ
வியநதான் விரைநது கெடும்.

(க-ரை.) தன்வலியின் அளவை அறியாது தன்
னைப்புக்கழந்த அரசன் கெடுவான். (ச)

பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிருத்துப் பெயின்.

(க-ரை.) மயில் இறகு ஏற்றப்பட்ட வண்டியும்
அச்சமுறியும் அவவிறகை அதிகமாக ஏற்றினால்.
நுணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்கிறுதி யாகி விடும்.

(க-ரை.) நுணிக்கொம்பில் ஏறினவர் அவள
வைக் கடந்து ஏறுவராகில் அவருக்கு முடிவுவரும்.
ஆற்றி னளவறியந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள அளவு அறிந்து கொடுக்
கக்கடவன் அக்கொடை பொருளைக்காப்பாற்றும்
வழியாம். (எ)

க0௪ திருக்குறள்மூலமும்

ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலைப
பேகா நகலாக் கடை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப்பொருள்செலவு இல்லாவி
டில் அப்பொருள் வரவுசிறிதாகிலும் கெடுகிஇல்லை.
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கையுள்போல
விலலாகித் தோன்றாக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ள பொருள் அளவை
அறிந்து வாழாதவன் வாழ்க்கை உள்ளவைபோலத்
தோன்றி அழியும். (சு)

உளவரை தூக்காத வொப்புர வான்மை
வளவரை வல்லிக் கெடும்.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளவற்றை ஆராயாத உத
வியாலே செல்வத்து அளவு கெடும். (க0)

அஃதாவது - வலிமையினாலே யிருதி உடையவ
னாய்ப் பகைவன்மேல் போர்க்குச்செல்லும் அரசன
அச்செல்லுதலுக்கு ஏற்றகாலத்தினை அறிதல்.

பகல்வெல்லுங் கூகையைக் கார்க்கை யிகல்
வெல்லும், வேந்தாக்கு வேண்டும் பொழுது.

(க-ரை.) காகம் கோட்டானிப்பகலில்வெல்லும்
அதுபோல அரசர் பகைவரை வெல்லக் காலம்
வேண்டும். (க)

கருத்துரையும். கரு

பருவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத்
தீரமை யாக்குங் கயிறு.

(க-ரை.) காலம் அறிந்து தொழிலை நடத்தல்
செல்வத்தைக் கட்டுமெ கயிறும். (உ)

அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற்
கால மறிந்து செயின்.

(க-ரை.) காலம் அறிந்துசெய்தால் அரியதொ
ழில்கள் உளவோ? (ஈ)

ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) அரசன் காலம் அறிந்து தொழில்செய்
தால் உலகம் எல்லாம் ஆளநினைத்தாலும் கைவசப்
படும். (ச)

காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(க-ரை.) பூமி முற்றும் ஆளநினைக்கும் அரசர்
பகைவரை வெல்லக் காலம்பார்த்திருப்பார். (ஊ)
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(க-ரை.) ஆடுபின்வாங்கல் பாய்தற்பொருட்டு,
வலிமை உள்ள அரசன் பின்வாங்குதல் வெல்லும்

பொருட்டாம். (சு)
 பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்
 பார்த், துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.
 ௧௦௬ திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) அறிவுடைய அரசா கோபத்தைப
 புறங்காட்டா காலமவரும அளவும் அக்கோபத
 தை உள்வைத்திருப்பா. (எ)
 செறுகரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
 காணிற் சிழக்காந தலை.

(க-ரை.) அரசா பகைவரைக்கண்டால் அவாக்
 குமுடிவுகாலம் வரும் அளவும் பணியக்கடவா. (அ)
 எய்தற் கரிய திபைநதக்கா லநிலையே
 செய்தற் கரிய செயல.

(க-ரை.) அரசர் பகையைவெல்லக் காலம்வாய்த்
 தால் அப்பொழுதே அத்தொழிலைசெய்யக்கடவர்
 கொக்கொக்க கூம்பும பருவத்து மற்றதன்
 சூத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(க-ரை.) அரசன் பகையைவெல்லக் காலம்
 வாய்க்காத இடத்துக் கொக்கு அடங்கல் போல்
 இருக்கக்கடவன். (க௦)

—
 ௬௦-ம். ௮ந்.—இடளறிதல்.

—
 அஃதாவது - வலியும் காலமும் அறிந்து பகை
 மேல் செல்லுவோன் தான் வெல்லுதற்கு ஏற்ற
 நிலத்தினை அறிதலாம்.

—
 தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
 மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

கருத்துரையும் ௧௦௭

(க-ரை.) அரசா பகைவரைவெல்ல இடமகண்
 டால் அல்லது எதெதொழிலையும் செய்யாது இருக்க

கக்கடவா. (க)

முரண்சோத மொய்ம்பி னவாக்கு மரண்
சோதா, மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) வலிய அரசருக்கும் அரண்ச்சேர்ந்தா
கின்ற பெருக்கமானது பலயன்களையும் தரும்.
ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனதிகது
போற்றுகட் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) வல்லமையில்லாத வேந்தரும் இடம்
அதிகது போர் செய்வாசில் வெற்றிபெறுவர். (க)
எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனதிகது
துன்னியா துன்னிச் செயின்.

(க-ரை.) அரசா இடம் அறிந்து போர்செய்வா
ராகில் பகைவர் எண்ணம் முடியாது. (ச)
கெடும்புனலுள் வெலலு முதலை யடுமபுனளி
வீங்கு னதனைப பிற.

(க-ரை.) முதலை நீரில் இருந்தால் எல்லா உயிரை
யும் வெல்லும் அது அந்நீரைவிட்டால் மற்ற உயிர்
களாலே தோல்வி அடையும். (ரு)
கடலோடா கால்வ னெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலதது.

(க-ரை.) நிலததிலோடும தேர்கள் கடலில் ஓடா
வாம் கடலில் ஓடும் மரக்கலங்கள் நிலததிலே ஓடா
வாம். (சு)

க02 நிரும்புநன்முலமும

அஞ்சாமை யல்லாற் றுணைவேண்டா வெஞ்
சாமை, யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(க-ரை.) குறைவில்லாது எண்ணி இடமறிந்து
போசெய்தால் தைரியம் இனறி வேறுதனைகள்
வேண்டாவாம். (ஏ)

சிறுபடையான் செல்லிட்டு சேரி னுறுபடை
யா, ஞாக்க மழிகது விடும.

(க-ரை.) நிறை சேனையை உடைய அரசன் குறைசேனையை உடைய அரசன் இடததைச சோ நது அழிக்க நினைககில் அவனால்பெருமை இழந்து விடுவான். (அ)

நிறைநலனுஞ் சீரு மிலநெனிணு மாந்த ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(க-ரை.) அரண்வலியும் பலமும் இல்லார் ஆளு ளும் பகைவா இருப்பிடமசென்று வெலவல் அரிது. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா வேலரண் முகத்த களிறு

(க-ரை.) நரிகள் யானைகளைச் சேற்று நிலத்தில் வெல்லும். (க0)

—
 டுக-யீ. அந்.—தேரிந்துதேளிதல்.
 —

அஃதாவது - மந்திரி முதலானவர்களைப் பிறப்பு குணம் அறிவு எனப்படுகின்றவைகளையும், செய் கருத்துரையும். க0க

கையையும், காட்சி கருத்து ஆகமம் என்கிற பிரயா னங்களினாலே ஆராயநது தெளிதலாம்.

அறம்பொரு ளினப முயிரச்ச நான்கின் றிறந்தெரிநது தேறப படும.

(க-ரை.) ஒருவன் அறம பொருள இன்பம் உயி ராச்சம என்கின்ற நான்கின் றிறத்தால தோந்து கொள்ளப்படுவான். (க)

குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு நாணுடையான கடடே தெளிவு.

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறநது குற்றத்தில் இருந் து நீங்கிநிறகும நாணம உடையவனை அரசன் தெ ளிந்துகொள்வான். (உ)

அரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந தெரியுங்கா ளினமை யரிதே வெளிறு.

(க-ரை.) அரிய தூல்களைக்கற்றுக் குற்றமற்றவா

இடத்தும் அறியாமை இல்லாதிருக்கை அரிது.

குணனாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவன் குணங்களையும் குற்றங்
களையும் ஆராய்ந்து மிகுதியைக் கொள்ளக்கடவன்.
பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குத் தத்தங்
கருமமே கட்டளைக் கல.

(க-ரை.) மனிதர்பெருமையும் சிறுமையும் அறி
யும் உரைக்கல்லாவது அவரவர் தொழில்களாம். (இ)

க0

கக0 நிருபகுறள் மூலமும்

அற்றாறைய தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலா நாணா பழி.

(க-ரை.) அரசன் குற்றம் அறறவரைத் தெளி
தல பழியக்கடவன அவா உலகத்தோடு புட்டாத
வா ஆதலால பழிக்கு அபுசா. (க)

காதனமை கந்தா வறிவறிபார்த நேறுதல
பேதைமை யெல்லாம தரும்.

(க-ரை.) அறியவேண்டியவைகளை அறியாதவா
களை அரசன் தெரிந்துகொள்ளுதல அவனுக்கறி
வினமை எல்லாதரும். (எ)

தேரான பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) தனனோடு சம்பந்தம் இல்லாதவனைத்
தெரிந்துகொண்ட அரசனுக்கு அததெளிவு துண
பட தரும். (ஒ)

தேற்றக யாரையு தேராது தேராதபிற
நேறுக தேறும் பொருள்

(க-ரை.) அரசன் யாவரையும் ஆராயாமல்கொள்
ளாதிருக்கக்கடவன ஆராய்ந்தபின் கொள்ளக்கட
வன. (கூ)

தேரான நெளிவுக தெளிந்தான்க ணையறவு
தீரா விடுமபை தரும்.

(க-ரை.) அரசன ஒருவனை ஆராய்ந்திலனாகித் தெளிதலும், ஆராயப்பட்டவன இடதகில ஐயங்கொள்ளுதலும், அவனுக்குத் துன்பமதரும். (க0)

சுருததுறையும

ககக

ஞட ம். அந்.—தெரிந்துவினையாடல்.

அந்,தாவது - தெளியப்பட்டவரை அறாசெய்யவல்லதொழில்களை அறிந்து அவைகளிலே ஆளும திறமாம.

நன்மையுந் தீமையு நாடி நலமபுரிந்த
தன்மையா னுளப படும.

(க-ரை) நன்மை துனமைகள் அறிந்து ஆளுமவைகளைச்செய்பவன அரசனல ஆளப்படுவான.(க)
வாரி பெருக்கி வளமபடுத் துற்றவை
யாராய்வான செய்க வினை.

(கரை.) பொருள்வரும்வழியை விருததிசெய்து பொருளைளாத்து இடையூறுகளை ஆராய்பவன அரசனுக்குத்தொழில் செய்யக்கடவன. (உ)
அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்கான்கு
நனகுடையான் கட்டே தெளிவு

(க-ரை.) அன்பு அறிவு தெளிவு ஆசையில்லாம ஆகிய இந்கான்கும உடையவனிடத்தே அரசனுக்குத்தெளிவு உண்டாம. (ஈ)
எனைவகையாற் றேறியக் கண்ணும வினைவ
கையான், வேறாகு மாநதா பலா.

(க-ரை.) எவ்வகையால் அறிந்த இடத்தும தொழிலவகையால் வேறுபடுமனிதாபலர். (சு)

ககஉ திருக்குறள்மூலமும்

அறிந்தாற்றிற் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினை
தான், சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் உபாயங்களை அறிந்து முடிப்பவனுக்கு அல்லாமல் மற்றவனுக்குத்தொழில் கொடுக்கலாகாது. (டு)

செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ டெய்த வுணாநது செயல.

(க-ரை.) அரசன்தொழில் செய்பவனை அறிந்து பின் தொழிலை அறிநது அவனைத்தொழிலில வைத்து ஆளக்கடவன. (சு)

இதனை யிதனா விவன்முடிக்கு மென்றாய்ரு ததனை யவன்கண் விடல.

(க-ரை.) அரசன் இத்தொழிலை இச்சாதனா தால் இவன முடிக்கவல்லவன் என்று அறிநது அத் தொழிலை அவனிடத்து விடக்கடவன். (ஏ)

வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை யதற்குரிய னாகச் செயல.

(க-ரை.) அரசன் ஒருவனைத்தொழிற்கு உரியவ னாய் இருக்கையை அறிந்து அவனை அத்தொழிற்கு உரியவனாகச்செய்யக்கடவன. (அ)

வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே றாக, நினைப்பானை நீங்குந திரு.

(க-ரை.) தனது தொழிலிலே முயற்சி உடைய வனை வேறாகநினைக்கும் அரசனைச் சிதேவிலீட்டு நீங்குவான். (ஆ)

கருத்துரையும். ககக

நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான் கோடாமை கோடா துலகு

(க-ரை.) தொழில்செய்பவன் கோணதிற்குக் க பலகமகோணது ஆகையால், அரசன் அவனை நாள் தோறும் ஆராயக்கடவன. (கஃ)

ருந-ம். ௮௩.—சுற்றந்தழால்.

அஃதாவது-அரசன் தனது சுற்றத்தாரைத் தன்

னைவிட்டு நீங்குகிருக்கும்படி தழுவுதலாம்.

பற்றற்ற கண்ணும் பழமை பாராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வப்பற்று அற்ற இடத்
தும் பழமைகொண்டாடுதல் சுற்றத்தாரிடத்தே
உண்டாம். (க)

விருப்பரூச் சுற்ற மியையி னருப்பறா
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புள்ள சுற்றம் கிடைத்
தால் அது பலசெலவம் கொடுக்கும். (உ)

அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீரிநிறைத் தற்று.

(க-ரை.) சுற்றத்தாரோடு கலவாதவன் வாழ்வா
னது கரை இல்லாக்குளம் நீரிநிறைந்தாற்போலும்.
கருசு நிருக்குறள்மூலமும

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுகல செல்வந்
தான், பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) செலவம் பெற்றதினால் வரும் பயனா
வது சுற்றத்தைக்காததலாம். (ச)

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய
சுற்றத்தாற சுற்றப்படும

(க-ரை.) கொடுத்தலும் இனியசொல் சொல்லு
தலும் ஒருவன் செய்தால் அவனசுற்றத்தால சூழப்
பட்டுவாழ்வான். (ரு)

பெருங்கொடையான் பேணான வெருளி யவ
னின், மருங்குடையார மாநிலத் தில.

(க-ரை.) மிகுந்தகொடையும் கோபயிலலாமை
யும் உடையவனாகில் அவனபோல் சுற்றம் உடை
யவன் இல்லை. (சு)

காக்கை கரவா கரைநதுண்ணு மாக்கமு
மன்னநீ ராககே யுள.

(க-ரை.) காகம் இரைகிடைத்ததால் இனத்தை
அழைத்து உண்ணுதல்போல அச்செய்கை நல்ல

இனததாக்கு உளவாம். (எ)
 பொதுநோக்கானவேந்தன் வரிசையா நோக்கி
 னதுநோக்கி வாழ்வார பலா.

(க-ரை.) அரசன அவரவாக்குத் தருதி அறிந்து
 நடப்பானுகில் அவனைவிடாமல் வாழும் சுற்றத்தார
 பலா. (அ)

கருத்துரையும். ககடு

தமராகித் தற்றுநகரா சுற்ற மமராமைக்
 காரண மினறி வரும

(க-ரை.) முன் சுற்றத்தாராகிப் பின்பிரிந்தவா
 மற்றுஞ் சுற்றத்தாராகுதல் காரணம இலலை. (க)
 உழைப்பிரிந்துகாரணத்தின் வந்தானை வேந்த
 னிழைத்திருந் தெண்ணிக கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன காரணம இல்லாமல் பிரிந்து
 போய்ப் பின்பு ஒருகாரணத்தால வந்தவனை அர
 சன ஆராயந்து கொள்ளக்கடவன். (க0)

ருச-ம். அநீ.—பொச்சாவாமை.

அந்தாவது - அழகும் செல்வமும் ஆற்றலும்
 முதலானவைகளால் மகிழ்ந்து தனைக்காததுக்
 கொள்ளுதலிலும், பகையழித்தல் முதலாகிய காரி
 யங்களிலும் மறதி செய்யாமையாம்.

இறந்த வெகுளியிற் றீதே இறந்த
 வுவுகை மகிழ்ச்சியிற் சோரவு.

(க-ரை.) மிகுமகிழ்ச்சியால் வரும் மறதியானது
 அளவுகடந்த கோபத்தைப்பார்க்கிலும் அரசனுக்
 குக்கெடுதியைத்தரும். (க)

பொச்சாபபுக் கொலலும் புகழை யறிவினை
 நிச்ச நிரபபுக்கொன் றுங்கு.

(க-ரை.) தரித்திரம அறிவைக்கெடுக்கும் அது
 போல மறதி புகழைக்கெடுக்கும். (உ)

ககக திருக்குறள்மூலமும்

பொச்சாப்பாக்கில்லைப் புகழ்மை யதுவுல
கத், தெப்பானூ லோக்கு நுணிவு

(க-ரை.) புகழ்ச்சி மறியுடையோர்க்கு இல்லை
இது எல்லாநூலாக்கும் துணிவுதான். (க)
அச்ச முடையாக்க கரணிலலை யாங்கில்லைப்
பொச்சாப் புடையாக்கு நன்கு.

(க-ரை.) பயம் உடையவர்க்கு நால்வகை அர
ணங்கள் இருந்தும் பயன் இல்லை அதுபோல் மறதி
உடையவாகருச் செல்வங்கள் இருந்தும் பயன்
இல்லை. (ச)

முன்னுறக் காவா தீழ்க்கியான் நன்பிழை
பின் னூ நிரங்கி விடும.

(க-ரை.) துன்பம் வருமுன காக்காமல் மறந்து
இருந்தவன் தன் குற்றத்தைக்குறித்துப் பின்விச
னப்படுவான். (சு)

இழக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்கா
மை, வாயி னதுவொப்ப தில.

(க-ரை.) யாவரிடததும் மறதி இல்லாமைவாய்க்
குமானுல அதற்கு ஒப்பு ஒன்றும் இல்லை. (சு)
அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(க-ரை.) மறவாத மனததால் ஆலோசித்துச்
செய்தால் அரசனுக்கு அரியவை ஒன்றும் இல்லை.
புகழ்நதவை போற்றிச் செயல்வேண்டிஞ்
செய்யா, திகழ்ந்தாகக் கெழுமையு மில.

கருத்துரையும். ககௌ

மேலானவற்றை அரசர் எண்ணிச்செய்யக்கடவா
செய்யாது மறநதவாககு எழுபிறப்பிலும் நன்மை
இல்லை. (அ)

இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளாக தாந்தம்
மகிழ்ச்சியின் மைநதுறும் போழ்து.

(க-ரை.) அரசர் செல்வத்திலே மகிழ்ச்சியடை
யும்போது முற்காலத்திலே மகிழ்ச்சியிலே மறதி

அடைந்தவர்களை நினைக்கக்கடவா. (க)

உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன மற்றுந்தா
ஊள்ளிய னுள்ளப் பெறிள்.

(க-ரை.) அரசன் நினைத்தபொருளை நினைக்கக்
கூடுமாலை அப்பொருளை அடைதல் எளிதாகும்.

ஞூ-ம், அந்.—செங்கோள்மை.

ஆந்தாவது - அரசனாலே செய்யப்படும் முறையி
னது தன்மையாம்.

ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்
டு, தேர்ந்துசெய் வந்தே முறை.

(க-ரை.) அரசனகுறறத்தை ஆராய்ந்து எல்லா
இடத்தும் நடுவுநிலைமைபொருந்தி அரசு ஆள்வதே
செங்கோலாம். (க)

வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோளோக்கி வாழுங் குடி.

ககஅ நிருங்குறள்முலமுடா

(க-ரை.) உயிரனைத்தும் மனமுயை நோக்கிவா
முட குடிகளனைத்தும் அரசன் செய்க்காலேநோக்கி
வாழும். (உ)

அதனா நூறுகு மறந்திற்கு மாநியப
நின்றது மன்னவன கோல

(க-ரை.) வேதத்திற்கும் தருமத்திற்கும் காரண
மாநின்றது அரசன் செய்க்கோலாம். (ஃ)

குடிதழீஇக் கோலாச்சு மாநில மன்ன
வடிதழீஇ நிற்கு முலகு

(க-ரை.) உலகத்தாரா குடிகளைத்தழுவீ ஆளுந்
அரசனது அடிப்பையப்பொருந்தி நிற்பார். (ச)

இயலபுளிக் கோலோச்சு மன்னவ னுட்ட
பெயலும் வினையுளுந் தொக்கு

(க-ரை.) நீதிமனனான நாடடிவே மறையும் வி
னையும் நிறைந்திருப்பனவாம். (ஞ)

வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன
கோலதூஉங் கோடா தெனின.

(க-ரை.) அரசனுக்கு வேல வெற்றியைத்தராது
செய்கோல வெற்றியைத்தரும். (க)

இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கு முட்டாச செயின.

(க-ரை.) அரசன் பூமியைக்காப்பான் செய்கோல்
அவனைக்காக்கும். (எ)

கரு, ததுரையும்.

கக்க

என்பதந்தா னோரா முறைசெய்யா மன்ன
வன, நண்பதததாற றுனை கெடும.

(க-ரை.) எளியசமையம லடையனுகி ஆராய்ந்து
முறைசெய்யாத மன்னன தானே கெடுவான். (அ)
குறட்டறங் காதகோமபிக குறறங் கடிதல
வடுவன்று வேந்தன றொழில

(க-ரை.) குடிகளைக்காததுக் குறறம் கடிதல அர
சனது தொழிலாம். (க)

கொலைபிற கொடியாரை வேந்தொறுததல
பைங்கூழ், களைகட டதனொடு றேர்.

(க-ரை.) அரசன் கொடியவரைத தண்டிதது
நல்லவரைக்காததல உழவனபயிர்க்குக் கனையெடுத்த
தல்போலாம். (க௦)

குசு-ம். அந்.—கொடுக்கோள்மை.

அஃதாவது - அரசுமுறையின கோணுதலினது
தனமையாம்.

கொலைமேற்கொண்டாரிறகொடிதேயலைமேற்
கொண, டலலவை செய்தொழுகுமவேவது.

(க-ரை.) அநியாயஞ்செய்யும் அரசன் கொலை
செய்பவரிழும கொடியன். (க)

வேலொடு நின்ற னிடுவென் றதுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு.

(க-ரை.) கொடுங்கோலையுடைய அரசன் குடி-
களைவருத்திப பொருளவேண்டுதல வழிப்போக்-
னைக்கள்வன வருத்திப்பொருள்கொடு என்றல் போ-
லும். (உ)

நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும.

(க-ரை.) குற்றங்களை ஆராய்ந்து நீதிசெலுத்தாத
மன்னன் தனதுநாட்டை இழப்பான். (ங)

கூழுக்குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோ
டிச், சூழாது செய்யு மரசு.

(க-ரை.) மறநீதிவறி அரசாரும் அரசன் பொ-
ருளையும் குடிகளையும் இழப்பான். (ச)

அலலற்பட்டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செலவத்தைத் தேய்க்கும படை.

(க-ரை.) குடிகள் அழுதகண்ணீர் அல்லவோ
கொடுங்கோல் வேந்தன செல்வத்தை அறுக்கும்
வாள்? (ஊ)

மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃ
தின்றேன், மன்னா வா மன்னாக் கொளி.

(க-ரை.) அரசர்க்குச் செங்கோன்மையே புக
ழாம அஃதில்லாவிடில் அப்புகழ் உண்டாகாவாம்.

துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

கருததுரையும்

கஉக

(க-ரை.) மஹி இலலாமை தன்பம தரும் அது
போல அரசன் அருள இலலாமை குடிகளுக்குத்
துன்பம தரும். (எ)

இனமாயி னின்றா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன கோறகீழ்ப படின

(க-ரை.) அரசன் கொடுங்கோலின் கீழ் வாழ்ந்

தால் வறுமையிலும் கொடிய துன்பம் தரும். (அ)
முறைகோடி மனனவன செய்யி னுறைகோடி
யொலலாது வானம பெயல

(க-ரை.) அரசன மறுமுறைதபி அரச ஆண
டால அவனது நாட்டிலே மழைபெய்யாது. (க)
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலேரா நூன்மறப
பா, காவலன காவா னெனின

(க-ரை.) அரசன உயிரகளைக் காவாவிடில் அவ
னது நாட்டில பசுக்கள பால சுருகும் வேதியா
வேதம் மறப்பர். (க0)

நுளம் மீ. அநீ.—வேருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது - குடிகள் அஞ்சுவதும் பருதி என்று
சொல்லப்படுகிற மந்திரிமுதலாகிய அங்கங்கள் அஞ்
சுவதும் தான அஞ்சுவதும் ஆகிய தொழில்களைச்
செய்யாமையாம்.

தக்காங்கு நாடித் தலைச்செலலா வண்ணத்தா
லொததாங் கொறுபபது வேருது.

கஉஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நடுவாய்நின்று ஒருவன் குற்றத்தை
ஆராய்ந்து தக்கபடி தண்டிப்பவனே அரசன. (க)
கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக ரெடிதாக்க
நீங்காமை வேண்டு பவா.

(க-ரை.) செல்வம் வேண்டுவோ உலியதண்
டனை செய்பவாபோலத் தொடங்கி மெலியதண்
டனை செய்யக்கடவா. (உ)
வேருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
னெருவந்த மொலலைக் கெடும.

(க-ரை.) குடிகள் அஞ்சத்தக்கவற்றைச் செய்
யும் கொடுங்கோல் அரசன விரைவிலகெடுவான்.

இறைகடிய நென்றுரைக்கு யின்னாச்சொல்
வேரத, னுறைகடுகி யொலலீகக் கெடும.

(க-ரை.) கொடியன் என்று சொல்லப்பட்டகொ
டுங்கோல் அரசன் ஆயுள்குறைந்து செல்வம் இழப்
பான். (ச)

அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்
செலவம், பேள்கண்ட டன்ன துடைத்து.

(க-ரை.) அரிய சமையத்தையும் கடியமுகத்தை
யும் உடைய அரசனது செல்வமானது பேய்கண்ட
செல்வம் போலாம். (சு)

கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்
செல்வ, நீடின்றி யாங்கே கெடும.

கருத்துரையும். கஉ௩

(க-ரை.) அரசன் வன்சொல்லுடையனும் இரக்
கம் இலலாதவனுமானால் அவன செல்வம் கெடும.
கடுமொழியுங் கையிகரத தண்டமும் வேரத
னடுமுரண் டேய்க்கு மரம.

(க-ரை.) வன்சொல்லும் அதிக தண்டனையும்
அரசன் பலனகளை அழிகும் அரசங்களாம். (எ)
இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேரதன் னினத்தாற்
றிச, சீறிற் சிறுகுற் திரு.

(க-ரை.) காரியங்களை மந்திரிகளுக்கு ஒப்பித்து
அவரோடு கலந்துசெய்யாத அரசன அம்மந்திரி
களைக் கோபிககில் அவன செல்வம் கெடும. (அ)

செருவரத போழ்திற் சிறைசெய்யா வேர்தன்
வெருவரது வெய்து கெடும.

(க-ரை) போர்க்காலத்தில் காப்பாக அரசன் கட்
டிக்கொள்ளாத அரசன் வீரையில் கெடுவான. (க)
கல்லாப பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவலல
திலலை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) கொடுங்கோல் அரசன் கல்வி கல்லா
தவர்களை மந்திரிகளாக ஆக்கிக்கொளவான் அதவே
பூமிக்குப்பாரமாம். (க௦)

ஆஃதாவது-தன்னோடு பழகினவரைக்கண்டால்
அவராலே சொல்லப்பட்ட மொழியை மறுக்கமாட்
டாமையாம்.

கஉச திருக்குறள்மூலமும்

கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை
புணமையா னுண்டிவ் வுலகு.

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தாக்ஷணியம் என்னும்
அழகு உண்டாயிருக்கையால் இவவுலகம் உண்டாயி
ருக்கின்றது. (க)

கண்ணோட்டத னுள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப பொறை.

(க-ரை.) உலகம் தாக்ஷணியத்திலே நடப்பதாம்
ஆஃதிலலாதவா பூமிக்குப் பாரமாவா. (உ)

பண்ணென்னும் பாடற் கியைபின்றேற் கண
னென்னுங், கண்ணோட்ட மில்லாத கணா.

(கரை.) பாடல் இசை இல்லாவிடில பயன்
இலலை அதுபோலக் கண்ணிறகுத் தாக்ஷணியம்
இல்லாவிடில பயன் இலலை. (க)

உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கணா

(கரை.) முகத்தினிடத்தில் கண்ணோட்டம்
இல்லாத கண்கள் இருந்து எனையனைத்தரும?
கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட றஃதின்
றேற், புண்ணென் னுணரப படும.

(க-ரை.) கண்ணிறகு ஆபரணம் தாக்ஷணிய
மாம் ஆஃதில்லாவிடில அக்கண புண். (ரு)

மண்ணோ டியைத் த மாத்தனையா கண்ணோ
டியைநதுகண ணோடா தவா.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் இல்லாதவா மண்ணோடு
பொருநதீய மரததிரகு ஓப்பாவா. (சு)

கண்ணோட்ட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணு
டையாரா, கண்ணோட்ட மினமையு மில

(க-ரை.) கண்ணோட்டம் இல்லாதவர் குருடா
கண்ணோட்டம் உள்ளவா கண்ணுள்ளாரா. (ஏ)

கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட்ட வலலாக்க
சூரிமையுடையதிவ் வுலகு.

(க-ரை.) கண்ணோட்டம உடைய அரசருக்கு
இவவுலகம உரிமை உடையது. (அ)

ஒறுத்தாற்றும் பண்பினா கண்ணுங்கண் ணோ
டிப, பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(க-ரை.) தமமை வருத்துவோ இடத்தும் கண்
னோட்டம உடைய அரசரே தலையாவா. (ஆ)

பெய்க்கண்டு நஞ்சுண்டமைவா நயத்தக்க
நாகரிகம வேண்டு பவா.

(க-ரை.) தாக்ஷணியம் வேண்டுவோ சிநேகா
நஞ்சு இடக்கண்டும உண்டு சிநேகிபார். (க0)

சூக-ம். அந்.—ஒற்றடல்.

அஃதாவது - பகைவா அபலோா நட்பினர் என
றும் மூன்றுதிறத்தார் இடத்தும் நிகழ்ந்தவை அறி
தற்கு ஒற்றரை ஆளுதலாம்.

க2ச திருக்குறள்மூலமும்

ஒற்று முறைசான்ற தூலு மிவையிரண்டுக்
தெற்றென்க மன்னவன் கண்

(க-ரை.) அரசனானவன் ஒற்றினையும் நீதிதூலை
யும் தனது இரண்டுகண்களாகத் தெளியக்கடவன்.
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்
றும், வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(க-ரை.) யாவரிடத்தும் நடப்பவைகளை ஒற்ற
னால் அறிதல் அரசனது தொழிலாம். (உ)

ஒற்றினு லொற்றிப் பொருடெரிபா மன்னவன்
கொற்றங் கொளக்கிடந்த தீவ.

(க-ரை.) ஒற்றனைக்கொண்டு பகைவர் காரியங்
களை அறியாத அரசன வெற்றி அடையான. (க.)
வினைசெய்வார் தஞ்சுற்றம வேண்டாதா
ரென்றாங், களைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(க-ரை.) தொழிலாளரையும் உறவினரையும்
பகைவரையும் ஆராய்பவனே ஒற்றனாவான். (ச)
கடாஅ வுருவொடு கண்ணஞ்சா தீயாண்டு
முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(க-ரை.) ஐயம இல்லாவடிவோடு பொருந்தி அஞ்
சாதிருந்து பகைவர் என்செய்யினும் உள்ளதைச்
சொல்லாதவனே ஒற்றன். (ரு)

துறந்தார படிவத்த ராகிய்ரநதாராய்ந்
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

கருத்துரையும். கஉஎ

(க-ரை.) துறவிகள் வீரதர்கள் வடிவாகி எங்
குமபோய் ஆராய்ந்து அறிந்து பகைவர் துன்பம்
செய்யினும் தன்னைக்காட்டாதவன் ஒற்றனாவான்.
மறைதவை கேட்கவற் றுகி யறிந்தவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(க-ரை.) இரகசியங்களைக் கேட்கவல்லனாகிப் ப
கைவர் சந்தேகப்படாதவனே ஒற்றனாவான். (எ)

ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(க-ரை.) ஒரொற்றன அறிந்த வந்தபொருளை மற்
றொரு ஒற்றனால் அறிந்து வரச்செய்து அரசன்
கொள்ளக்கடவன். (அ)

ஒற்றொற் றுணராமை யாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(க-ரை.) ஓரொற்றன மற்றோர் ஒற்றனை அறி
யாதிருக்கும்படி அரசன் ஆளக்கடவன். (க)
சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்யற்க செய்யிற்
புறப்படுத்தா னாகு மறை.

(க-ரை.) அரசன ஒற்றனுக்குப் பிறர் அறியச் சிறப்
புச் செய்யாதிருக்கக்கடவன் செய்தால் தனது இர
கசியங்களை வெளிப்படுத்தினவன ஆவான். (க0)

கூ0-ம். அந்.—ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது - மனமானது தொழில்செய்தலிலே
எழுச்சியை உடைத்தாதலாம்.

கஉஅ நிருக்குறள்மூலமும

உடைய ரெனப்படுவ தூக்க மஃதிலலா
ருடைய துடையரோ மற்று.

(க-ரை.) உடையவர் என்று சொல்லத்தக்கது
மனவெழுச்சியாம அவ்வெழுச்சி இலலாதவா யா
தும் இலலாதவா. (க)

உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடை
மை, நிலலாது நீயகி விடும.

(க-ரை.) மனவெழுச்சி நிலையுள்ள உடைமை
யாம பொருளுடைமை நிலை இலலாததாம். (உ)
ஆக்க பிழுவேதமென றலலாவா னுக்க
மொருவாதவ கைந்துடையா

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவா பொருளிழந்
தும் வருந்தா. (ஈ)

ஆக்க மதர்வினாப்ச் செல்லு மசைவிலா
வுக்க முடையா னுழை

(க-ரை.) மனவெழுச்சி உடையவன் இடததுச்
செலவமவரும. (ச)

வெள்ளத் தனைய மலாரீட்ட மாகதாதம
முள்ளத் தனைய துபாவு

(க-ரை.) நீர்ப்பூததாள்கள் நிறைநீரளவாம் அது
போல மனிதர்கள் உயாவும்மனவெழுச்சி அளவாம்.

உள்ளுவ தெல்லா முயாவுள்ளன மற்றது
தள்ளினுத தள்ளாமை நீர்த்து.

கருததுரையும்.

கஉக

(க-ரை.) அரசா உயாவை நினைக்கக்கடவா அய
வுயாசசி கூடாவிடி லும அநநினைப்பு நீவகாகருணம
உடையதாம். (க)

யிதைவிடத தொலகா ருரவோர்புதையயபிற்
பட்டுபொ னேறுங் களிற்

(க-ரை.) யானை கணையால புணபட்டவிடசதும்
தளராமல் பெருமையைநிறுத்தும் அதபோல மன
வெழுசசி உடையார வருத்தம் உருத இடத்தும் சள
ரா. (எ)

உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகதது

வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு

(க-ரை.) மனவெழுசசி இவலாதவா மதிப்பு
அடையா. (உ)

பரியது கூாங்கோட்ட தாயினும் யானை
வெருஉம புலிதாக் குறின.

(க-ரை.) யானை பெரிதும் கொம்புடையதும்
ஆளும புலியினது அடிக்கு அஞ்சம். (ஃ)

உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கை யஃதிலலார்
மரமக்க ளாதலே வேறு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அறிவாவது மனவெழுச்சி
யாம அஃதிலலாதவா மரங்களுக்கு ஓபபாவா.

கக-ம், அதி.—மடியின்மை.

அஃதாவது - நினைக்கப்பட்டவைகளைச் செய்யும்
போது சோம்புதல அல்லாமையாம்.

கஉ௦ திருக்குறள்மூலமும்

குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(க-ரை.) ஒருவன் குடியென்னும் விளக்கானது அவன சோமபலால்கெடும். (க)

மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக் குடியாக வேண்டி பவா.

(க-ரை.) தாமபிறந்த குடியை நற்குடியாகவேண்டுவோர் சோம்பலை விடக்கடவா. (உ)

மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(க-ரை.) சோம்பல் உடையவன் குடியானது கெடும். (ஈ)

குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து மாண்ட வுஞ்றநி லவர்க்கு.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவர்க்குக் குடியும் கெட்டுக் குற்றங்களும்பெருகும். (ச)

கெடுநீர் மறவி மடிதுயி னுன்குங் கெடுநீரா காமக் கலன்.

(க-ரை.) சோம்பலும், தாமதமும், மறதியும், நித்திரையும், கெடுவோ ஏறும் மரக்கலங்களாம். (ஊ) படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார், மாண்பய னெய்த லரிது.

(க-ரை.) உலகு ஒருங்குடைய அரசர் செல்வம் வலியவந்தாலும் சோம்பலுடையவர் பயன் அடைதல் இல்லை. (ஊ)

கருத்துரையும். கஊக

இடிபுரிந் தெள்ளுஞ் சொற்கேட்பர் மடிபுரிந்து மாண்ட வுஞ்றநி லவா.

(க-ரை.) சோமபலுடையவர் பிறர் இகழும்சொல்லைக்கேட்பா. (எ)

மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென் னாக், கடிமை புகுத்தி விடும.

(க-ரை.) சோமபல அரசன் இடத்துத் தங்குமா லல் இது அரசன தனனைப்பகைவருக்கு அடிமை

யாக்கும. (அ)
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும.

(க-ரை.) ஒருவன் சோம்பலை ஒழிக்க அவன்குடியிலும் ஆணமையிலும் வந்த குற்றங்கள் அழியும். மடியிலா மன்னவனெய்து மடியளந்தான் று அய தெல்லா மொருங்கு.

(க-ரை.) சோம்பல் இல்லாத அரசன் உலகம் எல்லாம் அடைவான். (க0)

கூஉ-ம். அதி.—ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது - இடைவிடாத மெய்முயற்சியை உடையதெலாம்.

அருமை யுடைத்தென்றசாவாமை வேண்டும்
பெருமை முயற்சி தரும்.

கூஉ. திரு குறளமுலமும

(க-ரை.) தொழிலைக்குறித்தது அருமையென்றுதளராதிருக்கவேண்டும், தளரா முயற்சி பெருமைதரும். வினைககண வினைகெட லோம்பல வினைக்குறை, தீராதாரிற் தீராதன றுலகு.

(க-ரை.) தொழிலின குறையைச்செய்யாதுவிட்டவரை உலகமவிட்டது ஆகையால தொழிலில செய்கையற்று இருக்கையை விடக்கடவன. (உ) தாளாண்மையென்னுந் தகைமைக்கட்டங் கிறதே, வேளாண்மையென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) உபகாரமேனமை முயற்சியினிடத்து நிலைபெற்றது. (கூ)

தாளாண்மையில்லாதான வேளாண்மை பேடிக்கை, வாளாண்மை போலக் கெடும.

(க-ரை.) முயற்சி இல்லாதவன உபகாரத்தன்மை பேடிக்கை வாளபோலாம். (ச)

இன்பம விழையான் வினைவிழைவான ரனகே

ளிர், துன்பந் துடைத்தீன்றுந் தூண்.

(க-ரை.) தனக்கு இனபம விரும்பாதவனாகி முயற்சியைவிரும்புவோன உறவினா துன்பத்தைத் தாங்கும் தூண். (டு)

முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றினமையின்மை புகுத்தி விடும.

(க-ரை.) முயற்சி செலவத்தை வளாக்கும் அம் முயற்சி இல்லாமை தரிததிரத்தைக்கொடுக்கும். கருத்துரையும். கஙக.

மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் முள்ளா டாமரையி னான்.

(க-ரை.) மூதேவி சோமபல் உடையவன் இடத்தில் இருப்பாள சீதேவி சோமபல் இல்லாதவன இடத்தில இருப்பாள். (எ)

பொறியினமையாக்கும் பழிபன் றறிவறித தாள்வினை யின்மை பழி

(க-ரை.) யாவாக்கும் விதி இல்லாமை பழி ஆகாது முயற்சி இல்லாமை பழி ஆகும். (அ)

தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் மெய்வருத்தக் கூலி தரும.

(க-ரை.) ஊழில்லாவிடினும் சரீரமுயற்சித்தித்தக்க பலனைத்தரும். (க)

ஊழையு முப்பக்கங் காண்ப ருலைவின்றித் தாழா துன்றறு பவா.

(க-ரை.) இடைவிடாது முயற்சிசெய்வோர விதியையும் விலக்குவார. (க௦)

கஙக-ம், அந்.—இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது - தொழிலிலே முயல்பவன் ஊழினாலாவது பொருளில்லாமையினாலாவது மெய்வருத்தத்தாலாவது தனக்குத்தன்பம வந்த இடத்து அதற்கு மனம் கலங்காமையாம்.

இடும்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூராவ தஃதொப்ப நில.

(க-ரை.) ஒருவன துன்பம் வருமபோது மகிழ்க்
கடவன அததுன்பத்தை நெருக்கக்கடவன. (க)
வெள்ளத் தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும.

(க-ரை.) அறிவுள்ளவன் உள்ளத்திலே ஒன்றை
நினைக்கத் துன்பமெலலாம கெடும். (உ)
இடுமபைக் கிடும்பை படுபப ரிடுமபைக்
கிடுமபை படாஅ தவர்.

(க-ரை.) துன்பத்திற்குத் துன்பப்படாதவர் துன்
பத்திற்குத் துன்பத்தைக் கொடுப்பர். (ஊ)
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற
விடுக்க ணிடாப்பா டுடைத்து.

(க-ரை.) தொழில்செய்ய வல்லவனை அடைந்த
துன்பமானது தானே துன்பப்படும். (ச)
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும.

(க-ரை.) தைரியம் விடாதவனை அடைந்த துன்
பமானது துன்பப்படும். (ஊ)
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றே
மென், றோம்புத றேற்ற தவர்.

(க-ரை.) செல்வத்தில் உலோபம் செய்யாதவர்
வறுமையில் விசனப்படார். (க)
கருததுரையும். ககரு

இலக்க முடம்பிடுமபைக் கென்று கலக்கத்
தைக், கையாளுக் கொள்ளாதா மேல்.

(க-ரை.) அறிவுடையவா துன்பத்தைத் துன்ப
மாகக்கொள்ளார். (எ)

இன்பம் விழையா னிடும்பை யியலபென்பான்
றுன்ப முறுத விலன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை இச்சியாதவனாகத் துன்பத்தை இயல்பென்று நினைப்பவன் துன்பம் அடையான். (அ)

இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட, டுன்ப முறுத விலன்.

(க-ரை.) இன்பம்வந்தபொழுது இன்பத்தை இச்சியாதவன் துன்பத்தில் விசனப்படான். (க)

இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னொருதன் னென்னா விழையுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) துன்பத்தை இன்பமாகக் கொள்ளுவானாகில் அவன் பகைவராலே மதிக்கப்படும் உயாச்சியை அடைவான். (க0)

அ ங் க வி ய ல்.

இனிமுறையானே அரசியலை நடத்துதலிலே
ஒன்றற்கொன்று துணையாகிய அங்கங்களது இயல்பை
முப்பத்திரண்டு அதிகாரத்தாலே சொல்லத்
கூசு திருக்குறள்மூலமும

தொடங்கி அவ்வங்கங்கள் ஆறனுள்ளும் ஆக்கின
சக்கரத்தைச் செலுத்துதலிலே அவ்வரசனுக்குச்
சமானமாகிய அமைச்சனது இயல்பு பதது அதிகா
ரத்தினாலே சொல்லாததொடங்கி முதலிலே அமைச்சு
சொல்லுகின்றா.

கூசு-ம், அந்.—அமைச்சு.

அந்தாவது அமைச்சனது தன்மை அதன்மை
அவன் குணங்களும் செயல்களுமாம்.

கருவியும் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) கருவியும் காலமும் செய்கையும் தொ
ழிலும் இவற்றை எண்ண வல்லவன் மந்திரி. (க)
வன்களை சூடி-காத்தல கற்றறித லாள்வினை
யோ, டைந்துடன மாண்ட தமைச்சு.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாமையும் ரூடிகளைக்
காததலையும் கற்றறிதலையும் முயற்சியையும் உடை
யவன் மந்திரி. (உ)

பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தாப
பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(க-ரை.) பிரித்தலும் காத்தலும் பிரிந்தவரைப்
பொருந்தச்செய்தலும் வல்லமை உடையவன் மந்
திரி. (ஈ)

கருத்துரையும்.

கக௭

தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச்
சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு

(க-ரை.) ஆராய்தலும் ஆராய்ந்து செய்தலும்
ஒருதலையாகச்சொல்லலும் வல்லவன் மந்திரி. (ச)
அறனறித தான்றமைந்த சொல்லானெஞ்
ஞானறுந், திறனறிந்தான றேர்ச்சித் துணை.

(க-ரை.) தருமங்களை அறிந்து தொழில்செய்யும்
திறங்களைத் தெரிந்தவன் மந்திரி. (ஞ)

மதிநுட்ப னாலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம
யாவுள முனலிற் பவை.

(க-ரை.) புத்தி துட்பத்தை உடைய மந்திரிகளுக்
குமுன் நிற்கும் ஆலோசனைகள் எவையுள? (க)
செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல.

(க-ரை.) தொழில்செய்யும் திறங்களை அறிந்தா
லும் உலகநடக்கையை அறிந்து செய்யக்கடவன்.

அறிகொன் நறியா னென்னு முறுதி
யுழையிருதான் கூறல கடன.

(க-ரை.) சொன்னவரது அறிவை அழித்துத்
தான் அறியானினும் அரசனுக்கு உறுதியானவை
களைச் சொல்லுதல மந்திரியின கடமையாம். (அ)
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ
வோ, ரெழுபது கோடி யுறும.
க௬அ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அரசனுக்குத் தீங்குசெய்யும்மந்திரி ஒரு
வன எழுபதுகோடி பகைவரிலும் கொடியன், (க)
முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர்
திறப்பா டிலாஅ தவா.

(க-ரை.) செய்தொழிலிலே திறம இல்லாத மந்தி
ரிகள் முன்பு ஒருகாரியத்தை ஆலோசித்தும் பின்பு
அதை முடிவிலலாமலே செய்வார்கள். (க௦)

கூடு-ம். அந்.—சொல்வன்மை.

அஃதாவது-தான் நினைத்த தொழில் முடியும்
வழியால் வார்த்தைசொல்ல வல்லவனாகுதலாம்.

நாநல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்
யாநலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) மந்திரிகளுக்கு நாநலம்போல வேறு
நலம இல்லை. (க)

ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
கூத்தோமபல் சொலலின்கட் சோரவு.

(க-ரை.) செல்வமும் கேடும் சொல்லால்வருத
லால் மந்திரிகள் சொல்லினிடதது சோரவுவாராமல்
காக்கக்கடவர். (உ)

கேட்டாப் பிணிக்ருந் தகையவாய்க் கேளா
ரும, வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல.

(க-ரை.) கேட்டாரும் கேளாதவரும் விரும்பும் படிக்குச் சொல்வதே சொல்லாம். (௩)
கருத்துரையும். கநக

திருநறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதளிணூஉங் கில.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தம்முடையவும் கேட்போ
ருடையவும் திறமைகளை அறிந்து சொல்லை சொல்
லக்கடவர். (௪)

சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்
சொல்லை, வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(க-ரை.) பிறா சொல்லுஞ்சொல்லை வெல்லுஞ்
சொல் இல்லாமையைக்கண்டு சொல்லக்கடவர்.
வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறாசொற் பயன்
கோடன், மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(க-ரை.) பிறர் இச்சிக்கும்படி சொல்லிப் பிறர்
சொற்பயனைக்கொள்ளாதல் மந்திரிகள் கொள்ளை
யாம். (௫)

சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகல்வெலலையார்க்கு மரிது.

(க-ரை.) சொல்லில் வல்லவனும் சோர்வு இல்
லாதவனும் அஞ்சாதவனும் ஆகிய ஒருவனை வெல்
லல் அரிது. (௬)

விரைந்து தொழில் கேட்கு ஞாலநிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(க-ரை.) சொல்லப்படும் காரியங்களை இனிதா
கச் சொல்லுதலில் வல்லமந்திரிகளைப்பெற்றால் உல
கம் ஏற்றுக்கொள்ளும். (௭)

கச௦ திருக்குறள்மூலமும்

பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல நேற்றூ தவா.

(க-ரை.) குற்றமற்றவாத்தைகளைப்பேச அறியா
தவர்கள் பலவார்த்தைகளைப்பேச விரும்புவார்கள்.
இணரூழ்த்து நானு மலரணையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தாரா.

(க-ரை.) கற்றதூல்களை விரித்துச்சொல்லாதவர்
கள் வாசனை இல்லாத மலருக்கு ஒப்பாவாரா. (க0)

கூகா-ம். அதி.—வினைத்துாய்மை.

அஃதாவது -செயப்படும் தொழில்கள் பொருளை
மாத்திரமல்லாமல் அறமும் புகழும் தந்து நல்லவை
ஆதலாம்.

துணைநல மாக்கக் தரூஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெலலாந தரும்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு துணை நன்மை செல்வம்
ஒன்றைத்தரும் தொழிலின் நன்மை வேண்டியவற்
றைத்தரும். (க)

என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் புகழையும் தருமத்தை
யும் தாராதொழில்களை மந்திரிகள் விடவேண்டும்.
கருத்துரைபும. கசக

ஒழுதல வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்
வினை, யாஅது மென்னு மவா.

(க-ரை.) மேலாக ஆவோமென்று எண்ணுவோர்
கெடுதற்குக் காரணமானதொழிலை விடக்கடவா.
இடுக்கட் படினு மிளிவநத செய்யாரா
நடுக்கறற காட்சி யவர்.

(க-ரை.) அசைவு இல்லாத அறிவினை உடைய
வர் துன்பம வரினும இழி தொழிலைச செய்யாரா.

எற்றென் நிறங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றன்ன செய்யாமை நனறு.

(க-ரை.) தான் வருந்தும் தொழில்களைச் செய்யா
திருக்கக்கடவன் அவற்றைச் செய்வானானும் பின்
செய்யாமை நல்லது. (டு)

ரன்றான் பசிகாண்பா னுயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோ பழிக்கும் வினை.

(க-ரை.) தாய்பசியைக்கண்டானுயினும் அதைக்
குறித்துப் பழிக்கும் தொழிலைச் செய்யாதிருக்கக்
கடவன். (சு)

பழிமலை தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் ஞரவே தலை.

(க-ரை.) பழியால் அடைந்த செல்வத்திலும்
பெரியோர் அதுபவிக்கும் வறுமையே மேலாம். (எ)
கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பிழை தரும்.

கசஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பெரியோர் தள்ளப்பட்ட தொழிலைக்
கொள்ளப்பட்ட மந்திரிகளுக்கு அத்தொழில் முன்
முடியினும் பின் துன்பத்தரும். (அ)

அழக்கொண்ட வெலலா மழப்போ மிழப்பி
னும், பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(க-ரை.) பிறன் அழக்கொண்டபொருள் யாவும்
தான் அழப்போகும் நல்வழியால் வந்தபொருள்கள்
முன் இழந்தானுயினும் பின்பயன்கொடுக்கும். (க)
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசு
மட், கலத்துணைர் பெய்திரீஇ யற்று.

(க-ரை.) மந்திரி அரசனுக்கு வஞ்சிப்பால் பொ
ருளைத்தேடிக்காத்தல் பசியமண்பாததிரத னாளே
நீரைவார்த்துக் காத்தல போலாம். (கௌ)

கூஎ ம். அநி.—வினைநீட்டியம்.

அஃதாவது-பரிசுததமாகிய தொழிலை முடிப்பவ

ஐகரு வேண்டுவதாகிய மனவலிமையாம்.

வினைத்திட்டமென்ப தொருவன் மனத்திட்டமற்றைய வெலலாம பிற.

(க-ரை.) தொழில்வலிமை யென்று சொல்லப் படுவது ஒருவன் மனவலிமையாம் மற்றவலிமை வலிமை அல்லவாம். (க)

ஊரொரா லுற்றபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி னுறென்ப ராய்தவர் கோள். 5

கருத்துரையும்

கசந

(க-ரை.) மந்திரிகள் துணிவானது பழுதுபடும் தொழிலைச்செய்யாமையும் அத்தொழில பழுதாகில் தளராமையுமாம். (உ)

கடைக்கொட்கச் செய்தக்கதாண்மை யிடைக் கொட்கி, னெற்றா விழுமந தரும.

(க-ரை.) தொழிலைமறைதது முடிவிலசெய்வதே வலிமையாம அது நடுவில் வெளிப்படுமாகில் துன்பமாம்.

சொல்லுதல யாகரு மெளிய வரியவாஞ் சொலலிய வண்ணஞ் செயல.

(க-ரை.) தொழிலசெய்வோம என்றல் யார்க்கும் எளிதாம் அதைசொலலியபடி செய்தல் அரிதாம். விற்றெய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம வேந்தன்க, ணுறெய்தி யுள்ளபபடும்.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தொழில வலிமையானது அரசன இடத்துப்பொருளுதல் யாவராலும் மதிக்கப்படும். (ஐ)

எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப வெண்ணியார், திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(க-ரை.) தொழில் வலிமை உடையவராகில் நினைக்கப்பட்டபொருளை நினைததபடி பெறுவார. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெ ன்ருந்தேர்க், கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.

(க-ரை.) உலகம தோக்கு அச்சாணிபோலத் தொழிலில் வலிமையுள்ளோரை உடையது அதனால் வழவுகண்டு ஒருவரை இகழலாகாது. (எ) கலங்காது கண்ட வினைக்கட் ளெங்காது தூக்கங் கழிநது செயல

(க-ரை.) மனம தெளிநது செய்யத்துணிகத தொழில் இடதது ஆலசியம இலலாமல் அததொழிலைச் செயயக்கடவா. (அ)

துன்ப முறவரினூஞ் செய்க துணிவாற்றி யின்பம பயக்கும வினை

(க-ரை.) துன்பமவரினும் துணிவுடன் இன்பம் தரும் தொழிலைசெய்யக்கடவா. (க)

எனைத்திட்ப மெய்தியங் கணனும் வினை த திட்பம, வேண்டாரை வேண்டா துலகு.

(க-ரை.) உயாநதோ தொழில் வலிமையை விருமபாத மந்திரிகளை மதியா. (கடு)

கா-அ-ம். அந்.—வினை செயல்வகை.

அஃதாவது - வலிமையுடைய மந்திரியானவன் தொழிலைச் செய்யும் திறமாம்.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(க-ரை.) ஆலோசனைக்கு எல்லையாவது துணிவு பெறுதல் அத்துணிவு பின்னால் ஆலசியப்படுதல் குற்றம். (க)

கருத துரையும். கசடு

தூங்குக தூங்கிச் செயறபால தூங்கற்க தூங்காது செய்யும் வினை.

(க-ரை.) ஆலசியமாகசெய்யும் தொழிலகளை ஆலசியமாகசெய்யக்கடவன விரைவாகசெய்யும் தொழிலகளை விரைவாகசெய்யக்கடவன்.

ஒலனும்வா யெலலாம வினைநனறே யொல
லாக்காற், செலனும்வாய் கோக்கிச் செயல

(க-ரை.) குறறம் கூறும் இடத்தெலலாம தன்
முத்தல நலலது அது கூடா இடத்து மூன்று உபா
யங்களால செய்யக்கடவன. (க)

வினைபகை யெனநிரணடி நெசச நினையுங்
காற், நியெச்சம போலத் தெறும்.

(க-ரை.) தொழில் பகை இவை இரண்டின்
குறைவுகள் அக்கினியினது குறைவுபோல்வளரது
கெடுக்கும். (ச)

பொருள்கருவி காலம் வினையிடனே டைந்து
மிருடர வெண்ணிச செயல.

(க-ரை.) பொருளும் சாதனமும் காலமும் தொ
ழிலும் இடமும் இவவைந்தும் நினைத்தது தொழில்
செய்யக்கடவன. (சு)

முடிவு மிடையுறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(க-ரை.) முயற்சியையும் இடையூற்றையும் பய
னையும் ஆராய்ந்து தொழில்செய்யக்கடவன். (சு)

கூ

கசுக நிருக்ருநள்முலமும

செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யன்
வினை, அள்ளறிவா னுள்ளங் கொளல.

(க-ரை.) தொழிலைச் செய்யத்தொடங்கினவன்
செய்யும் முறையானது அததொழிலின் உள்பாட்
டை அறிதல. (எ)

வினையான் வினையாகும் கோட னனைகவுள்
யானையால யானையா, ந, த, ந, ந

(க-ரை.) தொழிலாவே தொழிலை முடித்துக்
கொள்ளக்கடவன இது யானையா யானையால் கட
டியதை உபாயம். (உ)

கட்டாக்கு நல்ல செயலின் விளைநததே
பொட்டாடை யொட்டிக் கொளல

(க-ரை.) பகைகரைச ஓர்மேகம் ஆகிக்கொள்ளு
தல சீலேகருக்கு நல்லவைகளைச் செயதலினும் நல
வது. (க)

உறையி, நியா ருணாணடுங்க லஞ்சித் குறைபெ
யிற், கொள்வா பெரியாப பணிநது.

(க-ரை.) ஆறும் இடம சிறியாராகிய மந்திரிகள்
பகைவர் எதிநத இடத்துப் பணிநதுகொள்வா.

கூக ம், அந்.—நூது.

அந்தாவது பொருத்தல பிரித்தலகளுக்கு வேள்
றசா இடத்தே தூதுசெல்வோரது தன்மையாம்.
கரு, உறுரையும் கசள்

அன்புடைமையானா குடி பபிற, தல வேறுத
யாம, பண்டிடைமை தூதுரைப்பான பணா |

(க-ரை.) அன்பும் நற்குடியில் பிறந்தனும் அரசா
யிருமபும் குணமும் உடையனாதல தூதன இலக்
கணம். (க)

அன்பறிவா ராய்த சொலவனமை
தூதுரைப்பாட, கினறி யமையாத மூன்று

(க-ரை.) அன்பு அறிவு சொல்வனமை இவை
தூது சொல்வோரது குணங்களாம். (உ)

தூலாரு ணூலவலல னாகு, தல வேலாருள்
வெனறி வினையுரைப்பான பண்டி.

(க-ரை.) தூதலுக்கு இலக்கணமாவதுமந்திரிகள்
இடத்து வலவன ஆகுதல. (க)

அறிவுரு வாராய்த கல்விம மூன்றின
செறிவுடைப்பான செலக வினைக்கு

(க-ரை.) அறிவு ருவு கல்வி இவற்றை உடைய
அன் தூது செல்லக்கடவன. (உ)

தொகர சொலவித் தூவாத நீக்கி ககச்
சொல்லி, நன்றி பயப்பதாந தூது.

(க-ரை.) தொகுத்துச் சொல்லியும் கடுஞ்சொல்
லை நீக்கி மகிழ்ச்சொல்லியும் அரசனுக்கு நனமை

செய்பவனே தூதன். (19)
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலசசொலலிக் கா
லத்தாற், நக்க தறிவதாந் தூது.
கசஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நீதி நூலக்கற்றுப் பகை அரசா மனம
கொளச்சொல்லி அஞ்சாதவனாய் காலத்திற்கு ஏற்க
உபாயம அறிபவனே தூதன். (சு)

கடனறிந் துகாலங் கருதியிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை

(க-ரை.) முறைதெரிநது சமையம்பாத்தது தக்க
இடம் அறிநது எண்ணிச் சொலபவனே தூதரில
தலைமை உடையவன். (எ)

தூய்மை துணைமை துணிவுடைமையிம்முன்
றின், வாயமை வழியுரைப்பான பண்பு.

(க-ரை.) சுததமும் துணையும் துணிவும் சத்திய
மும் இந்நான்கும் தூதன் இலக்கணமாம். (அ)
விடுமாற்றம் வேரதர்க் குரைப்பான் வடுமாற்
றம், வாய்சேரா வன்க ணவன்

(க-ரை.) தன் அரசன் வாததையை வேற்றா
சர்க்குச் சொல்லுதற்கு உரியவனே தூதரில வலிய
வன். (க)

இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்
குறுதி பயப்பதாந் தூது.

(க-ரை.) தனக்கு முடிவுவரினும் அஞ்சாது வேற்
றரசனுக்குத் தன அரசன் சொல்லைச்சொல்பவனே
தூதன். (க0)

எ0-ம், அதி.—மன்னஞ்சேர்ந்தோழகல்.

அஃதாவது - மந்திரி அரசரைப்பொருந்தி நடக்
கும் விதமாம்.

அகலா தணுகாது தீம்காய் வார்போலக
விகலவேந்தர்ச் சோந்தொழுகு வார

(க-ரை.) மந்திரிகள் மாறுபாடுடைய வேந்தர் இ
டத்து அகலாமலும் அணுகாமலும் இருக்கக்கடவர்.
மன்னா விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கக தரும.

(கரை.) தமது அரசரால் விரும்பப்பட்டவற்றை
விரும்பா திருததல் மந்திரிகளுக்கு அவரால் செல்
வம உண்டாம். (உ)

போற்றி னரியவை போற்றல கடுத்தபின்
றேற்றுதல் யாக்கு மரிது.

(க-ரை.) மந்திரிகள் தங்களிடத்துக் குற்றம்வா
ராமல் காக்கக்கடவர் தம் அரசா சந்தேகிததபின
அவரைததெளிவிததல் அரிது. (ங)

செவிச் சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்
தொழுக, லான்ற பெரியா ரகத்து.

(க-ரை.) மந்திரி அரசன் இடத்து இருக்கையில்
ஒருவன் செவியில் சொல்லுதலையும் ஒருவனைக்
கண்டு நகைத்தலையும் நீக்கி நடக்கக்கடவன. (ச)
எப்பொருளு மோரார் தொடராமற் றப்
பொருளை, விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(க-ரை.) அரசன் இரகசியம் பேசுகையில் கேளா
மலும் அதைவினவாமலும் இருந்து அவன்சொல்
வதை மந்திரிகள் கேட்கக்கடவா. (டு)

கரு0 திருக்குறள்மூலமும்

குறிப்பு நின்று காலங் கருதி வெறுப்பில
வேண்பெ வேடபச் சொலல.

(க-கை.) குறிப்பு அறிந்து சமையம்பார்த்து வெ
றுப்பிலலாத வறறையும் வேணுவென வறறையும்
சொல்லக்கடவா. (சு)

வேட்பன சொலவி வினையில வெஞ்ஞான் றுங்
கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல.

(க-ரை.) அரசன் விருமபிய வற்றைச் சொல்லிப் பயனில்லாத வற்றை அவன்கேட்டாலும் மந்திரி சொல்லாது விடக்கடவன். (எ)

இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும.

(க-ரை.) மந்திரிகள் அரசரை இனையவா எமது சாடியாரா எனறு இகழாமல் மதிக்கக்கடவர். (அ)
கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்
ளாத செய்யாரா, துளக்கற்ற காடலி யவா.

(க-ரை.) அறிவுடையவா அரசனாலே மதிக்கப்
பட்டோம எனறு நீனைதது அவா விரும்பாதவற்
றைச் செய்யாரா. (ஆ)

பழைய் மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுந்
கெழுதகைமை கேடு தரும.

(க-ரை.) அரசனுக்குப் பழமையோம் என்று
நீனைத்து இயலடி அல்லாதவற்றைச் செய்யும் உரி
மையானது மந்திரிகளுக்குக் கேட்டைத்தரும.

கருத்துரைபும். கடுக

எக-ம. ௨௧.—குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா நீனைததை அவர் சொல்லா
மல அறிதலாம.

கூறாமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்
ஞான்று, மாறூநீர வையக் கணி

(க-ரை.) அரசன் குறிப்பை அறிவற மந்திரி உல
கதநாக்கு ஆபரணம ஆவான. (க)

ஐயப் படாஅ தகந்த துணர்வானைத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல.

(க-ரை.) மனதின் இடத்து நடப்பதை அறிபவ
னைத் தெய்வத்தோடு சமானமாகக் கொள்ளக்கட
வன். (உ)

குறிப்பிற் குறிப்புணா வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுததுங் கொளல.

(க-ரை.) குறிப்பால் குறிப்பு அறிபவரை வேன்
உடன் கொடுத்ததுக்கொள்ளக்கடவா. (௩)

குறித்தது கூறாமையென்றால் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரணையரால் வேறு

(க-ரை.) மனதில் நினைத்ததைச் சொல்லாமல்
அறியவல்லவரோடு அறியமாட்டாதவரை வழுவால்
வகுப்பினும் அவா அறிவால் வேறாவா. (௪)

குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பபுததவோ கண.

கடுஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) குறிப்பால் பிறாகுறிப்பை அறியாவிடில்
கண்கள என்னபயனைத்தரும்? (௫)

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ னெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம.

(க-ரை.) அடுத்தபொருளைக்காட்டும் கண்ணாடி
போல ஒருவன் மனத்தின்குணத்தை முகம்காட்டும்.
முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவுப்
பினுங், காயினுந் தானமுந் துறும்.

(க-ரை.) உயிரானது விரும்பினாலும் வெறுத்
தாலும் தான அறிந்து முன்னேநிற்கும் முகம்போல
அறிவுக்குந்தது வேறு இல்லை. (௬)

முகநோக்கி நிற்க வமையு மகனோக்கி
யுற்ற துணாவாப பெறின்

(க-ரை.) மனதைக் குறிப்பால் அறிந்து உற்றத
தை அறிவாரைப்பெற்றால் அவாமுகம்பாத்து நிற்
கப்போதும். (௭)

பகைமையுங் கேண்மையுங் கண்ணுரைக்குங்
கண்ணின, வகைமை யுணர்வாப பெறின்.

(க-ரை.) கண்ணின் தன்மையை அறியவல்ல
மந்திரிகளை அரசாபெற்றால் அவாக்குப்பகையையும்
நட்பையும் கண்காட்டும். (௮)

துண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்
காற், கண்ணலல தில்லை பிற.

(க-ரை.) அரசர்கருத்தை அளக்கும்கோலாவது
அவர்கள் கண்களே அல்லாமல் வேறில்லை. (க0)

கருத்துரையும.

கருந

எஉ-ம். அநீ.—அவையறிதல்.

அஃதாவது - அரசனோடிருந்த சபை இயல்பை
அறிதலாம்.

அவையறிந் தாராய்நது சொல்லுக சொல்
லின், ஞெகையறிநத தூய்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின தொகையை அறிந்தவர்
சபை அறிந்து சொல்லக்கடவா. (க)

இடைதெரிநது நன்குணாநது சொல்லுக
சொல்லி, னடைதெரிநத நன்மையவா.

(க-ரை.) சொல்லின நடை அறிந்தவா சமையம்
அறிந்து சொல்லக்கடவா. (உ)

அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவா
சொல்லின், வகையறியா வல்லதூஉ மில.

(க-ரை.) சபை அளவை அறியா ஆகிப் பேச
மேற்கொள்பவா சொல்லின்வகை அறியா. (ங)

ஒளியாரமுன் ஞெள்ளிய ராதல வெளியார
முன், வான்சுதை வண்ணங் கொளல.

(க-ரை.) அறிவாளிகள் சபைமுன்னே அறிவா
ளிகள் ஆகக்கடவா. அறிவில்லார சபைமுன்னே

அறிவில்லார ஆகக்கடவா. (ச)

நன்றென் நவந்துள்ளு நன்றே முதுவருண
முந்து கிளவாச் செறிவு.

கருந நிருந்குநள்முலமும

(க-ரை.) அறிவுடையோ சபையில் அந் முன்
ன முன்னறைசொல்லாத் அடக்கமானது நன்மை
எல்லாவற்றுள்ளும் நல்லது. (ஊ)

ஆறறி னிலைதளாக தற்றே விரிபனபுல
மேற்றுணாவா முன்ன ரிழுக்கு

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவன் இழுக்குப் படுதல நலவழியில் நின்றவன தீவழியில் விழுந் தாறப்போலும். (க)

கற்றறிந்தார கலவி விளக்குங் கரடறச
சொற்றெரிதல வலலா ரகத்து

(க-ரை.) குற்றம் அறக் கற்றவா சபையில் கற்ற வா கல்வி விளங்கும். (எ)

உணாவ துடையா முற் ரொலல வளாவ
தன, பாத்தியு ணீர் சொரிந் தற்று

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவா ஒன்றைச் சொல்லல பாத்தியில் நீவிட்டாற்போலும். (அ)

புல்லவையுட பொச்சாநுஞ் சொலலற்க நல
லவையு, ணனாகு செலச்சொலலு வார.

(க-ரை.) நல்லோர் சபையிலே நற்பொருளைச் சொல்பவர் புல்லாசபையிலே மறந்தும் சொலலா கிருக்கக்கடவா. (க)

அங்கண தது ளுக்க வரிந்தற்றுற் றங்கணத்த
ரலலார்முற் கோட்டி கொளல.

(க-ரை.) தம இனத்தா அல்லா சபையில் ஒன் றும் சொல்லாது இருக்கக்கடவன சொல்லுதல் சேற்றுள்வீழ்ந்த அயிர்தம் ஒக்கும். (க0)

கருத்துரையும். கருடு

எஃ. ம். அந். - லுவைய நீராமை.

அஃதாவது-சொல்லுதற்கு உரியசடையை அறிந்து சொல்லுங்கால அதற்கு அஞ்சாமையாம்.

வகையறிந்து வல்லவை வாய்சேரரா சொ
லீன, மூகையறிந்த தூயமை யவா.

(க-ரை.) சொல்லினது தொகையை அறிந்தவா சபையினது வகையை அறிந்தது பிறைபடச்சொல லாரா. (க)

கற்றாருட் கற்று ரெனபடுவா கற்றாற்றாற்
கற்ற செலச்சொல்லு வரா

(க-ரை.) கற்றவா சபையில் கற்றவற்றைச் சொல்
வல்லவா கற்றவா எல்லாருளரும் கற்றவா என்று
சொல்லப்படுவாரா. (உ)

பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞ்சா தவா.

(க-ரை.) பகையின் இடத்து அஞ்சாது இறக்க
வல்லவா பலர் சபையின் இடத்து அஞ்சாது பேச
வல்லவர் சிலர். (ங)

கற்றா முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற
மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(க-ரை.) கற்றவா முன் கற்றவற்றைச் சொல்லித்
தாம் கற்றவைகளினும் மேலானவற்றைக் கற்றவரி
டத்துத் தெரிந்துகொள்ளக்கடவர். (ச)

கருசு திருக்குறள்மூலமும

ஆற்றி னளவறிநது கற்க வவையஞ்சா
மாற்றங் கொடுத்தற பொருட்டு.

(க-ரை.) வேற்றரசாசபையில் அஞ்சாது எதிர்
மொழி கொடுத்தற பொருட்டிச் சொல் இலக்கண
வழியால் அளவைதூல் அறிந்து மந்திரிகள் கற்கக்
கடவாகள். (ரு)

வாரொடென் வன்கண்ண ரலலாக்கு
நூலொடென, னுண்ணவை யஞ்சு பவாக்கு.

(க-ரை.) செளரியம் இல்லாதவாக்கு வாளாயுதத்
துடன் என்னசமபந்தம் உண்டு? அதுபோலக் கற்ற
வர் சபைக்கு அஞ்சுவோர்க்கு நூலோடு என்ன சம்
பந்தம் உண்டு? (சு)

பகையகத்துப் பேடிக்கை யொள்வா ளவைய
கத், தஞ்சு மவன்கற்ற நூல.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சுவோன கற்றதூல் பேடி
கையில் இருக்கும் வாளை ஒப்பாகும். (ஊ)

பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(க-ரை.) நல்லவர் சபையிலே நல்லபொருளைச் சொல்லாதவர் பலதூல்களைக் கற்றாராயினும் பயன் இல்லாதவராவார். (அ)

கல்லாதவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து நல்லா ரவையஞ்சு வார்.

(க-ரை.) கற்றிருந்தும் கற்றவர்சபைக்கு அஞ்சு பவர் கல்லாதவரினும் கடையராவார். (க)

கருத்துரையும்.

கடுஎ

உளரெனினு மிலலாரொ டொப்பர் களனஞ் சிக், கற்ற செலச்சொலலா தார்.

(க-ரை.) சபைக்கு அஞ்சிக் கற்றவற்றைச் சொல் லாதவர் உயிரோடிருநதும் இறத்தவரோடு ஒப்பா.

எசு-ம். அந்.—நாடு.

அஃதாவது - இவ்வித வளப்பங்களை உடையது நாடாம்.

தள்ளா விளையுஞர் தக்காருந் தாழ்விலாச் செல்வருஞ் சோவது நாடு.

(க-ரை.) உழவரும் அறிவோரும் செல்வரும் கூடி வாழ்வதே நாடாம். (க)

பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங் கேட்டா, லாற்ற விளையது நாடு.

(க-ரை.) அளவு இல்லாப் பொருள் உடைமை யால் பிறரால் இச்சிக்கத்தக்கது. ஆகி அழிவு இன் மை பொருங்கி மிகவிளைவதே நாடாகும். (உ)

பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற், கிறையொருங்கு நோவது நாடு.

(க-ரை.) பிறநாட்டுப்பாரம் தன்மேல் வரும்போ து அவற்றைத்தாங்கித் தன் அரசனுக்கு இறைப்

பொருள் முற்றும் தருவதே நாடாம். (க)
உறுபசியு மோவாப் பிணியுள் செறுபகையுள்
சேரா தியல்வது நாடு.

கடுஅ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பசியும் பிணியும் பகையும் சேராமல்
இருப்பது நாடாகும். (ச)

பலகுழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேற
தலைகருக, கொலகுறுமபு மிலலது நாடு.

(க-ரை.) பலகூட்டமும் பகையும் கொலைதொ
ழிற் குறும்பரும இல்லாததே நாடாகும். (ந)
கேடறியாக் கெட்ட விடததும் வளங்குன்றா
நாடுஎன்ப நாட்டிற் றலை.

(க-ரை.) கேடில்லாததும் வளங்குன்றாத துமரான
நாட்டை எல்லாநாட்டிலும் முதனமையான நாடு
என்பர். (ஈ)

இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வலலரணு நாட்டிற் குறுபபு

(க-ரை.) நீரும் மலையும் மலையில் வருநீரும் நக
ரும் நாட்டிற்கு உறுபபாம். (எ)

பிணியின்மை செலவம் வினாயின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைநது.

(க-ரை.) நோய் இல்லாமையும் செல்வமும் பயிர்
வினாவும் இன்பமும் காவலும் இவவைந்தும் நாட்
டிற்கு அழகாகும். (அ)

நாடுஎன்ப நாடா வளத்தன நாடலல
நாட வளந்தரு நாடு.

(க-ரை.) தேடாத செல்வத்தை உடையதை
நாடு என்று சொல்லுவர் தேடிவருந்த செல்வத்
தைத் தருநாடுகள் நாடுகளல்ல. (ஆ)

கருத்துரையும். கடுக

ஆங்கமை வெய்தியக் கணணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு.

(க-ரை.) இராசனுடன் பொருந்தாத நாடானது

எல்லாநிறைவு உள்ளதாயினும்பிரயோசனம் இல்லை.

எரு-ம், அந்.—அரண்.

அஃதாவது—இன்னின தனமையை உடையது
அரணம்.

ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞ்சித்தற்
போற்று பவாக்கும பொருள்.

(க-ரை.) கோட்டையானது போர்செய்வோக்
கும் தனனை அடைந்தோர்க்கும் சிறந்தபொருளா
கும். (க)

மணிரீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற்
காடு முடைய தரண.

(க-ரை.) நீரையும் வெளிநிலத்தையும் மலையெ
யும் காட்டையும் உடையது கோட்டையாம். (உ)
உயர்வகலர் திணமை யருமையிற் நான்கி
னமைவர னென்றுரைக்கு நூல.

(க-ரை.) உயர்வு அகலம் வலிமை அருமை இந்
நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலைக்கோட்டை
என்று சொல்லுவர். (ங)

சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகியுறுபகை
பூக்க மழிப்ப தரண.

கக0 திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) காக்கும் இடம் சிறிதாய்ப் பரந்த இடம்
உடையதாய்ப் பகைவர் வலிமையைக் கெடுப்பதே
கோட்டையாம். (ச)

கொளற்கரிதாய்க் கொண்ட கூழ்த் தாகியகத்
தாரு நிலைக்கெளிதாரீர தரண.

(க-ரை.)—பகைவர் கொள்ளுதற்கு அரிதாய்ப்
பலவகை உணவை உடையதாய் உள்ளிட்டோர்
போர்நிலைக்கு எளிமதாகியருணம் உடையதே கோ
ட்டை. (ஊ)

எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு

கல்லா ஞடைய தரண்.

(க-ரை.) எல்லாப்பொருளும் உள்ளதாய் வீரரை உடையது கோட்டை. (க)

முற்றியு முற்று தெறித்து மறைப்படுத்தும் பற்றற் கரிய தரண்.

(க-ரை.) சூழ்ந்தும் சூழாமலும் போர்செய்தும் மேறைபெற்றும் பிறரால் கொள்ளுதற்கு அரியது கோட்டையாம். (எ)

முற்றற்றி முற்றி யவரையும் பற்றற்றிப் பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(க-ரை.) தன்னைப்பற்றிச் சூழ்ந்தவரை தன் இடத்து இருந்தவர்பற்றி, வெல்வதே கோட்டையாம்., முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறெய்தி மாண்ட தரண்.

கருத்துரையும்.

ககக

(க-ரை.) போர் இடத்துப் பகைவர்கடத்தொழில் இடத்துப் பெருமை உடையது கோட்டை. எனையமாட்சித் தாகியக் கணனும் வினையமாட்சியிலலாக ணிலல தரண்

(க-ரை.) கோட்டை எவ்வளவு பெருமை உடையதா இருந்தும் தொழில் பெருமை இல்லாதவர் இடத்துப் பயன் இல்லை. (க0)

எசு-ம். அநீ.—பொருள்செயல்வகை.

அஃதாவது-இவ்வித வகையை அடையச் செய்வது பொருளாம்.

பொருளால் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(க-ரை.) மதிக்கப்படாதவரையும் மதிக்கப்படச் செய்யும் பொருள் அல்லாமல் ஒருவாக்கு வேறு பொருள் இல்லை. (க)

இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(க-ரை.) வறியவரை யாவரும் இகழ்வர் செல்வ
ரை யாவரும் புகழ்வர். (உ)

பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருள
றுக்கு, மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(க-ரை.) பொருள் என்னும் விளக்கானது பகை
என்னும் இருளைக் கெடுக்கும். (ங)

ககஉ சிருக்குறள்மூலமும்

அறனீ னு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(க-ரை.) குற்றம் இல்லாமல் வந்தபொருளா
னது தரும்த்தையும் இன்பதையும் தரும். (ச)
அருளோடு மன்பொடும வாராப் பொருளாக்
கம், புல்லா புரள விடல.

(க-ரை.) அருளோடும் அன்போடும் வாராதபொ
ருளை அரசா நீக்கக்கடவா. (ஊ)

உறுபொருளு முல்கு பொருளுநதன் னென்
னாத். தெறுபொருளும் வேநதன் பொருள்.

(க-ரை.) உடையவா இல்லாப் பொருளும் சுங்
கப்பொருளும் பகைவரைவென்று திறைகொண்ட
பொருளும் அரசன் பொருளகளாம். (க)

அருளென்னு மன்பீள் குழவி பொருளென்
னுஞ், செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(க-ரை.) அன்பால் ஈன்றிடப்பட்ட அருளென்
னும் குழந்தையானது பொருள் எனலும் செவிலித்
தாயால வளரும். (எ)

குன்றேறி யானைப்போ கண்டற்றூற் றன்
கைத்தொன், துண்டாகச் செய்வான் வினை.

(க-ரை.) தன்பொருள் இருக்க ஒருதொழிலைச்
செய்பவன் செய்கையானது மலைமேல் ஏறி யானை
கள் போரைக்கண்டதை ஒக்கும். (அ)

கருத்துரையும்,

ககங.

செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(க-ரை.) திரவியத்தைச்சம்பாதிக்கக்கடவர் அத்
திரவியம் பகைவா செருக்கைக் கெடுக்கும் ஆயுத
மாம். (க)

ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண
பொரு, னேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(க-ரை.) நல்வழியால் வரும்பொருளை மிகவும்
உண்டாக்கினவாகருத் தருமமும் இன்பமும் எளி
யனவாம். (க0)

எள ம். அந்.—படைமாட்சி.

அந் தாவது-சேனையினது தன்மையாம்.

உறுப்பமைந தூறஞ்சா வெலபடை வேரதன்
வெறுக்கையு ளெலலாந் தலை.

(க-ரை.) போரில் அஞ்சாது நின்று வெல்லும்
படையானது அரசன் செல்வம் ழாவற்றிலும் தலை
மையானது. (க)

உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்
துத், தொல்படைக் கலலா லரிது.

(க-ரை.) அஞ்சாது நின்று தாங்கும் செளரிய
மானது அரசன் பழையசேனைக்கு அல்லது மற்ற
வர்க்கு இல்லை. (உ)

ககச திருக்குறள்மூலமும்

ஒளித்தக்கா லென்னு முவரி யெளிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(க-ரை.) எலிகள் கூடிச் சத்தித்தால் பாம்புக்கு
என்ன துன்பம்வரும்? பாம்புமூச்சுவிட்ட, அளவில்
எலிகள் அழியும். (க)

அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

(க-ரை.) போரிஸ் கெதெல் இல்லாமல் பழைமையாக வந்த செளரியம் உடையதே அரசனுக்குப் பட்டையாம். (ச)

கூற்றுடன் மேல்வரினுங் கூடியெதிர்ப்பிற்கு மாற்ற லதுவே படை.

(க-ரை.) இயமன் கோபித்து மேலிட்டு வரினும் எதிரின்று தாங்கும் வலிமை உடையதே பட்டையாம். (சு)

மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற மெனநான்கே யேமம படைக்கு.

(க-ரை.) செளரியமும், மானமும் நல்வழிச் செய்கையும், நமபிக்கையும் ஆகிய இந்நான்கு குணமும் சேனைக்கு அரண் ஆகும். (க)

தார் தாங்கிச் செல்வது தானே தலைவந்த போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(க-ரை.) தன்மேல் வந்தபோரை விலக்கும் உருப்பை அறிந்து பகைவர் தூசிப்பட்டையைத் தடுத்துச் செல்வதே பட்டையாம். (ங)

கருத்துரையும். ககடு

அடற்றகையு மாற்றலு மிலலெனினுந் தானே படைத்தகையாற் பாடு பெறும.

(க-ரை.) சேனையானது செளரியமும் உலிமையும் இல்லை ஆயினும் பொலிவினாலே பெருமையை அடையும். (அ)

சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு மிலலாயின வெல்லும படை.

(க-ரை.) சிறிதாகலும் வெறுப்பும வறுமையும் இல்லாவிடின் சேனையானது பகையைவெல்லும். நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானே தலைமக்க ளிலவழி யில.

(க-ரை.) சேனையானது வீரரை மிக உடைத்தாயினும் படைத்தலைவர் இல்லா இடத்துப் போரிஸ் நில்லாது. (க0)

அஃதாவது-சேனையினது மறமிருதியாம்.

என்னேமுன் நிலலன்மின் நெவ்வீர் பல
ரென்னே, முன்னின்று கன்னின் றவர்.

(க-ரை.) பகைவரே! எந்தலைவர்முன் நின்று
வெல்லாது இறந்தவர் பலர் ஆதலினால் நீங்கள் உயி
ரோடு இருக்கவிரும்பினால் அவர் முன் நிலவா தீர்
கள். (க)

கககக திருக்குறள்மூலமும்

கான முயலெய்த வமபினில யானே
பிழைத்தவே லேநத வினிது.

(க-ரை.) முயலை எய்த அமபை ஏந்தலைப்பார்க்
கிலும் யானையை எய்து தப்பிய அமபை ஏந்துதல்
நல்லது. (உ)

பேராணமை யென்ப தறுகடுணன் றுற்றீக்கா
லூரான்மை மற்றத னெஃகு

(க-ரை.) பகைவரைவெல்லும் மறமானது மிகுந்
த ஆணமையாகும் அப்பகைவாக்குத் தாழ்வுவந்த
காலத்து உதவுதல கூாமையாகும். (ங)

கைவேல களிற்றொடு போகுகி வருபவன்
மெய்வேல பறியா நகும

(க-ரை.) கைவேலை யானமேல் எறிந்துவருபவன்
தன்மெய்வேலைப்பிடுகி மகிழ்வான். (ச)

விழித்தகண் வேலகொண் டெறிய வழித்தி
மைப்பி, னேட்டன்றோ வன்க ணவாக்கு.

(க-ரை.) கோபிததுப்பார்த்த கண் வேல்கொண்டு
எறிய இமைக்குமாயின் தோற்பு அல்லவா? (ஊ)
விழுபுண் படாதநா ளெல்லாம் வழக்கினுள்
வைக்குநதன் னானே யெடுத்து.

(க-ரை.) சுத்தவீரனானவன் போசெய்யப்படா

த நாளை வீணாநாளென்று எண்ணுவான். (க)
 கழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார்
 கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.
 கருத்துரையும். ககௌ

(க-ரை.) புகழைவிரும்பி உயிரைவிரும்தாதவா
 வீரக்கழலைக்கட்டுதல அவாகரு ஆபரணமாம். (எ)
 உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
 செறினுஞ்சா குன்ற விலா.

(க-ரை.) தமமுயிர்க்கு அஞ்சாது போர்செய்யும்
 வீரா தமமரசன கோபிக்கினும் வீரம குறையா.
 இழைத்த திகவாமைச் சாவா ரையாரே
 பிழைத்த தொழக்கிற் பவா.

(க-ரை.) சபதப்படி போரில் சாகும் வீரரை இகழ்
 பவா யா? (க)

புரந்தாரகண் ணீர்மலகச் சாகிற்பிற சாக்கா
 டிராநதுகோட் டக்க துடைத்து.

(க-ரை.) வீரர்கள் அரசா கண்கள் நீர் ததும்பப்
 போரில் இறந்தால அவவிறத்தல்கொள்ளதக்கது.

எகூ-ம். அநீ.—நட்பு.

அஃதாவது—இன்னவிதமாய் நடப்பது நட்பாம்.

செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
 வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(க-ரை.) நட்பைப்போல சம்பாதித்தற்கு அரிய
 பொருள் எவை இருக்கின்றன? (க)
 நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
 பின்னீர பேதையார் நட்பு.

ககௌ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறிவுடையோர் நட்பு இளம்பிறை போல வளரும் அறிவில்லார் நட்பு நிறைசந்திரன் போல் குறையும். (உ)

நவீரோறு நூனயம் போலும் பவிரோறும்
பண்புடை யாளா தொடர்பு.

(க-ரை.) நம்துணம் உடையவா நட்பானது படிக்க
குமதோறும் நூல் பயனகொடுத்தல் போலாம். (க)
நகுதற் பொருட்டன்று நட்பன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(க-ரை.) நகைக்குமபொருட்டு அல்ல சிநேகம்
செய்தல் புத்திசொல்லும் பொருட்டே. (ச)

புணர்ச்சி பழகுதல வேண்டா வுணர்ச்சிதா
னட்பரங் கிழமை தரும

(க-ரை.) இருவர்க்கும் ஒத்த அறிவே சிநேகம்
தரும. (சு)

முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(க-ரை.) முகமலர்ந்து சிநேகிப்பது சிநேகம்
அல்ல அகமலர்ந்து சிநேகிப்பதே சிநேகம். (சு)
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல னுழப்பதா நட்பு.

(க-ரை.) நட்பாவது தீயவழியை நீக்கி நல்லவழி
யை நடத்தித் துன்பத்தை அனுபவிப்பதாம். (சு)

ஈ ௩

கருத்துரையும். ககக

உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(க-ரை.) ஆடைகுலைந்தவன் கைபோலத் துள்
பத்தை நீக்குவதே நட்பாம். (அ)

நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனிற் கொட்
பினறி, யொலலுமவா யூன்று நிலை.

(க-ரை.) நட்பிற்கு அரசிருக்கை யாதென்றால்
எந்நாளும் தாங்கும திணமையாம். (ஆ)

இணைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மென்று

புனைபிணும புலலென்னு நட்பு

(க-ரை.) இவா எவகளுக்கு இவளைவு அன்பினர்
நாங்கள் இவாக்கு இவளைவு அன்பினர் என்று
சிறப்பிக்கில் சிநேகம் சிறிதாம். (க0)

அ0-ம், அந்.—நட்பாராய்தல்.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்ட இலக்கணம்
உடையவரை ஆராய்ந்து அறிந்து சிநேகிக்க வேண்
டுதலாம்.

நாடாது நட்டவிற கேடில்லை நட்டபின்
வீடிவலை நட்பாள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) சிநேகிப்பவர்க்குச் சிநேகித்தபின் சிநே
கத்தை விடுதல் இல்லை ஆராயாமல் சிநேகித்தல்
போல் கேட்டடைத்தருவது ஒன்றில்லை. (க)

கள0 திருக்குறள்மூலமும்

ஆபந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை
கடைமுறை, தான்சார் துயரந தரும்.

(க-ரை.) ஆராய்ந்து கொள்ளாதவன் சிநேகம் சா
வதற்கு ஏதுவான துன்பம தரும். (உ)

குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்று
வினனுமறிந் தியாக்க நட்பு.

(க-ரை.) குணத்தையும் குடிப்பிறப்பையும் குற்
றத்தையும் அறிந்து நட்புச் செய்யக்கடவன். (ஈ)
குடிப்பிறந்து தன்குட பழிநாணு வாணைக்
கொடுத்ததுவ கொளலவேண்டு நட்பு

(க-ரை.) உயாகுலத்தில் பிறந்து பழிக்கு அஞ்ச
பவனைப் பொருள் கொடுத்தும் சிநேகம் கொள்ளக்
கடவன். (ச)

அழச்சொலளி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வலலரா நட்பாய்ந்து கொளல.

(க-ரை.) ஒருவன் பாவங்களைச்செய்ய நினைத்

தால் அழும்படி சொல்லி விலக்கியும் பாவங்களைச் செய்தால் செய்யாதிருக்க நெருக்கியும் உலகநடை செய்விக்க வல்லவரைச் சிநேகிக்கக்கடவர், (டு)

கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(க-ரை.) கேட்டின் இடத்தும் சிநேகரால் பெறப் படும் நல்லறிவு உண்டாம். (சு)

ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

சுருத்துரையும். களக

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு இலாபமென்று சொல்லப் படுவது அறிவு இல்லா சிநேகத்தை விடுத்தல். (எ)
உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க னூற்றறுப்பா ரட்பு

(க-ரை.) மனம தளரும் தொழிலைச் செய்ய நீனை யாது இருக்கக்கடவா துணபத்தில் கைவிடுவோர் நட்டைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவர். (அ)
கெடுங்காலேக் கைவிடுவா கேண்மை யடுங்
காலே, யுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும.

(க-ரை.) கெடுங்காலத்து கைவிடுவோ ரட்பா னது இயமன கொலலும் காலதது நினைக்கினும் உள்ளத்தைச்சுடும. (ஆ)
மருவுக மாசற்றா கேண்மை யொன்றீத்து
மொருவுக வொப்பிலா ரட்பு.

(க-ரை.) குற்றமற்றவர் சிநேகத்தைக் கொள்ளக் கடவன் ஒப்பில்லார் சிநேகத்தைப் பொருள்கொடுத் தாகினும் விடக்கடவன். (க0)

அக-ம். அநீ.-பழமை.

ஆஃதாவது-நட்பினரது பழைமையாம் தன்மை பற்றி அவாசெய்த பிழைகளைப் பொறுத்தலாம்.

பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதுங்
 கிழமையைக் கீழ்த்திடா நட்பு.
 களஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பழமை என்று சொல்லப்படுவது யாது எனில் பழமையேயோ செய்தவற்றைச் சிதை யாமல் கொள்ளும் நட்பாம். (க)
 நட்பிற் குறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற் குப்பாதல சான்றோ கடன்.

(க-ரை.) சிநேகத்திற்கு அவயவமாவன சிநேகர் உரிமையால் செய்தவையாம். (உ)
 பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை செய்தாங் கமையாக் கடை.

(க-ரை.) நட்பினா செய்தவைகளுக்குத் தாம் செய்யாவிடத்து நட்பு எனன பயன்செய்யும்? (ங)
 விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பா கெழுத கையாற், கேளாது நட்பார செயின்

(க-ரை.) நட்பாளர் உரிமையால் கேளாதுசெய்தால் அறிவுடையோ அதனை விரும்புவர். (ச)
 பேதைமையொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணர்க, நோதக்க நட்பார செயின்.

(க-ரை.) வெறுக்கத்தக்கவைகளைச் சிநேகர்செய்தால் அது மிகுந்த உரிமையாம். (ஊ)
 எலலைக்க ணின்றூ துறவார தொலைவிடத் துந், தொலைக்க ணின்றூ தொடர்பு.

(க-ரை.) நட்பிலே நின்றவர் பழமையோர் சிநேகத்தைவிடார். (ஈ)

அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின் வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(க-ரை.) பழையையான நட்பினை உடையவர்
பிறர் அழிவானவற்றைச் செய்தாலும் அன்பை விட்
டு அகலார். (எ)

கேளிழுக்கங் கேளாக் கெழுதகைமை வல
லார்க்கு, நாளிழுக்க நடடார் செயின்.

(க-ரை.) நட்பாளர் பிழையைக் கேளாதவர்க்கு
நட்பாளர் பிழையைச் செய்தால் அது பயன்பட்ட
நாளாம். (அ)

கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை
விடாஅ விழையு முலகு.

(க-ரை.) பழைய சினேகா நட்பை விடாதவரை
உலகம் இச்சிக்கும. (கூ)

விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட்
பண்பிற் றலைபிரியா தார்.

(க-ரை.) பழைய சினேகரிடத்துச் சினேகம் நீங்கா
தவர் பகைவராலும் இச்சிக்கப்படுவர். (கஊ)

—
அஉ-ம். அநீ.—நீநட்பு.

—
அஃதாவது-திக்குணத்தாரோடு உண்டாகிய நட்பாம்.

—
பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை
பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(க-ரை.) நற்குணம் இல்லாதவரது நட்பானது
பெருகுதலினும் சிறகுதல் இனிதாம். (க)

களச திருக்குறள்மூலமும்

உறினட்டறினொருஉ மொப்பிலா கேண்மை
பெறினு மிழப்பினு மென்.

(க-ரை.) செல்வம் வந்த இடத்துச்சினேகித்து
அது இல்லாத இடத்துக் கைவிடுவோர்களது சினே
கம் பெற்றால் என்ன? அற்றால் என்ன? (உ)

உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(க-ரை.) நட்பினயனை எண்ணுவாரும் வேசையரும் கள்ளரும் தம்மில் ஒப்பாவா. (க)
அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னா
தமரிற் றனிமை தலை.

(க-ரை.) போர்க்களதலி விட்ப்போவோர்
நட்பிலும் தனிமையாக இருத்தல் நல்லது. (ச)
செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேணமை
யெய்தளி னெய்தாமை நன்று.

(க-ரை.) சிறியவர்களுடைய தீ நட்பானது ஒரு
வனுக்கு உண்டாதலினும் இல்லாதிருக்கைநல்லது.
பேதை பெருங்கழிஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) அறிவு இல்லாதவரது நட்பைப்பார்க்க
கிலும் அறிவு உடையவரது பகை நல்லது. (க)
நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவராற்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

கருத்துரையும். கஎடு

(க-ரை.) நகைக்கு ஏதுவாகிய நட்பைவிட பகை
க்கு ஏதுவாகிய நட்பு நல்லதாம். (எ)
ஒலலுங் கரும் முடற்று பவாகேண்மை
சொல்லாடார் சேர விடல.

(க-ரை.) தமமாலே முடியும் தொழிலை முடியா
தாகச் செய்பவருடன் கொண்ட நட்பை விடக்
கடவர். (அ)
கனவினு மின்னாது மன்றோ வினைவேறு
சொலவேறு பட்டா தொடாபு.

(க-ரை.) தொழிலவேறு சொலவேறு பட்டவ
ரது சினேகமானது கனவிலும் துன்பம் தரும், (க)
எனைத்துங் குறுகுத லோமபன் மனைக்கெ
ழிஇ, மன்றிற் பழிப்பார் தொடாபு

(க-ரை.) வீட்டிலே தனித்து இருக்கையில் சினே
கித்துச் சபையில் பழிப்பவர் நட்புக்கொள்ளாது
இருக்கக்கடவா. (கஃ)

அஃதாவது-பகைமையால் உள்ளே கூடாதிருந்
தே சமையம் கிடைக்கும் அளவும் புறத்திலே கூடி
நடப்பவர் நட்பு.

சீரிடங் காணி னெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிரந்தவர் நட்பு.

களக திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) வாய்க்கும் இடம் கூடாதிருந்தவரது
நட்பானது அந்த இடத்தைக்கண்டால் எறிதற்குப்
பட்டடையாம். (க)

இனம்போன் நினைமலலார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும.

(க-ரை.) உறவினர்போன்று உறவினர் ஆகாதவர்
நட்பானது பெண்கள் இதயம்போல வேறுபடும்.
பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணூர்க் கரிது.

(க-ரை.) பலநூலைக்கற்ற இடத்தும் மனநலத்
தர் ஆகுதல் பகைவர்க்கு இல்லை. (க)

முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்ன
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(க-ரை.) முகம்மலாந்து நகைத்து அகம்மலராத
வஞ்சகருக்குப் பயப்படவேண்டும். (ச)

மனத்தி னமையா தவரை யெனத்தொன்
றுஞ், சொல்லினூற் றேறற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) மனம் ஓவவாதவரை யாதொரு சொல்
லாலும் தெளிதல் கூடாது. (டு)

நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்
டார்சொ, வெரல்லை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) நட்பாளர்போல நல்லசொற்களைச்சொ
ன்னாலும் பகைவர் சொற்கள் நலம் தாராமையை
அறியப்படும். (சு)

சொல்வணக்க மொனனூர்கட் கொள்ளற்க
வீல்வணக்கந், தீங்கு குறித்தமை யான்.

(க-ரை.) விலவினது வணக்கம தீங்கைத்தருந
லால் பகைவரிடத்துச் சொல்வணக்கம் கொள்ளா
மல் இருக்கக்கடவர். (எ)

தொழுதகை யுள்ளும் படை யொடுங்கு
மொனனூ, ரழுதகண ணீரு மனைத்து.

(க-ரை.) பகைவர் குமபிட்ட கையில் ஆயுதம
யறைந்திருக்கும் அப்பகைவா அழுதகண்ணீரும்
அப்படியே. (அ)

மிகச்செய்து தமமெள்ளு வாரை நகச்செய்து
நட்பினூட சாப்புலலற் பாற்று

(க-ரை.) இராசநீதியானது புறத்து நட்பை மிகச்
செய்து இகழ்பவரை நட்பில் மகிழும்படி செய்து
பொருந்தும் தனமையை உடையது. (க)

பகைநட்பாங் காலம வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரிவி டில.

(க-ரை.) பகை நட்பாகும் காலத்தில் முகநட்
பாய்ச்சினேதது அகநட்பு விடலவேண்டும். (க)

அச-ம். அநீ.—பேதைமை.

அஃதாவது-யாதொன்றும் அறியாமை.

பேதைமை யென்பதொன் றியாதெளி னே
தங்கொண, தேயம போக விடல.

களஅ. திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அறியாமை என்பது யாது என்றால்
குற்றங்களைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை விடுதல்.
பேதைமையு ளெல்லாம பேதைமை காதன்
மை, கையலல தன்கட் செயல்.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை எல்லாவற்றுள்ளும்

அறிவில்லாமையாவது ஆகாத செய்கையைச் செய்
தலாம். (உ)

நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்
றும், பேணுமை பேதை தொழில.

(க-ரை.) நாணுமையும் நாடாமையும் ஆசை இன்
மையும் யாதொன்றையும் பேணுமையும் அறிவீன
னுடைய தொழில்களாம். (ங)

ஓதி யுணராதும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்
காப், பேதையிற் பேதையா ரில்.

(க-ரை.) கற்றறிந்தும் பிறர்க்குக் கறபித்தும்
தான் அடங்காத அறிவீனனப்போல் அறிவீனன்
இல்லை. (ச)

ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமை
யுந், தான்புக் கழுநது மளறு.

(க-ரை.) அறிவீனன் வரும் பிறவிகளில் புருத்த
நரகத்தை ஏற்றுக்கொள்வான். (ஊ)

பொய்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறி
யாப், பேதை வினைமேற் கொளின்.

கருத்துரையும். களக

(க-ரை.) மூடன் ஒருதொழிலை மேற்கொள்வா
ராயின் அததொழில் குறமமபடும அன்றியும் அவன்
தனைபூணுவான். (கூ)

ஏதிலா ராரத் தமாபசிபபர் பேதை
பெருஞ்செலவ முற்றக் கடை.

(க-ரை.) அறிவீனன் செல்வம் அடைந்த இட
தது அயலார் அநுபவிக்கச் சற்றத்தார பசிதகிருப்
பா. (கூ)

மைய லொருவன் களித்தற்றூற் பேதைதன்
கையொன் றுடைமை பெறின.

(க-ரை.) அறிவில்லான பொருளைப் பெற்றானு
கில் வெறியை உடைய ஒருவன் மது உண்டு மகிழ்ந்
து இருந்தாற்போலும். (கூ)

பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்

கட, பிழை தருவதொன் றில.

(க-ரை.) அறிவில்லா நட்டிபிரிவின இடத்துத் துன்பம் இல்லை அது மிகவும் இனிதே. (க)
கழாஅக்கால பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான் றோர், குழாஅத்துப் பேதை புகல.

(க-ரை.) பெரியோர் சபையில் அறிவில்லான் புகுதல் கழுவாதகாலச் சயனத்தில் வைத்தல் போ லும். (க0)

கஅ0 திருக்குறள்மூலமும்

அரு ம். அந்.—புல்லறிவான்மை.

அஃதாவது - தான சிற்றறிவினரையிருந்தே தன் னைப் பேரறிவனாக நித்து உயர்ந்தோராலே சொல் லப்பெய்தும் உறுதிச்சொல்லைக் கொள்ளாமையாம்.

அறிவின்மை யினமையு ளின்மை பிறிதின மை, யினமையா வையா துலகு.

(க-ரை.) இல்லாமை உள்ளே இல்லாமையாவது அறிவில்லாமை பொருள இல்லாமையை உலகத் தார இல்லாமையாக எண்ணா. (க)
அறிவிலா நெஞ்சுவந தீதல பிறிதியாது மிலலை பெறுவான் றவம.

(க-ரை.) அறிவில்லாத ஒருவனுக்கு ஒன்றைக் கொடுத்தல் பெற்றுக்கொள்பவனது தவமாம். (உ)
அறிவிலா தாகதம்மைப் பீழிக்கும பிழை செறுவாக்குஞ் செய்த லரிது.

(க-ரை.) அறிவில்லா தங்களை வருத்தும் வருத் தமானது வருத்தப்படுத்தும் பகைவாக்குஞ் செய் தல் அரிது. (ஈ)

வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண் மை, யுடையமயா மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லாமை என்று சொல்லப்படு வது யாது எனில் நல்லறிவுடையோம் என்னும்

கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும்.

(க-ரை.) கல்லாத தூல்களைக் கற்றோமென்று
சொல்லுதல் கற்ற தூல்களையும் சந்தேகப்படுத்தும்.
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் ,
குற்றமறையா வழி.

(க-ரை.) அறிவில்லார் குற்றங்களைக் கடியாரா
யின அதுவே அறிவில்லாமை. (க)

அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்
பெருமிறை தானே தனக்கு.

(க-ரை.) இரகசியப்பொருளைப் போக்கும் அறி
வில்லான தனக்குத்தானே வருத்தத்தைச்செய்
வான். (எ)

ஏவவுஞ் செய்கலான் ழுன்றேழு னவ்வயிர்
போ ஓ மளவுமோர் நோய்.

(க-ரை.) அறிவில்லான் பிறர் ஏவவும் தனக்கு
உறிதிகளைச்செய்யான் தானாகவும் தெளியான். (அ)
காணாதாற் காட்டுவான் ழுன்காணான் காண
தான், கண்டாணல் தான்கண்ட வாறு.

(க-ரை.) ஒன்றும் அறியாதவனைக் காட்டுவான்
தான் அறிவில்லாதவன் ஆவான். (ஆ)
உலகத்தா ழுண்டென்ப தில்லென்பான்
நீய்யந், தலகையா வைக்கப் படும்?

கஅஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பெரியோர் உண்டென்பதை இல்லை
என்பவன் பேயென்று எண்ணப்படுவான். (க0)

அஃதாவது - இருவர் தம்முள்ளே போர்செய்து
வலிமை தொலைதற்கு ஏதுவாகிய மாறுபாடாம்.

இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்
னும், பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(க-ரை.) எல்லா உயிர்க்கும் தீயகுணத்தை
வளர்க்கும் சூற்றாவது மாறுபாடாம். (க)

பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

(க-ரை.) ஒருவன் வெறுப்பானவற்றைச் செய்
தான் ஆயினும் துன்பம்தரும் அவைகளைச்செய்யா
மை தலைமை. (உ)

இகலென்னு மெவ்வனோய் நீக்கிற் றவலில்
லாத், தாவில் விளக்கக் தரும்.

(க-ரை.) ஒருவன் மாறுபாட்டை நீக்குவான்
ஆயின் அது புகழைத்தரும். (ஈ)

இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டின்பங் கெழின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு மாறுபாட்டாகிய துன்பம்
நீங்குமாயின் அது மிகுந்த இன்பத்தைத்தரும். (ச)

கருத்துரையும். கஅஉ

இகலெதிர் சாய்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மை யவர்.

(க-ரை.) மாறுபாட்டை நீக்கும் வல்லவரை வெ
ல்ல நினைப்பவர் யார். (ஐ)

இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை
தவலுங் கெடலு நணித்து.

(க-ரை.) மாறுபடுதலை இனிது என்பவன் வாழ்க்
கையானது வழுவதலும் கெடுதலும் உண்டாம். (ஊ)
மிகன்மேவு மெய்ப்பொருள் காணா ரிகள்
மேவு, மின்னா வறிவி னவா.

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் துன்பம் செய்யும் அறி
வினை உடையவர் நீதி நூற்பொருளை அறியார். (ஊ)
இகலிற் கெதிரசாய்த லாக்க மதனை

மிகலூக்கி னூக்குமாங் கேடு.

(க-ரை.) மாறுபாட்டில் எதிர்சாய்தலே செல்வம் அதை மேற்கொள்ளில் கேடாம். (அ)

இகல்காணு னுக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு

(க-ரை.) ஒருவன் செல்வம் வரும்போது மாறுபாட்டைக்காணுன் கேடுவரும்போது அதனை நினைப்பான். (ஆ)

இகலானு மின்னதை வெல்லா நகலானு

நன்னபு மென்னுஞ் செருக்கு.

கஅச திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மாறுபாட்டால் தன்பம் எல்லாம் உண்டாம் கட்பால் செல்வம் உண்டாம். (க0)

அள-ம். அநீ.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது-அரசர்க்கு எவவழியாலும் பகையில் லாமை கூடாமையால், மேலே பொதுவகையால் விலக்கப்பட்டதாம்.

வலியார்க்கு மாறேற்ற லேரம்புக வேரம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(க-ரை.) வலியவர்க்கு எதிர்தலை நீங்கக்கடவர் மெலியவர்க்குப் பகையாதலை விரும்பக்கடவர். (க)
அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான் றுப்பு.

(க-ரை.) அன்பும் துணையும் வலிமையும் இல்லாதவன் பகைவனது வலிமையை எப்படி நீக்குவான். (உ)

அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்
றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு.

(க-ரை.) அஞ்சபவனும் அறியாதவனும் கூப்பில் லாதவனும் உலோபனும் ஆனவன் பகைவர்க்கு எளி

யன் ஆவான்.

(க.)

நீங்கான் வெகுளி நிறையில நெஞ்ஞான்றும்
யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

கருத்துரையும்.

கடிரு

(க-ரை.) கோபத்தையும் நிறை இல்லாமையும்
உடையவன் பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (ச)
வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோ
க்கான், பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

(க-ரை.) நீதிநூல் கல்லாதவன் விதித்தனசெய்
யாதவன் பழிநோக்காதவன் குணமில்லாதவன்
பகைவர்க்கு எளியன் ஆவான். (டு)

காணாச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

(க-ரை.) கோபத்தையும் காமத்தையும் உடைய
வன் பகைவர்க்கு எளியன். (சு)

கொடுத்துங் கொள்ளவேண்டு மன்ற வடுத்தி
ருந்து, மாணாத செய்வான் பகை.

(க-ரை.) ஏலாதவற்றைச் செய்பவன் பகைம
யைப் பொருள்கொடுத்தும் கொள்ளல் வேண்டும்.
குணவிலையைக் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க்
கினனிலனு மேமாப் புடைத்து.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவையைப் பலகுற்றம்
உடையவனாகில் துணையில்லாதவனாவான் அவன்
பகைவர்க்கு எளியன். (அ)

செறுவார்க்குச் சேணிகவா விற்ப மறிவிலா
வஞ்சும் பகைவர்ப் பெறின.

(க-ரை.) நீதியை அறியாத பகைவரைப் பெற்
றால் வெல்பவர்க் கின்பமாம். (க)

கடிரு திருக்குறள்மூலமும்

கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்
ஞான்று, மொல்லானை யொல்லா தொளி.

(க-ரை.) கல்லாதவனுடன் பகைத்தால் வரும்

பொருளை அடையாதவனைப் புகழடையாது. (க௦)

அஅ-ம். அந்.—பகைத்திறந்தேர்தல்.

அஃதாவது - மாட்சிமைப்படாத பகையை ஆக்கு தற்குற்றமும் முன்னாய்நின்ற பகையுள் நட்பாக்குந் தன்மையதும், அயலாக்குந்தன்மையதும், அவை களிலேசெய்வதும், மற்றதைக்களையுந் தன்மையதும் அதனிடத்தே செய்வனவும், களையும்பருவமும், க ளையாமற்போனால் படும் இழுக்கமும், என்று இவ விதங்களை ஆராய்தலாம்.

பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ னையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் பகையாயிய தீமைக்குணங்க ளை வினையாட்டிலும் விரும்பாது இருக்கக்கடவன்.

வில்லே ருழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க சொல்லே ருழவர் பகை.

(க-ரை.) வீரர்பகையைக் கொண்டாலும் மந்திரி கள் பகையைக் கொள்ளாது இருக்கக்கடவன். சொல்லேருழவர் மந்திரிகள். (உ)

ஏழுந் தவறினும் மேழை தமிழனாய்ப் .

பல்லார் பகைகொள் பவன்.

கருத்துரையும்.

கஅஎ

(க-ரை.) தனித்து இருந்து பலர் பகையைக்கொ ள்பவன் பித்தரிலும் மறிவில்லான். (ங)

பகைநட்பாக் கொண்டுடொழுதும் பண்புடை யாளன், நகைமைக்கட் டங்கிற் றுலகு.

(க-ரை.) பகையை நட்பாகக்கொண்டு நடக்கும் அரசன் பெருமைக்குள்ளே உலகம தங்கியது. (ச) தன்றுணை யின்றிற் பகைபிரண்டாற் றானொ ருவ, னின்றிணையாக் கொள்கவற்றி னொன்று.

(க-ரை.) தனக்கு உதவும் துணை இல்லை. வகுத்

தும் பகை இரண்டு, இவ்விரண்டில் பொருந்திய
ஒன்றைக்கொள்ளக்கடவன். (டு)

தேரினுந் தேரூ விடினு மழிவின்கட்.
டேரூன் பகா அன் விடல்.

(க-ரை.) பகைவன் தெளிந்தான் ஆயினும் தெ
ளிந்திலன் ஆயினும் தாழ்விடத்துக் கூடானாகியும்
நீங்கானாகியும் இருக்கக்கடவன். (சு)

நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க
மென்மை பகைவ ரகத்து.

(க-ரை.) நொந்ததை அறியார்க்குத் தன் நோ
யைச் சொல்லாது இருக்கக்கடவன். (எ)
வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப முாயும்
பணகவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(க-ரை.) தொழில்வகை அறிந்து தன்னைக்கருக்
கப் பணகவர் செருக்கும் கெடும்.

கஅஅ திருக்குறள்மூலமும்

இளைதரக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(க-ரை.) முள்ளாகிய மரத்தை இளைமையில் க
ளையக்கடவர் அது முதிர்ந்தால் களைபவர் கையைக்
களையும். (சு)

உயிர்ப்பு வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(க-ரை.) பகைப்பவர் செருக்கைக் கெடுக்காத
வர் இறப்பார். (கஃ)

அசு-ம். அந்.—உட்பகை.

அஃதாவது புறப்பகைக்கு இடமாக்கிக் கொடுத்த
அது வெல்லுமளவும் உள்ளாய்நிற்கும் பகையாம்.

நிழனீரு மின்னாத வின்னா தமர்நீரு
மின்னுவா மின்னா செயின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு நிழலும் நீரும் நோய்செய்யும். அதுபோலத் தம் இனத்தார் இயல்புகளும் தன்பம் செய்யும். (க)

வாள்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சுக
கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(க-ரை.) வெட்டுவோம் என்னும் பகைவர்க்கு அஞ்சாது இருக்கக்கூடவர். உறவினர்போல் இருக்கும் பகைவர்க்கு அஞ்சக்கூடவர்.

கருத்துரையும்.

கஅக

உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(க-ரை.) உட்பகைக்கு அஞ்சித் தன்னைக்காக்கக் கூடவர். காவாவிடிற் பகைவர் கெடுப்பர். (க)

மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) அரசனுக்கு உட்பகை உண்டாயின் பல குற்றமும் தரும். (ச)

உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்
முறையா, னேதம் பலவுந் தரும்.

(க-ரை.) உறவின்முறை உட்பகை அரசனுக்குத் தோன்றில் அது பல குற்றத்தையும் தரும். (ஊ)

ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்
ஞான்றும், பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(க-ரை.) தனக்கு உள்ளாயினர் இடத்துப் பகை உண்டாயின் அரசனுக்கு இறத்தலைத்தரும். (ஈ)

செப்பின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுவ் கூடாதே
யுட்பகை யுற்ற குடி.

(க-ரை.) உள்ளே பகைபொருந்திய குடியின் உள்ளார் செப்பின் மூடிபோல் கூடினார் ஆயினும் மன ஒற்றுமையில் கூடார். (ஐ)

(ஐ)

அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்
 பொரு, துட்பகை யுற்ற குடி,
 (க-ரை.) உட்பகை பொருந்திய குடியானது அர
 த்தினுலே தேய்க்கப்பட்ட இரும்புயோலக்கொடும்,
 ககர் திருக்குறள்மூலமும்

எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு
 முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(க-ரை.) உட்பகை எள்ளின் பிளப்பிற்கு ஒப்பான
 சிறிது ஆயினும் கேடு உண்டாம். (க)

உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
 பாம்போ டெனுறைத் தற்று.

(க-ரை.) மன ஒற்றுமை இல்லாருடன் கூடிவா
 மும் வாழ்க்கை ஆனது ஒரு குடிசையுள்ளே பாம்பு
 டன் கூடிவாழ்தல் போலாம். (க0)

கூ0-ம். அந்.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது - பெரியாரினுரை அவமதித்து நட,
 வாமையாம்.

ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
 போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(க-ரை.) வல்லவருடைய வல்லமைகளை இகழா
 மையே காவல் எல்லாவற்றுள்ளும் தலை. (க)

பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராற்
 பேரா விடும்பை தரும்.

(க-ரை.) பெரியோரை அவமதித்து நடந்தால்
 அந்நடக்கை தீங்கைத்தரும். (உ)

கெடல்வேண்டிற்.கேளாது செய்க வடவெ.)
 வேண்டி, னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(க-ரை.) தான்,கெட விரும்பினால் வேற்றரசரை வெல்லும் வேந்தரிடத்துப் பிழைசெய்யக்கடவன். கூற்றத்தைக கையால வளர்த்தறறூ லாறறு வராக், காற்றூதா ரின்னா செயல.

(க-ரை.) வல்லமை உடையவர்க்கு வல்லமை இல் லாதார் துன்பம் செய்தல் இயமனைக்கையால் அழை த்தல் போலாம். (ச)

யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந துப்பின், வேந்து செறப்பட்டவர்.

(க-ரை.) வல்ல அரசனால் கோபிக்கப்பட்ட அரசர் எவ்விடத்துச்சென்றும் உயர்வாழார். (ரு) எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யாா பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(க-ரை.) தீயினால் சுடப்படினும் ஒருவழியில் பிழைப்பு உண்டாம். பெரியோர்க்குப் பிழைசெய்த நடப்பவர் பிழையார். (க)

வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றோ, தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.

(க-ரை.) பெரியோர் கோபிப்பாராகில் அரசன் அரசாட்சியும் அவன்பொருளும் என்ன பயன்படும். சூன்றன்னார் சூன்ற மதிப்பிற் குடியொடு. சின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(க-ரை.) பெரியோர் கெடும்படி நினைப்பாராகில் செல்வர் குடியொடு கெடுவர்.

ககஉ திருக்குறள்மூலமுத

ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரித்து

வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(க-ரை.) தவத்தில் பெரியோர் கோபிக்கில் இந்தி
ரனும் கெடுவான். (க)

இறந்தமைந்த சார்புடையா ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார செழின்.

(க-ரை.) தவமுடையோர் கோபிக்கில் சார்புடை
யவரும் பிழையார். (க0)

கக-ம். 243.—பெண்வழிச்சேறல்.



அஃதாவது - தன்வழி நடத்தற்கு உரியவளாகிய
மனையவள்வழியே தான நடத்தலால் வரும் இழிவு.

மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினை
விழைவார், வேண்டாப் பொருளு மது.

(க-ரை.) மனையவள் வழியிலே நடப்பவர் தரும்
த்தை அடையார். (க)

பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரிய
தோர், நாணுக காணுத் தரும்.

(க-ரை.) மனையவள் பெண் தன்மையை விரும்
புபுகாள்செல்வம் வெட்கத்தைக் கொடுத்தும், (2-)
இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மைதியுந்
னான்று, நல்லநு னாணுத் தரும்.

கருத்துரையும்.

ககக

(க-ரை.) மனையவளுக்கு அஞ்சும் அச்சமானது
நாணம் தரும். (க)

மனையாளையஞ்சு மறுமையி லாளன்
வினையாண்மை விறெய்த வின்று.

(க-ரை.) மனையாளுக்கு அஞ்சுவோனது தொழி

ல் பெருமை அடையாது. (ச)
 இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று
 நல்லார்க்கு நலல செயல்.

(க-ரை.) மனைவிக்கு அஞ்சுவோன் நல்வோர்க்கு
 உதவிசெய்ய அஞ்சுவான். (சு)
 இமையாரின் வாழினும் பாடிவரே யில்லா
 ளமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(க-ரை.) மனையாளுக்குப் பயப்படுவோர் பெரு
 மை அடையார். (சு)
 பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி
 னாணுடைப், பெண்ணே பெருமையுடைத்து.

(க-ரை.) பெண்ணினது ஏவல் செய்து கடக்கும்
 தன்மையிலும் அப்பெண்ணே பெருமை உடையது.
 நட்பார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுத
 லாட், பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(க-ரை.) மனைவி மனப்படி நடப்பவர் சிறகெருக்
 கு உதவார் தருமம் செய்யார். (அ)
 அன்பினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும்
 பெண்ணேவல் செய்வார்க ளில்.

ககச திருக்குறள்மூலமும

(க-ரை.) மனைவிக்கு ஏவல் செய்பவர் இடத்துத்
 தருமச்செய்கை பொருளசெய்கை இன்பச்செய்கை
 ன் ஆன்றும் இல்லை. (க)

பெண்ணேசேர்ந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெ
 ஞ்ஞான்றும், பெண்ணேசேர்ந்தாம பேதமையில.

(க-ரை.) நல்லமனமும், நல்லசெல்வமும் உடை
 யவர்க்கு மனைவியால்வரும் அறியாமை இல்லை. (க)

சுஉ-ம். அந்.—வரைவின்களரி.

அஃதாவது-தந்நலம் விலைகொடுப்பவர் யாவர்க்கு

ம் விற்பதாம்.

அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாய்
தொடியா, ரின்சொ விழுக்குத் தரும்.

(க-ரை.) அன்பால் விரும்பாது பொருளால் விரு
ம்பும் வேசையர்களின் சொல் துன்பம் தரும். (க)
பயன்றாக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மக
ளிர, நயன்றாக்கி நள்ளா விடல்.

(க-ரை.) பொருட்பயனைக்குறித்து நயம்பேசும்
வேசையர் நடக்கையறிந்து அவரை விடக்கடவர்.
பொருட்பெண்டிர் பொய்மை முயக்க மிருட்
ட்கறையி, லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று. "

(க-ரை.) வேசையர்கள் 'பொய்யான் புண்ணி
யானது-இருள் விட்டில் அயலான் நிழலின் தத்
'தழுவுதல் போலும்.

கருத்துரையும்.

ககடு

பொருட்பொருளார் புன்னலக் தோயா ரருட்
பொரு, ளாயு மறிவி னவா.

(க-ரை.) அருளை ஆராயும் அறிவுடையார்தே
யரைச் சேரார்.

பொதுநலத்தார் புன்னலக் தோயார் மதிநலத்
தின், மாண்ட வறிவி னவா.

(க-ரை.) புத்தி நலமுடைய பெரியோர் பாத்நை
யரைச் சேரார். (டு)

தந்நலம பாரிப்பார தோயார் தகைசெருக்கிப்
புன்னலம பாரிப்பார் தோள்.

(க-ரை.) தமது புகழை விளக்கும் பெரியோர்
வேசையர் தோனைச் சேரார். (க)

நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்
சிற, பேணிப் புணாபவர் தோள்.

(க-ரை.) நல்ல மனம் இல்லாதவர் வேசையர்
தோள்களைச் சேர்வார். (ஏ)

ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப
மாய மகளிர் முயக்கு.

(க-ரை.) அறிவில்லார்க்கு வேசையர் புணர்ச்சி
யை தாலேர் கணங்கு என்பார். (அ)

வரைவிவர மாணிழையார் மென்றோள் புரை
புரிதாப், பூரியர்க ளரமு மளறு.

(க-ரை.) வேசையர் தோள்கள் கீழ்க்கண் அழு
தும் புரிதாம்.

ககக திருக்குறள்மூலமும்

இருமரப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுங்
கீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(க-ரை.) வேசையரும் கள்ளும் சூதும் இலக்குமி
ளால் விடப்பட்டவர்க்கு நட்பாம். (க0)

ககக-ம். அந்.—கள்ளுண்ணமை.

அஃதாவது-இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்த
வில் பரத்தையரோடு ஒப்பதாகிய கள்ளினை உண்
ணமையது சிறப்பாம்.

உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்
றுங், கட்காதல் கொண்டொழுகு வார்.

(க-ரை.) எந்நாளும் கள்ளில் இச்சைவைக்கும்
அரசர் அஞ்சார் புகழையும் இழப்பார். (க)

உண்ணற்க கள்ளை யுனிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

(க-ரை.) அறிவுடையோர் கள்ளை உண்ணாதிருக்
கக்கடவர். மதிக்கத்தகாதவர் உண்ணக்கடவர். (உ)
சுன்றான் முகத்தேயு மின்னொதா லென்மற்றுச்
சான்றோர் முகத்துக் களி.

(க-ரை.) தாய்முன்னம் கள்ளுண்டு களித்தல்
துன்பமாம் பெரியோர்முன் கள்ளுண்டு களித்தல்

என்பயனும்.

காணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் தன்
ன்னும், பேண்புப் பெருங்குற்றம்

கருத்துரையும்.

ககௌ

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவர்களுக்கு நாணம் இல்லை, கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து, மெய்யறி யாமை கொளல்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து மெய் மறதியைக் கொள்ளுதல் அறிவில்லாமையை உடையது. (இ) துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று, நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்தவர் நஞ்சைக் குடித்தவர்க்கு ஒப்பாவர். (சு)

உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றுங், கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(க-ரை.) கள்ளைக் குடித்து அறிவு மயங்குவோர் சிரிக்கப்படுவர். (ஊ)

களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத் தொளித்ததூஉ மாங்கே மிகும்.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடிக்கில் உட்பொருள் வெளிப்படும் ஆசையால் ஆசாரம் சோருதலைக் கைவிடக் கடவர்.

களித்தானைக் காரணங் காட்டுதல் கீழ்வீரிக் குளித்தானைத் தீத்துரீதி யற்று.

(க-ரை.) கள்ளைக்குடித்தவனைத் தெளிவித்தல் வகுப்பால் வனில், நிருள்ளே மூழ்நினைவனை வினக்கினால் தேடுதல் ஒக்கும்.

கள்ளுண்ணூப் போழ்திற் களித்தானைக் கா
ணுங்கா, லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சேரர்வு.

(க-ரை.) கள்ளை உண்பவன் தான் குடியாதபோ
து குடித்தவனைக்கண்டு தன்சேர்வை கிணையான்
போலும். (க0)

கூசு-ம். அந்.—சூது.

அஃதாவது-இனி அக்கள்ளுண்டல்போல் அறம்
பொருள் இன்பங்களுக்குத் தடையாகிய சூதாடலை
யும் சொல்லுதலாம்.

வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்ற
தூஉந், தூண்டிற் பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(க-ரை.) வெல்ல வல்லவனாயினும் சூதைவிரும்
பாமல் இருக்கக்கடவன். வென்றபொருளுந் தூண்
டில் இரும்பை மீன்விழுங்கியது போலும். (க)

ஒன்றெய்தி தூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்
டாங்கொ, னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(க-ரை.) ஒருபொருளைப் பெற்று தூறுபொருளை
இழக்கும் சூதாடுவோர்க்கு நன்மை பெற்றுவாரும்
வழி உண்டாமோ. (உ)

உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலும் புறமே பமும்.

(க-ரை.) அரசன் சூதாடுவான் ஆயின் அவுண்
பொருளும் அப்பொருள் வரும் வழியும் படைக்கல்
இடத்திற் போய்விடும்.

கருத்துரையும். ககக

சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் தில்.

(க-ரை.) துன்பங்களை உண்டாக்கிப் புகழையும்
கெடுக்கும் சூதைப்போல வறுமையைக் கொடுப்பது
ஒன்றும் இல்லை. (ச)

கவறுங் கழகமுங் கையுந் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(க-ரை.) குதையும் குதாடும் இடத்தையும் குதா
டுதொழிலையும் கைவிடாத அரசர் பொருள் இரு
ந்தும் இல்லாதவரே. (டு)

அகடாரா ரல்ல லுழப்பார்கு தென்னு
முக்கடியான் மூடப்பட்டா.

(க-ரை.) குது என்னும் மூதேவியால் விழுங்கப்
பட்டவர் இம்மையில் வறுமையும் மறுமையில் நரக
மும் அதுபலிப்பர். (சு)

பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலு புகின்.

(க-ரை.) அரசன் குதாடில் அவ்வாட்டம் அவன்
செல்வத்தையும் குணத்தையும் அழிக்கும். (எ)

பொருள்கெடுத்துப் பெய்மேற் கொளீஇ
யருள்கெடுத், தல்ல லுழப்பிக்குஞ் குது.

(க-ரை.) குதாட்டமானது பொருளைக் கெடுத்துப்
பெய்யைய மேற்கொள்ளச் செய்து இருபண்புந்
டுத்துத் தன்பத்தை வினைவிக்கும்;

உஃஃ திருக்குறள்மூலமும்

உடைசெல்வ மூடுணளி கல்லியென் றைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(க-ரை.) அரசன் குதாட்டத்தை விரும்புவான்
ஆகில் கீர்த்தியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும்
உடையும் அவனைச் சேராவாம். (க)

இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதேபோற்
றுன்ப, முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர்.

(க-ரை.) இருமைப்பயன்களை இழக்கும் தோறும்
சூதினை இச்சிக்கும் சூதன்போல உயிரானது தன்
பங்களை அதுபவிக்குந் தோறும் அதன்மேல் ஆசை
யை உடையது. (கஃ)

* கூடு-ம். அந்.—மருந்து.

வரும் வாதமுதலிய பிணிகளைத்தீர்க்கும் மருந்தின்
கிறத்தைச் சொல்லுதலாம்.

மிசினுவ் குறையினு நோய்செய்யு னாலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(க-ரை.) உணவும் தொழிலும் மிகுந்தாலும் கு
றைந்தாலும் பிணிமூன்றும் துன்பம் செய்யும். (க)
மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்
திய, தந்தது போற்றி யுணின்.

கருத்துரையும்: 20க

(க-ரை.) உண்ணப்பட்டது சீரணித்ததை அறி
ந்து உண்பான் ஆயின் அவனுக்கு மருந்து வேண்டா
வாம். (உ)

அற்றா லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பி
பெற்றா னெடிதுய்க்கு மாறு.

(க-ரை.) உடலைக்கொண்டவன் அவன் உடலிரு
க்கும்படி சீரணித்த அளவு அறிந்து உண்ணக்கட
வன். (ங)

அற்றதறிந்து கடைப் பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப பசித்து.

(க-ரை.) சீரணித்த அளவு அறிந்து மாறில்லாத
உணவுகளை உண்ணக்கடவன். (ச)

மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
ஊறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(க-ரை.) நல்ல உணவை உண்டால் பிணிகளால்
துன்பம் இல்லை. (ஊ)

இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே ரிரையான்க ளேய்.

(க-ரை.) குறைவாக உண்பவன் இடத்து இன்
பம்போல் நிறைவாக உண்பவன் இடத்து ரோய்

இருக்கும். (க)
 தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
 னேயள வின்றிப் படும்.

(க-ரை.) சேனித்தது அறியாத்வராய் மிக உண்
 பாளகில் நேரய் அவனிடத்து உண்டாம். (க)

202 திருக்குறள்மூலமும்
 நோய்காடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
 வாய்காடி வாய்ப்பச் செயல்.

(க-ரை.) வைத்தியன் வியாதியையும் அதன்
 காரணத்தையும் அதுநீங்கும் உபாயத்தையும் ஆரா
 ய்ந்து மருத்துவம் செய்யக்கடவன். (அ)

உற்றா னளவும் பிணியளவுங் காலமுங்
 கற்றான் கருதிச் செயல்.

(க-ரை.) மருத்துவன் பிணியாளி அளவையும்
 பிணியளவையும் காலத்தின் அளவையும் அறிந்து
 பொருந்தச் செய்யக்கடவன். (க)

உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வா
 னென், றப்பாணற் கூற்றே மருது.

(க-ரை.) பிணிக்கு மருந்தாவது நோயாளி வைத்
 தியன் மருந்து செய்பவன் இந்நான்குமாம். (க0)
 அங்கவியல் முற்றிற்று.

ஒழிபியல்.

இனி அவவாசியன் முதலானவைகளிலே அடங்
 கா தொழிந்தவைகளின் இயல்பைப் பதின்மூன்று
 அதிகாரத்தினாலே சொல்லத்தொடங்கி முதலிலே
 குடிமை சொல்லுகின்றார்.

கூகா-ம். அந்.—குடிமை.

அஃதாவது - உயர்ந்த குடியினிடத்துப் பிறந்தவரது தனமையாம்.

இற்பிறந்தார் கண்ணலல தில்லை யியல்பாகச் செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(க-ரை.) செமமையும் நாணமும் நல்லகுடியில் பிறந்தவர்க்கு அல்லது மற்றவர்க்கு இல்லை. (க) ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுயிம மூன்று மிழக்கார் குடிப்பிறந தார்.

(க-ரை) உயர்குடியில் பிறந்தவர் நல்லநடக்கை சத்தியம் வெட்கம் இம்மூன்றிலும் தவறார். (உ) நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நரன்கும் வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்கு-முகமலர் ச்சி கொடுத்தல் இன்சொல் இகழாமை இந்நான்கும் உரித்தாம். (ஈ)

அடுக்கிய கோடி பெற்றுங் குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்த லிலர்.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் கோடிபொரு ளிப்பெற்றாலும் குன்றும் தொழிலச்செய்யார்தன், வழங்குவ துன்பிழந்தக் கண்ணும், பழங்குடி பண்பிற நிலப்பிரித லின்றி.

உ.௦௪ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கொடுக்கும் பொருள் சுருங்கிய இடத்தும் குணம் உடைமையில் குறையார். (ஊ)

சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(க-ரை.) கல்ல குடிப்பிறப்பில், வாழ்பவர் வஞ்சனைபொருந்தி அமைவு இல்லாத தொழில்களைச் செய்யார். (சு)

குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசும்பின், மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(க-ரை.) உயர்குடியில் பிறந்தவர் இடத்து உண்டாகும் குற்றம் சிறிதாயினும் சந்திரனில் களங்கம்போல் ஒங்கி விளங்கும். (எ)

கலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க ணையப் படும்.

(க-ரை.) கலமுடையவன் இடத்து அன்பில்லாமையின் அலனைக்குலமுடையன் அல்லன் என்று ஐயப்பாட்டில் வைக்கப்படும். (அ)

நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டுங் குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(க-ரை.) நிலத்து, இயல்பை முனைகாட்டும் குலத்து இயல்பை வாய்மொழி காட்டும். (ஆ)

கலம்பேண்டி, அணுடைமை வேண்டும் குலம்பேண்டின், வேண்டுக யார்க்கும் பணிவு

கருத்துரையும். ௨௦௫

(க-ரை.) கலத்தை விரும்பினால் நாணத்தைக் கொள்ளக்கடவன குலத்தை விரும்பினால் கணக்கத்தைக் கொள்ளக்கடவன. (கௌ)

சு. எ-ம். அந்.—மானம்.

அஃதாவது-எந்நாளும் தன்னிலையிலே தாமதமையும் ஊழால் தாழ்வு வந்தகாலத்து உயிர வாழாமையுமாம்.

இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப விடல.

(க-ரை.) மிகவும் சிறப்பு உடையவை ஆயினும்

தங்குடி தாழ்வரும் செயல்களை விடக்கடவன. (க)
சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரோடு
பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(க-ரை.) மாணத்தை விரும்புவோர் தங்குடிக்கு
ஒவ்வாத தொழில்களைச் செய்யார். (அ)
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய
சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(க-ரை.) நல்ல குடியில் பிறந்தவர்க்குச் செல்வ
த்தில் வணக்கமும் வறுமையில் வணக்கமும்புந்
வேண்டும். (ஆ)

தலைவி னிழிந்த மயிரினையர் மாந்தர்
கிணைவி னிழிந்தக் கண்டி
உருக திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) நல்லகுடியில் பிறந்தவர் கிணைக்கட்ட
விடத்துத தலையில் இருந்து நீங்கிய மயிர்க்கு ஒப்பா
வர். (அ)

குன்றி னனையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யனைய செயின்.

(க-ரை.) மலையை நிகர்த்த குடிப்பிறப்பாளரும்
தாழ்தற்கு ஏதுவான செயல்களைச் செய்தலால் தாழ்
வார்கள். (ஆ)

புகழின்றாட் புத்தேணுட் மெய்யாதா லென்
மற், நிகழ்வாரபின சென்று கிலை.

(க-ரை.) இகழ்பவர் பின்செல்லுவோர் கிலை புக
ழை உண்டாக்காது தேவா உலகத்துச் செலுத்தாது.
ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்
கிலையே, கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(க-ரை.) ஒருவன் இகழ்பவர் பின்சென்றுவாழ்
தலினும் முன்னிலையில் இருந்து இறந்தான் என்று
சொல்லப்படுதலே நல்லது. (அ)

மருந்தோமற் றானேம்பும் வாழ்க்கை பெருந்
தகைமை, பீடழிய வந்த விடத்து.

(க-ரை.) மானம் அழியவந்தபோது உடலைக்கரப்
பாற்றும் வாழ்வானது இறவாமைக்குமருந்து ஆமோ.
மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிரீப்பர் மானம் வரின்.

(க-ரை.) கவரிமானுக்கு ஒப்பானவர் மகனம்
கெடவரும் நிலையில் உயிரைவிட்டுவிடுவர். (க)
கருத்துரையும். ௨௦௭

இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரொளிதொழு தேத்து முலகு.

(க-ரை.) அவமானம் வந்தபோது உயிர் பெற்று
வாழாத மானம் உடையவர்புகழ் வடிவை உலகத்
தாதுதுப்பர். (க௦)

கூடி-ம். அதி.--பெருமை.

அஃதாவது - செய்தற்கரிய செய்தல் செருக்கு
இல்லாமை பிறர்குற்றம் சொல்லாமையாம்.

ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொ
ருவற், கஃதிறந்து வாழ்து மெனல்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒளியாவது மன எழுச்சி
யாம் இளியாவது மனவெழுச்சி இல்லாமையாம்.
பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்
பொவ்வா, செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(க-ரை.) மக்களுக்குப் பிறப்பு இயல்பொத்திருக்
கும். தொழில் வேற்றுமையால் சிறப்பு இயல்பு ஒவ்
வாவாம். (உ)

மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்
துங், கீழல்லார் கீழல் வவர்.

(க-ரை.) சிறியவர் மேல் இருந்தாலும் பெரியவர்
ஆகார். பெரியவர் கீழ் இருந்தாலும் சிறியவர் ஆகார்.
௨௦௮ திருக்குறள்மூலமும்

ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந்
தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(க-ரை.) பெருமைக்குணமும் கற்புள்ள மாத
ரைப்போலத் தன்னைக் காத்துக்கொண்டவனுக்கு
உண்டு. (ச)

பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல.

(க-ரை.) பெருமை உடையோர் அருமை உடைய
செயல்களைச் செய்வார். (ரு)

சிறியா ருணர்ச்சியு ளில்லைப் பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு னோக்கு.

(க-ரை.) பெரியோரை வழிபட்டுக் கொள்வோம்
என்னும் கருத்துச் சிறியோர் மனத்திடத்து இல்லை.
இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படிந்.

(க-ரை.) சிறப்பும் சிறியவர் இடத்து உண்டாயின்
செருக்கிலே யிருந்த தொழிலை உடையதாம். (ஏ)

பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியந்து.

(க-ரை.) பெருமை உடையவர் சிறப்பு உண்டா
கியகாலத்தும் அடங்கி நடப்பார். சிறுமை உடைய
வர் சிறப்பு இல்லாக்காலத்தும் தம்மைச் சிறப்பித்து
நடப்பார். (அ)

பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

கருத்துரையும்.

உடுக

(க-ரை.) பெருமைக்குணமாவது செருக்கு இல்
லாத இருத்தல். சிறுமைக்குணமாவது செருக்கு
உடைத்தா இருத்தல். (ஈ)

அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான்
குற்றமே கூறி விடும.

(க-ரை.) பெரியோர் பிறர் அவமானத்தை மறை
ப்பர், சிறியோர் பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லுவர். (க0)

கூகூ-ம். அநீ.—சான்றன்மை.

அஃதாவது-பல குணங்களாலும் நிறைந்து அவை
களை ஆளும் தன்மை.

கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து
சான்றானமை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(க-ரை.) பெரியோர்களுக்கு நற்குணங்களை மேற்
கொள்ளுதல் கடமையா இருக்கும். (க)

குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல
மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(க-ரை.) சான்றோர்க்குக் குணநன்மையே பெரி
யநன்மையாம். மற்றநன்மை நன்மையல்லவாம். (உ)
அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்
மைமையோ, டைந்துசரல் பூன்றிய தூண்.

(க-ரை.) அன்பு நாணம் உபகாரம் தாக்ஷணியும்
சத்தியம் இவ்வைந்தும் சால்பு என்னும் பாசத்தைத்
தாங்கும் தூண்களாம்.

உக0 திருக்குறள்மூலமும்

கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை.

சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(க-ரை.) நோன்பாவது யாதொன்றையும் கொ
ல்லாமையாம். சால்பாவது பிறர் குற்றத்தைச் சொ
ல்லாமையாம். (ச)

ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(க-ரை.) காரியமுடிப்பவர் வல்லமையாவது பணி
தல் அது சத்துருக்களை வெல்லும் படையாம். (ரு)

சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றேரூல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(க-ரை.) சால்புக்கு உரைகல் ஏதுவெனில் இழி
ந்தவர் இடத்தும் தோல்வி கொள்ளுதலாம். (க)
இன்னாசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(க-ரை.) துன்பம் செய்தவர்களுக்கு இன்பம் செ
ய்யாவிடில் சான்றாண்மை என்னபயனைத்தரும்,
இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென்
னுங், திண்மை யுண்டாகப் பெறின்.

(க-ரை.) சால்பின் வலிமை உண்டாகப்பெற்றால்
வறுமை இகழ்வு ஆகாது. (அ)
ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்
மைக், காழி யெனப்படு வார்.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) சான்றோர் காலம் வேறுபடினும் தாங்
கள் வேறுபடார். (க)

சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலக்
தான், றாங்காது மன்றோ பொறை.

(க-ரை.) சான்றோர் சான்றாண்மை குன்றுவாரா
கில் பூமிபாரம் தாங்காது. (க)

க00-ம். அநீ.—பண்புடைமை.

அஃதாவது-பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம்
வழுவாது நின்றே எல்லார் இயல்புகளும் அறிந்து
நடத்துதலாம்.

என்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்
டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) யாவர் இடத்தும் எளிய சமயத்தராக
இருக்கில் பண்புடைமை என்னும் நல்வழி அடை
தல் எளிதாம். (க)

அன்புடைமை யான்ற குழப்பிறத்த விவ்வி
ரண்டும், பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அன்புடைமையும் நல்ல
குடியில் பிறத்தலுமே நல்லவழியாம். (உ)

உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்
தக்க, பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(க-ரை.) அவயவத்தால் ஒப்பாதல் ஒப்புல்லருண்
த்தால் ஒப்பாதலே ஒப்பாம். .

உக்கஉ திருக்குறள்மூலமும்

நயனொடு நன்மி புரிநத பயனுடையார்
பண்புபா ராட்டு முலகு.

(க-ரை.) நீதியையும் தருமத்தையும் விரும்பிய
பயனுடையவர்குணத்தை உலகத்தார் புகழ்வர். (அ)
நகையுள்ள மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(க-ரை.) வினையாட்டிலும் இகழ்தலானது தன்
பம் தரும். நல்லவர் இடத்துப் பகையிலும் நற்கு
ணம் உண்டாம். (ஆ)

பண்புடையார் பட்டுண் டிலக மதுவின்றேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(க-ரை.) பெரியவரிடத்து நற்குணம் உண்டாத
லால் உலகியல் எந்நாளும் உண்டாகின்றது. அது
இல்லாவிடில் உலகியல் கெடும். (ஈ)

அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்
வர், மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(க-ரை.) நன்மக்களுக்கு உரியகுணம் இல்லாத
வர் கூரியபுத்தி உடையவர் ஆயினும் மரத்தை ஒத்
தவராவர். (ஊ)

நண்பரற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்
பண்பரற்றா ராதல் கடை.

(க-ரை.) நட்பைக்கொள்ளாராகிப் பகையைக் கொள்வார்க்கும் குணம் உடையவரா நடவாணமேயே இழுக்காம்.

கருத்துரையும். ௨௧௬

நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம் பகலுமபாற் பட்டன் நிருள்.

(க-ரை.) நட்புச்செய்து மகிழாதார்க்குப் பூமியானது இருள் உடையதாகும். (க)

பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செவ்வ நன்பால் கலந்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(க-ரை.) குணம் இல்லாதவன் மூன் நல்வினையால் அடைந்த செல்வமானது பயன்படாது கெடுதல், பசுவின்பால் பாத்திரக் குற்றத்தால் கெடுதல் போலும். (க௦)

க௦௧-ம். அந்.—நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது—சம்பாதித்தவனுக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுதல் இல்லாத செல்வத்தின இயல்பாம்.

வைத்தான்வாய் சூன்ற பெரும்பொரு ளஃ துண்ணான், செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(க-ரை.) பெரும் பொருளைத் தேடிவைத்தவனாகி அப்பொருளை அறவியாதவன் இருந்தாலும் இறந்தவனுக்கு ஒப்பாவன். (க)

பொருளான மெல்லர்மென் றீயா திவறு மருளான மாண்ப் பிறப்பு.

(க-ரை.) பொருளைச்சம்பாதித்துக் கொட்டணையால் பிறப்பு உண்டாம். (௨)

௨௧௭ திருக்குறள்மூலமும்

சுட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்.

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(க-ரை.) பொருளை விரும்பிப் புகழை விரும்பாதவர் பிறப்புப் பூமிக்குப் பாரம். (க)

எச்சமென் நென்னெண்ணுங் கொல்லோ
வொருவரா, னச்சப் படாஅ தவன்.

(க-ரை.) ஒருவராலும் இச்சிக்கப்படாதவன் இறந்தபின் எதை நினைப்பானே? (ச)

கொடுப்பதாஉந் துய்ப்பதாஉ மில்லார்க் கடுக்கிய,
கோடியுண் டாயினுமில்.

(க-ரை.) கொடுத்தலும் உண்ணாதலும் இல்லாதவர்க்குக் கோடிபொருள் இருந்தும் பயனில்லை. (ரு)
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் நக்கார்க்கொன், நீத வியல்பிலா தான்.

(க-ரை.) தான் உண்ணாமலும் கொடாமலும் இருப்பவன் செல்வம் வியாதிக்கு ஒப்பாம். (க)

அற்றார்க்கொன் றுற்றாத்தான் செல்வ மிக
நலம், பெற்றா டமியன்முத் தற்று.

(க-ரை.) கொடாதவன் செல்வமானது அழகுள்ள ஒருத்தி தன்னைக் கொடுப்பார் இல்லாமையால் கணவன் இல்லாது சிழவியானாற்போலும். (எ)
கச்சப் படாதவன் செல்வ நடுகூரு
ண்ச்சு மரம்பழுத் தற்று.

கருத்துரையும்.. உகடு

(க-ரை.) பிறரால் இச்சிக்கப்படாதவன் செல்வமானது ஊநடுவே எட்டிமரம் பழுத்தல்போலும். அன்பொரீஇத் தற்செந் நறநோக்கா தீட்டியவொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(க-ரை.) அன்பற்றுத் தன்னை வருத்திச் சம்பாதித்தபொருளைப் பிறர்கொள்ளுவர். (க)
சீருடைச் செல்வந் சிறுதுணி மாரி
வறங்கூர்ந் தனைய துடைத்து.

(க-ரை.) மிகுந்த செல்வம் உடையவர் வறுமை ஆனது மழை வறுமைகொண்ட தன்மை உடையது.

அஃதாவது - முன்சொல்லப்பட்டசால்பு பண்பு முதலாகிய குணங்களால் உயர்ந்தோர் தமக்குத்தகாத கருமங்களில் நாணுதல் உடையராம் தன்மை.

கருமத்தா னணுத னணுத் திருநாத
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(க-ரை.) நாணமானது கருமங்காரணமாக நாணுவதாம். பிறநாணங்கள் பெண்களுடைய நாணங்கள் போலாம். (அ)

ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல
நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(க-ரை.) உணவு ஆடை மற்றவை யாவர்க்கும் பொதுவாம். நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது நாணம் உடைமையாம். (உ)

உகக திருக்குறள்மூலமும்

ஊனைக் குறித்த வுயிரெலலா காணென்னு
நன்மை குறித்தது சாலபு.

(க-ரை.) உயிர்கள் எல்லாம் உடம்பை விடாவாம் நற்குணம் நாணத்தை விடாவாம். (உ)

அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க்
கஃதின்றேற், பிணியன்றோ பிடு நடை.

(க-ரை.) பெரியோர்க்கு நாணம் உடைமை ஆபரணமாக. அஃது இலலாவிடில அவா நடை பிணியாம். (ச)

பிறர்பழிபுந் தம்பழிபு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(க-ரை.) பிறர்பழியையும் தம்பழியையும் மகித்து நாணுவாரை உலகத்தார நாணத்துக்கு இருப்பிடமாகுமென்பர். (ஊ)

நாண்வேலி கொள்ளாது மன்றோ வியன்றூ
லம், பேணலர் மேலா யவர்.

(க-ரை.) உயர்ந்தோர் நாணத்தைக் கொள்ளாமல்

உலகத்தை விரும்பார். (சு)

நாண லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
னூன்றறவார் நாணுள் பவர்.

(க-ரை.) நாணத்தைக்கொள்பவர் உயிரை நீக்கு
வார். நாணத்தைக்கொள்ளாதவர் உயிரை நீக்கார்.

பிறர்நாணத் தக்கது தானாண னுயி
ன்றநாணத் தக்க துடைத்து.
கருத்துரையும். உகள

(க-ரை.) ஒருவன் நாணுறு பழியைச் செய்வான்
ஆகில் அது குற்றத்தை உடையது. (அ)
குலஞ்சுடுந் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் வழுவும் ஆகில்
அவ்வழுவு அவன் குலத்தைக் கெடுக்கும். ஒருவன்
நாணுறு நின்றால் அது நன்மை யாவற்றையும் கெ
டுக்கும். (க)

நாணகத் தில்லா ரியக்க மரப்பாவை
நாண லுயிர்மருட்டி யற்று.

(க-ரை.) நாணம் இல்லாத மக்கள் சஞ்சரிப்பு மர
த்தால் செய்யப்பட்ட பாவை கயிற்றால் உயிர்
உடையதாக மருட்டியது போலாம். (க0)

க0உ-ம். அதி.—தடிசெயல்வகை.

அஃதாவது-ஒருவன் தான்பிறந்த குடியை உயரச்
செய்தலின் விதமாம்.

கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்
னும், பெருமையிற் பிடுடைய தில்.

(க-ரை.) ஒருவன் கருமம் செய்தற்குக் கைவிடே
ன் என்னும் பெருமைபோல் மேன்பாடு உடையது
இல்லை.

உகஅ திருக்குறள்மூலமும்
ஆள்வினையு மான்ற வறிவுமென விரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(க-ரை.) முயற்சியும் அறிவும் ஆகிய இரண்டின்
தொழிலால் ஒருவன் குடி உயரும். (உ)
குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முற் துறும்.

(க-ரை.) குடியை உயரச் செய்வேன் என்னும்
ஒருவனுக்குத் தெய்வம் முன்வந்த நிற்கும். (உ)
சூழாமற் றானே முடிவெய்துத் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(க-ரை.) தன்குடிக்கான தொழிலைச் செய்வோர்
க்கு அது தானே முடிவு பெறும். (ச)
குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(க-ரை.) குற்றம் அற்றவனாய் குடியை உயரச்செ
ய்து வாழ்பவனை உலகத்தார் சூழ்வார். (ஊ)
நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்
பிறத்த, வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல். ..

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு ஆண்மை என்று சொல்
லப்படுவது தன்குடியை உயர்த்திக் கொள்ளுதல்.
அமரகத்து வீன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து
முற்றுவார் மேற்றே பொறை.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) பேசீர்களத்தில் வீரர் மேல் ஆகுதல்
போல அக்குடி இடத்துப்பாரம் பொறுத்தல் வல்ல
வர் மேலதாம். (எ)

குடிசெய்வார்க் கில்லைப் பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(க-ரை.) குடும்பத்தை உயரச் செய்வார்க்குக் கால
நியதி இல்லை. (அ)

இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்
பத்தைக், குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(க-ரை.) தன் குடியைக் காக்க முயற்சி செய்ய
வன் உடலம் துன்பத்திற்குக் கொள்கலமாம். (க)
இடுக்கண்கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தீன்று
கல்லா ளிலாத குடி.

(க-ரை.) தாங்குவார் இல்லாத குடியாயி மரம்
துன்பக் கோடரி ஆனது வெட்டக் கெடும். (க0)

க0சு-ம். அந்.—உழவு.

அஃதாவது-சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்
பான்மை வேளாளர்க்கும் உரித்தாயி உழுதற்செ
ழிலாம்.

சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக மதனா
லுழந்து முழுவே தலை.

(க-ரை.) உலகம் ஏருடையார் வழியது ஆயிற்று
தலைமையான தொழின் உழுவே ஆம். (க)

உஉ0 திருக்குறள்மூலமும்
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியகி தாற்றா
தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(க-ரை.) உழுவவர் உலகத்தார் ஆகிய தேர்க்கு
அச்சாணி ஆவார். (உ)

உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்
லாந், தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(க-ரை.) உழுது உண்டு வாழ்பவரே வாழ்பவர்
மற்றவர் தொழுது உண்டு வாழ்பவர். (ஈ)

பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(க-ரை.) உழவு ரூயற்சி செய்வோர் பலவேந்தர் பூமியையும் குடைநிழலில் காண்பர். (ச)
 இரவா ரிரப்பார்க்கொன் தீவர் கரவாது
 கைசெய்தூண் மாலை யவர்.

(க-ரை.) ஒளியாமல் உழுது உண்பவர் ஆசியார்
 இரப்பவர்க்குக் கொடுப்பர். (சு)
 உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவ
 தூஉம், விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(க-ரை.) உழவர் கைம்மடங்கும் ஆகில் யாவரும்
 வீரும்பும் உணவும் துறந்தவர்க்கு நிலையும் இல்லை.
 தொடிப்புழுதி கஃசா வுணக்கிற் பிடித்தெரு
 தீயும், வேண்டாது சர்லப் பழும்.

கருத்துரையும்.

உஉக

(க-ரை.) ஒரு பலப்புழுதி காற்பலமாகக் காயவி
 வெண் ஆகில் பிடியெருவும் இல்லாமல் அப்பயிர்
 விளையும். (ச)

ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல் கட்டபி
 னீரினு நன்றதன் காப்பு.

(க-ரை.) உழுதவினும் எருப்போடுகிறத நல்லது
 களை பிடுங்கிமபின் காத்தல் நீர்விடுதவினும் நல்லது.
 செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
 இல்லாளி னூடி விடும.

(க-ரை.) உழுபவன் விளை நிலத்தில் பேசாநிரு
 க்கில் அந்த நிலம் அவனுடன் பிணங்கி விடும். (சு)
 திவமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
 னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(க-ரை.) வறியோம் என்று சோம்பலா இருப்ப
 விளை நிலமகள் கண்டால் சிரிப்பன். (சு)

அஃதாவது - அனுபவிக்கப் படுவன யாவும் இவ்
லாமையாம்.

இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்னா தது.

‘(க-ரை.) தரித்திரம். போலத் துன்பம் செய்யுத்
தது எனில். அதனே.’

உஉஉ திருக்குறள்மூலமும்

இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மம்மையு மின்றி வரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஒருபாவி ஒருவன்
இடத்த வரும்போது இம்மை மறுமை இன்பம்
இல்லாமல் வருவன். (உ)

தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகை
யாக, நல்குர வென்னு நசை.

(க-ரை.) தரித்திரம் என்னும் ஆசையானது பழ
ங்குடி வரவையும் அதற்கு உரியசொல்லையும் கெடு
க்கும். (ங)

இற்பிறந்தார் கண்ணையு மின்மை யிளிவந்த
சொற்பிறக்குந் சோர்வு தரும்.

(க-ரை.) தரித்திரம் ஆனது உயர்குடியில் பிறந்
தவர் இடத்தும் இழிவுசொல் பிறக்கும் சோர்வைத்
தரும். (ச)

நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பல்குரைத்
துன்பங்கள் சென்று படும்.

(க-ரை.) வறுமைத் துன்பம் ஒன்றுக்குள்ளே
பல துன்பங்களும் வரும். (ஊ)

நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்

கூர்ந்தார், சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(க-ரை.) வறியவர் மெய்ப்பொருளைச் சொல்லும் அச்சொல் பயன் இல்லாஹுமையுத் தரும் கருத்துரையும். ௨௨௬

அறஞ்சாரா நல்குர வின்றதா யானும்
பிறன்போல கோக்கப் படும்.

(க-ரை.) வறியவன தன் தாயாலும் அந்நியன் போலப் பார்க்கப் படுவான. (எ)

இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(க-ரை.) நேற்றுக் கொன்ற வறுமை ஆனது இன்றும் வருமோ. (அ)

நெருப்பினுட் டெஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கணபா டரிது.

(க-ரை.) தீயிலும் நித்திரை செய்யலாம் வறுமையிலே நித்திரை செய்யக் கூடாது. (க)

துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை
யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(க-ரை.) வறியவர்கள் துறவாது இருத்தல் அயல் வீட்டு உப்புக்கும் காடிநீருக்கும் யமன ஆவர்கள்.

க0க-ம். அந்.—இரவு.

அந்தாவது-இனி மானம் கெடாத இரத்தல் இர
வாணையோடு ஒத்தலால் இறத்தலை விலக்குதலாம்.

இரக்க விரத்தக்காரர்க் காணிற் கரப்பி
னாவழி தம்பழி யன்று.

௨௨௭ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) தரித்திரர்கள் கொடுப்பவர்களைக் கண்டால் யாடுக்கக்கடவர்கள். அவர் ஒளித்தார் ஆகில்

அவர்க்குப்பழி அல்லது தமக்குப்பழி அல்ல. (க)
இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முறாஅ வரின்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு யாசித்த பொருள்கள் துன்பம் அடையாமல் வந்தால் யாசித்தலும் இன்பமாம். கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் நிரப்புமோ ரேள ருடைத்து.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவர் இடத்து யாசித்தலும் ஓர் அழகு உடையது. (க)
இரத்தலு மீதலே போலுங் கரத்தல்
கனவிலுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(க-ரை.) சொற்பனத்திலும் உலுத்தருணம் இல்லாதவர் இடத்து யாசித்தலும் கொடுத்தலே போலாம். (ச)

கரப்பிலார் வைபகத் துண்மையாற் கண்ணின், நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(க-ரை.) உள்ளபொருளை ஒளியாது கொடுப்பவர் உலகில் இருக்கையால் யாசிப்பவர் யாசகத்தை மேற்கொள்வது. (ஐ)

கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணி னிரப்பிடும்பை, யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

கருத்துரையும். உஉடு

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர்களுக்குத் துன்பம் கெடும். (சு)
இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகழந் துள்ள, முள்ளு ளுவப்ப துடைத்து.

(க-ரை.) பொருள் கொடுப்பவரைக் கண்டால் யாசிப்பவர் மனம் மகிழ்ச்சியை உடையது. (எ)
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ளூல மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(க-ரை.) யாசகர் இல்லாவிடில் பூமியில் உள்

ஜோர் செலவு வரவுகள் மரப்பாவை சூத்திரத்தால்
ஆடுதல் போலும். (அ)

ராவார்க ணென்னுண்டார் தோற்ற மிரந்து.
கோண், மேவா ரிலா அக் கடை.

(க-ரை.) யாசிப்பர் இல்லாவிடில் கொடுப்பவர்
க்கு என்ன புகழ் உண்டாம். (க)

இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்
பிடும்பை, தானேயுஞ் சாலுங் கரி.

(க-ரை.) யாசிப்பவன் கோபியாமல் இருக்க வே
ண்டும் தன்வறுமைதானே சாட்சியாய் வீடும். (க0)

க0எ-ம். அந்.—இராவச்சம்.



அஃதாவது-மானம் கெடவரும் இரத்தலுக்கு அஞ்
சதலாம்.

உஉசு திருக்குறள்மூலமும்

கரவா துவந்தியுங் கண்ணனனா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(க-ரை.) ஒளியாது கொடுக்கும் கண்ணிற்கு ஒப்
பானவர் இடத்தும் யாசியாது இருத்தல கோடி
மடங்கு நன்மை ஆம். (க)

இரந்து முயிரவாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியற்றி யான்.

(க-ரை.) பிரமன் உலகத்தோரை யாசகம்செய்
யப்படடத்தான் ஆகில் அவன் கெடக்கடவன். (உ)
இன்மை பிடும்பை பிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட் டதில்.

(க-ரை.) வறுமைத்துன்பத்தை நீங்குவோம் என்
னும் வலிமைபோல் வலிமை உடையது இல்லை. (ங)
இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிட
மில்லாக், காலு மிரவொலலாச் சால்பு.

(க-ரை.) தரித்திரம் உண்டான இடத்தும் யாசி

யாமையே பெருமை. (ச)

தெண்ணீ ரடுபற்கை யாயினுந் தாடந்த
துண்ணவி னூங்கினிய தில்.

(க-ரை.) முயற்சியால் வந்தது கூழாயினும் அதை
உண்ணுதல் போல் இன்பம் உடையது இல்லை. (இ)

ஆயிற் குநீரென் றிரப்பினு ளாவிற்
கிரவி னிளிவந்த தில்.

சுருத்துரையும்.

உஉஎ

(க-ரை.) பகலிற்கு நீர்விடு என்னும் யாசகம் போ
ல் நாவிற்கு இழிவு வேறு இல்லை. (சு)

இரப்ப நிர்ப்பாரை யெலலா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(க-ரை.) யாசிப்பாரை எல்லாம் யாசித்தேன்
நீங்கள் ஒளிப்பவர் இடத்தில் யாசியாது இருங்கள்.
இரவென்னு மேமாபி ரோணி கரவென்னும்
பார்தாக்கப பக்கு விடும்.

(க-ரை.) யாசகம் என்னும் தோணி ஒளித்தல் என்
னும் வலிய நிலம் தாக்கக் கெடும். (அ)

இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள
வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர் கொடுமையை நீனைத்தால்
மனம் உருகின்றது இல்லையென்னும் கொடுமை
யை நீனைத்தால் உருகும் அளவும் இலலாமலகெடும்.
கரப்பவர்க் கியாங்கொளிக்குங் கொல்லோ
விரப்பவர், சொல்லாடப் போளு முயிர்.

(க-ரை.) யாசிப்பவர்க்கு இல்லை என்றால் உயிர்
போகும் ஒளிப்பவர்க்கு உயிர் என்கே ஒளிக்கும். (க)

க௦௮-ம். அந்.—கயமை.

ஆஃதாவது மூன்றே அரசியலுள்ளும் அங்கவிய
லுள்ளும் சிறப்பு வகையால் சொல்லப்பட்டிருந்து
களுள் ஏற்புடையவைகளைக் குறிப்பினால் யர்வர்க்

கும் பொருந்த வைத்தமையால் அங்கே குறிப்பால் சொல்லியவையும், இங்கே ஒழிபியனள் வெளிப்படச் சொல்லியவையும், ஆகியருணங்களுள் யாதுயிச ராகிய கீழோரது தன்மையாம்.

மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன
வொப்பா ரியாங்கண்ட தில்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் வடிவாலே மக்களை ஒப்பா வர். அவர்கள் ஒப்பானவரை யான்கண்டது இல்லை. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர் நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(க-ரை.) நன்மைகளை அறிபவரினும் நெஞ்சில் க வலை இல்லாதவராகிய கீழ்மக்கள் நன்மை உடைய வர். (உ)

தேவ ரனையர் கயவ ரவருநதா
மேவன செய்தொழுக லான.

(க-ரை.) தேவரும் கயவரும் ஒப்பாவர். தேவரை ப்போல கயவரும் தாம் விரும்பியதை செய்து நடத் தலால். (ங)

அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பட்டியாய் நடப்பவரைக் கண் டால் அதனிலும் மேலாக நடப்பான். (ச)

அச்சமே கீழ்க ளாதாசார மெச்ச
மவரவுண்டே ஓண்டாஞ் சிறிது.

கருத்துரையும். ௨௨௧

(க-ரை.) தன்பம் வரும் என்று அஞ்சும் கீழ்மக்க ளுக்கு ஆசாரம இயல்பாக இல்லை. (இ)

அறைபறை யன்னா கயவாதாங் கேட்ட.

மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் பறைக்கு ஒப்பாவர் இரகசி யப்பொருளை பிறர்க்குச் சொல்லுதலால். (சு)

ஈர்ங்கை விதிரா கயவர் கொடி.றுடைக்குங் கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு

(க-ரை.) கீழ்மக்கள் இரப்பவர்க்குக் கொடார் வரு த்துவோர்க்குக் கொடுப்பா. (எ)

சொல்லப் பயன்படுவா சான்றோர் கரும்பு போற், கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(க-ரை.) மேலோர் குறையைச்சொன்ன உடன் பயன்படுவா கீழோர்வருத்தினால் பயன்படுவர். (அ) உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல் வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.

(க-ரை.) கீழ்மகன் பிறா உண்டாலும் உடுத்தா லும் கண்டால் பொறாமை கொள்வான். (க) எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் விற்றற் குரியர் விரைந்து.

(க-ரை.) கீழோர் தன்பம் வந்த இடத்தில் தங் களை விவசிக்கொள்ள உரியவர் ஆவர். (க0)

ஔழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால முற்றிற்று.

உக0

நிருக்குறள்மூலமும

காமத்துப்பால்.

காமம் என்பது புணர்ச்சி, பிரிவு என இருவகைப் படும். மற்றை இருத்தல், இரங்கல், ஊட்டல் என்பனவோ எனரூல, இவா பொருட்பாருபாட்டினை அறமபொருள் இன்பம் என வடதூல் வழக்குப்பற்றிச் சொல்லுதலால் அப்படியே அவைகளைப் பிரிவின் இடத்து அடக்கினா என்று அறிக.

க ள வி ய ல்.

க0கூம், அநி.—தூகையணங்குறுத்தல்.

அஃதாவது-பொழில் விளையாட்டில் ஆசையால் பெண்கள் கூட்டம் நீங்க அங்குததனித்து நின்ற வனை வேட்டையாடும் ஆசையால் இளையர் கூட்ட நீங்கத்தனித்து வந்ததலைவன் அவள் அழகு தனக்கு வருத்தம் உண்டாக்குதலைச் சொல்லுதலாம்.

அணங்குகொ லாய்மயில கொல்லோ கனங்குழை, மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை) இவள் தெய்வப்பெண்ணே மயிலோ மாணிடப்பெண்ணே இன்னாள் என்று அறியாமல் என்மனம் மயங்குகின்றது. (க)

நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு, தானைக்கொண் டன்ன துண்டித்தி.

கருத்துரையும். உகக

(க-ரை.) இவள் என்பார்வைக்கு எதிரே பார்க்குதல் ஒருதெய்வப்பெண் போர் செய்யச் சேனையைக் கொண்டு வந்ததுபோலும் தன்மை உடையது. (உ) பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யிரியறிந்தேன், பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

(க-ரை.) தலைவன் தலைவியினுடைய கண்களைப் பார்த்து யமன என்று கூறினான். (ங) கண்டா ருயிருணணுங் தோற்றத்தாற் பெண்

டகைப்; பேதைக் கமர்த்தன கண.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் கண்கள் கண்டவர்
கள் உயிரை உண்ணும் காட்சியாக மாறுபட்டு இரு
ந்தன. (ச)

கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவா
ளோக்கமும் மூன்று முடைத்து. ✓

(க-ரை.) இவள் பார்வை யமனோ கண்ணோ மா
னோ அறியேன். (ரு)

கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுங்களுர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

(க-ரை.) இவளுடைய கண்கள் புருவங்களால்
மறைக்கப்பட்டால் எனக்குத் துன்பத்தைச் செய்
யாவாம்.

கடாஅக் களிற்றினமேற் கடபடா மாதா
படர் அ. முலைமீழ் துகில்.

உருஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) இவள் முலைகளின் மேலே தரித்த வஸ்து
கிரமானது யானை முகத்தின் மேலே தரித்த வஸ்திர
த்தை ஒக்கும். (எ)

ஒண்ணுதற் கோலு வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ண்ணாரு முட்குமென் பீடு.

(க-ரை.) என்னுடைய வலிமை ஆனது இவளு
டைய நெற்றியைக் கண்டு அழிந்தது. (அ)

பிணையேர் மடனோக்கு நாணு முடையாட்
கணியெவனோ வேதில தரது.

(க-ரை.) இவளுக்குப் பார்வையும் நாணமும் ஆ
பரணங்களாக இருக்க வேறு ஆபரணங்களை அணி
தல் என்னபயன். (க)

உண்டார்க ணல்ல தடுறாக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று.

(க-ரை.) மதுவை உண்டால் மகிழ்ச்சி காமம் கண்
டால் மகிழ்ச்சி ஆம் (க0)

அஃதாவது - தலைவன் தலைவி குறிப்பை அறித
லும், தோழிகுறிப்பை அறிதலும், அத்தோழி அந்த
இருவர் குறிப்பையும் அறிதலாம்.

இருகோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொறுகோக்கு
நோய்கோக்கொன் றங்கோய்யுயி

கருத்துரையும்.

௨௩௬.

(க-ரை.) இவள் பார்வை ஆனது இரண்டு ஒன்று
நோய் செய்யும். மற்றொன்று அந்நோய்க்கு மருந்தா
ன பார்வையாம். (க)

கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுகோக்கங் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

(க-ரை.) இவள் குறுகிய பார்வை காமத்தினும்
அதிகமாம். (க)

நோக்கினு னேக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

(க-ரை.) அவள் பார்த்தாள் பார்த்துத் தலைகுனிந்
தாள் அவள்குறிப்பு இருவர் அன்பும் வளரும தண்
ணீராம். (க)

யானேக்கும் காலே நிலனேக்கு நோக்காக்காற்
றானேக்கி மெல்ல நகும்.

(க-ரை.) யான் பார்க்கும்போது பூயியைப்பார்க்
கிறாள் யான பாராதபோது தான்பார்த்து நகைக்கின்
றாள். (ச)

குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொரு
கண், சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

(க-ரை.) நேரே பாராமல் ஒரு கண்ணைச் சுருக்கி
 னவள்போல் பார்த்து நகைக்கின்றாள். (இ)
 உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செறாஅர்செர்.
 லெரல்லை யுணரப் படும்.

(க-ரை.) புறம்பாகக் கடுஞ்சொல் சொல்லினுள்
 உள்ளே புறம்பாகக் கொல் இக்கொடி அறிவுப்பெய்,

உகச திருக்குறள்மூலமும்
 செறாஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னே
 க்கு, முறாஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு.

(க-ரை.) உள்ளன்பாகச் சொல்லும் கடுஞ்சொல்
 லும் பகையாது பார்க்கும் கோபப்பார்வையும் ஆசை
 க் குறிப்பால் வரும். (எ)

அசையியற் குணடாண்டோ ரேளர்யா னேக்
 கப், பசையினள் பைய நகும.

(க-ரை.) நான் பாரதத இடத்தில் இரக்கிப்பார்
 த்து நகைக்கிறாள் அதனாலே நலம் உண்டு. (அ)
 ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்
 காதலார் கண்ணே யுள.

(க-ரை.) அயலார் போலப் பொதுப்பார்வை பார்
 த்தல் ஆசை உள்ளவர் இடத்தில் உண்டு. (க)
 கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்
 ச்சொற்கு, ளென்ன பயனு மில.

(க-ரை.) இருவர் பார்வையும் ஒக்குமாயில் வாய்ச்
 சொற்கள் பயனில்லை. (க0)

ககக-ம். அந்.—1

அஃதாவது-அப்படிக்குக் குறிப்பறிந்து புணர்ந்த
 தலைவன் அப்புணர்ச்சியையமிழந்து சொல்லுதலும்.

கருத்துரையும்.

உரு

(க-ரை.) கண்ணுல்கண்டும் காதால்கேட்டும் நாவால் உண்டும் மூக்கான் மோந்தும் மெய்யால் தீண்டியும் அதுபவிக்கப்படும் ஐம்புலன்களும் ஒள்ளிய வணியல்களை உடையவள் இடத்தே உள்ளன. (க) பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

(க-ரை.) முப்பிணிகளுக்கு மருந்துகள் வேறே உள்ளன. ஆபரணத்தை உடையவள் தன்காமரோய்க்குத் தானே மருந்து ஆளுள். (உ) தாம்வீழ்வார் மென்றோட்டுயிலி னினிதுகொருமரைக் கண்ணு னுலகு.

(க-ரை.) தாம் விரும்பிய பெண்களினுடைய மெல்லிய தோள்கள் இடத்துத் துயிலுதல்போல விஷணுவின் உலகம் இன்பம் ஆகுமோ. (ஈ) நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுள், தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

(க-ரை.) தன்னை நீங்கிய இடத்தில் கடாநிற்கும் தன்னை நெருங்கிய இடத்தில் குளிராநிற்கும். இப்படிப்பட்டதீயை இவள் எவவுலகத்தில்பெற்றாளோ. வேட்டி பொழுதி னவையவை போலுமே தோட்டார் கதுப்பின டோள்.

(க-ரை.) பூலை அணிந்த உந்தலை உடையவளது தோள்கள் இச்சித்தபொழுது அந்தந்தப் பொருள் கள்பேற்ற இன்பும்பிழையவனவாம்.

உரு சு திருக்குறள்மூலமும்

உறுதோ றுயிரதளிபபத் தீண்டலாற் பே

தைக், கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

(க-ரை.) எனது உயிர்தளிர்க்கும்படி தீண்டெலால் இப்பெண்ணிற்குத் தோள்கள் அமிழ்தால் சமைக்கப்பட்டன. (சு)

தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துணடற்றாலம்மா வரிவை முயக்கு.

(க-ரை.) இப்பெண்ணின் புணாச்சி ஆனது தம் முயாச்சியால வந்தபொருளைத் தென்புலத்தோர் முதல ஐவாக்கும் பகுத்துக் கொடுத்துத் தன்ப்பங்கை உண்டது போல இன்பம் செய்கின்றது. (எ)

வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை போழ்ப படாஅ முயக்கு.

(க-ரை.) காற்றால் இடை அறுக்கப்படாத புணர்ச்சி ஆனது இருவருக்கும் இன்பம் ஆகும். (அ) ஊட லுணர்தல் புணாத விவைகாமங் கூடியார் பெற்ற பயன்.

(க-ரை.) ஊடலும் அதனை நீங்கலும் புணர்ச்சியும் விவாகம் செய்து கொண்டவா பெற்றபயன். அறிதேர றற்பாமை கண்டற்றாற் காமஞ் செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

(க-ரை.) இவள் இடத்தில் புணர்ப்புணர உன் டாதும் ஆசை ஆனது தலாலும் அறிந்தும் பெரு கருத்துரையும். உக௭

ருள்களை அறியவறிய முன்னம் அறியாமை கண்டாற்போலக் காணப்படுகின்றது. (க0)

ககஉ-ம். அந்.—நலம்புணந்துரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன தலைவி கலத்தினை வருணித்துச் சொல்லுதலாம்.

நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு
மென்னீரள் யாம்வீழ் பவள்.

(க-ரை.) அனிச்சப்பூவே வாழ்வாயாக நீ எல்லா
ப்பூவினும் நற்குணமுடையை எம்மால் விரும்பப்
பட்டவள் உன்னிலும் மெல்லியகுணத்தை உடைய
வள். (க)

மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்
பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

(க-ரை.) மனமே இவள் கண்களைப் பலரால் கா
ணப்படும் பூவை ஒக்குமென்று நினைத்துத் தாமரை
குவளை நிலமுதவிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்கு
கிறாய் நின் அறிவு இருந்தவிதம் என்னை. (உ)
முறிமேனி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேணுண்கண வேய்த்தோ ளவட்கு.

(க-ரை.) மூங்கில்போலும் தோள்களை உடையவ
ளுக்கு மேனி தனிப் பல் முத்தம் கண்கள் வெல்

உகஅ திருக்குறள்மூலமும்

காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணொவ்வே மென்று.

(க-ரை.) குவளைமலர்கள் பார்க்கில். இவள் கண்
னுக்கு ஒப்பாகோம் என்று கவிழ்ந்து நிலத்தைப்பா
ர்க்கும். (ச)

அனிச்சப்பூக் கால்களையால் பெய்தா னுசுப்
பிற்கு, நல்ல படாஅ பறை.

(க-ரை.) இவள் தன்மென்மையை நினையாமல்
அனிச்சமலரைக் காம்புகளையாமல் சூடினாள் ஆகை
யால் இடைமுரியும். (டு)

மதியு மடந்தை முகனு மறியா
பதியிற் கலங்கிய மீன்.

(க-ரை.) வானத்து மீன்கள் வேறுபாடு பெரிதாக

வும் தம் மதியினையும் அம்மடந்தை முகத்தினையும்
 இதமதி இதுமுகம் என்று அறியமாட்டாது தன்
 னிலையில் இருந்து கலங்கித் திரிசின்றன. (க)
 அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல
 மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

(க-ரை.) அம்மீன்கள் அங்கனம் கலங்குதற்குக்
 காரணம் யாது முன் குறைந்த இடம்வந்து கிரம்பி
 யே விளங்கும்மதிக்கண்போல இம்மாதர் முகத்தில்
 களங்கம் உண்டே. (எ)

மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லியேற்
 ளாதலை வாழி மதி.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) சந்திரனே வாழ்வாயாக பெண்கள்முக
 ம் போல ஒளிவீசவல்லி ஆகில் நீயும் என்னால் இச்
 சிக்கப்படுவாய். (அ)

மலரன்ன கண்ணாண் முகமொத்தி யாயிற்
 பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே மலர்போலும் கண்களை உ
 டையவள் முகத்தை ஒக்கவேண்டுவை ஆகில் இது
 போல யான் காணத் தோன்று பலர்காணத் தோன்
 றுதே. (க)

அனிச்சமு மன்னத்தின் றாவியு மாத
 ரடிக்கு நெருஞ்சிப பழம.

(க-ரை.) அனிச்சமலரும் அன்னப்பறவையின்
 இறகும் மாதர்களடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல் வரு
 த்தம் செய்யும். (க0)

ககக-ம். அநீ.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன் தன் ஆசை மிகுதியைச்
 சொல்லலும் தலைவி தன் ஆசை மிகுதியைச் சொ
 ல்லலுமாம்.

பாலொடு தேன்கலந் தற்றே பணிமொழி
வாலெயி ழூறிய ரீர்.

(க-ரை.) இம்மெல்லிய மொழியினை உடையா
ளது வாலியபற்களில் ஊறிய ரீரானது பாலுடனே
தேனைக்கலந்த கலவை போலும். (க)

உசு0 திருக்குறள்மூலமூம

உடம்போ டெயிரிடை யென்னமற் றன்ன
மடகதையோ டெமமிடை நட்பு.

(க-ரை.) உடம்போடு உயிரிடை உளவாகிய நட
புக்கள எத்தன்மையோ அத்தன்மையே இம்மடந்
தையோடு எம்மிடத்தில் உளவாகிய நட்புக்கள். (உ)

கருமணியிற் பாவாய்ரீ போதாயாம வீழுக
திருதுதற் கிலலை யிடம.

(க-ரை.) என் கண்ணில் கருமணியின் இடத்து
உறையும் பாவையேரீ அவவிடம்விட்டுப் போவாயா
க போகாது இருப்பாயாகில் எம்மாலவிரும்பப்பட்ட
திருதுதலை உடையாட்டு இருக்க இடம இல்லை. (உ)

வாழ்த லுயிராக்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன ணீங்கு மிடத்து.

(க-ரை.) தெரிந்த ஆபரணத்தை உடையாள்
எனனைப்புணருமபோது உயிர்க்கு உடம்போடு கூடி
வாழ்தல் போலும் பிரியும்போது அவவுடம்பி நின்ற
உயிர் பிரிதல் போலும். (ச)

உள்ளுவன் மன்யான் மறப்பின் மறப்பறியே
னொள்ளமர்க் கண்ணாள் குணம.

(க-ரை.) ஒளியினவாகிப் போர்செய்யும் கண்ணி
னை உடையாள் குணங்களை நான்மறந்தேன் ஆகில்
நினைப்பேன் ஒருபோதும் மறத்தலை அறியேன் ஆத
லால் நினைத்தலையும் அறியேன். (சு)

கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
துண்ணியொடுங் கா தலவர்.

(க-ரை.) தாங்காணமைபற்றித் தூரத்தில்போயி னா என்று நினைப்பவா நினைக்கக்கடவர் எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே நின்றும் போகார் நாம் அறியாமல் இமைத்தோம் ஆகில் அதனால் வருந்து வதும்செய்யார் ஆதலால் காணப்படா நண்ணியர், கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் எங்கண்ணுள்ளே இருக்கின்றார் ஆதலால் கண்ணில் மை எழுதேம் அவர் மறைதலை அறிந்து. (எ)
நெஞ்சத்தாரா காத லவராக வெய்துண்ட லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.

(க-ரை.) எம்முடைய நாயகர் நெஞ்சுள்ளே இரு க்கின்றார் ஆகையால் உண்ணும் போது சூடாக உண்டலை அஞ்சுவோம். அவர் அதனால் சூடி உறதலை அறிந்து. (அ)
இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே யேதில ரென்னு மிவ்வூர்.

(க-ரை.) என்னை இமைக்கும் ஆனால் உள்ளிரு க்கின்ற காதலர் மறைதலை அறிந்து இமையேன் அவ் வளவில் அவரைத்துயிலா நோய் செய்தார் அன்பிலர் என்று சொல்லும் இவ்வூர். (க)
உவந்துறைவ் ருள்ளத்து ளென்று மிகத் துறைவ, ரேதில ரென்னுமிவ் வூர்.

உசஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) காதலர் எப்பொழுதும் என் உள்ளத் துள்ளே மகிழ்ந்து வாசம செய்வா அதனை அறி யாதவரைப் பிரிந்து வாசஞ்செய்வர் அன்பிலர்

ககச-ம். அந்.—நானுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது - தூரப்படுததப்பட்டுப் பொறாதவனாகிய தலைவனும், அறத்தோடு நிறகத்தொடங்கிய தலைவியும், தமது நாணம் இழத்தலைச் சொல்லுதலாம்.

காம முழுகது வருந்தினாக் கேம
மடலலல திலலை வலி.

(க-ரை.) அரியமகளிரோடு காமத்தை அறுபவித்துப் பின் அதுபெறாத தன்பம அடைந்த ஆடவர்க்குமுள்ளும் காப்பாய் வருகின்ற மடல் அல்லது இனி வலியது இல்லை. (க)

கோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணனை நீக்கி நிறுத்து.

(க-ரை.) அவவருத்தத்தினைப் பொறாத உடம்பும் உயிரும் அதற்குக் காவலாகிய மடன்மாவினை ஏற்க்கருதுகின்றன. அதனை விலக்குவதாகிய நாணத்தை ஒழித்துவிட்டு. (உ)

நானொடு நல்லாண்மைபுண்டிடையே னின்
துண்டியேன், காமுற்ற ரேறு மடல்.

கருத்துரையும். உசக

(க-ரை.) நாணத்தையும் ஆண்மையையும் முன்னமே உடையேன அவை காமத்தால் நீங்குதலால் காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை உடையேன். (ங)

காமக் கடுமபுன லுய்க்குமே நானொடு
நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

(க-ரை.) நாணமும் ஆண்மையுமாகிய புணைகளைக் காமவெள்ளமானது கொண்டுபோகின்றது. (ச)
தொடலைக் குறுந்தொடி. தந்தாண் மடலொடு
மாலையுழக்குந துயா.

(க-ரை.) மாலையொழுதின் இடத்து அறுபவிக்க

கும் துன்பத்தையும் அதற்கு மருந்தாகிய மடவினையும் முன்னறியேன் இப்பொழுது எனக்கு விளையலை உடையவள் தந்தாள். (டு)

மடலூர்தல யாமத்து முள்ளூவேன் மன்ற படலொல்லா பேதைக்கென் கண.

(க-ரை.) உன்மாதா காரணமாக என்கண்கள் ஒரு போது நித்திரை செய்யாவாம அதனால் யாவரும் நித்திரை செய்யும் பாதி இராத்திரியில் மடனமா ஏறுதலை நினைப்பேன். (க)

கடலன்ன காம முழந்து டடலேரூப் பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

(க-ரை.) கடல்போலக்கரையற்ற காமரோயின ஆறுபலித்த மடல் ஏறுதலைச் செய்யாது இருக்கிற பெண்பிறப்பைப் போலீத் தக்க பிறப்பு உலகத்தினில் இல்லை.

உசச திருக்குறள்மூலமும்

நிறையரியா மன்னளிய ரென்னாது காம மறையிறந்து மன்று படும்.

(க-ரை.) இவர் நிறையால் காம்மேற்கொள்ளாதற்கு அறியரென்று அஞ்சதல் செய்யாது மிகவும் அளிக்கத் தக்கவர் என்று இரங்குதல் செய்யாது மகளிர காமமும் அவர் மறைததலைக் கட்டிச் சபை இடத்து வெளிப்படுவதா இருந்தது. (அ)

அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம மறுகின் மறுகு மருண்டு.

(க-ரை.) யான் முன் அடங்கி நிற்பதால் எல்லாரும் என்னை அறியா. இனி அவவாறு நிலாது நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன் என்று சீனைத்து எண்காமம் இவ்வூவீதியில் மயங்கிச் சழல்சின்றது. யாங்கண்ணிற் காண ருகுப வறிவில்லார் யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

(க-ரை.) நாம் கேட்கும்படி அல்லாமல் கண்ணல் காணும்படி எம்மை அறிவில்லார் சிரிக்கின்றார்.

அவர் அங்கணம் செய்கின்றது நாம் அடைந்த நோ
யைத் தாம் அடையாமையால். (க0)

ககடு-ம். அந்.—அலரறிவுறுத்தல்.

அந்நாவது-களவொழுக்கம் வேண்டிய தலைவன்
பிறர்சொல்லுகின்ற அலர் தீனக்கு ஆகின்றவீர்தீ
தைத் தோழிக்கு அறிவித்தலும் மண்மாசு உட்கூ
கருத்துரையும். உசடு

போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைவியும் தோழியு
அவ்வலரை அவனுக்கு அறிவு உறுத்தலுமாம்.

அலரொழ வாரூயிர் நிற்கு மதனைப்
பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

(க-ரை.) உன்மாதக்கும் எமக்கும் உண்டாகியநட்
பு அலரா எழுதலால் என் அரிய உயிரானது அக
னைப்பெற்றதுபோல நிலைபெறும். அந்நிலை பேற்றைத்
தெய்வத்தால் நானே அறிவது அல்லது பலரும்
அறியார்.

மலரன்ன கண்ணு ளாருமை யறியா
தலரொமக் கீகததீவ் வூர்.

(க-ரை.) மலாபோலும் கண்களை உடையவளது
அருமை அறியாது இவ்வூர் அவளை எளியவள் ஆக்கி
அவளோடு அலர்கூறுதலை எமக்கு உபகரித்தது.(உ)
உறாஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

(க-ரை.) எங்களுக்குப் புணர்ச்சி உண்டா இருக்
கையை இவ்வூர் அறிதலால் வினைந்த அலர் எனக்
கூறுவது ஒன்றே அதுகேட்ட என்மனம் அப்புண
ர்ச்சியைப்பெறாது இருந்தே பெற்றது போலும் கு

ணம் உடைத்து.

(க.)

தவ்வையாற் கவ்வீது காம மதுவின்றேற்
தவ்வென்னுந் தன்னும யிழந்து.

உசக திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) என்காமம் இவ்வா எடுக்கின்ற அலரால்
அலர்தலை உடைத்தாயிற்று. அவ்வலா இவ்வை ஆகில்
தன் இயல்பு இழந்து சுருங்கும். (ச)

களித்தொறுங் கள்ளுண்டல் வேட்டற்றாற்
காமம், வெளிப்படுக தோறு மினிது.

(க-ரை.) கள் உண்பாக்குக் களிக்குந்தோறும்
கள் உண்டல் இனிது ஆவதைப்போல எனக்குக்கா
மம் அலராந்தோறும் இனிது ஆகின்றது. (சு)

கண்டது மன்னு மொருநா ளலாமன்னுந்
திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று.

(க-ரை.) தலைவனை நான காணப்பெற்றது ஒரு
நாளேயாம். அதனால் உண்டான அலராணது அவ்வ
ளவு இல்லாமல் சந்திரனைப் பாம்புகொண்ட அலர்
போல் எங்கும் பரந்தது. (சு)

ஊரவர் கெளவை யெருவாக வன்னைசொன்
னீராக நீளுமிக் கோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகியபயிர் இவ்வூரின் மக
ளிர் எடுக்கின்ற அலராணது எருவாக தாய்சொல்
கின்ற கடுஞ்சொல்லானது நீராக வளர்நின்று. (சு)
நெய்யா லெரிநுதுப்பே மென்றற்றாற் கெள
வையாற், காம நுதுப்பே மெனல்.

(க-ரை.) அயலார் எடுக்கின்ற அலரால் உண்டா
கும் காமத்தை அவிப்பேம் என்று நினைத்தல் நெய்
யால் ஓகருப்பை அவிப்பேம் என்று நினைப்பதை ஒக்
கும். (சு)

கருத்துரையும்.

உசஎ

அலர்நாண வொல்வதோ வஞ்சலோம் பென்
றார், பலர்நாண நீத்தக் கடை.

(க-ரை.) தம்மைக்கண்ட நாளில் உன்னைவிட்டு
நீங்கேன் அஞ்சதல் ஒழியென்ற அவரே இன்றுகண்
டார் பலரும் நாணும் வகை நம்மைத்தறந்தபின் நா
ம்சதிலாகூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோகூடாது.
தாம்வேண்டி னல்குவா காதலர் யாம்வேண்
டுங், கௌவை யெடுக்குமில் லூர்.

(க-ரை.) உடன் செல்லுதற்குக் காரணமாக நோ
க்கி நாமுன் விரும்புவதாகிய அலரை இவ்வூர்நானே
எடாநின்றது இனிக்காதலர் தாமும் யாம்வேண்டிய
க்கால் அதனை இனிது நேர்வார ஆதலால் இவ்வலர்
நமக்கு நன்றாய் வந்தது. (க0)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்.

ககக-ம். அந்.—பிரிவாற்றமை.

அஃதாவது-மணம் செய்து கொண்டபின் தலைவ
ன் அறம் பொருள் இன்பங்களின்பொருட்டுத் தலை
வியைப் பிரிந்து தூரத்திலும் அவவிடத்திலும் செல்
்று நாளில் அப்பிரிவை அவன் பொறுக்கமாட்டாதவ
்றாம்-தன்மையாம்.

உசஅ திருக்குறள்மூலமும்

செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்று
நின், வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

(க-ரை.) நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாகில்
அதனை எனக்குச்சொல் அஃதொழியப்பிரிந்து போ
ய் விரைந்து வருதல் சொல்லுவை ஆனால் அதனை

அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல். (க)
இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

(க-ரை.) தழையும் கண்ணியும் கொண்டு பின்
கின்ற நாளில் அவரதுபார்வைமாத்நிரமும்புணர்ச்சி
குறித்தமையால் நமக்கின்பம் உடைத்தா இருக்கு
மென்று அப்புணர்ச்சி தான் நடந்துகொண்டிருக்க
வும் அது பிரிவர் என்றஞ்சும் அச்சத்தினை உடைத்
தாயிற்று அவர் அன்பின்னிலைமை இதுவென்றது.
அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

(க-ரை.) பிரியேன் என்று அதஞ்சொல்லும் நம்
பிரிவாற்றாமையும் அறிதல்உடையராய் காதலர்கண்
ணும்ஒரோவழிப்பிரிவு நிகழ்தல் ஆணவர் சொல்லுந்
தலையளியும்பற்றி நம்மஇடத்து அன்புடையர் என
த்தெளியும் தெளிவு அரிதா இருந்தது. (உ)
அளித்தஞ்சு வென்றவர் றீப்பிற் றெளித்த
சொற், தேறியார்க் குண்டோதவறு.

(உ-ரை.) எதிர்ப்பட்ட நானே தலையளிசெய்து
உண்ணவிட்டுப்பிரியேன் அஞ்சாநிறுவென்றவர் தர
கருத்துரையும். உசக

மேபின் பிரிவாராகில் அவர்க்கு அல்லால் அவர் தெ
ளிவித்த சொல்லு மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக்
குற்றம் உண்டோ. (ச)

ஓம்பி னமைந்தார் பிரிவோமபன் மற்றவா
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

(க-ரை.) என் உயிரைச்செல்லாமல் காத்தாயாயி
ன் அதனை ஆளுதற்கு அமைந்தாருடைய பிரிவினை
யை நிலைக்கச்செய்வாயாக, அவர் நிலையாமல் செல்
வராகில் அவரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லும்
சென்றால் பின் அவரைக்கூடுதல் எனக்கு அரிதாம்.
பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நசை.

(க-ரை.) நமது பிரிவின் பொறாமை அறிந்த தலைவா தாமே நம்முன்னின்று தம்பிரிவினை உணர்த்தும் வன்கண்மை உடையர் ஆயினார் அத்தன்மையராய் பின்பு நமது ஆறறாமை அறிந்துவந்து தலையளிசெய்வார் என்று இருக்கும் ஆசை விடப்படும். (க)

துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கையிறையிறவா னின்ற வளை.

(க-ரை.) துறைவன் என்னைப் பிரிந்தமையை அவன் உணர்த்தாமல் தாமே உணர்ந்தேன் முன்கையிறையிறையினின்றும் கழலாடின்ற வளைகள் எனக்கு அறிவியாவோ அவன் உணர்த்த உணர்ந்து வந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டிமோ. (க)

இன்னு தினனில் லூர் வாழ்த லதனிணு
யின்னா தினியார்ப் பிரிவு.

உரு இருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) மகளர்க்குத் தங்குறிப்பறியும் தொழியார் இல்லாத வேற்றாரின்கண் வாழ்தல் துன்பமாகும் மேலும் தங்காதலரைப் பிரிதல் அதனிலும் துன்பம் ஆகும். (அ)

தொழிற்கடி னல்லது காமநோய் போல விழ்குட லாற்றுமோ தீ.

(க-ரை.) தீயைத்தொட்டால் கடச்சுடும் ஆதலால், காமமாகிய நோய்போலத் தன்னைவிட்டு அகன்றால் தப்பாது கடவல்லதோ. (க)
அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப் பின்னிருந்து வாழ்வார பலா.

(க-ரை.) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் பிரிவை அறிவித்தபோது அதற்கு உடனபட்டுப் பிரியும் போது உண்டாகிற துன்பனோயையும் நீக்கி அப்பிரிவையும் பொறுத்து இருந்து உயிர்வாழும் மகளிர் பலர். (க)

அஃதாவது - பிரிவு பொறுக்கமாட்டாதவளாகிய
தலைவி தான் உறுகின்ற துன்பத்தை எப்போதும்
நினைத்தலால் மெலிந்து இரங்குதலாம். ௩

மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை
யிறைப்பவர்க், கூற்றநீர் போல மிகும்.

கருத்துரையும்.

உடுக

(க-ரை.) இந்நோயைப் பிறர் அறியாமல் நாணி
மறைப்பேன். இந்நோயோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்
று நிரைப்போல மிகும். (க)

கரத்தலு மாற்றேனின் நோயைநோய் செய்
தார்க், குரைத்தலு நாணுத் தரும.

(க ரை.) இக்காமநோயை இவவிடத்தோர் அறி
யாமல் மறைப்பதற்கும் வல்லவளாயில்லை. இந்நோய்
செய்தார்க்கு உரைக்க எண்ணினதும் எனக்கு
நாணத்தரும இனி எனசெய்வேன். (உ)

காமமு நாணு முயிரகாவாத் தூங்குமென்
னோலு வுடமபி எனகத்து.

(க-ரை.) காமநோயும் அதனைச்செய்தவர்க்கு அ
றிவிக்கக்கூடாத நாணும் தம்மைப் பொறாத என்
உடம்பின்கண்ணே உயிர் காவடித்தண்டாகத் தொ
ங்குகின்றன. (ங)

காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில.

(க-ரை.) யாவர்க்கும் உளவாய் நின்ற இவவிரண்
முன் உள்ளும் எனக்கு உண்டாகின்றது காமக்கட
லே அதனை நீந்தும் காப்பாகிய புணை இல்லை. (ச)

துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு
கட்பினு ளாற்று பவர்.

(க-ரை.) இன்பம் செய்தற்கு உரியகட்பின்கண்
னே துன்பு அவாவினைச் செய்ய வல்லவர் துன்பம்

செய்தற்கு உரிய பணகமைக்கள் என்செய்வீர், (இ)
 ௨௫௨ திருக்குறள்மூலமும்

இன்பங் க்டன்மற்றுக் காம மஃதடுங்காற்
 றுன்ப ம்தனிற் பெரிது.

(க-ரை.) காமப்புணர்ச்சியால் இன்பம் செய்யும்
 போது அவலின்பம் கடல்போலப் பெரிதாம். அந்
 காமந்தானே பிரிவால் துன்பம் செய்யும்போது அந்
 துன்பம் அக்கடலினும் பெரிதாம். (க)

காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகானேன்
 யாமதீதும் யானே யுளேன்.

(க-ரை.) காமமாகிய கடலைநீந்தியும் அதன்கரை
 காண்கிலேன் எல்லாரும் நித்திரைசெய்யும் பாதி
 இரவிலும் யான் ஒருதுணையும் இல்லாமல் தனித்து
 இறவாது இருக்கின்றேன். (எ)

மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
 வென்னல்ல தில்லை துணை.

(க-ரை.) இந்த இரவு உலகத்தில் நிலைபெற்ற
 உயிர்களை எல்லாம் தூங்கச் செய்தலால் எனனை
 அல்லது வேறுதுணையை உடையதா தில்லை. (அ)
 கொடியார் கொடுமையிற் றுங்கொடிய விற்கா
 ணெடிய கழியு மிரா.

(க-ரை.) காதலரோடு நாம் இன்புற்ற காண்க
 னிலே உரியவையா இருந்த அவர் பிரிவைப் பொ
 துக்கமாட்டாத இந்நாண்களிலே நெடியதாய்ச் செ
 ல்கின்ற இராக்காலம் அக்கொடியவரது கொடுமை
 க்குமேலே அநிககொடுமையைச் செய்கின்றது. (க)

கருத்துரையும். ௨௫௩

உள்ளம்போன் றுள்வழிச் செல்கிற்பின்
 வெள்ளநீர், நீந்தல மன்னோவென் கண்.

(க-ரை.) மனம்போல காதலர் இருக்கிறதேயத்
 திற்கு விரைவில் செல்லவேண்டும் ஆனால் எனது
 கண்கள் வெள்ளமாகிய தநீரை நீந்தா. (க௦)

அஃதாவது - கண்கள் தலைவனைக்காணுதற்கு வி
ரைதலாலே வருந்துதலாம்.

கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டா
நோய், தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

(க-ரை.) ஆராத காமநோயை நாம் அறிந்தது
தாம் காதலரை எமக்குக்காட்டியதால் அன்றோ
கண்கள் இன்று எம்மைக்காட்டச்சொல்லி அழு
கின்றது எதை நினைத்து. (க)

தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துண
ராப், பைத லுழப்ப தெவன்.

(க-ரை.) மேல்வினைவதனை ஆராய்ந்த அறிவா
மல் அன்று தலைவரைப்பார்த்த உண்கண்கள் இன்று
இது நம்மால் வந்தது ஆதலால் பொறுத்தல் வேண்
டுமென்று உறுபடுத்தி அறிவாமல் துன்பம் அணு
புவிப்பது எதைநினைத்து.

உஞ்ச திருக்குறள்மூலமும

கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழி
யிதுநகத் தக்க துடைத்து.

(க-ரை.) இக்கண்கள் அன்று காதலரைத்தாமே
விரைந்துநோக்கி இன்று தாமே இருந்த அழுதி
ன்ற இவவறியாமைச்செயல் நம்மால் சிரிக்கத்தக்க
இயல்பினை உடையது. (க)

பெயலாற்றா நீருலகத வுண்க ணுயலாற்றா
வுய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

(க-ரை.) உண்கண்கள் யான் உய்யமாட்டாமை
க்கு ஏதுவாகிய ஒழிவில்லாத நோயை எண்கண்
னே நிறுத்தி தாமும் அழமாட்டாதவண்ணம் நீர்
வற்றிவிட்டன. (ச)

படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

(க-ரை.) எனக்குக் கடலும் சிறியதாகும்படி
பெரியதாகிய காமநோயைச்செய்த எனது கண்கள்
தாமும் நிகநிரை இல்லாமல் துன்பத்தை அனுப
விக்கின்றன. (௫)

ஒலு வினிதே யெமக்கிந்நோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட்டது.

(க-ரை.) எமக்கு இந்தக் காமநோயைச்செய்த
கண்கள் தாமும் தூங்காமல் அழுத்தலைப்பட்டது
மிகவும் இனித ஆயிற்று. (௬)

உழந்துழந் துண்ணீரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவாக்கண்ட கண்.

கருத்துரையும்.

உடுடு

(க-ரை.) விரும்பி உள்ளம் குழைந்துவேண்டி
அன்று அத்தலைவரைப்பார்த்த கண்கள் இன்று
தூங்காமல் அழுது துன்பத்தை அனுபவித்து தம்
உள்ளே இருக்கிற நீர் அற்றுப்போகுக. (௭)
பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னே மற்றவர்க்-
காண தமைவில கண்.

(க-ரை.) மனத்தால் விரும்பாது இருந்த சொ
ல்லுமாத்திரத்தால் விரும்பியகாதலர், இங்கே இரு
க்கின்றார் அவ்விருத்தலால் பயன்பாது, கண்கள்
அவரைக்காணாமல் பொறுக்கவில்லை. (௮)
வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாரளு ருற்றன கண்.

(க-ரை.) காதலர் வாராத நாள்களிலே தூங்கா
வாம் வந்தநாள்களிலே அவர் பிரிவுக்கு அஞ்சி தூங்
காவாம், அந்த இருவழியும் எனது கண்கள் பொறு

த்தற்கு அரிய துன்பத்தை உடையனவாம். (க)
மறைபெற லூராரக் கரிதன்ற லெம்போ
வறைபறை கண்ண ரகத்து.

(க-ரை.) எம்மைப்போலும் அறையாநின்றபுற
வாசிய கண்ண உடையவர் தமது நெஞ்சத்தில்
அடங்கிய இரகசியத்தை அறிதல் இவ்வூரில் உள்ள
வர்களுக்கு எனது.

உடுக திருக்குறள்மூலமும்

ககக-ம். அந்.—பசப்புறுபநுவால்.

அஃதாவது - பசப்புறுதலாகிய வருத்தம் தலைவ
னது பிரிவு பொறாமையால் வருவதோர் நிறவேறு
பாடாம்.

நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்த்தேன் பசந்த
வென், பண்பியார்க் குரைக்கோ பிற.

(க-ரை.) என்னை விரும்பிய தலைவர்க்குப் பிரி
வை உடன்பட்ட நான் அதனைப் பொறாமல் இப்
பொழுது என் இயல்பை எவர்க்குச்சொல்லுவேன்.
அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா லிவர்தந்தென்
மேனிமே லூரும் பசப்பு.

(க-ரை.) நான் பொறுத்திருக்கவும் இப்பசப்பு
நிறம் அவர் உண்டாக்கினார் என்னும் களிப்புயிருதி
யால் என்னுடம்பின்மேல் ஏறிச்செலுத்துகின்றது.
சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாற
நோயும் பசலையுந் தந்து.

(க-ரை.) பிரிசின்றபொழுதே அவ்விரண்டிற்
கும் தலைமாறாக இக்காமநோயையும் பசலையையும்
எனக்குத்தந்த எனமேனி அழகையும் காணத்தூத
யும் அவர்கொண்டுபோயினார். (ந)

உள்ளூவன் மன்யா னுரைப்ப தவந்திரமாற்
கள்ளும் பிறவொ பசப்பு.

கருத்துரையும்.

2.௫௭

(க-ரை.) அவர் சொற்களை நான் மனத்தால்
நினைக்கின்றேன் வாயால் சொல்லப்படுவதும் அவர்
நற்குணமே அப்படிக்கு இருந்தும் பசலைநிறம் வந்து
நின்றது இது வஞ்சினையாயிருந்தது. (ச)

உவக்காணெங் காதலர் செல்வா ரிவக்கா
ணென், மேனி பசப்பூர் வது.

(க-ரை.) அக்காலத்து எமது தலைவர் பிரிந்து செ
ல்வாராக எனது வழுவம் பசலைநிறம் அடைவது
இங்கே அன்றே. அப்படிப்பட்டது இன்று வே
றொன்றாமோ. (ஈ)

விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்
கள், முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

(க-ரை.) விளக்கினது மெலிவுபார்த்து நெருக்கி
வரும் இருள்போல இப்பசப்புநிறம் தலைவனது பு
ணர்ச்சியின் சோர்வுபார்த்து நெருக்கிவரும். (உ)
புல்லிக் கிடத்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வ
ளவீ, லள்ளிக் கொள்வற்றே பசப்பு.

(க-ரை.) முன்னொருநாளில் காதலரைத் தழு
விக்கிடந்த நான் அறியாது சற்று விலக்கினேன்
அப்போது பசலை நிறம் அள்ளிக்கொள்வதுபோல
தந்துகிறைந்தது. (ஊ)

ப்சத்தா ளிவளென்ப தல்லா விவளைத்
துறத்தா ரவரென்பா ரில்.

(க-ரை.) பொறுத்திராமல் பசலை நிறம் அடைந்
தான் என்று எண்ணப்பழிசொல்வது அல்லாமல்,
உருஅ திருக்குறள்மூலமும்

இவளை அவர் துறந்து போனார் என்று சொல்லுவார்
இல்லை. (அ)

பசுக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரொனின்.

(சு-ரை.) இப்பிரிவை நானே உடன்படும்வகை
சொல்லியவர் இன்று உன்கருத்தால் நல்லநிலையி
னர் ஆவராயின் என்மேனிப்பட்டது பட பசுநீரம்
அடையக்கடவது. (க)

பசப்பெனப் பேர்பெறுத னன்றே நயப்பித்
தார், நல்காமை தூற்றா ரொனின்.

(சு-ரை.) அன்று தாம் குறையை நயப்பித்துக்
கூடினவாக்கு இன்று அருளாமையை நட்புடை
யோர் தூற்றார் ஆயின், பசப்புத்தான் ஆயினுள்
என்று சொல்லப் பேரைப்பெறுதல் எனக்குன்று.

கஉ௦-ம். அநீ.—தனிப்படர்மிஞ்சி.

அஃதாவது - தனிமையால் உண்டாகும் துன்ப
யிகுதியாம்.

தாம்வீழ்வார் தம்வீழ்ப் பெற்றவர் பெற்றாறே
காமத்துக் காழில் கனி.

(சு-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் கணவர் தம்
மைப்பெற்ற மகளிர் காமநுகர்ச்சி என்னும் வித்திற்
காத பழத்தைப் பெற்றார். அன்றே. (உ)
கருத்துரையும். உடுக

வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்
வார்க்கு, வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

(சு-ரை.) தம்மை விட்டிருக்க மாட்டாத மகளிர்
க்கு அவரை விட்டிருக்க மாட்டாத கணவர் அளவ
றிந்து வந்து செய்யுந்தலையளி தன்னையே நோக்கி
உயிர்வாழ்வார்க்கு வானம் அளவு அறிந்து வந்து
பெய்வதுபோலும். (உ)

வீழுகர் வீழ்ப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுக மென்னுஞ் செருக்கு.

(க-ரை.) விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரும்பப்
படுகிற மகளிர்க்கு காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை
நினைத்து விரைவில் வருவார். வந்தால் இன்புற்று
நாம் வாழ்வோம் என்று இருக்கிறதருக்கு அமையும்.
வீழ்ப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழ்ப் படாஅ ரெனின்.

(க-ரை.) கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்ப
டுவாரும் தம்மால் விரும்பப்படுகிற கணவரால் விரு
ம்ப்படார் ஆயின் தீவினை உடையவரே ஆவர். (ச)
நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்ய
வோ, தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

. (க-ரை.) தாமும் நம்மிடத்தைக் காதல்செய்யாத
போது, நம்மாலே காதல் கொள்ளப்பட்டவர் நம
க்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார். (இ)

ஒருதலையா னின்னாது காமங்கரப் போல,
ஒருதலை யானு மினிது.

உக௦ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) மகளிர் ஆடவர் எனப்படும் இருவர் இட
த்திலும் ஆசையானது ஓர் இடத்தில் உண்டானால்
தன்பத்தைத்தரும் காவழிப்பாரம்போல இரண்டு
இடங்களிலும் ஒத்து இருக்குமானால் இன்பத்தைத்
தரும். (சு)

பருவரலும் பைதலுங் காணன்கொல் காம
னெருவர்க ணின்றொழுகு வான்.

(க-ரை.) இன்பத்தை அனுபவிக்கும் இருவர் இ
டத்திலும் ஒத்து இராமல் ஒருவர் இடத்தில் இருந்
து போர்செய்யும் காமன் அவவிடத்துப் பசப்பாலா
கிய நோயையும் தன்பமிருதியையும் அறியானே.
வீழ்வாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படும் காதலர் இடத்து இருந்து இனியசொல்லிப்பெறாது வாழ்வாரது பிரிவுபொறுத்து உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர் போலதை நியமுடையவர் உவகில் இல்லை. (அ)

நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

(க-ரை.) என்னால் விரும்பப்பட்ட காதலர் என்னிடத்தில் அன்பு இல்லாதவர் ஆயினும், அவர் இடத்தில் உண்டாகும் எவ்விதசொற்களும் என் செவிக்கு இனிமையைத் தரத்தக்கன. (ஆ)

உறாஅர்க் குறுகே யுரைப்பாய் கடலைச்
செருஅஅய் வாழிய செஞ்சு.

கருத்துரையும்.

உகக

(க-ரை.) உன்றோடு நெருங்காதவர்க்கு உனது மிகுந்தநோயைச் சொல்லப்பொருந்திய நெஞ்சே நீ பொறுக்கமாட்டாய் ஆயினும் உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயற்சியை அது எளிது. (க)

கஉக-ம். அந்—நினைந்தவர் புலம்பல்.

அஃதாவது - முன்கூடிய காலத்தினுடைய இன்பத்தை நினைந்து பாசறையிடத்தில் தலைவன் தனிமை அடைதலும், தலைவி தனிமை அடைதலுமாம்.

உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுந் காம மினிது.

(க-ரை.) முன்னாளில் அனுபவித்த இன்பத்தை ப்பிரிந்த இடத்து நினைத்தாலும் அப்பொழுது பெற்றதுபோல நீங்காப்பெருமகிழ்ச்சியைத் தருதலால், உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சியைத்தராத கள்ளிப்பார்க்கிலும், காமமே இன்பந் தருவது. (க)
எனைத்தொன் நினைதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார், நினைப்ப வருவதொன் நில்.

(க-ரை.) தம்மால் விரும்பப்படுவானரப் பிரிந்த இடத்து நினைந்தால், அப்பிரிவால் வருவதோர் துன்பம் இல்லையாம், அதனால் காமம் எவ்வளவு ஆயினும் இன்பந்தருவது ஒன்றேகாண். (உ.) நினைப்பவர் போன்று நினையார்கொ ழும்மல் நினைப்பது போன்று கெடும்.

உகஉ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல் உண்டாவதுபோல் த்தோன்றிக் கெடுகின்றது. அதனால் தலைவர் என்னை நினைப்பவர்போல நினையா ஆதல் வேண்டும்.) யாமு முளேங்கோ லவானெஞ்சத் தெந்நெஞ்சத், தோலு வுளரே யவா.

(க-ரை.) எமது நெஞ்சத்தில் அவர் எப்பொழுதும் உள்ளவராகவே இருக்கின்றார். அப்படியே அவரது நெஞ்சிலும் நாமும் இருக்கின்றேமோ இல்லை யோ. (ச)

தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணார்கொ, லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

(க-ரை.) தம்முடைய நெஞ்சத்தின் இடத்தில் எம்மைக் காவல்கொண்ட தலைவர், எமது நெஞ்சின் இடத்து ஒழியாமல் தாம் வருதலுக்குநாணாரோ, மற்றியா நென்னுளேன் மன்றோ வவரோடியா, னுற்றநா னுள்ள வுளேன்.

(க-ரை.) நான் அவரோடு புணர்ந்தகால இன்பத்தை நினைத்தலால், இத்துன்பவெள்ளத்தில் உயிர் வாழ்கின்றேன் அது இல்லை ஆனால், நான் வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன். (சு)

மறப்பி நெவனாவன் மற்றொன் மறப்பறியே னுள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(க-ரை.) அந்த இன்பத்தை மறத்தல் அறியேன் ஆகி இன்று நினைந்துகிறீர்களவும் பிரிவானது என் உள் எத்தைச் சுடுகின்றது. "அப்படிப் பிரிவுபெற்றது நான் மறந்தால் எத்தான் இறவாது இருப்பேன்" (சு)

எனேத்து நினைப்பினுங் காயா ரனைத்தன்றே
காதலா செய்யுஞ் சிறப்பு.

(க-ரை.) தலைவர் தம்மை எவ்வளவு நினைத்தா
லும் அதற்குக் கோபியா, அவா எனக்குச் செய்
யும் இனபம ஆவது அவ்வளவு அன்றே. (அ)
விளியுமென் னின்னுயிர வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைநது.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் நாம் இருவரும் வேறு
அல்ல வென்று சொல்லுவாரது அருள் இல்லா
மையை மிகவும் நினைந்து எனது இனிது ஆகிய
உயிர கழிசின்றது. (ஆ)

விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

(க-ரை.) சந்திரனே என்நெஞ்சை விடாது இரு
ந்து விட்டுப் போனவரைக் கண் அளவான் ஆயி
னும் எதிர்ப்படும்வகை நீ மறையாது இருப்பாயாக.

கஉஉ ம், அந்.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது - தலைவி தான்கண்ட கனவினது
நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதலாம்.

நூதலா துதொடு வந்த கனவினுக்
நியுசதுசெய் தீவுண்டுதால் விருத்தா...
உசச திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது
நீரக் காதலர் விடுத்த துதைக்கொண்டு என் இட

த்து வந்த கனவினுக்கு விருந்தாக யாது செய்
வேன். (6)

கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

(க-ரை.) தூங்காது அழிகின்ற என்கயல்போன்
ற உண்கண்கள் நான் இரந்தால் தூங்கும் ஆலை
கனவிலே காணப்பட்ட தலைவர்க்குப் பொறுத்திரு
க்கிறதன்மையை யானே விரியச் சொல்லுவேன்.
கனவினு னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி னுண்டென் னுயிர்.

(க-ரை.) நனவில் வந்து அருள் செய்யாத தலை
வரைக் கனவின்கண்ணே காணுதலால் என் உயி
ராளுந நீங்காதிருக்கின்றது. (7)

கனவினு னுண்டாகுங் காம நனவினு
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

(க-ரை.) நனவில்வந்து அருள் செய்யாதவரை
அவர் போன இடம் தேடிக்கொண்டு வந்து தருத
லால், அக்கனவில் இன்பம் ஆனது எனக்கு உண்
டாகின்றது. (8)

கனவினாற் கண்டதூஉ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

(க-ரை.) முன்னே நனவில் தலைவரைக்கண்டு
அனுபவித்த இன்பமும், இன்று கனவில் கண்டு
கருத்துரையும். 2-கரு

அனுபவித்த இன்பமும் கண்ட பொழுதே இனி
மை ஆயிற்று, அதனால் எனக்கு இரண்டும் ஒத்
திருக்கின்றன. (9)

நனவென வொன்றிலலை யாயிற் கனவினாற்
காதலர் நீங்கலா மன்.

(க-ரை.) நனவு என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒரு
பாவி இல்லாவிட்டால் கனவில்வராத கூடிய தலை
வர் என்னைப் பிரியார். (10)

நனவினு னல்காக் கொடியார் கனவினு
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

(க-ரை.) ஒரு தினம் ஆயினும் நனவில்வந்து அருள்செய்யாதபாதகர் தினந்தோறும் கனவில்வந்து எமமை வருத்துவது எந்தச்சம்பந்தம்பற்றி. (எ) துஞ்சுங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா னெஞ்சத்த ராவா விரைந்து.

(க-ரை.) என்னெஞ்சைவிட்டு நீங்காத காதலர் யான் தூங்கும்பொழுது வந்து தோளின்மேல் உள் ளவராய்ப் பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்சத்தில் இருப்பவர் ஆவர். (அ) நனவினா னலகாரை கோவர் கனவினாற் காதலர்க் காணா தவர்.

(க-ரை.) தமக்கு ஒரு காதலர் இல்லாமலினால் கனவிலே அவரைக்கண்டு அறியாத மகளிர் தாம் ஆறிய நனவில் வந்து அருள் செய்யாத காதலரை அன்பிலர், என்று கொந்துக்கொள்வர்.

உ-ந

உசுசு திருக்குறள்மூலமும்

நனவினா னநீத்தா ரென்பர் கனவினாற் காணார்கொ லிவ்வூ ரவர்.

(க-ரை.) இந்த ஊரில் உள்ள மகளிர் நனவின் இடத்தில் நம்மைவிட்டு நீங்கினார் என்று தலைவர் மேலே கொடுமை சொல்லப்பட்டவர். கனவின் இடத்தில் அவர் நீங்காது வருதலைக்கண்டு அறியாரோ. (க0)

கஉந-ம், அந்.—பொழுதுகண்டிரங்கல்.

அஃதாவது - மாலைப்பொழுது வந்த இடத்து அதனைக்கண்டு தலைவி இரங்குதலாம்.

மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும் வேலை வாழி பொழுது.

(க-ரை.) பொழுதே நீ முன்னாட்களில் வந்த மா

லையோ அல்ல, அந்நாட்களிலே காதலரைக்கடிய
மகளிரது உயிரை உண்ணுகிற முடிவுகாலமாக இரு
ந்தாய். (க)

புன்கண்ணை வாழி மருண்மாலையெங்கேள்
போல், வன்கண்ணை தோகின் றுணை.

(க-ரை.) மயங்கிய மாலையே நீயும் எம்மைப்போ
ல் ஓளி இழத்தலை உடையதாக இருந்தாய், உனது
துணையும் எமது துணைபோல் இரக்கம் இல்லாமல்
உடையதே சொல்லு.

கருத்துரையும். 269

பனியருமபிப் பைதலகொண மாலையுணியரு
ம்பித், துன்பம் வளர வரும்.

(க-ரை.) தலைவர் கூடிய நான் எல்லாம் என்
முன்னே நடுக்கம் அடைந்த பசுநது வந்த மாலையு
ணது எனக்கு உயிர்வாழ்வில் வெறுப்பு உண்
டாகி அதற்கு உண்டாகிற துன்பம் வேளைக்கு ஒரு
விதமாய் மிக வளருகின்றது. (க)

காதல ரிலவழி மாலையெங்கேள்
தேதிலர் போல வரும்.

(க-ரை.) தலைவா உள்ளபொழுது எல்லாம் என்
உயிர்தளிர்க்க வந்த மாலையு, தலைவா இல்லாத இப்
பொழுது கொலை செய்கிற களத்துக்கொலைஞர்போ
ல அந்த உயிரைக் கொள்ளுதற்கு வருகின்றது. (ச)
காலையுக்குச் செய்தான் நென்கொ லெவன்கொ
லயான், மாலையுக்குச் செய்த பகை.

(க-ரை.) காலையும் மாலையும் அவர் கூடிய நான்
போல் அல்லாமல் இன்று வேறுபட்டுவருகின்றன.
அவைகளுள் காலையுக்கு என்னாலே செய்ய
ப்பட்ட உபகாரம் யாது, நான் மாலையுக்கு
தற்கு செய்யப்பட்ட அபகாரம் யாது. (சு)

மாலையோடு செய்தான் மணந்தா ரகலாத
காலையுயறிந்த திலேன்.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன்ப
ஞ்செய்த வந்தமலை, இன்றுபகையாய்த் துன்புஞ்
செய்தலை தலைவர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்பெய்த்
தேன் இல்லை.

உகஅ திருக்குறள்மூலமும்

காலை யரும்பிப் பகலெலலாம போதாகி
மலை மலர்நமிந ரோய்.

(க-ரை.) இக்காமநோயாகியபூகாலைப்பொழுதில்
அரும்பாய், பகற் பொழுது எல்லாம் முகிழாய் முகி
ர்ந்த மலைப்பொழுதில் மலாகின்றது. (எ)
அழல்போலு மலைக்குத் தூதாகி யாயன்
குழல்போலுங் கொலலும் படை.

(க-ரை.) முன் எல்லாம் இன்பஞ் செய்த இடை
யனது வேணு நாதம், இப்போது நெருப்புப்போலே
சடுவதும் ஆகிமலைக்குதனதும் ஆகி அம்மலை வந்து
என்னைக் கொல்லும் போது கொலை செய்யும் படை
யும் ஆயிற்று. (அ)

பதிமருண்டு பைத லுழங்கு மதிமருண்டு
மலை படர்தரும் போழ்து.

(க-ரை.) இதற்கு முன் எல்லாம் யான் மதிமய
ங்கி நோயை அனுபவித்தேன், இணிக்கண்டாரும்
மதிமருளும் வகை மலைக்காலம் வரும் பொழுதுஇ
வ்வூர் எல்லாம் மயங்கினோயை அனுபவிக்கும், (க)
பொருண்மலை யாளரை யுள்ளி மருண்மலை
மாயுமென் மாயா வுயிர.

(க-ரை.) காதலர் பிரிவைப்பொறுத்த இறவாது
இருந்த என்உயிர் ஆனது பொருள் இயல்பே தமக்
கு இயல்பாக உடையவரை நினைந்து இப்படி மயங்கி
கு மாலையிலே மாய்கின்றது. (ஊ)

அஃதாவது—தலைவியினுடைய கண்ணும் தோளும்
நெற்றிமுதலிய அவயவங்களும் அழகு அழிதலாம்.

சிறுமை நமக்கொழியச் சேட்சென்ற ருள்ளி
நறுமலர் நாணினை கண.

(க-ரை.) இப்பொழுமை நம்மிடத்தில் இருக்க
நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலைவரை நினைத்து அ
முதலால் உன்கண்கள் ஒளிஇழந்து முன்னே தமக்கு
நாணினை நல்லமலர்களுக்கு இன்று நாணிவிட்டன.
நயந்தவர் நலகாமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பனிவாரும் கண்.

(க-ரை.) நிறம் வேறுபட்டுரைப்பொழிந்த க
ண்களநம்மால் விரும்பப்பட்டவரது அருள்செய்யா
மையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவ போலும் இனி நீ
பொறுத்தல் வேண்டும். (உ)

தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் விங்கிய தோள்.

(க-ரை.) தலைவர்கடியநாளில் இன்பயிருதியால்
பூரித்ததினது தோள்கள் இன்று அவர் பிரிந்தமை
பைய விளங்க அறிவிப்பவைபோல்வாடுகின்றன. (க)
புணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

உஎ௦ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அன்று தந்துணைவர் நீங்குதலால், அவ
ராலேபெற்ற செயற்கை அழகே அல்லாமல், பழைய
ய இயற்கை அழகும் இழந்த இத்தோள்கள், இன்
று அதற்குமேலே தம்பெருமை இழந்து பசம்பொ
ன் வளைகள் சமலுகின்றன. இவை இப்படிச் செய்
புந் தன்மையன அல்ல. (ச)

கொடியார் கொடுமையுரைக்கும் தொடியொடு
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

(க-ரை.) தழுவுங்கை விலகினும் பொருதவளு
க்கு இவ்வாறு கால நீடிப்பில் என்ன ஆகுமோ
என்று நினைவாத கொடியவரது பொல்லாங்கை
வணிகனாக் கழன்று பழைய இயற்கை அழகும் இழ
ந்த இததோள்கள், இனி அதனைமறைக்கும்வழி
யாது சொல்லுகின்றன. (இ)

தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்
கொடிய ரெனக்கூற நொந்து.

(க-ரை.) யான் பொறுக்கவும் என்வசப்படாமல்
வணிகன் கழலும்படி தோள்கள் வாட அவற்றைக்
கண்டு அவரை நீ கொடியவர் என்று சொல்வதைப்
பொறாமல் என் உள்ளே நோகின்றேன். (சு)
பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென்
வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே இவளாலே கொடியவர் 'என்
து' சொல்லப்பட்ட அவர்க்கு வாடுகின்ற என் தோ
ளினால் வினைகின்ற ஆசுவாரத்தைச் சொல்லி ஒரு
கருத்துரையும். ௨௭௧

மேம்பாட்டை அடையவல்லியேர், வல்லை ஆனால்
அதனை ஒப்பது வேறு இல்லை. (எ)

முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசந்தது
பைநதொடிப் பேதை நுதல.

(க-ரை.) தன்னை இறுகததழுவிய கைகளை இவ
ளுக்கு நோய்செய்யும் என்று நினைதது ஒருதினம்
தளாத்தினேனாக அவ்வளவும் பொறாமல் பசியவ
ளைகளை அணிகத பேதையின நெற்றி ஆனது நிறம்
வேறுபட்டது. அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப்பிரிவிற்
குயாது செய்யுமோ. (அ)

முயக்கிடைத் தணவளி போழ்ப பசப்புற்ற
பேதை பெருமழைக் கண்.

(க-ரை.) அப்படித தழுவிய கைகளைத் தளர்த்த

லால் அப்புணாச்சிகு நடுவே சிறுகாற்று துழைந்
ததாக அவ்வளவு இடை ஈடும் பொறாமல் பேதை
யினது பெரிய குளிர்ந்தகண்கள் பசலை நிறம் அடை
ந்தன. அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும்
நாடுகளும் ஆகிய இந்த இடை ஈடுகளை எல்லாம்
வப்படிப்பொறுத்தன. (க)

கண்ணின் பசப்போ பருவர வெய்தின்றே
யொண்ணுதல் செய்தது கண்டு.

(க-ரை.) தனக்கு அயல் ஆகிய ஒளிப்பொருந்திய
நெற்றியால் வினைக்கப்பட்ட பசப்பைப்பார்த்து சிறு
காற்று துழையவந்த கண்களின் பசப்போ! தன்
'டில்' அடைந்தது. (க0)

உஎஉ திருக்குறள்மூலமும்

கஉடு-ம். அந்.—நெஞ்சோடுகிளத்தல்.

அஃதாவது - பிரிவு பொறாமை மேற்படத் தன
க்கு ஓர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைவி தன்னெஞ்
சோடு செய்திறன் அறியாது சொல்லுதலாம்.

நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெ
னைத்தொன்று, மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

(க-ரை.) நெஞ்சே ஒன்றானும் தீராத நோயைத்
தீர்க்குமருந்து ஆவது ஒன்றை நான் அறியும்படி
ஆக வப்படிப்பட்டது ஒன்றாயினும் அறிந்து என
க்குச் சொல்லாயோ. (க)

காத லவரி ல ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே வாழ்வாய் ஆக, அத்
தலைவா நம்மேல் ஆசை இல்லாதவரா இருக்க நீ
அவர்வரவுபார்த்து வருந்துதற்குக் காரணம் உன் அ
றியாமையே வேறொன்றும் இல்லை. (உ)

இருநதுள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரித் துள்
ளல, பைதனெய் செய்தார்க ணில்.

(க-ரை.) நெஞ்சே அவர் இடத்துக்கும் போகா
மல் இங்கும் இறந்த விடாமல் இருந்து அவர்வர
வை நினைந்து நீ வருந்துகின்றத வன்னை, இத்துள்
ப நோய் செய்தவர் இடத்து நமக்கு இரங்கியாநினை
த்துல் உண்டாகாது.

கருத்துரையும்.

உஎஉ

கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்
னைத், தின்னு மவாக்காண லுற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவர் இடத்துப்போக வே
ண்டும் ஆனால் இக்கண் களையும் உடன் கொண்டு
செல்லு, நீமாத்திரம் செல்வாய் ஆனால் இக்கண்கள்
அவரைக்காண வேண்டி நீகாட்டு என்று தின்பவை
போல் வருத்தம். (ச)

செற்றா ரொளக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சே
யா, முற்றா லுறாஅ தவர்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நாம் தம்மை விரும்ப நம்மை
விரும்பாத தலைவரை வெறுத்தார் என்று நினைந்து
பிணங்கிக் கைவிட்டிருக்கும் வழி நமக்கு உண்டோ
இல்லை. (சு)

கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்து
ணராய், பொய்க்காய்வு காய்தியென் நெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே யான் தம்மோடு பிண
ங்கினால் அப்பிணக்கை நீக்கவல்ல தலைவரைப்பார்த்
தால் பொய்யாக ஆவது ஒருதரம் பிணங்கிப் பின்
அதனை நீங்கமாட்டாய், நீ இப்போது அவரைக்
கொடியவர் என்று பொய்க்காய்வாகக் காய்கின்றாய்
இனி அதனை ஒழிந்து அவர் இடத்துக்குச் செல்
வத் துணி. (க)

காமம் விடுவொன்றோ காண்விடு நன்னெஞ்
சே, யானோ பொறேனிவ் விரண்டு.

(க-ரை.) நல்ல நெஞ்சே ஒன்று காணும் விடமா
 ட்டாய் ஆகில், காணவிரும்பத்தை விடு, ஒன்று காண
 உளச திருக்குறள்மூலமும்

விரும்பத்தை விடமாட்டாய் ஆகில், காணத்தை
 விடு, இரண்டும் விடாமை உன் கருத்து ஆகில்
 ஒன்றற்கொன்று பகை ஆகிய இந்த இரண்டையும்
 காணே ஒன்றுசேரத் தாங்கவல்லவள் அல்ல. (௭)
 பரிந்தவர் நலகாரென நேங்கிப் பிரிந்தவர்
 பின்செல்வாய் பேதையென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அவர் இப்பொழுமை
 அறியாமையால் நொந்து அருள் செய்யாதவர் ஆயி
 னார் என்று நினைந்து, அதை அறிவிக்கும் பொருட்
 டி நம்மைப்பிரிந்து போனதலைவா பின்னே ஏங்கித்
 துன்பம் அடைந்து போககினைத்தநீ ஒன்றும் அறி
 யாய். (அ)

உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிரீ
 யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே காதலர் உன் உள்ளே
 இருப்பவர் ஆகமுன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும், நீ
 இப்பொழுது புறத்தே தேடியார் இடத்துக்குச்செ
 ல்லுகின்றாய். (க)

துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமர
 வின்னு யிழத்துங் கவின்.

(க-ரை.) நம்மைக் கூடாதவண்ணம் துறந்து
 போனவரை நாம் உள்ளத்தில் வைத்து இருக்கிறோ
 ம் ஆக முன் இழந்த புறத்து அழகே அல்லாமல் இ
 ன்ளமும் அகத்து அழகையும் இழப்போம். + (க௭).

கருத்துரையும். உளடு

கஉகூ-ம். அந்—நிறையழிதல்.

அஃநாவது - தலைவி மனதிலே அடக்கப்படுமவைகளை ஆசை மிகுதியால் அடக்கமுடியாமல் வாய் விட்டுச் சொல்லுதலாம்.

காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

(க-ரை.) நாணுகியதாழினைக்கேத்த நிறை என்று சொல்லப்படுகின்ற கதவைக்காம வேட்கைஆகிய குந்தாலி முறிக்கின்றது. இனி அவைநின்றதும் இல்லை ஆனால் பொறுத்ததும் இல்லை. (க)
காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் னெஞ்சத்தை, யாமத்து மாளுந் தொழில்.

(க-ரை.) எல்லாருந் தொழில் ஒழுகிற நடு இராத்திரியிலும் என் றெஞ்சத்தைத் தொழிலிலே தண்டித்து ஆளுகின்றது. ஆதலால் காமம் என்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று கண்ணோட்டம் இல்லாததாய் இருந்தது. (உ)

மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானே குறிப்பின்றித், தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

(க-ரை.) இக்காமத்தை நான் என் உள்ளே மறைக்க நினைப்பேன். அதனால் இது என் கருத்தின் வழிவாராமல் தும்மல்போல் வெளிப்பட்டிடுகின்றது.

உஎக திருக்குறள்மூலமும

நிறையுடையே னென்பேன்மன் யானே வென் காம, மறையிறந்து மன்று படும.

(க-ரை.) நான் இதுவரையும் என்னை நிறை உடையேன என்று நினைத்தது இருப்பேன் அதனால், எனது காமம் மறைந்து இருத்தலைக்கடந்து பலரும் அறியப்படுகின்றது. (ச)

செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமகோ, யுற்றா ரறிவதொன் றன்று.

(க-ரை.) தம்மை நீங்கிப்போனவர் பின்செல்லாது தானும் நீங்கி நிற்கிற நிறை உடைமை ஆனது, காமனோய் அடைந்தவரால் அறியப்படுவது ஒன்று அல்ல. (இ)

செற்றவர் பின்சேறல வேண்டி யளித்தரோ வெற்றென்னை யுற்ற துயர்.

(க-ரை.) என்னை நீங்கிச்சென்றவர் பின்னே யான் செல்லல் வேண்டதெலால் என்னை அடைந்த துன்பம் ஆனது, எத்தன்மையது மிக நன்று. (க) நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தாற் பேணியார் பெட்ப செயின்.

(க-ரை.) நம்மால் விரும்பப்பட்ட தலைவர் வந்து காமத்தினாலே நாம் விரும்பியவைகளை செய்யும் அ

ளவில், நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையுமோ அறியக்கூடாமல் இருந்தது. (எ)

பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம், பெண்மை யுடைக்கும் படை.

கருத்துரையும்.

உஎஎ

(க-ரை.) நமது நிறை ஆகிய அரணத்தை அழிக்கிற ஆயுதம் பல பொய்கள் பேசல்வல கள்வனது தாழ்ந்த சொற்கள் அன்றோ, ஆனபின் அது நிற்கும் விதம் எப்படி. (அ)

புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங், கலத்த ஹ்றுவது கண்டு.

(க-ரை.) அவர் வந்தபொழுது பிணங்கக்கடவேன் என்று நினைத்து அவர் எதிர் நில்லாமல் வேறு ஓர் இடத்திலே போயினேன் போகியும், என் னெ

ஞ்சம் ஆனது நிறையில் நிலலாமல் கீழே அறுத்துக் கொண்டுபோய் அவரோடு கலக்கத்தொடங்குவதை அறிந்து அது இனி வாயாது என்று தழுவினேன். நினைந்தீயி விட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ புணர்ந்தாடி. நிற்பே மெனல்.

(க-ரை.) நினைத்தைத் தீயில் இட்டால் அது உருகுமாறுபோல் தந் தலைவரைக்கண்டால் நிறை அழிந்து உருகுகின்ற நெஞ்சினை உடைய மகளிர் க்கு யாம் பிணங்கிப் பின் புணர்ந்து அந்நிலையிலே நிற்கக்கடவோம் என்று நினைவு உண்டாகுமோ. (1)

கஉஎ-ம். அந்.—அவர் வயின்விதும்பல்.

அஃதாவது - தூரதேசப் பிரிவிலே தலைவனும், தலைவியும், ஆசை மிகுதியால் ஒருவரை ஒருவர் காணாததற்கு விரைதலாம்.

உஎஅ திருக்குறள்மூலமும்

வாளற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற நாளொற்றித் தேய்நத விரல.

(க-ரை.) என் விரல்கள் அவர் நம்மைப்பிரிந்து போன நாட்களைச் சுவரிலே குறிவைத்துத்தொட்டு எண்ணுதலால் தேய்ந்தன. அதவே அனறி என் கண்களும் அவாவரும் வழிபாத்த ஒளி இழந்து புல்லிய ஆயின. இவ்வாறு ஆகியும் அவர் வரவு உண்டாக இல்லை. (க)

இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றோண்மேற் கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

(க-ரை.) விளங்கா நின்ற ஆபரணமுடையாய், இந்நாளில் தலைவரை மறப்பேன ஆயின மறுபிறப் பிலும் அழகு ஆனது என்னை விட்டுநீங்க எனது தோள்களது வலையவகள் கழன்று விடப்படும்.(உ)

உரனசைஇ யுள்ளந துணையாகச் சென்றா
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

(க-ரை.) இன்பத்தை விரும்பாமல் வெற்றியை
விரும்பி நாம்துணை ஆகுதலை இழந்து தம்மன ஊக்
கம் துணை ஆகப் போயினவர், அவைகளை இழந்து
இங்கு வருதலை விரும்புவதால் இந்த எல்லையிலும்
உயிரோடு இருக்கின்றேன். (க)

கூடிய காமம பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) நீங்கிய காமத்தை உடையவர் ஆகி நம்
மைப் பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமத்துடனே நம
கருத்துரையும். உள்கு

து இடத்துக்கு வருதலை நினைத்தலால், எனது மன
மானது வருததம் ஒழிந்து மெனமேலும் பருந்து
எழுகின்றது. (ச)

காண்கமற் கொண்களைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

(க-ரை.) என் கண்கள பொருந்த என் கணவ
னை நான காண்பேன் ஆக, அப்படிக்க கண்ட பின்பு
என் மெல்லிய தோளில் உள்ள பசலை தானே
நீங்கும். (சு)

வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதலே பெல்லாங் கெட.

(க-ரை.) இத்தனைநாளாக வராமல் இருந்த தலை
வன் ஒரு தினம எனனிடத்து வருவான் ஆக வந்
தால் துன்பம் செய்கின்ற இந்தநோய் எல்லாம்
நீங்க அந்த அயிர்த்ததை ஐம்பொறிகளால் உண்
பேன். (சு)

புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோகல
ப்பேன்கொல், கண்ணன்ன கேளிர் வரிள்.

(க-ரை.) கண்போலச் சிறந்த நண்பர் வருவார்

ஆனால், அவர் வரவு நீடித்ததைக் குறித்துப் பிணங்குவேலே, என் பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்துத் தழுவுவேலே, இந்த இரண்டும் வேண்டதெலால், இந்த இரண்டு செயல்களையும் கலப்பேலே யாது செய்யக்கடவேன். (எ)

வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயர்கம் விருந்து.

உஅ௦ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) அரசன் போர்செய்தல் புரிந்து வெல்வான் ஆக, யாமும் மனைவியைச் சென்று கூடி அந்த இடத்து மாலைக்கு விருந்தினைச் செய்யக்கடவோம். (அ)

ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட்
சென்றா, வருநாள்வைத் தேங்கு பவாக்கு.

(க-ரை.) தூரதேசத்திற்சென்ற தமது காதலர் திரும்பிவரக் குறித்தநாளை உட்கொண்டு அதுவரும் அளவும் உயிரைததாங்கி வருந்தும் மகளிர்க்கு ஒருநாள் ஆனது பலநாள்போல் நெடிது ஆகக்காட்டும். பெற்றினென்னும் பெற்றக்கா லென்ன முறினென்னு, முள்ள முடைநதுக்கக் கால்.

(க-ரை.) காதலி நம் பிரிவுபொறாமல் உள்ளம் உடைந்து இறந்த இடதது நமமைப் பெறக்கடவள் ஆனால் என்ன பயன்! அன்றிப் பெற்றால் என்ன பயன், அன்றிமெய் உறக்கலந்தால் என்ன பயன், இவை ஒன்றாலும் பயன் இல்லை. (க௦)

கஉஅ-ம். அந்.—நுறிப்பறிவுநுத்தல்.

அஃதாவது - தலைவன், தலைவி, தோழி என்னும் இவர்கள் ஒருவர் குறிப்பை ஒருவர்க்கு அறி உறுத்துதலாம்.

கரப்பினும் கையிகர் தொல்லாரின் ணுணை
 ணுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு. . .

கருத்துரையும். 221

(க-ரை.) சொல்லாது மறைத்தாய் ஆயினும் அத
 ற்கு உடன்படாமல் உன்னைக் கைகடந்து உளது
 மை உண்ட கண்களே எனக்குச் சொல்வது ஒரு
 காரியம் உண்டா இருக்கின்றது. அதனை நீயே தெ
 ளியச்சொல்லு. (ச)

கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போர்தோட்பே
 தைக்குப், பெண்ணிறைந்த நீமை பெரிது.

(க-ரை.) என்கண் நிறைந்த அழகையும் மூங்கில்
 போன்ற தோள்களையும் உடைய உளது மாதுக்கு,
 பெண்பாலா இடத்து நிறைந்த அறியாமை அவய்
 ளவினதல்லாமல் மிகுதியாய் இருக்கின்றது. (உ)
 மணியிற் நிகழ்தரு நூலபோன் மடந்தை
 யணியிற் நிகழ்வதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) கோக்கப்பட்ட படி.கமணிக்ஞள் இருந்
 து புறத்தே காணப்படுகிற தூலைப்போல, இம்மடந்
 தையினது அழகுக்குள் இருந்து புறத்தே காணப்
 படுவது ஆகிய ஒரு குறிப்பு உண்டு. (ஈ)

முகைமொக்கு ஞள்ளது நாற்றமபோற்
 பேதை, நகைமொக்கு ஞள்ளதொன் றுண்டு.

(க-ரை.) அரும்பினது முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்
 புறந்தோன்றாத வாசனைபோல், உன் மாதினது
 நகை முகிழ்ப்பினுள் உளதாய்ப் புறந்தோன்றாத
 ஒரு குறிப்பு உண்டு. (சு)

செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயர்
 தீர்க்கு மருந்தொன் றுடைத்து.

உஅஉ திருக்குறள்மூலமூம

(க-ரை.) கெருங்கிய வளைகளை உடையவள் என்
 இடத்து இல்லாத பிரிவை நினைந்து அதுகாரணம்

ஆக எனனை மறைத்துப்போன குறிப்பு எனது யிருந்த துயரைத்தீர்க்கும் மருந்து ஒன்றை உடையது. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

(க-ரை.) தலைவர்வந்து தம்பிரிவினால் ஆகிய தன்பத்தை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும்வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சி ஆனது பின்னும் அதனுபத்தை அரிதாகப் பொறுத்தது இருந்தீ அவரது அன்பு இல்லாமையை நினைவுந் தன்மையை உடையது. (1) தண்ணக துறைவன் றணந்தமை நமமினு முன்ன முணர்ந்த வளை.

(க-ரை.) குளிர்ந்த துறையை உடையவன் நம்மை மெய்யினாலே கூடி இருந்தே மனத்தினாலே பிரிந்தமையை அவன குறிப்பால அறிதற்கு உரிய நம்மினும் இவ்வனையல்கள் முன்னமே அறிந்தன. (1) நெருநற்றுச் சென்றாரெங் காதலர் யாழு மெழுநாளே மேனி பசுநது.

(க-ரை.) எமது தலைவர் நேற்றே பிரிந்து போயினார் நாமும் அப்பிரிவுக்கு உடல் வேற்று நிறம் அடைந்து ஏழுநாள் உடையேம் ஆயினேம். (2) தொழினோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடி நோக்கி, யஃதாண் டவள்செய் தது. (3)

கருத்துரையும்.

உஅக

(க-ரை.) இவை நில்லாவென்று தன்வனையல்களைப்பார்த்து அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியும் என்று மெல்லிய தோள்களையும்பார்த்து தனது அடிக்களையும்பார்த்து அந்த இடத்தில் அவள் செய்த குறிப்பு உடன போக்கா இருந்தது. (4) பெண்ணினாற் பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணினாற், காமனோய் சொல்லி யிரவு.

(க-ரை.) மகளிர் தவகாமனோயைத் தோழியர்

க்கு வாயாற்சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி உடன போதலைக்குறித்துத் தம்மடியினை இரத்தல் தழக்கு இயல்பாகிய பெண்மை, மேலும் ஒரு பெண்மையை உடைத்து என்று அறிந்தோர் சொல்லுவார். (க0)

கஉசு-ம். அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது - தலைவனும், தலைவியும் புணர்ச்சியின்கண்ணே விரைதலாம்.

உள்ளக் களித்தலுங் காண மகிழ்தலுங் கள்ளுக்கில காமத்திற் குண்டு.

(க-ரை.) நினைத்த உடனே களிப்பு அடைதலும், கண்ட உடனே மகிழ்ச்சி அடைதலும், கள்ளி உண்டவர்க்கு இல்லை, காமம் உடையவர்க்கு உண்டு.

நினைத்துணையு மூடாமையே வேண்டும் பனைத்துணையுங், காம நிறைய வரிள்.

உஅச திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) காமம் பனை அளவுக்கு அதிகம் மகளிர்க்கு உண்டாகும் ஆனால், தினை அளவும் தந்தலை வரோடு பிணங்காமை அவரால் விரும்பப்படும்.(உ) பேணாது பெட்பவே செய்யினுங் கொண்கனைக், காணா தமையல கண்.

(க-ரை.) நம்மை அவமதித்துத் தான் வேண்டும் அவைகளையே செய்தாலும், கணவனை என் கண்கள் பாராமல் அமைந்து இருக்க இல்லை. (க) ஊடற்கட் சென்றேன்மற் றேழி யதுமறந்து கூடற்கட் சென்றதென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தோழியே அன்பரைக் காணாதற்கு முன் அவா செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி அவரோடு பிணங்குதலிலே சென்றேன், என்மனது கண்ட பின் அதை மறந்து புணாதலிலே சென்றது. (ச)

எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற்
கொண்கண், பழிகாணேன் கண்ட விடத்து

(க-ரை.) முன் எல்லாம் கண்டு இருந்தும் எழு
தும்போது அஞ்சனக்கோலின் இயல்பைக் காண
மாட்டாத நேத்திரம்போல், கணவனது குற்றத்தை
அவனைக்காணாத இடத்தில் எல்லாம் கண்டு இருந்
தும், அவனைக் கண்ட இடத்தில் காணமாட்டேன்
காணுங்காற் காணேன் நவரூப காணுக்காற்
காணேன் நவறல் லணவக

கருத்துரையும்.

உஅடு

(க-ரை.) நான கணவனைக் காணும்பொழுது அ
வன குற்றங்களைக் காண இல்லை, அவனைக் காண
தபொழுது குற்றங்கள் அல்லாதவைகளைக் காண
இல்லை. (க)

உய்த்த லறிந்து புனலபாய் பவரேபோற்
பொய்த்த லறிதேன் புலந்து.

(க-ரை.) தமமை ராததுக்கொண்டு போதல் அ
றிந்து இருந்து ஒடுகின்ற நீரிலேபாய்வோர் செயல்
போல் பிணக்கு முடிவு பெறாமையறிந்து இருந்து
கணவனோடு பிணங்கிப் பெறுவது யாது. (எ)
இனித்தக்க வினா செயினுங் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வரின் மார்பு.

(க-ரை.) கள்வனே எங்களுக்கு, உனது மார்புத
னை உண்டுகளித்தவர்க்கு அவமானம் அடையத்
தக்க கெடுதியைச் செய்தாலும், அவராலே மேலு
மேலும் விரும்பப்படுவது ஆகிய களிப்போலும். (.)
மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

(க-ரை.) காம இன்பம் பூவினும் மெல்லியதாக
இருக்கும், அப்படி மெல்லியதாக இருப்பதை அறி
ந்து அதன் பக்குவத்தைப் பெறுவோர் உலகத்தி

லே சிலர். (க)

கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினான் புல்லுத
லென்னினுந் தான்வீதுப் புற்று.

உஅசு திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) என்காதலிமுன் ஒருநாள் புணரச் செ
ன்ற. என்னோடு கண்மாத் திரததாலே பிணங்கிப்
புணர்தலிலே எண்ணப்பாக்கிலும் தான விரைந்து
அதனையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டான்.

கரு-ம். அந்.—நெஞ்சோடுபுலத்தல்.

அஃதாவது - காரணம் உண்டாகிய இடத்தும்
பிணங்கி நினையாமல புணாச்சியை விருமபுகின்ற
நெஞ்சோடு தலைவி பிணங்குதலும், தலைவன பிண
ங்குதலுமாம்.

அவரெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்
சே, நீயெமக் காகா தது.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே அகருடைய நெஞ்சம்
நம்மை நினையாமல் அவர்க்காக நிற்பதைக்கண்டு
இருந்தும், நீ அவரையே நினைத்து எமக்காக நில்லா
மைக்குக் காரணம் யாது. (க)

உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செறாரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) எனது நெஞ்சே நம் இடத்து அன்பு
இல்லாத தலைவரை உள்ளபடி அறிந்த இடத்தும்
நாம் போனால் கோபியார் என்பதுபற்றி அவர் இட
த்துச் செல்வீன்றாய். உனக்கு இப்படிப்பட்டதும்
ஓர் அறியாமை உண்டோ. (உ)

கருத்துரையும்.

உஅஎ

கெட்டார்க்கு நட்டாரில் வென்பதோ நெஞ்
சேரீ, பெட்டாங் கவாபின் செலல்.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ என இடத்து நிலலாமல்
 விருமபியபடியே அவா இடத்தே செல்லுதற்குக்
 காரணம், கெட்டவாக்கு நட்பு உடையவா உலகத்
 திலே இல்லை எனகிற நினைவோ. (௩)
 இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே
 துனிசெய்து துவ்வாய்காண மற்று.

(க-ரை.) நெஞ்சே நீ அவரைக்கண்ட பொழு
 தே இனபம் அனுபவிக்க நினைப்பது அல்லால்,
 அவர் தவறுநோக்கிப் பிணக்கை உண்டு செய்து,
 அதனை அளவு அறிந்து பின் அனுபவிக்கநினையாய்
 ஆதலால், இனி அப்படிப்பட்டவைகளை உன்னுட
 னே எண்ணுவோ யாவர், நான் அது செய்யேன்.
 பெறாஅமை யஞ்சும் பெறிற்பிரி வஞ்சு
 மறாஅ விடும்பைததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) தலைவரைப்பெறாதநாளிலும் அப்பெறா
 மைக்கு அஞ்சா நிற்கும் பெற்றநாளிலும் அவரது
 பிரிவை நினைந்து அஞ்சா நிற்கும் ஆதலால் என்
 மனம் ஆனது எந்நாளும் நீங்காத துன்பம் உடைய
 தா இருக்கின்றது. (௫)

தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா வென்றீனத்
 தினிய விருந்ததென் னெஞ்சு.

(க-ரை.) என் மனம் ஆனது இங்கே இருந்தது
 காதலரைப்பிரிந்து இருந்து அவர் கொடுக்கிற

உஅஅ திருக்குறள்மூலமும்

நான் தன்னோடு நினைத்தபோது, அச்சமையம் அறி
 ந்து என்னை தின்பதுபோல் துன்பம்செய்தற்பொ
 ருட்டே. (சு)

நாணு மறந்தே னவாமறக் கலலாவென்
 மாணு மடநெஞ்சிற் படடு.

(க-ரை.) தன்னை மறந்த அவரை மறக்கமாட்
 டாதமாட்சி இல்லாத, எனது அறிவு இல்லாத
 மனத்தோடு கூடி என உயிரினும் சிறந்த நாணத்

தையும் மறந்துவிட்டேன். (எ)
எள்ளி னிளிவாமென் றெண்ணி யவர்திற
முள்ளுமுயிரக்காத னெஞ்சு.

(க-ரை.) உயிர்மேல் ஆசையை உடைய என்
மனம் நம்மை இகழ்ந்து சென்றார் என்று நாமும்
இகழ்வோம் ஆனால் பின்பு நமக்கு அவமானம் வரு
ம் என்று நினைத்தது அவா திறததையே நினைக்கின்
றது. (அ)

துன்பத்திற் கியாரே துணையாவா தாமு
டைய, நெஞ்சந துணையல் வழி.

(க-ரை.) ஒருவர்க்குத்துன்பம் வந்த இடத்து அ
தை நீக்குதற்கு தாம் உரித்தாகப்பெற்ற தமது மன்
ம் துணையாகாத போது வேறுதுணை ஒருவரும்
இல்லை.

தஞ்சந் தமரல்ல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

கருத்துரையும். உஅக

(க-ரை.) தாம் உரித்தாக உடையமனம் ஒருவர்க்
குத்தம்மவா ஆகாதபோது அயலார் தம்மவர் ஆகார்
என்பதைச் சொல்லவேண்டுமோ. (க0)

கநக ம். அநீ—புலவி.

அஃதாவது - இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சிவிரும்பா
து பிணங்க நினைத்த இடத்து ஒருவரோடு ஒருவர்
பிணங்கலாம.

புலலா திராஅப புலத்தை யவருறு
மலலனோய் காணகஞ் சிறிது.

(க-ரை.) அக்காதலர் அடையும் துன்பநோயி
னைச்சிறிது காணக்கடவோம் நீ அவரை விரைந்து
போய்த் தழுவாமல் இத்தொழிலையே மேற்கொண்
டி இருந்து பிணங்கு. (க)

உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றூ னீள விடல்.

(க-ரை.) பிணக்கு புணர்ச்சி இன்பம் செய்தற்கு
வேண்டும் அளவுத்தன்மை ஆகுதல், உப்பு ஆனது
உணவுகளை இன் சுவை ஆக்குதற்கு வேண்டும் அள
வுத்தன்மை ஆகுதல்போலும், மிகவிதல் அந்த
உப்பு அளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும். (உ)
அலந்தாரை யல்லனோய் செய்தற்றூற் நம்
மைப், புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

உக௦ திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) தம்மைப்பெறாது பிணங்கியமகளிரை
அப்பிணக்கு நீக்கிப்புணராமல் விடுதல் முன்னமே
துன்பம் உற்று அழிந்தவாக்கு அதன்மேலும் மிகு
ந்த துன்பனோயைச் செய்ததுபோலும். (உ)
ஊடி யவரை புணராமை வாடிய
வள்ளி முதலரிந் தற்று.

(க-ரை.) நம்மோடு பிணங்கியமகளிரைப் பிணக்
குத் தீராததுக்கடாமை முன்னமே நீபெறாமல் வா
டிய கொடியை அடியிலே அறுத்தல்போலும். (ஃ)
நலத்தகை நல்லவர்க் கேரா புலத்தகை
பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

(க-ரை.) நற்குணங்களாலே தகுதியை உடைய
தலைவர்க்கு அழகு ஆவது மலாபோலும் கண்ணியர்
நெஞ்சில் உண்டாகின்ற பிணகினமிருதி அன்றே.
துனியும் புலவியு மிலலாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

(க-ரை.) பெரும்பிணக்கும் சிறுபிணக்கும் இல்
லை ஆனால் காமம் ஆனது பக்குவ முதிர்ந்த பழமும்
இளங்காயும்போலும். (சு)
ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

(க-ரை.) புணர்ச்சி ஆனது நீடிக்குமோ நீடியா தோ என்று நினைத்தால் இன்பத்திற்கு ஆவசியம் வேண்டும் பிணக்கிலேயும் ஒரு துன்பம் உண்டு. (1)

கருத்துரையும்.

உகக

நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறி யுங், காதல ரில்லா வழி.

(க-ரை.) இவர் நம்பொருட்டு நொந்தார் என்று அந்நோயை அறிகிற அன்பு உடையவரைப்பெறாத இடத்து, ஒருவர்கோகின்றதனால் பயன்யாது. (அ) நீரு நிழல தினிதே புலவியும் வீழுகர் கண்ணே யினிது.

(க-ரை.) உயிர்க்கு ஆவசியம்வேண்டும் நீரும் நிழ லில் உள்ளதே இனிது ஆகும், அதுபோல் புணர்ச் சிக்கு ஆவசியம்வேண்டும் பிணக்கும் அன்பு உடையவா இடத்தே இனிது ஆகும், மற்றை அன்பிலார் இடத்து ஆகாது. (ஆ)

ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங் கூடுவே மென்ப தவா.

(க-ரை.) தான்பிணங்கலிலேவருந்தி இருக்கவும் தன்னைவிட்டு இருக்கவல்லாரோடு என்மனம்கூடக் கடவோம் என்று முயற்சிசெய்தற்குக்காரணம் தன் ஆசையே வேறில்லை. (க0)

கநஉ-ம். அநீ, - புலவி நுணுக்கம்.

அஃதாவது - தலைவனும் தலைவியும் ஒருபடுக்கை யிலேகூடி இருந்தபோது அவன் இடத்தில் பிணங் குதற்குக்காரணம் இல்லாது இருக்கவும், ஆசை அதிகப்படுதலால் துட்பமாகிய ஒருகாரணம் இருக்க

கிரதாக நினைத்து அதனை அவன்மேல் ஏற்றி அவன் பிணங்குதலாம்.

பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொது வுண்பார், நண்ணென் பரத்தநின் மாபு.

(க-ரை.) பரத்தையர் இடத்துச் செல்லுதல் உடையாய் பெண் இயல்பினை உடையார் எல்லா ரும் தமதுகண்களால் பொதுவாக உன்னை அனுப விப்பார் அதனால் அவர் எச்சில் ஆகிய நின்மார் பைப் பொருந்தேன். (க)

ஊழி யிருந்தேமாத் துமயினார் யாந்தம்மை நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

(க-ரை.) யாம் தம்மோடு பிணங்கிப்பேசாது இரு ந்தோம் ஆக காதலர் துமயினார் அப்பிணக்கு நீங்கி நாம் தம்மை நெடுங்காலம் வாழ்க என்று சொல்லு வோம் ஆகநினைத்து. (உ)

கோட்டுப்பூச் சூழினுங் காபு மொருத்தியைக் காட்டிய சூழினீ ரென்று.

(க-ரை.) வளைவு ஆகிய பூமாலையைச் சூழினேன் ஆயினும் உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட ஒருத்திக்கு இப் பூ அலங்கரிப்பைக் காட்டுதல்வேண்டி அணிந்தீர் என்று கோபித்துநிற்பன் இப்படிப் பட்டவளுக்கு ஒருகாரணம் வேண்டுமோ. (க)

யாரினுங் காதல மென்றேனா ளூழினுள் யாரினும் யாரினு மென்று.

கருத்துரையும் உகை

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்ததற்கு உரிய இருவ ராய் உள்ளவா எவரினும் நாம்யிருந்த காதலை உடையேம் என்பது நினைத்து யாரினும் யிரிந்த காதலை

உடையேம் என்று சொன்னேன் ஆக உனதுதொழி
அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர்
பலர் உள்ளும், உன் இடத்து மிருந்தகாதலை உடை
யேம் எனறேன் ஆக நினைத்துயாரினும் யாரினும்
என் இடத்து காதலை உடையீர் என்று சொல்லிப்
பிணங்கினாள். (ச)

இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல நென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்டனள்.

(க-ரை.) காதல் மிகுதியால் இப்பிறப்பிலே பிரி
யேன் என்று சொன்னேன ஆக, அதனால் என்னை
பிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிறகருத்தை உடை
யேன் ஆக நினைத்து அவள் கண்ணிறைந்த நீரைக்
கொண்டாள். (சு)

என்றினே நென்றேன்மற் றென்மறந்தீ
ரென்றென்னைப், புலலாள் புலத்தக் கனள்.

(க-ரை.) பிரிந்தகாலத்து உன்னை இடைவிடா
மல் நினைந்தேன் என்னும் கருத்தால் யான் நினைந்
தேன் என்றேன். அவள் அதனை ஒருகால்மறந்தீ
பின்நினைந்தேன் என்று சொல்லியதாக என்னை
அதற்கு விரோதமாக என்னைமறந்தீர் என்று சொ
ல்லி முன்னேதழுவுதற்கு அமைந்தவன் என்னைத்
தழுவாதவன் ஆகிப் பிணங்குதற்கு அமைந்தான். (1)

உகச திருக்குறள்மூலமும்

வழுத்தினு மெம்மினே னாக வழித்தழுதான்
யாருள்ளித் துமமினீ ரென்று.

(க-ரை.) கூடி இருக்கின்றவன் யான் துமமினே
ன் ஆக தன் இயற்கைப்பற்றி வாழ்த்தினான் அப்
படி வாழ்த்திய தானே அக்கருதைமறித்து உம்
மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளீர்களுக்குள் யார்
நினைத்தலால் துமமினீர் என்று பிணங்கி அழு
தான். (எ)

தும்முச் செறுப்ப வழுதா னுமருள்ள
லெமமை மறைத்தீரோ வென்று.

(க-ரை.) எனக்குத் தும்மல்தோன்றிய இடத்
தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீர் என்று பிணங்கு
தற்கு அஞ்சி அத்தும்மலை அடக்கவும், உம்மைநினை
த்தலை உம்மோடு ஒருசம்பந்தமும் இல்லாத எம்மை
மறைக்கலுற்றீரோ என்று சொல்லி பிணங்கி அழு
தாள். (அ)

தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிக்கீர ராகுதி ரென்று.

(க-ரை.) பிறமகளிர்க்கும், அவர் பிணங்கியபோ
து இப்படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்கும் தன்
மை வீராசினீர் என்று சொல்லி, இவவித்தாலே
பிணங்கிய தன்னை நான் வணங்கிப் பிணக்குத்
தீர்க்கும்போது கோபித்து நிற்பள். (ஆ)

கருத்துரையும். உகாடு

நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீ
யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

(க-ரை.) என் அவயவம் எல்லாம் நீர் அவைகளி
ன் ஒப்புமையால் யாவரை நினைத்துப்பார்த்தீர் என்
று சொல்லி தன் அவயவங்களின் ஒப்பு இல்லாமையி
யை நினைத்து அவைகளையே பார்த்துக் கொண்டு
இருந்தாலும் என்னைக்கோபித்து நிற்பள். (க0)

கநட-ம், அகி.—ஊடலுவகை.

அஃதாவது - அப்படிப்பட்ட ஊடலாவதமகருக
கூடலில் இன்பம் சிறந்த இடத்து அச்சிறப்புக்கு
ஏதுவாகிய அவஸூடலைத் தலைவி மகிழ்தலும், தலை
வன் மகிழ்தலுமாம்.

இல்லை தவறவர்க் காயினு மூடுதல்
வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

(க-ரை.) அவர் இடத்துப்பிழைகள் இல்லாத
இருந்தாலும், நமக்கு அவர் அருள்செய்கின்றவீதம்
பிணங்கலை வினைக்க வல்லது ஆகின்றது. (க)

ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறுதுளி நல்லளி
நாடினும் பாடி பெறும்.

உகசு திருக்குறள்மூலமும்

(க-ரை.) பிணங்குதலாலே நமது இடத்தில்தோ
ன்றுகிற சிறியதுன்பத்தால் தலைவர் செய்கிற நல்ல
அருள்வாடும் ஆயினும் பெருமையைப்பெறும். ()
புலத்தலிற் புத்தேனா மென்றோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

(க-ரை.) நிலத்தினோடு நீர் ஆனது கலந்ததுபோ
ல் ஒற்றுமை உடைய காதலர் இடத்து பிணங்கு
தல்போல் நமக்கு இன்பஞ்செய்வது ஒரு தெய்வ
லோகம் உண்டோ. (ங)

புல்லி விடாஅப் புலவியுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

(க-ரை.) காதலரைத் தழுவிக்கொண்டு பின்
விடாமலுக்கு ஏதுவாகிய அப்பிணக்கின் உள்ளே
தன்மேற்சென்ற என் உள்ளத்தைச் சிதைக்கிற
ஆயுதம் உண்டாகும். (ச)

தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறவி னாங்கொன் றுடைத்து.

(க-ரை.) ஆடவர்தம் இடத்துப்பிழை இல்லாத
வரா இருந்தாலும் உடையார்போல் பிணங்கப்பட்டு
தம்மால் விரும்பப்படும் மகளிரது மெல்லியதோள்
கண்கூடப் பெறுதசமையத்தில், அவர்க்கு அப்ப
டிப்பட்ட ஓர் இன்பம் பயத்தல் உடைத்து. (ஊ)

உணவினு முண்ட தறலினிது காமம்
புணர்தலி னூட லினிது.

(க-ரை.) உயிர்களுக்கு மேலே உண்ணுத லினும்
முன் உண்ணப்பட்டது சீரணித்தல் இன்பந்தரும்.
அதுபோல் காமத்துக்குமேலே புணர்தலினும் முன்
தவறுபற்றிப் பிணங்கல் இன்பந்தரும். (க)

ஊடலிற் றோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

(க-ரை.) காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவ
ரில் பிணக்கிலே தோற்றவாவென்றோர் ஆவர்,
அப்பொழுது அறியப்படாது ஆயினும், பின்புணர்
ச்சியிலே அவரால் அறியப்படும். (க)

ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ துதல்வியர்
பக், கூடலிற் றோன்றிய வுப்பு.

(க-ரை.) இப்போது இவளது நெற்றிவெயர்க்கும்
வகை புணர்ச்சி இடத்து உண்டாகிய இனிமையை
இன்னும் ஒருகால் இவன்பிணங்கியாம் பெறவல்லே
மோ. (அ)

ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

(க-ரை.) விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை உடைய
வன் இன்னும் எம்மோடுபிணங்குவான் ஆக, அப்
உகவு திருக்குறள்மூலமும்
கருத்துரையும்.

படிப்பிணங்கி நின்றற்கும் அதனைத்தீர்த்தற் பொரு
ட்டும் இரந்து நின்றற்குக்காலம் பெறும்வகை இந்த
இரவுவிடியாது நீடித்தல் வேண்டும். (க)

ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கங் பெறின்.

(க-ரை.) காம அனுபவத்திற்கு இன்பம் ஆவது

அதனை அனுபவித்தற்கு உரியோர் ஆராமைபற்றித்
தம் உள் பிணங்குதலாம். அப்பிணங்குதலுக்கு இன்
பம் ஆவது அதனை அளவு அறிந்து நீங்கித் தம் உள்
கூடிப்புணர்தல் கூடும் ஆயின், அப்புணர்ச்சியாம்.()

கற்பியல் முற்றிற்று.
காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

ஆகபால் - ௩ - க்கு அதிகாரம் - ௧௩௩ - க்குத்
திருக்குறள் - ௧௩௩௦-ம்
கருத்துரையுடன் நிறைவேறியது.
விஜயநாடு வைகாசிமீ
முப்பாலின் விளக்கம். ௨௯௯

அறப்பாலில் அதி.

| | | |
|------------|--------------|----|
| பாயிரம் | ச துறவறவியல் | ௧௩ |
| இல்லறவியல் | ௨௦ ஊழ் | ௧ |

ஆகவகை-ச-க்குக்குறள் - ௩௮௦.

பொருட்பாலில் அதி.

| | | |
|---------|----------------|----|
| அரசியல் | ௨௩ அங்கவியல் | ௩௨ |
|---------|----------------|----|

இதனுட்பிரிவு.

| | | |
|---------|----|---|
| அமைச்சு | ௧௦ | } |
| நாடு | ௧ | |
| அரண | ௧ | |
| பொருள் | ௧ | |
| படை | ௨ | |
| நட்பு | ௧௪ | } |

| | | |
|----------|--|----|
| ஒழிபியல் | | ௧௩ |
|----------|--|----|

ஆகவகை-௩-க்குக்குறள் - ௪௦௦.

காமத்துப்பாலில் அதி.

| | | |
|---------|--------------|----|
| களவியல் | ௪ கற்பியல் | ௧௮ |
|---------|--------------|----|

இதனுட்பிரிவு.

தலைவனுரைப்பது ௭
 தலைவியுரைப்பது ௧௨
 அவ்விருவருமுரைப்பது ௬

ஆகவகை-௨-க்குக்குறள்-௨௫௦,
 ஆக-ஆதிகாரம்-௧௩௩க்குக்
 குறள்-௧௩௩௦.

௩௦௦

தனி வெண்பா.

* இந்த யேழுபேர்

திவ்யசரித்திரக்குறிப்பு.

பகவானிடத்திலே, ஆதியென்பவள்முன்செய்து
 கொண்ட பிரதிக்கிணையின்படி இரவீற் றங்கிய
 விடங்களில் கூடி அடியிற்கண்ட யேழுவரையும்
 யேழுதினத்தில் ஈன்று உடனே தாய் நீங்குங் கா
 லத்தில், தாய் மனந்தளராவண்ணம் அக்குழந்தை
 கள் பாடிய வெண்பாக்கள் வருமாறு.

* ஓ ள னை வ.

இட்டமுடனென்றிலையி லின்னபடியென்றெழுதி
 விட்டசிவனுஞ்செத்துவிட்டானேமுட்டமுட்டப்
 பஞ்சமேயானாலும் பாரமவனுக்கனைய
 நெஞ்சமே வஞ்சாதேவீ.

உ ப் பை ப.

அத்திமுதலெறும்பீ ருனவுயிரத்தனைக்குந்
 சித்தமகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகள் - முற்றவே
 கற்பித்தாரன்போனானே காக்கக்கடனியேர
 வற்பனே வன்னு யான்.

அ தி க ம ன்.

கருப்பைக்குண்முட்டைக்குந் கல்லினுட்டேரைக்
 விருப்புற்றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்றூ ரும்
 ஊட்டியவளர்க்கானே வேகெடுவாயன்னாய்கேள்
 வாட்ட முனக்கேள் மகிழ்.

உறுவை.

சண்டப்பைக்குள்ளாயிதன்ருயருந்தத்தான்றுந்து
 அண்டத்துயிர்பிழைப்ப தாச்சிரிய - மண்டி. (ம்
 யில்கின்றவன்ரு யரனுடையவுண்மை
 நிலைகண்டு நீயறிந்து நில்.

கபிலர்.

கண்ணுழையாக்காட்டிற் கருங்கற்றவனைக்கு
 முண்ணும்படியறிந் தூட்டுமவர் - நண்ணு
 நமக்கும்படியளப்பார் நாரியோர்பாகர்
 தமக்குத் தொழிலென்ன தான்.

வள்ளியம்மை.

அன்னவயிற்றி வருத்திவளர்த்தவன்ரு
 னின்னும்வளாக்காடு வெனரூயே - மின்னரவ
 குடும்பெருமான் சுகிகாட்டினின்றவனை [ஞ்
 யாமும் பெருமா னவன்.

திருவள்ளுவர்.

எவ்வயிருக்காக்கவொருவீசனுண்டோவிலையோ
 வவ்வயிரில்யானொருவ னல்லவோ - வவ்வ
 யருருவதுகொண்டுக கிலவதெனன்னே
 வருருவது தானே வரும்.

உ

திருக்குறளின்
 சிறப்புப்பாயிரமாய
 திருவள்ளுவமலை.
 அச்சரி.

திருத்தரு தெய்வத் திருவன் ளுவரோ
 திருத்தரு நற்பலகை-யொக்க-விருக்க
 வருத்திர சன்மி ரென்வரைத்து வானி
 லொருக்கவோ வென்றதோ சொல், ௧.

நா ம க ள்.

நாடா முதலான் மறைநான் முகனாவிற்
 பாடா விடைபாரதம் பகர்ந்தேன்-கூடாரை
 யெள்ளிய வென்றி யீலங்கிணவேன் மாறபின்
 வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு, ௨.

இ றை ய ன் றர்.

என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகிணு [த
 நின்றலர்நதுதேன்பிலிற்று நீர்மையதாயக்-குன்ற
 செந்தளிர்க்கற்பகத்தின நெய்வத்திருமலர்போன
 மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல், ௩.

உக்கிரப்பெருவமுதியார.

நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொ
 ருளா நான்முகததோன், ழன்மறைந்த வள்ளுவ
 னாய்த்தந்தரைத்த-தின்முறையைய. வந்தித்தசென
 னிவாய்வாழ்த்துக நன்நெஞ்சஞ், சிந்திக்ககேட்க
 செவீ, ௪.

திருவள்ளுவமாலே, ௩௦௩
 க பி லர்.

தினையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர் நீண்ட
 பனைடளவு காட்டும் படித்தான்-மனையளகு
 லனனைக் குறறகும் வளநாட வள்ளுவனார்
 வெள்ளைக் குறட்பா விரி, ௫.

ப ர ணர்.

மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாண்டியான்
 ஞால முழுது நயந்தளந்தான-வாலறிவின் (ததா
 வள்ளுவருட தககுறள்வெண் பாவடியால்வைய
 ருளஞுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து. சு.

ந க் கீ ர ர்.

தானே முழுதுணாந்து தண்டமிழின்வெண்குறளா
 லானு வழமுதலா வந்நான்கு-மேனோருக்
 கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
 வாழியுல கென்றாற்று மற்று. எ.

மா மூ ல னா ர்.

அறம்பொரு ளின்பம் வீடென்னு மந்நான்கின்
 றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை-மறந்தேயும் (ம்
 வள்ளுவனென்பானோர் பேதையவன்வாய்ச்சொ
 கொள்ளா ரறிவுடையார். அ.

க ல் லா ட ர்.

ஒன்றேபொருளென்னின் வேறென்பவேறெனீனி
 னன்றென்ப வாறு சமயத்தார்-நன்றென்னீ

௩௦௪ திருவள்ளுவமாலே.

வெப்பா லவரு மியைபவே வள்ளுவனார்
 முப்பான் மொழிந்த மொழி. சு.

சீத்தலைச்சாத்தனார்.

மும்மலையு முந்நாடு முந்நகியு முப்பதியு
 மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு-மும்மாவுந்
 தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றரன்றோ
 பாமுறைதேர் வள்ளுவர் முப்பால். சு.

மருத்துவன்றாமோதரனார்.

செந்திரீர்க் கண்டர் தெறிகக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில்-காந்தி
மலைக்குத்து மால்யானை வள்ளுவர்முப் பாலாந்
நலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு, கஉ.

நாகன் றேவனார்.

தாளார் மலர்ப்பொய்கை தரங்குடைவார் தன்
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று-வாளாதர்(னீரை
மப்பா லொருபாவை யாய்பவேர வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமுழ்கு வார், கஉ.

அரிசி ற்கிழார்.

பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச்-சுருங்கிய (அதல்
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளக்கச் சொல்
வுல்லாரார் வள்ளுவரல் லால், கஉ.

பொன் முடியார்.

காலின்ற தொங்கலாய் காசெனார் தந்ததுமுன்
கடின் றளந்த குறளென்ப-தான்முறையான்

திருவள்ளுவமலை, ௩௦௫

வானின்று மண்ணின் றளந்ததே வள்ளுவனார்
தாசின றளந்த குறள், கஉ.

கோதமனார்.

ஆற்றலழியுமென் றந்தணர்க ணன்மறையைப்,
போற்றியுரைத்தேட்டின் புறத்தெழுதா-ரோடெட
முதி, வல்லுநரும்வல்லாரும் வள்ளுவனார்முப்பா
லைச், சொல்லிடினு மரற்றல்சோர் வின்று, கரு.

நத்தத்தனார்.

ஆயிரத்து முந்தாற்று முப்பதரும் குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருததர்
வாய்க்கேட்க னூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம், கஉ.

முகையலார்ச்சிறுகருநதும்பியார்.

உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்

தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவனார்
மும்பாவின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில், க௭.

ஆசிரியர்கல்லத் துவனார்.

சாற்றிய பக்கையுந் தப்பா வருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாக்-தோற்றவே
மும்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில், ௧௮.

கீ ர ந் த ய ர்.

தப்பா முதற்பாவாற் குமாண்ட பாடலினுண்
முப்பாலி னும்பான் மொழிந்தவ-ரெப்பாலும்
1௩0௬ திருவள்ளுவமலை.

வைவைதத கூர்வெல் வழி மனமகிழ்த
தெய்வத் திருவள் ளுவர், ௧௯.

சிறுமே தர வி ய ர்.

வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய மும்பத்து மூன்றென நூழ-கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிறைந் தின்பம
வள்ளுவர் சொன்ன வகை, ௨0.

ந ல் கூ ர வே ள் வி ய ர்.

உப்பக்க நோக்கி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப-விப்பக்க
மாதானு பகி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புணர்கூடற் கச்சு, ௨௧.

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன நெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணாவா
போலு மொழிந்த பொருள், ௨௨.

வெ ள் ளி வீ தி ய ர்.

செய்யா மொழிக்குக் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யாமொழிக்கும் பொருளொன்றே-செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை

யிதற்கூரியா ரல்லாதா ரில்.

உ.க.

மா ங் கு டி ம ரு த னா ர்.

ஓதற் கெளிதா யுணர் தற் கரிதாதி
வேதப் பொருளாய் யிகவிளங்கித்-திதற்கூ

திருவள்ளுவமாலே.

௩௦௪

ருள்ளதோ றுள்ளதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாயமொழி மாண்டி.

ஃசீ.

எ றி ச் ச லூ ர ம ல ர ட னா ர்.

பாயிர நான்கில் லறமிருபான பன்முன்றே
தாய துறவறமொன ரூழாக-வாய

(ன்

வறததுப்பா னுல்வகையாவாய்நதுரைத்தார் தூவி
றிறததுப்பால் வள்ளுவனார் தேர்ந்து.

உரு.

பே ர க் கி ய ரா .

அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண்டொன ரெண்கூ-ழிருவிய
றின்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றென்பொரு ளேழா மிவை.

உசு.

மோ சி கீ ர னா ர்.

ஆண்பாலே ழாநிரண்டு பெண்பா லடித்தன்பு
பூண்பா லீருபாலோ ராறாக-மாண்பாய
காமத்தின பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா ரன்கு.

உஎ.

காவிரிப்பூமபட்டின த்துக் காரிக்கண்ணனா.
ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப்-பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவராதி
யந்தா மரைமே லயன்.

உஅ.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

எல்லாப் பொருளு மிதன்பா னுளவிதன்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற்-சொல்லார்

௩௦௫

திருவள்ளுவமாலே.

பரந்தபா வாலென் பயன்வள் ஞவனூர்
சுரந்தபா வையத் துணை. ௨௬.

பாரதமபாடியபெருந்தேவனூர்,
எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு-மும்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர். ௩௦.

உருத்திர சன்மகண்ணர்,
மணற்கிணக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குற் தாய்முலையொன்பால்-பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மும்பான் மதிப்புலவோக்
காய்தொறு மூறு மறிவு. ௩௧.

பெருஞ்சீ த்தனூர்,
ஏதமில் வள்ளுவ ரினகுறள்வெண் பாவினா
லோதிய வொன்பொரு ளெல்லா-முரைத்ததனூற்
ருதவிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன. ௩௨.

நரி வெருத்தலையார்,
இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிநநான்கு
முன்பறியச் சொன்ன முதுமொழிநூன்-மன்ப
குள்ள வரிதென் றவைவள் ஞவருலகங் [தைகட்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள். ௩௩.

மதுரைத்தமிழாசிரியர்
செங்குன்றூராக் கிழார்,
புலவர் திருவள் ஞவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப-வ்வுவு

திருவள்ளுவமாலே. ௩௦௯

பிறக்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மாலே மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர். ௩௧.

மதுரைபறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்,
 இன்பமுந் துன்பமுமென்னு யிவைவிரண்டு
 மன்பதைக் கெல்வா மனமகிழ-வன்பொழியா
 துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோ துதிர்
 வள்ளுவர் வாயுறை வாழ்த்து. ௩௫.

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்,

பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புளத
 மாவிற் கருமுனியா யாணைக்-கமரரும்ப
 நேவிற் நிருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
 பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா. ௩௬.

மதுரைப்பெருமருதனார்,

அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
 திறமிருபத் தைந்தாற் நெளிய-முறைமையால்
 வேத விழப்பொருளை வெண்குறளால்வள்ளுவனூ
 ரோதவழுக் கற்ற துலகு. ௩௭.

கோலூர்க்கிழார்.

அறமுத னான்கு மகவிடத்தோ ரொல்லாக்
 திறமுறத் தோந்து தெளியக்-குறள்வென்பாப
 பன்னியவள்ளுவனார் பான்முறைநேரொவ்வாதே
 முன்னே முதுவோ மொழி. ௩௮.

உறையூர்முதுகூற்றனார்,

தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
 பாவிற் சிறத்திடுமுடி பரல்பகரை-கூவிந்

௩௯0 திருவள்ளுவமாரீர்.

சூயலில்லை சொற்சுவ யோர்வில்லை மற்றுஞ்
 செயலில்லை யெனனுந் திரு. ௩௯.

இழிகப்பெருங்கண்ணனார்,

இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
 செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற-மும்மையின்
 வீடவற்றி னுன்னை விதிவழக வளநுவனார்
 பாடின நின்குறளவெண் பா. ௪0.

செயிர்க்காவிரியாமகராசாத்தனார்.

ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத்-தேவா
திருவள்ளுவர் தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார். சக.

செயலூர்க்கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா-ராதலா
லுள்ளநூ ளுள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவா வாய்மொழி மாட்டு. சஉ.

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாறாய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச செப்பரிதா-லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவனா
ரோது குறட்பா யுடைத்து. சக.

களத்துர்க்கிழார்.

ஒருவரிருகுறளே முப்பாலினோதந்
தரும முதலுக்குஞ் சாது-மருமறைக

திருவள்ளுவமலை, நகக

னைத்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புத்தி மொழிந்த பொருள். சச.

நச்சுமனார்.

எழுத்தடைசீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வணப்பணி வண்ண-யிழுக்கின்றி
யெனறெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள் வெண்பா, சடு.

அக்காரக்கணிகச்சுமனார்.

கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாங்கி கண்ணி
னிலைநிரம்பு கீர்மைத் தெனினூந்-தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முடி
பூனூ னையதனை பயன, சக.

நபபாலத்தனார்.

அறந்தகளி யான்ற பொருழி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு-குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க
ருள்ளிரு னீக்கும விளக்கு. சக.

குலபதிநாயனார்.

உள்ளக் கமல மலாத்தி யுளத்துள்ள
தள்ளற் கரியவிரு டுள்ளதலால்-வள்ளுவனார்
வெள்ளைக்குறட்பாவும்கவிகதிருமொக்குமெனக்
கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு. சக.

தேனீக்குழக்கீரனார்.

பொய்ப்பால் பொய்யேயாய்ப் போயின்பொய் ய
ல்லாத, மெய்ப்பாலமெய்யாய் விளங்கினவே-முப்

நககஉ திருவள்ளுவமாலே.

பாலிற், நெய்வத் திருவள்ளுவர்செப் பியருளாள்
ல், வையத்து வாழ்வார் மனத்து. சக.

கொடிநூழன்மாணிபூதனார்.

அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே யின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே-மறனெறிந்த
வாளாச் செடுமாற் வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாம் தேட்டு. கு.

கவுணியனார்.

சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து-முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பனனிய வின்ருள்வெண்பா, கு.

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
 பெள்ளொன கீக்கும் புறவிருநீத்-தெள்ளிய
 வள்ளவ ரின்குறள் வெண்பா வலிவத்தோ
 குள்ளிரு னீக்கு மொளி. ௫௩.

ஆ ல ன் கு டி வ ன் க ன் ர்.

வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்
 குந், தெள்ளமுதின்றி ள்கவையுமொவ்வாதாற்-றெ
 ள்ளமுத, முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்
 னுமால், வண்டமிழின் முப்பாள் மகிழ்ந்து. ௫௩.

திருவள்ளுவமலை-முற்றிற்று.

இடைக்காடர்பாடல். ௩௩௩

* கடுகைத் துளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்
 குறுகத் தறித்த குறள்.

ஒளவையார் இப்பாட்டிலே,

* “கடுகை” என்னும் முதற்சொல்லை மாற்றி,
 அணுவைத் துளைத்தேழ் கடலைப்புகட்டிக்
 குறுகத் தறித்த குறளெனச் சிறப்பிக்கப்பட்டது.

திருமயிலை

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

சொரூபவஸ்துதி.

விருத்தம்.

திருமுடியிசையார்மயிர்முடியழகுந் தீர்க்கபு
ண்டரதுதலழகும், திரண்மணிபுயந்தைவருஞ்செ
வியழகுந் திகழநெடுந்தாடியினழகும், அருமுடி
ஜெபமாவிகைசினமுததிரைசே ரபயநேர்வலக்கை
யினழகும், அமிழ்துறழ்தமிழ்மாமறைமுறைவரத
மமைதருமிடக்கையினழகும், கருமுடியோகப்பட்
டையினழகுந் கழுகொளிட்டேகவணவழகும், கழ
ல்களிற்றிகிரிவளைவரையழகுந் கமலலல்லாதனத்த
ழகும், தருமுடிமுடிசேய்மயிலையினிடமா தவர்
களகண்டிரைஞ்சவீற்றிருக்கும், தழைபுகழ்த்திரு
வள்ளுவரெனுநாம சற்குருசரணமேசரணம்.

திருமயிலை
தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்
வருகைபபஞ்சகம்.

காப்பு-வெண்பா.

அருண்ணான சம்பந்த ரககம்பெண் செய்தும்
மருஞான வாயிலார வந்தும்—திருவாரும்
தெனமயிலைச் சற்குருவே சீருன பணிமுடிக்க
வன்றனக்கு வந்தருள்வா யிக்கு.

சோதிவருக தூயபரஞ

சுடரேவருக சுகாறுபவ

நீதிவருக நினைமலத்தோர

நிலைவேவருக நீண்டமறை

யோதிவருக வியன்குறட்பா

வருவேவருக வோங்குதமிழ்க்
 காதிவருக திருமயிலைக்
 கரசேவருக வருகவே. (க)
 நித்தாவருக நிலைநதநில
 நிலையேவருக நீறுபுளை
 சித்தாவருக ஏலேல
 சிவதற்குபதே சிகவருக
 சுததாவருக இல்லறத்திற்
 றறந்தாய்வருக துன்பொழிக்கும்

முத்தாவருக திருமயிலை
 முதல்வாவருக வருகவே. (உ)

வருகைப்பஞ்சகம். ௩௨௫

வேதாவருக அறமுரைத்த
 வேந்தாவருக மெய்ஞ்ஞான
 போதாவருக நன்குணர்த்தும்
 புலவாவருக பெருநதவதேதோர்
 நாதாவருக சிரமுடியார்
 நண்பாவருக நளிமலரப்
 பாதாவருக திருமயிலைப்
 பதியேவருக வருகவே. (௩)
 பொருளேவருக தவக்கோலப்
 புனிதாவருக முதலிரைக்கைத்
 தெருளேவருக செபமாலைச்
 செல்வாவருக சிந்திதேதோர்க்
 கருளேவருக கடைச்சங்க
 மழித்தாய்வருக மெய்யன்பர்
 மருளே தவிர்க்குந் திருமயிலை
 வாழ்வேவருக வருகவே. (௪)

மதியேவருக மாசகற்று
 மணியேவருக மண்ணிலுயர்
 கதியேவருக என்னிரண்டு
 கண்ணேவருக கருணைசெறி
 நதியேவருக நெஞ்சகத்தி
 னீனக்கவருக நீயுவந்தித்
 ததியேவருக மயிலையிற்சற்
 குருவேவருக வருகவே, (௫)
 முற்றிற்று.

திருமயிலை-வி, சுந்தரமுதலியாரியற்றியது
 திருமயிலை
 தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்
 சந்நிதிவிளக்கம்.



வேண்பா.

திருவள்ளுவனார் திகழும் சுவங்கொள்
 பொருவிலருண மூத்தமது பொற்பா.

யுருவமைந்த,

அத்தினந்தா ஞாகலியி லானவிடு வருடஞ்
சித்திரையிற் பூசத் தினம்.

இவ்வுலகில், எம்மததவரும் சம்மதித்திருக்
கும் சமரசஞான நீதிதூலாகவும், வித்வஜனசபை
களி லெனுகும் பிரகாசிக்குந் தமிழ்வேதமாகவும்
சிறப்புற்றிருப்பது திருக்குறள். இந்துலாகிரியரா
கிய தேவர் திருவவதாரஞ் செயதருளிய கேஷத
திரமாகிய திருமயிலாப்பூரிலே ஷை நாயனார் ஆல
யததில்நெடுகாலமாக உத்ஸவமூர்த்தம் இனமை
யால், அதை எளியேன்முடிப்பிக்கக்கருதி சென்ற
(கஅஅகஹு) விஷஹு) சித்திரைநீர் உசவ
குருவாரம் பூசகஷத்திரங்கூடிய சபதினம் மாலே
ச-மணிக்கு ஷையூர் பொன்னம்பலஸ்தபதிபாரால்
சிற்பசாஸ்திரோக்தமாக தரிசித்த பேர்களுக்குப்
பரிசுத்தமாகிய ஞானவைராக்கிய பக்தி யெய்தும்
வண்ணம்.

திருவள்ளுவநாயனார்

சந்திதி விளக்கம், நடகள்

உத்ஸவமூர்த்தம் மகாகெம்பீர திவ்யமங்களசொ
ருபமாக புண்ணியசீலருதவியால் பூர்த்திசெய்வி
ததும், ஷை நாயனார் வீதியுத்ஸவதிற்கும், சதா
யெழுந்தருளியிருப்பதற்கும், தக்க பிரபை தொட்
டி கேடயங்களும், பெரிதான ஆராய்ச்சிவெறகல
மணியும், கொததுமணியும், சரவ்ளக்கு முதலியன
முடிப்பிததும், ஷை ஆலயத்தில் நாயனார் ஆன்
மாந்த மூர்த்தமாயெழுந்தருளி யிருக்கும் ஸ்ரீ
கைலாசநாதா சநிதிக்குரிய ஸ்ரீ பாலசுப்பிரமணி
யக்கடவுளும், ஸ்ரீ சண்டேசுரமூர்த்தியும் ளலாமூ
ர்த்தமாக முடிப்பித்தும், ஸ்ரீ சந்திராம்பிகை சந்தி
தியும் தூதனமாயமைக்கப்பட்டிருப்பதோடு, இன
னுஞ் சிலதிரப்பணிகளும் பூர்த்தியாகவேண்டும்.

ஆதாலால், மேற்படி கிராவிடாசாரிய சுவாமி
 களருளிய திருக்குறட்பயனால் கல்வி, அறிவு, ஒழு
 க்கமெய்திவரும் குருபக்திமாண்கள் யாவரும் சதா
 ஷை ஆலயத்தில் வந்து தரிசித்துப் பேராணந்தம
 டைவதோடு, அந்நாயனாது குருபூசைதிருக்கைத்
 திரமாயிரதிமாசொதவுத்திரத்தில், ஷை பரமா
 சாரிய மூர்த்திக்குக் கூடிய வரையில் குருபூசை
 யும், மகேசுரபூசையும், நடத்தி, சோடசோபசாரத
 துடன் வீதி மகோத்ஸவமும் நடப்பித்து வரு
 வாள்களாயின், பெறுதற்கரிய இஷ்டகாமியார்த்த
 சித்திகளைப் பெற்றுய்வார்களெனத் திருவருளைச்
 சிந்திக்கின்றனன், சபம். திருமயிலை,

அ டி யே ன்

வி-சுந்தரமுதலியார்.

உ-

சிவமயம்.

தி ரு க் கு ற ள்

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------|---------|--------------|---------|
| அ | | அடற்றகையு | கூடு |
| அகடாரரால் | ககக | அடுக்கியகோ | உ௦க |
| அகப்பட்டி. | உஉஅ | அடுக்கிவரினு | க௦ச |
| அகரமுதவ | க | அடுத்ததுகா | கடுஉ |
| அகலாதனு | கசக | அணங்குகொ | உ௦௦ |
| அகழ்வாரை | ௩௩ | அணியன்றோ | உகச |
| அகனமர்ந்து | கக | அந்தணரென் | எ |
| அகனமர்ந்தித | உக | அந்தணாதூற் | ககஅ |
| அஃகாமை | ௩க | அமரகத்தரற் | க௦ச |
| அஃகியகன் | ௩அ | அமரகத்துவ | உகஅ |
| அஹகணத்து. | கடுச | அமிழ்தினு | கடு |
| அசையியற் | உ௦ச | அமைந்தாங் | க௦௩ |
| அச்சமுடை | ககக | அரங்கின்றி | அஎ |
| அச்சமேகிழ் | உஉஅ | அரம்பொரு | கஅக |
| அஞ்சாமைய | க௦அ | அரம்போலு | உகஉ |
| அஞ்சமையீ | அ௩ | அரிதரோதே | உசஅ |
| அஞ்சமறியா | கஅச | அரிதாற்றி | உடு௦ |
| அஞ்சவதஞ் | க௩ | அரியகற்றா | க௦க |
| அஞ்சவதேர | எக | அரியவற்று | கக |
| அடக்கமமர | உஎ | அரியவென்றா | ககச |
| அடல்வேண்டு | எச | ஆருங்கேட | சடு |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள. | பககம. | குறள. | பககம. |
|------------|-------|---------------|-------|
| அருஞ்செவ் | கஉஉ | அவையறியா | கடுந |
| அருட்செவ் | டுஉ | அவ்வீத்தழுக் | நசு |
| அருமறை | கஅக | அவ்வியநெஞ் | நள |
| அருமையு | கநக | அழக்கொண் | கசஉ |
| அரும்பய | சந | அழச்சொல்லி | கஎ௦ |
| அருவியையெ | க௦நு | அழல்போ | உசஅ |
| அருளலலதி | டுநு | அழிவதூஉ | க௦௦ |
| அருளிலலார் | டுந | அழிவநத | கஎஉ |
| அருளெள்ளு | கசஉ | அழிவினவை | கசஅ |
| அருளொடு | ,, | அழிவின்ற | கசச |
| அருளகருதி | சக | அழுக்கற்ற | நள |
| அருள்சேர் | டுந | அழுக்கறவா | அ |
| அருள்வெஃகி | நஅ | அழுக்காறுடையா | நசு |
| அலநதாரை | உஅக | அழுக்காறுடை | ந௦ |
| அலநெழ்வாரு | உசடு | அழுக்காறென | நள |
| அலநாண | உசள | அழுக்காற்றி | நசு |
| அல்லலரு | டுந | அளவல்லசெய் | சஉ |
| அல்லவை | உஉ | அளவளாவில் | ககந |
| அல்லற்பட் | கஉ௦ | அளவறிந்தார் | சஉ |
| அவர்தந்தா | உடுச | அளவறிந்து | க௦ச |
| அவரநெஞ் | உஅச | அளவின்க | சஉ |
| அவாவில்லா | எசு | அளித்தஞ்ச | உசஅ |
| | ,, | அறங்கூறு | ச௦ |
| அவாவென் | எஅ | அறஞ்சாரர் | உஉந |
| அவிசொரிந் | டுசு | அறஞ்சொல் | ச௦ |
| அவையறிந் | கடுந | அறத்தாறிது | அ |

௩ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------|---------|---------------|---------|
| அறத்தாற்றி | கக | அறிவிலானெ | கஅ௦ |
| அறத்தான்வரு | க | அறிவினானெ | கஅ |
| அறத்திந்தே | கஅ | அறிவினானெ | சச |
| அறத்தினூஉங் | அ | அறிவினமை | கஅ௦ |
| அறம்பொரு | க௦க | அறிவுடையாரா | க௨ |
| அறவாழியந் | உ | அறிவுடையாரெ | க௩ |
| அறவினையா | க௧ | அறிவுருவாரா | கச௭ |
| அறவினையு | க௧௩ | அறவாய்சிறை | உ௩அ |
| அறனழிஇ | ச௦ | அறையறை | உ௨க |
| அறனறிந்தா | க௩௭ | அறகாவியல் | ௭௨ |
| அறனறிந்துமு | க௧ | அற்றதறிந்து | உ௦க |
| அறனறிந்துவெ | ௩௧ | அற்றமறைக்கு | உ௦௧ |
| அறனாக்கமீவெ | ௩௧ | அற்றமறைத்த | கஅ௧ |
| அறனியலானி | ௩௨ | அற்றவரென் | ௭௧ |
| அறனிழக்கா | அ௩ | அற்றரழிபெ | சஅ |
| அறனினுயின் | க௧௨ | அற்றாரைத்தே | க௧௦ |
| அறனெண்ப் | க௧ | அற்றூர்க்கொன் | உ௧௪ |
| அறனென்கி | ச௧ | அற்றூலளவறிந் | உ௦௧ |
| அறன்கடை | ௩௧ | அற்றேமென் | க௩௪ |
| அறன்வரை | ௩௩ | அனிச்சப்பூ | உ௩அ |
| அறிகிலாரெ | உ௪௪ | அனிச்சமு | உ௩௧ |
| அறிகொள் | க௩௭ | அன்பகத்தில் | கஅ |
| அறிதோற்றி | உ௩௧ | அன்பறிவாரா | கச௭ |
| அறிந்தாற்றி | க௧௨ | அன்பறிவு | க௧௧ |
| அறிவற்றங் | க௧ | அன்பிலனெ | கஅ௪ |
| அறிவிலார்தா | கஅ௦ | அன்பிலாரெள் | க௭ |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௪

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|--------------|---------|----------------|---------|
| அன்பிற்குமு | ௧௭ | ஆற்றூருமா | ௧௦௭ |
| அன்பின்வழி | ௧௮ | ஆற்றினளவறிந் | ௧௦௯ |
| அன்பினவி | ௧௯௪ | ஆற்றினளவறிந்தி | ௧௦௯ |
| அண்டீனுமா | ௧௭ | ஆற்றினவருந் | ௧௦௧ |
| அன்புடை-லிவ் | ௨௧௧ | ஆற்றினிலைத | ௧௦௪ |
| அன்புடை-ல்வே | ௧௪௭ | ஆற்றினொழுக் | ௧௧ |
| அன்புநாடு | ௨௦௬ | ஆற்றுபவர்க்கு | ௧௦௬ |
| அன்புமறனு | ௧௦ | ஆற்றுவா-லிக | ௧௯௦ |
| அன்புற்றமாந் | ௧௭ | ஆற்றுவா-ல்பளி | ௪௮ |
| அன்பொரிஇ | ௨௧௦ | ஆற்றுவா-ல்பணி | ௨௧௦ |
| அன்பொழியை | ௧௭ | இ | |
| அன்றறிவாமெ | ௮ | இகலானுமி | ௧௮௩ |
| ஆ | | இகலிற்வக | ” |
| ஆகாறளவிட் | ௧௦௪ | இகலினமி | ” |
| ஆக-ழாற்றே | ௮௦ | இகலெதிர் | ” |
| ஆக்கநகருதி | ௧௦௧ | இகலென்ப | ௧௮௩ |
| ஆக்கமதர்வி | ௧௨௮ | இகலென்னு | ” |
| ஆக்கமிழந் | ” | இகலகாணு | ௧௮௩ |
| ஆக்கமுங் | ௧௩௮ | இகழ்ச்சியிற் | ௧௧௭ |
| ஆங்கமை | ௧௦௬ | இகழந்தெள் | ௨௨௦ |
| ஆபயன்கு | ௧௨௧ | இடமெல்லா | ௨௨௯ |
| ஆயுமறிவி | ௧௬௦ | இடனிஸ்பரு | ௪௭ |
| ஆயந்தாய்ந் | ௧௭௦ | இடிக்குந்துணை | ௬௭ |
| ஆராவியற்கை | ௭௧ | இடிபுரிந்தெள் | ௧௩௧ |
| ஆவிற்குநீரெ | ௨௨௯ | இடிப்பாரையி | ௬௭ |
| ஆள்வினையு | ௨௧௮ | இடுக்கட்படினு | ௧௪௧ |

இ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம் | குறள். | பக்கம். |
|--------------|--------|--------------|---------|
| இடுக்கண்கா | உ.கக | இருநோகம் | உ.கஉ |
| இடுக்கண்வ | க.கச | இருந்துளளி | உ.எஉ |
| இடும்பைக்கி | ,, | இருந்தோம்பி | க.க |
| இடும்பைக்கே | உ.கக | இருபுனலும் | க.ருஅ |
| இடைதெரிந் | க.ருக | இருமனப்பெண் | க.க.க |
| இணநுழத்து | க.சு.௦ | இருமைவகை | சு |
| இணரெரிதோ | சு.சு | இருவேறுலக | அ.௦ |
| இசீனயிகள | க.க.உ | இருள்சேரிரு | உ |
| இமைப்பிறகர | உ.ச.க | இவக்கமுடம் | க.க.ரு |
| இமையாரின் | க.க.க | இவக்கிழாய் | உ.எ.அ |
| இம்மைப்பிற | உ.க.க | இலமென்றகை | உ.உ.க |
| இயல்பாரு | எ.ச | இலமென்றவெ | க.அ |
| இயல்பின | க.க | இலாபலராகிய | ரு.அ |
| இயல்புளி | க.க.அ | இலனென்றுதீய | ச.ச |
| இயற்றலு | அ.க | இலனென்னு | ச.அ |
| இரக்கவிரத் | உ.உ.க | இல்வாழ்வா | க.௦ |
| இரத்தவினி | ச.க | இல்லதெனி | க.உ |
| இரத்தலுமீத | உ.உ.ச | இல்லாரை | க.க.க |
| இரந்துமுயிர் | உ.உ.க | இல்லாரையஞ் | க.க.க |
| இரப்பனிரப் | உ.உ.எ | இல்லாள்கட் | க.க.உ |
| இரப்பாரையி | உ.உ.ரு | இல்லதவற | உ.ச.ரு |
| இரப்பான்வெ | ,, | இவறலுமான் | க.ச |
| இரவாரிரப் | உ.உ.௦ | இழுத்தொறாஉ | உ.௦௦ |
| இரவுள்ளவுள் | உ.உ.எ | இழிவுநிந்துண | உ.௦.க |
| இரவேன்னு | ,, | இழுக்கலுடை | க.௦ |
| இருணிகி | எ.ச | இழுக்காமம | க.க.க |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௬

| | | | |
|--------------|------|------------------|------|
| இழைத்ததற்கு | கௌ | இன்பங்கடன | உருஉ |
| இளிததக்க | உஅரு | இன்பத்து-பய | கஅஉ |
| இளிவரினவா | உ௦௭ | இன்பத்து-வி | க௭ரு |
| இளைதாசமு | கஅஅ | இன்பயிடை | எக |
| இளையரின | கரு௦ | இன்பமரூ | உஉச |
| இறந்தமைந் | க௭உ | இன்பம்வழை-ளி | க௭ரு |
| இறந்தவெரு | ககரு | இன்பம்வழை-ன்கருஉ | |
| இறந்தாரிநற | க௭ | இன்மையிடும் | உஉச |
| இறப்பேபுரி | உ௦அ | இன்மையினி-த | உஉக |
| இறலீனுமெ | ௭க | இன்மையினி-து | கஉக |
| இறுதிபயப் | கசஅ | இன்மையுளி | ௭ச |
| இறைகடிய | கஉஉ | இன்மையெ | உஉஉ |
| இறைகாக்கு | ககஅ | இன்மையொ | உக௦ |
| இற்பிற-கண்ண | உ௦௭ | இன்றியமை | உ௦ரு |
| இற்பிற-கண்ணே | உஉஉ | இன்றும்வரு | உஉ௭ |
| இனத்தாற்றி | கஉ௭ | இன்னொசெ-ரை | க௭ |
| இனம்ஃபான் | க௭௭ | இன்னொசெ-ர் | உக௦ |
| இனிததக்க | உஅரு | இன்னொதிரக் | சஅ |
| இனியவுளவாக | உஉ | இன்னொதின | உசக |
| இனியன்ன | உஅ௭ | இன்னொமை | க௭ரு |
| இனைத்துணைத் | உ௦ | இன்னொவெ | கஅ |
| இனையரிவரெ | க௭க | | ௭ |
| இனகணுடை | உசஅ | ஈட்டயிவறி | உகச |
| இனசொலாலீர | உக | ஈதலிசப | ரு |
| இனசொலாலீத | அச | ஈத்துவக்கு | சக |
| இன்சொலினி | உஉ | ஈரணுகவிதி | உஉக |

எ செய்யுள் முதற்கும்ப்பு அகராதி.

குறள். பக்கம். | குறள். பக்கம்.
 ாவராகவண்ண ௨௨ரு | உயிருடம்பி ௭க

| | | | |
|------------|-------|-------------|-------|
| நன்றப்பொழு | கசு | உயிர்ப்பவ | கசிஅ |
| நன்றணமுசு | கசுசு | உய்த்தலநிர் | உசிடு |
| நன்றள்பசி | கசுக | உரமொரு | கஉக |
| உ | | உரனசைஇ | உஎஅ |
| உடம்பாடி | கசு0 | உரனென்னு | சு |
| உடம்போ | உச0 | உருவுகண்டெ | கசுந |
| உடுக்கையி | கசுக | உருளாயமோ | கசுஅ |
| உடுப்பதுஉ | உஉசு | உரைப்பாரு | டு0 |
| உடைசெல்வ | உ00 | உலகத்தாரு | கஅக |
| உடைத்தம் | க0ந | உலகத்தோ | நக |
| உடைமையு | உ0 | உலகத்தழிடு | சுஉ |
| உடையரென | கஉஅ | உலைவிட்டது | கசுந |
| உடையார்மு | அசு | உவக்தாணென | உடுஎ |
| உட்கப்படா | கசுக | உவந்துறை | உசுக |
| உட்பகைய | கஅசு | உவப்பத் | அடு |
| உணரவது | கடுசு | உழந்துழர் | உடுசு |
| உணவினு | உசுஎ | உழவினார் | உஉ0 |
| உண்டாரக | உசுஉ | உழுதுண்டு | „ |
| உண்ணற்க | கசுசு | உழுவாருவ | „ |
| உண்ணாதுநோ | நடு | உழைப்பிரி | ககடு |
| உண்ணாமையு | டுடு | உளபேரன் | கஉசு |
| உண்ணாமையே | „ | உளரெனினு | கடுஎ |
| உதவிவரைத்த | உசு | உளரெனனு | அசி |
| உப்பமைந் | உஅசு | உளவரைதுக் | க0சு |
| உயர்வுகலந் | கடுசு | உள்ளக்களித் | உசிடு |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. அ

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|------------|---------|-----------|---------|
| உள்ளத்தார் | உஎசு | உறுப்பசம | கசுந |
| உள்ளத்தாலு | சுக | உறுப்பொத் | உகக |
| உள்ளத்தாற் | சுந | உறுவதுரோ | கஎசு |
| உள்ளயிலாத | கஉசு | உறைசிறியா | கசுக |

| | | | |
|--------------|-------|-------------|-------|
| உள்ளமுடை | கஉஅ | உற்றநெய்யீ | சுசு |
| உள்ளம்போ | உருந | உற்றநெய்யேர | ருசு |
| உள்ளற்கவுள் | ககக | உற்றவன்றீர் | உ0உ |
| உள்ளிய்தெ | ககக | உற்றானளவு | ” |
| உள்ளிவல் | சுசு | ஊ | |
| உள்ளினூந | உசுக | ஊக்கமுடையா | க0ரு |
| உள்ளினை | உசுக | ஊடலிற்றேறந் | உசுஎ |
| உள்ளவதெல் | கஉஅ | ஊடலிற்றேறன | உசுரு |
| உள்ளுவன்-ஊ | உருசு | ஊடலினூண | உசு0 |
| உள்ளுவன்-ம | உச0 | ஊடலுணை | உசுக |
| உள்ளொற்றி | கசுஎ | ஊடலுணர்த | உசுசு |
| உறநகுவது | எக | ஊடற்கட்டுசெ | உஅசு |
| உறனமுறை | கஅசு | ஊடிப்பெறு | உசுஎ |
| உறுஅதவாக் | உஅசு | ஊடியவரை | உசு0 |
| உறுஅதவாபோ | உசுக | ஊடியிருந் | உசுக |
| உறுஅதோலு | உசுரு | ஊடுகமன் | உசுஎ |
| உறுஅர்க்குறு | உசு0 | ஊடுதல்கா | உசுஅ |
| உறுனட்டநி | கஎசு | ஊனுடை | உசுரு |

| | | | |
|------------|------|-----------|------|
| உறினுயிரஞ் | கசுஎ | ஊதியமென் | கஎ0 |
| உறிதோறுயி | உசுக | ஊரவர்கொள | உசுக |
| உறுபசியு | கருஎ | ஊருணிநீர் | சசு |
| உறுபொரு | கசுஉ | ஊழிபெய | உசு0 |

கூ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | | குறள். | பக்கம். |
|----------------|-----|-------------|---------|
| ஊழிற் பெரு | ௮௨ | எலலைக்கணி | ௧௭௨ |
| ஊழியுமுப | ௧௩௩ | எவ்வதுறைவ | ௯௨ |
| ஊழொரா | ௧௪௨ | எழுதுவகாற | ௨௮௪ |
| ஊழினக்கு | ௨௧௬ | எழுபிறப்புந | ௧௪ |
| எ | | எழுமையெழு | ௨௪ |
| எச்சமென் | ௨௧௪ | எளிதெனவீல் | ௩௨ |
| எட்பகவன | ௧௯௦ | எள்ளாதவெ | ௧௦௨ |
| எண்ணெந்த | ௧௯௪ | எள்ளாமவே | ௯௧ |
| எண்ணித்துணி | ௧௦௧ | எள்ளினிளி | ௨௮௮ |
| எண்ணியாரெ | ௧௦௭ | எற்றிற்குரி | ௨௨௯ |
| எண்ணியவெ | ௧௪௩ | ஏற்றெனறி | ௧௪௧ |
| எண்ணென்ப | ௮௫ | எனைததானுந | ௯௦ |
| என்பதததாலே | ௨௧௧ | எனைததானுமெ | ௯௮ |
| என்பதத்தானே | ௧௧௯ | எனைத்திடப | ௧௪௪ |
| என்பொருளா | ௧௨ | எனைத்துந | ௧௭௫ |
| எதிரதாக்காக் | ௯௩ | எனைத்துனை | ௩௨ |
| எந்நனறிகொ | ௨௪ | எனைத்துனை | ௨௬௩ |
| எப்பொருளு | ௧௪௯ | எனைத்தொன் | ௨௬௧ |
| எப்பொருளெ | ௭௬ | எனைப்பகை | ௪௫ |
| எப்பொருள்யா | ௧௨ | எனைமாட்சி | ௧௬௧ |
| எய்தற்கரிய | ௧௦௬ | எனைவகையா | ௧௧௧ |
| எரியாற்சுடப் | ௧௯௧ | என்பிலதனை | ௧௮ |
| எல்லாப்பொ | ௧௬௦ | என்றுமொரு | ௧௪௦ |
| எல்லாக்குந | ௨௮ | எனைமுன | ௧௬௫ |
| எல்லாக்குமெ | ௧௨௬ | எ | |
| எல்லாவிளக்கும் | ௯௪ | ஏதம்பெருநு | ௨௩௬ |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௦

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|---------------|---------|----------------|---------|
| ஏதிவாராரத | க௭௬ | ஒவததக்கா | க௭௪ |
| ஏதிலாராதற்றம் | ௪௧ | ஒல்லுககரும | க௭௫ |
| ஏதிலார்போல | ௨௩௪ | ஒல்லும்வகை | ௮ |
| ஏந்தியகொள் | க௯௨ | ஒல்லும்வாயெ | க௪௫ |
| ஏமுறறவறி | ௩௮௬ | ஒவ்வதறிவ | ௧௦௨ |
| ஏரிணானறா | ௨௨௧ | ஒழுக்கத்தினெ | ௩௦ |
| ஏரிணுழாஅ | ௪ | ஒழுக்கத்தினெ | ” |
| ஏவவுஞ்செய் | ௧௮௧ | ஒழுக்கத்துநீ | ௫ |
| ஐ | | ஒழுக்கமுடைமை | ௨௯ |
| ஐந்தவிததா | ௬ | ஒழுக்கமுடைய | ௩௦ |
| ஐயத்திந்க்கி | ௭௬ | ஒழுக்கமும்வாய் | ௨௦௩ |
| ஐயப்படாஅ | ௧௫௧ | ஒழுக்கம்விழு | ௨௯ |
| ஐயுணாவெயதி | ௭௬ | ஒழுக்காராக் | ௩௫ |
| ஒ | | ஒளியாராமுன் | ௧௫௩ |
| ஒட்டார்பின | ௨௦௬ | ஒளியொருவ | ௨௦௭ |
| ஒண்ணுதற் | ௨௩௨ | ஒறுத்தாரை | ௩௪ |
| ஒண்பொருள் | ௧௬௩ | ஒறுத்தார்க் | ” |
| ஒத்ததறிவா | ௪௬ | ஒறுத்தாற்று | ௧௨௫ |
| ஒப்புரவினல் | ௪௭ | ஒற்றினவெ | ௧௨௬ |
| ஒருதலையா | ௨௫௬ | ஒற்றுமுறை | ” |
| ஒருநாளெழு | ௨௮௦ | ஒற்றொற்றித் | ௧௨௭ |
| ஒருபொழுதும் | ௭௨ | ஒற்றொற்றுண | ” |
| ஒருமைக்கட் | ௮௬ | ஒனறாகநல்ல | ௬௬ |
| ஒருமைச்செ | ௧௭௮ | ஒனறாமையொ | ௧௮௧ |
| ஒருமைமகளி | ௨௦௮ | ஒன்றாவகத் | ௫௦ |
| ஒருமையுளா | ௨௮ | ஒன்றாறுநீச்சீ | ௨௮ |

கக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------|---------|----------------|---------|
| ஒனவெறயதி | ககஅ | கண்ணிகெட்டு | உருச |
| ஒனனாத்தெ | ருஎ | கண்ணிறைந்த | உஅக |
| ஒஒதவ்வெண்டு | கசக | கண்ணிற்கணி | கஉச |
| ஒதியுணாந்து | கஎஅ | கண்ணிறறுனி | உஅரு |
| ஒம்பினமை | உசக | கண்ணினபச | உஎக |
| ஒர்த்துள்ள | எஎ | கண்ணினறுகண் | ச௦ |
| ஒர்ந்துகண் | ககஎ | கண்ணுங்கொ | உஎக |
| ஒஒவினிதெ | உருச | கண்ணுடைய | அரு |
| க | | கண்ணுள்ளார் | உசக |
| கடலன்னகாம | உசக | கண்ணுள்ளிற் | உச௦ |
| கடலோடா | க௦எ | கண்ணெடுகண் | உருச |
| கடனறிந்து | கசஅ | கண்ணெட்ட-த் | கஉச |
| கடனென்ப | உ௦க | கண்ணெட்ட-மி | கஉரு |
| கடாஅக்களி | உருக | கண்ணெட்ட-மெ | கஉச |
| கடாஅவுரு | கஉச | கதற்குத்துக் | உக |
| கடிதோச்சி | கஉஉ | கதுமெனத்தா | உருச |
| கடிந்தகடிந் | கசக | கயலுண்கண் | உசச |
| கடுஞ்சொல் | கஉஉ | கரத்தலுமாற் | உருக |
| கடுமொழியுந் | கஉக | கரப்பவர்க்கியா | உஉஎ |
| கடைக்கொட்க | கசக | கரப்பிடும்பை | உஉச |
| கண்கொழி | ச௦ | கரப்பிலாரெ | ,, |
| கண்களவு | உருக | கரப்பிலார் | ,, |
| கண்டதுமன் | உசச | கரப்பினுற | உஅரு |
| கண்டாவகலு | உருக | கரவாதுவந் | உஉச |
| கண்டாருயிரு | உருக | கருமஞ்சிதை | கஉரு |
| | | கருமஞ்செய | உகக |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கஉ

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------|---------|----------------|---------|
| கருமணியிற் | உசு0 | கற்றறிநதாரா | கடுச |
| கருமததானு | உகடு | கற்றூருட்கற் | கடுடு |
| கருவியங்கால | ககசு | கற்றூர்முற் | ,, |
| கலககாதுகண | கசச | கற்றிலனாயினு | க0 |
| கலந்துணா | உஎக | கற்றீணடு | எசு |
| கலலாதமேற் | கஅக | கற்றுக்கண | கசஎ |
| கல்லாதவரிற் | கடுச | கனவினானுண் | உசச |
| கல்லாதவரு | அஎ | கனவினுமின்னு | கஎடு |
| கல்லாதானு | அஅ | கா | |
| கல்லாதான | அஎ | காக்கபொருளா | உஎ |
| கலலராப்பிணி | கஉக | காக்கைகரவா | ககச |
| கல்லாவொரு | அஅ | காட்சிககெளிபன | அச |
| கல்லான்வெ | கஅச | காணுசினத்தா | கஅடு |
| கவறுங்கழக | ககக | காணுதாற்காட்டு | கஅக |
| கழாஅக்கால் | கஎக | காணிற்ருவனா | உகஅ |
| களவினாலாதி | சுக | காணுநகாற்கா | உஅச |
| களவினகட் | ,, | காணகமற் | உஎக |

| | | | |
|--------------|-----|--------------|------|
| களவெனனுந | கஉ | காதலகாத | கடு |
| களித்தறியே | ககஎ | காதலரில்லுழி | உசஎ |
| களித்தானைக் | ,, | காதலானுதொ | உசக |
| களித்தொறு | உசச | காதலவரி | உஎஉ |
| களவார்க்குத் | கஉ | காதனமைகந் | கக0 |
| களள்ளண்ணப் | ககஅ | காமக்கடன் | உடுக |
| கறுததின்னு | சஎ | காமக்கடு-லு | உசக |
| கற்ககசடறக் | அடு | காமக்கடு-னீ | உடுஉ |
| கற்றதனலைய | க | காமக்கணிச்சி | உஎக |

கூட செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|---------------|---------|---------------|---------|
| காமமுநாணு | உருக் | குணனிலனாய்க் | கஅரு |
| காமமுழந்து | உசஉ | குணனுறுகுடி | கஎ௦ |
| காமமெனவொ | உஎரு | குலஞ்சடுக | உகஎ |
| காமம்விடுவொ | உஎந | குழலினிதியா | கரு |
| காமமவெகுளி | எஎ | குறிக்கொண் | உநந |
| காவகருதி | க௦ரு | குறித்ததுகூற | கருக |
| காலத்தினுற் | உந | குறிப்பறிநது | கரு௦ |
| காலாழ்களரி | க௦அ | குறிப்பிற்-ரா | கருக |
| காலககுசசெய | உசஎ | குறிப்பிற்-ா | „ |
| காலையநும்பி | உஅ | குறறயிலனாய் | உகஅ |
| கானமுயலெ | ககச | குறறீமகாக்க | கச |
| கு | | குனறனனா | ககக |
| குடம்பைதளி | எஉ | குனறினின | உ௦ந |
| குடிசெயவலெ | உகஅ | குன்றேறியா | ககஉ |
| குடிசெயவார் | உகக | கூ | |
| குடிதழீஇக் | ககஅ | கூடியகாமம் | உஎஅ |
| குடிபுறங்காத் | ககக | கூததாட்டவை | எக |
| குடிப்பிறநதார | உ௦ச | கூழுங்குடியு | கஉ௦ |
| குடிப்பிறநது | க௦க | கூறமைநோக் | கருக |
| குடிப்பிறநதுத | கஎ௦ | கூற்றங்குதித | ருஅ |
| குடிமடிந்து | கந௦ | கூறரத்தைக் | ககக |
| குடியாணமை | கநக | கூற்றமோ | உநக |
| குடியெனனுங் | கந௦ | கூற்றுடயாறு | கசச |
| குணநலஞ்சா | உ௦க | கெ | |
| குணனாய்க்குற் | க௦க | கெடல்வேண்டி | கக௦ |
| குணமெனனுங் | எ | கெடாஅவழி | கஎந |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௧௪

| குறள் | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-----------|---------|---------|---------|
| கெடுங்கால | கஎக | கொடையளி | ௮௪ |

| | | | |
|--------------|------|--------------|------|
| கெடுபது உ | ச | கொல்லேற | ககக |
| கெடுவலயான | உச | கொல்லேயிற் | ககக |
| கெடுவாகவை | உச | கொல்லேயினைய | எ௦ |
| கெட்டாக்கு | உஅஎ | கொல்லாரல | உக௦ |
| கே | | கொல்லானம | எ௦ |
| கேடறியாக் | கடுஅ | கொல்லானபு | டுச |
| கேடிலவழி | அஎ | கொளப்பட்டு | கடு௦ |
| கேடும்பெருக | உச | கொளற்கரிதா | கக௦ |
| கேட்டாரப்பி | ககஅ | கொளறனை | உ.ப |
| கேட்டிணுமு | கஎ௦ | கோ | |
| கேட்டிணுவ | க௦ | கோட்டுப்பூச | உகஉ |
| கேளிமுக்கவ | கஎக | கோளிலப்பாறி | க |
| கை | | கொள | |
| கைமராறுவே | சடு | கொளவையாற் | உசடு |
| கையறியாமை | ககஎ | ச | |
| கைவேலகளி | ககச | சமனசெய்து | உச |
| கொ | | சலத்தாறப்பொ | கசஉ |
| கொக்கொக்க | க௦ச | சலமபறறிச | உ௦ச |
| கொடியார-யி | உடுஉ | சா | |
| கொடியார்-யு | உஎ௦ | சாதவினினனா | சக |
| கொடுத்தலு | ககச | சாயலுநாணு | உடுச |
| கொடுத்தலு | கஅடு | சாரடணர்ந்து | எஎ |
| கொடுப்பதழுக் | கச | சால்பிற்குக் | உக௦ |
| கொடுப்பதுஉ | உகச | சான்றவர்சா | உகக |
| கொடுப்புருவ | உகக | | |

2

-கடு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள | பக்சம் | குறள. | பக்சம். |
|------------|--------|------------|---------|
| செ | | சுவயொளியு | ச |
| செதைவிடத | கஉச | சமுலுமிசை | ககச |
| செறப்பறிய | கஉஎ | சமுனறுமோ | உகக |
| செறப்பீ-மீ | எ | சுறறத்தாற் | ககச |

| | | | |
|-------------|------|---------------|-----|
| சிறப்பீ-ம் | ௭௭ | சூ | |
| சிறப்பொடுபூ | ச | சூழாமறறூ | உகஅ |
| சிறியாருணா | உ௦அ | சூழ்சசிமுடிவு | கசச |
| சிறுதாபிற | கருக | சூழவார்கண் | ௯௭ |
| சிறுபடையா | க௦அ | செ | |

| | | | |
|-----------|-----|-------------|-----|
| சிறுமைசமக | உசக | செப்பமுடைய | உரு |
| சிறுமைபல | ககக | செப்பினபுணா | கஅக |

| | | | |
|------------|------|-------------|-----|
| சிறுமையுஞ் | ககரு | செயற்கரிய | ச |
| சிறுமையுணீ | உஉ | செயற்கரியயா | கக௭ |

| | | | |
|-------------|-----|------------|-----|
| சிறைகாக்குற | கக | செயற்கைய | கக௭ |
| சிறைநலனு | க௦அ | செயற்பாலசெ | கரு |

| | | | |
|---------------|------|--------------|-----|
| சிறநினமஞ் | கஅ | செயற்பாலதோ | க |
| சிறநினபம | கஅ | செயிரிற்றலை | ருச |
| சினதைப | கக | செய்கபொரு | ககக |
| சினமெனனுஞ் | கக | செய்தக்கவல்ல | க௦க |
| சீரிடநகா | க௭ரு | செய்தேமஞ் | க௭ச |
| சீரினுஞ்சீரல் | உ௦ரு | செய்யாமற் | உக |
| சீருடைசசெ | உகரு | செய்யாமற்செ | க௭ |
| சீரமைசிறப் | சஉ | செய்வாரின | ககஉ |
| சீ | | செய்வீணசெ | கசக |
| சீ | | செருக்குஞ் | கச |
| சீட்சச-ரு | ரு௭ | செருவநத | ககக |

| | | |
|--------------------------------|-------|-----------|
| செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. | | கக |
| குறள. | பககம. | குறள. |
| செலலாமை | உசஅ | செலலவணக |
| செலலாவிடத | கரு | செலலகோட்ட |
| செலலானதி | உஉக | ஞா |

| | | | |
|--------------|------|--------------|------|
| செலவிடத்துக் | கரு | ஞாலநகருதி | கரு |
| செவவததுட | அக | த | |
| செலவிருநதோ | உக | தருதியென | உரு |
| செவிகைப்ப | அச | தககாநருநா | கஉக |
| செவிக்குணவி | அக | தக்காரினத | கௌ |
| செவிசசொல் | கசக | தககாரதகவில | உரு |
| செவியிறகவை | கக | தஞ்சந்தமர | உஅஅ |
| செவியுணவிந | க௦ | தணந்தமை | உசக |
| செறாஅச | உகச | தண்ணந்துறை | உஅஉ |
| செறிதொழுசெ | உஅக | தந்தைமகற்கா | கரு |
| செறிவறிந்து | உௌ | தநநலமபாரி | ககரு |
| செறுநரைகீ | க௦க | தநநெஞ்சத | உகஉ |
| செறுவாக்கு | கஅரு | தமராசிததற் | ககரு |
| செறநவர்பி | உௌக | தமபொரு | கரு |
| செறறாரென | உௌக | தமயிலிருந்து | உகச |
| செற்றார்பின | உௌக | தமயிறபெரியா | கக |
| செனறவிடத் | கக | தம்யிறம்மக்க | கக |
| சொ | | தலைப்பட்டார | ௌ |
| சொலலவல்ல | ககக | தலையினிழிந்த | உ௦ரு |
| சொலலுக-வி | சக | தவஞ்செய்வா | ருௌ |
| சொல்லுக-லை | ககக | தவமுறைந்தல் | ருக |
| சொல்லுதல் | கசக | தவமுநதவமு | ருௌ |
| சொல்லப்பய | உஉக | தவறிலராயி | உகக |

கௌ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------------|---------|----------------|---------|
| தள்ளாவினை | கருவ | திறனறிந்து | ககசு |
| தற்காத்துத | கக | திறன்பொருட | ருரு |
| தனக்குவமை | உ | தினைத்துணைந | உக |
| தனியெயிருந | உஅஎ | தினைத்துணையா | கச |
| தன்குற்றநீக்கி | கச | தினைத்துணையு | உஅக |
| தன்றுணையின் | கஅஎ | தி | |
| தன்னுயிராக்கின் | கஅ | திப்பாலதான | சச |
| தன்னுயிர்தான | ருஅ | தியவைசெய் | சரு |
| தன்னுயிராக்கிப்பி | எ௦ | தியவைதிய | சச |
| தனனூனபெரு | ருச | தியளவனறித | உ௦க |
| தனனெஞ்சறி | கக | தியினாற்கட்ட | உஅ |
| தனனைத்தான்-க் | கக | திவினையாரஞ | சக |
| தனனைத்தான்-த | சரு | து | |
| தனனையுணராத் | உகச | துஞ்சினாசெ | ககஎ |
| தா | | துஞ்சுகங்காற | உஅரு |
| தாயின்புறுவ | அக | துணைநலமாக்க | கச௦ |
| தாம்வீழ-த | உருஅ | துப்பார்க்குத் | க |
| தாமவீழ-மெ | உகரு | துப்பினெவனா | உருக |
| தாமவீவண்டி | உசஎ | துப்புரவில்லார | உஉஉ |
| தார்தாங்கிச் | ககச | துமமுசசெறு | உகச |
| தாளாண்மையி | ககஉ | துளியினமை | க௨௦ |
| தாளாண்மையெ | | துறந்தா-த | ருஎ |
| தாளாற்றித | சக | துறந்தா-ந் | க௦ |
| தாளாந்தவ | ரு | துறந்தார்படி | க௨ச |
| தி | | துறந்தார்பெரு | கி |
| திறனல்லதந் | | | ககி |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. கஅ

| குறள் | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|---------------|---------|---------------|---------|
| துறப்பார்ழற் | அக | தேவரீனையா | உஉஅ |
| துறைவனறுற | உசக | தேறற்கயாரை | கக0 |
| துணியுப்புலவீ | உக0 | தேறினுந்தேறு | கஅஎ |
| துன்பத்திறவு | உஅஅ | தொ | |
| துன்பமுறவறி | கசச | தொகசசொல் | கசஎ |
| துன்புறுஉந | உக | தொடங்கற்க | க0சு |
| துன்புததுற | உஎச | தொடலைக்கு | உசந |
| துன்னியார | சக | தொழினோககி | உஅஉ |
| து | | தொழிப்புழுதி | உஉ0 |
| துங்ககாமகல | அந | தொழியொடு | உஎ0 |
| துங்குகதுங | கசநு | தொழிற்சுழி | உ00 |
| துயமை, துணை | கசஅ | தொட்டனைத் | அசு |
| துஉயனம்பொன | எஅ | தொல்வரவுந் | உஉஉ |
| தெ | | தொழுதகையு | கஎஎ |
| தெண்ணீரடுபு | உஉச | தோ | |
| தெய்வததானு | கஉந | தோன்றிற்புகழொ | 0க |
| தெய்வநதொழா | கந | ந | |
| தெரிதலுந்தோ | கநஎ | நகவல்லரல் | உகந |
| தெரிநதவினத | க00 | நகுதற்பெரநு | கசஅ |
| தெரிநதுணரா | உ0ந | நகையீகையின | உ0ந |
| தெருளாதான | 0சு | நகையுமுஙகை | சு0 |
| தெளிவிலதனைத | க0க | நகையுள்ளுயி | உகஉ |
| தென்புலத்தார் | க0 | நகைவகைய | கஎச |
| தே | | நசையியார | உச0 |
| தேரானபிறனை | கக0 | நச்சப்படாத | உகச |
| தேரானறெளி | „ | நடுவினறிநன | கஎ |

கக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள் | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|-------------|---------|-------------|---------|
| நட்டாராகுறை | கசுந | நலவினத்தினு | கடு |
| நட்டாரக்கு | கசுசு | நவீனொறு | கசுஅ |
| நட்டார்போ | கஎசு | நறபொரு | உஉஉ |

| | | | |
|----------------|-------|-------------------|-------|
| நட்பிறகுவிற் | கசுசு | நனவினாற | உசுசு |
| நட்பிறகுறுப்பு | கஎஉ | நனவினானல் | உசுசு |
| நண்பாற்றாரா | உசுஉ | நனவினானல்-க் | உசுரு |
| நத்தம்போற்க | ரு௦ | நனவினானந | உசுசு |
| நயநதவாக்கு | உருசு | நனவினானல்-ரைஉசுரு | |
| நயநதவாநல | உசுசு | நனவெனவொ | ,, |
| நயனிலசொலலி | சந | நனமயுந் தீமை | ககக |
| நயனிலனெனப | சஉ | நனறறிவாரிற் | உஉஅ |

| | | | |
|--------------|------|--------------|-------|
| நயனின் றுநன | உஉ | நனனுகுமாகக | எ௦ |
| நயனுடையா | சஎ | நனனுகானல | அக |
| நயனெடுநன | உசுஉ | நன்றற்றலுள | க௦உ |
| நயன்சாரானன் | சஉ | நனறிகருவித | ந.௦ |
| நலக்குரியார் | நஉ | நனறிறறப்பது | உசு |
| நலத்தகைநல் | உசு௦ | நனறெனநவற் | கருந |
| நலத்தின்கனா | உ௦சு | நனறேதரினு | உரு |
| நலம்வேண்டி. | ,, | நன்னீரைவா | உநஎ |
| நல்குரவென் | உஉஉ | நா | |
| நல்லவையெயல் | அக | நாநகாதல்கொ | உருசு |
| நல்லாண்மை | உசுஅ | நாசசெறறுவிக் | எஉ |

| | | | |
|-------------|-----|------------|-------|
| நல்லார்கட் | அஅ | நாடாதுநட்ட | கசுசு |
| நல்லாறெனப் | எ௦ | நாடெனபநா | கருஅ |
| நல்லாறெனினு | சஅ | நாடொறுநாடி | கஉ௦ |
| நல்லாற்றொடி | ருந | நாடொறுநாடி | ககந |

| குறள். | பக்கம் | குறள். | பக்கம். |
|---------------|--------|----------------|---------|
| நானகத்தில | உக௭ | நீனைத்திருந்து | உகரு |
| நானாமையா | க௭அ | நீனைத்தொன் | உ௭௨ |
| நானாலுயிரை | உக௪ | நீனைப்பவா | உக௭ |
| நானாமறந்தே | உ௭அ | நீ | |
| நானெனவொ | உ௭௪ | நீநகானவெகு | க௭௪ |
| நானென்னு | க௭௪ | நீநின்றறறாஉ | உ௭௨ |
| நானெடுநல் | உ௪௨ | நீநின்றமைபா | ௨ |
| நானெவெயி | உக௪ | நீருநிழலினி | உ௭௭ |
| நானெவெண்ணு | க௭அ | நு | |
| நானெனவொன் | ௭௨ | நுதல்வெயாடப | உக௭ |
| நி | | நுணங்கியகோள | ௭௭ |
| நினைத்தியிலிட | உ௭௭ | நுணாணியநால | ௭௦ |
| நிலத்திலபா | ௭அ | நுணாணியமெ | கரு௨ |
| நிலத்திற்கிட | உ௦௪ | நுணமாணுழை | ௭அ |
| நிலவரைநீள | ௨௦ | நுணிகக்காம்ப | க௦௭ |
| நிலைக்கா | க௭௨ | நூ | |
| நிலையஞ்சிநீத | ௭௦ | நூலாருணுல | க௭௭ |
| நிலையிறநிரி | உ௭ | நெ | |
| நிலலாதவறறை | ௭௭ | நெஞ்சத்தாரா | உ௭௭ |
| நிழலீருயினா | க௭அ | நெனசியறறவா | ௨௭௭ |
| நின்றநீர்வார் | க௭௭ | நெடுங்கடலுந | ௪ |
| நிறைநெஞ்சயில் | க௭௨ | நெடுநீர்மற | க௭௦ |
| நிலறமொழிமாந் | ௭ | நெடும்புனலு | ௭௦௭ |
| நிறையரியா | உ௭௪ | நெய்யாலொரி | உ௭௭ |
| நிறையுடைமை | ௭௪ | நெருப்பினுட் | உ௭௭ |
| நிறையுடையே | உ௭௭ | நெருநலுளவெ | ௭௨ |

உக செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள் | பக்கம். |
|-------------|---------|--------------|---------|
| நெருதற்றுச | உஅஉ | படுபயனவெ | உஅ |
| நோ | | படைகுழகூ | அங் |
| நோக்கினு-கி | உ௩௩ | படைகொண் | குரு |
| நோககினு-கெ | உ௩௦ | பணியமாமெ | உ௦அ |
| நோதலெவன | உ௯௧ | பணிவுடைய | உ௧ |
| நோயெல்லா | ௯௯ | டணைநீநகிப் | உ௪௯ |
| நோய்நாடி | உ௦௨ | பண்டறியே | உ௩௧ |
| நோவற்கநொ | கஅஎ | பண்ணென் னு | கஉ௪ |
| நோனுவடம் | உ௪௨ | பண்பிலான் | உ௧௩ |
| ப | | பன்புநடயா | உ௧௨ |
| பகசுசொல்லி | ௪௧ | பதிமருண்டு | உ௬அ |
| பகலகருகிப் | கஅஉ | பயனிலபல்லார் | ௪௨ |
| பகல்வெல்லு | ௧௦௪ | பயனில்சொற் | ,, |
| பகுததுண்டு | ௯௯ | பயன்மரமுள் | ௪௪ |
| பகைநட்பாக் | கஅஎ | பயனறாக்கார் | உ௩ |
| பகைநட்பான | கஎஎ | பயனறாக்கி | ௧௯௪ |
| பகைபாவம | ௩௨ | பரிந்தவர்நல் | உஎ௪ |
| பகைமையுந | கருஉ | பரிந்தோமபிக் | உ௯ |
| பகையகததுச் | கருரு | பரிந்தோமபிப் | உ௦ |
| பகையகததுப் | கரு௬ | பரியதுகூரான | க௨௯ |
| பகையென்னு | கஅ௪ | பரியினுமர்கா | அ௧ |
| பசக்கமற் | உருஅ | பருகுவாராபோ | கஎ௩ |
| பசந்தாளி | உருஎ | பருவத்தோடொ | ௧௦ரு |
| பசப்பென | உருஅ | பருவரலும | உ௪௦ |
| படலாற்றா | உரு௪ | பலகுனடநீழ | உ௨௦ |
| படியுடையா | ௧௩௦ | பலசொலலக் | ௧௪௦ |

செய்யுள் முத்தற்குறிப்பு அகராதி. ௨௨

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|---------------|---------|-------------------|---------|
| பலநலலகற்ற | க௭௬ | பிணியினனம | ௧௫௮ |
| பலருழுவும் | ௧௫௮ | பிணையோம | ௨௩௨ |
| பலவலவகற | ௧௫௯ | பிரிததலும் | ௧௩௬ |
| பலலார்பகை | ௯௮ | பிரிவுரைக்கு | ௨௪௯ |
| பல்லார்புழை | ௪௨ | பிழத்துணர் | ௯௦ |
| பழகி செல்வ | ௧௬௬ | பிறப்பெனனு | ௭௭ |
| பழக்படபெ | ௧௭௨ | பிறப்பொக்கு | ௨௦௭ |
| பழக்பயெ | ௧௭௧ | பிறாககினைநு | ௯௮ |
| பழியலக | ௧௪௧ | பிறாநாணத | ௨௧௬ |
| பழியாஞ்சிப | ௧௦ | பிறாபழியுந் | ,, |
| பாழ்தெனனு | ௧௩௭ | பிறவிப்பெருந | ௩ |
| பாழமென | ௧௫௦ | பிறநபழிகுறு | ௪௦ |
| பறநற்கணனு | ௧௧௩ | பிறநபொரு | ௩௧ |
| பற்றற்றகணனெ | ௭௫ | பிறநமனைநோ | ௩௨ |
| பற்றற்றமெனபா | ௫௬ | பீ | |
| பறநிவிடாஅ | ௭௪ | பீலிபெயசாக் | ௧௦௩ |
| பற்றுபற்றற் | ௭௫ | பு | |
| பற்றுள்ள | ௯௫ | புகழினமுற் | ௨௦௯ |
| பனியருட்பி | ௨௯௭ | புகழநதவை | ௧௧௯ |
| பனமாயக்கள | ௨௭௯ | புகழபடவாழா | ௫௧ |
| பா | | புகழ்புரிந்தில்லி | ௧௩ |
| பாடுபெறுதி | ௨௭௦ | புக்கலமைந | ௭௩ |
| பாதனாணமீஇ | ௪௬ | புணர்ச்சிபழ | ௧௬௮ |
| பாலொடுதே | ௨௩௧ | புத்தேனாலகத் | ௪௬ |
| பி | | புரநதார்கண் | ௧௩௭ |
| பிணிக்ருமருந் | ௨௩௫ | புலத்தலிற் | ௨௧௧ |

௨௩ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பகம. | குறள். | பகம. |
|---------------|------|--------------|-------|
| புலப்பல்லெனச் | உஎஎ | பெருமன்பாரு | கடுஎ |
| புலப்பேனகொ | உஎக | பெருஅமைய | உஅஎ |
| புல்லவையுட் | கடுச | பெறினெனனா | உஅ0 |
| புல்லாதிராஅப் | உஅக | பெறுமவறறுள் | கச |
| புல்லிக்கிடந் | உடுஎ | பெற்றும்பெறி | கந |
| புல்லிவிடாப் | உகச | பே | |
| பறங்குநாநி | ச0 | பேணுதுபெட் | உடுடு |
| புறங்கூறிப் | ச0 | பேணுதுபெட்ட | உஅச |

| | | | |
|--------------|------|---------------|------|
| புறத்துறுப் | கஅ | பேணுதுபெண் | ககஉ |
| புறாதுபமை | சச | பேதைபெருங் | கஎச |
| புனகண்ணை | உகச | பேதைப்படுக்கு | அ0 |
| பெ | | பேதமையுளே | கஎஅ |
| பெண்ணிப | உகஉ | பேதமையெ | கஎஎ |
| பெண்ணிற | கஉ | பேதைமையொ | கஎஉ |
| பெண்ணினூற் | உஅந | பேராணமையெ | ககச |
| பெண்ணோவல் | ககந | பொ | |
| பெயக்கண்டு | கஉடு | பொச்சாப்பார | ககச |
| பெயலாற்றா | உடுச | பொச்சாப்புக் | ககடு |
| பெரிதாற்றிப் | உஅஉ | பொதுலததா | ககடு |
| பெரிதினிது | கஎக | பொதுநோக்கா | ககச |

| | | | |
|-------------|------|-------------|-----|
| பெரியாரைப் | கக0 | பொய்ப்படுமொ | கஎஅ |
| பெருக்கத்து | உ0டு | பொய்மையும் | சந |
| பெருங்கொடை | ககச | பொய்யாமை | சச |

| | | | |
|------------|-----|--------------|-----|
| பெருமைக்கு | க0க | பொய்யாமைய | „ |
| பெருமைபெரு | உ0அ | பொருடாந்த | சந |
| பெருமையுடை | „ | பொருட்பெண்டி | ககச |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. 25

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|--------------|---------|---------------|---------|
| பொருட்பொரு | கசுடு | மழயிலாமனன் | 31 |
| பொருணீங்கி | டுக | மழயுளாண் | கக.நக |
| பொருணமா | உசஅ | மழையமடியா | கக.0 |
| பொருள்கருவி | கசுடு | மடுத்தவாயெல் | கக.ச |
| பொருள்கெடுத் | ககக | மணிரீருமணனு | கடுக |
| பொருளல்லவரை | ககக | மணியற்றிகழ | உஅக |
| பொருளல்லவற் | எடு | மண்ணோடிய | கஉச |
| பொருளற்றார | டுச | மதிதுடபதூ | கக.எ |
| பொருளாட்சி | ,, | மதியுமடநதை | உகஅ |
| பொருளாளு | உகக | மயிரகீப்பின | உ0ச |
| பொருளைன | ககக | மருநதாய்த | சஎ |
| பொருளென | கடுடு | ருந்தென | உ00 |
| பொறியினமை | கக.க | மருநதோமற் | உ0ச |
| பொறியாயிலந் | உ | மருவுகமாசற் | கஎக |
| பொறுததலிறப் | கக | மலரனன-ண் | உக.க |
| பொறையொரு | கடுஎ | மலரனன-ளரு | உசடு |
| போ | | மலரினுமெல | உஅடு |
| போற்றினரிய | கசக | மலாகாணின் | உக.எ |
| ம | | மலாயினசயெகி | உ |
| மகன்றதைக் | கச | மழித்தலுநீட்ட | ச0 |
| மக்கணமெய் | கடு | மறத்தல்வெகு | கடு |
| மக்களேபோல் | உஉஅ | மநந்தூமடிறன | சச |
| மக்கலமெனப | கச | மறப்பினுமோ | உக |
| மடலூராதல் | உசக | மறப்பினவ | உசஉ |
| மழமழக்கொ | கக0 | மறமானமா | கசச |
| மடிமைகுடிமை | ககக | மறவறகமா | உச |

உடு செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

குறள். பக்கம். குறள். பக்கம்.

| | | | |
|--------------|-----|---------------|-----|
| மாறந்தால் | ௧௨௭ | மா | |
| மாறப்பெற்றது | ௨௫௫ | மாதாமுகம | ௨௩௮ |
| மறைப்பேன்மற் | ௨௭௫ | மாலேநேய் | ௨௬௭ |
| மறைப்பேன்மன | ௨௫௦ | மாலேயோவல் | ௨௬௬ |
| மற்றியானன | ௨௬௨ | மாறுபாழல்லா | ௨௦௪ |
| மற்றுந்தொடர் | ௭௪ | மி | |
| மனத்ததுமாசா | ௬௦ | மிகச்செய்து | ௧௭௭ |
| மனத்தானாரா | ௬௮ | மிகனமேவு | ௧௮௩ |
| மனத்தினமை | ௧௭௬ | மிகினுநகுறையி | ௨௦௦ |
| மனத்துக்கண் | ௮ | மிகுதியானமி | ௩௫ |
| மனத்தளது | ௬௬ | மு | |
| மனத்தொடு | ௬௩ | முகத்தானமாதி | ௨௧ |
| மனநலத்தி | ௧௦௦ | முகத்தினினி | ௧௭௬ |
| மனநலநன்ரு | ௬௬ | முகத்தினமுது | ௧௫௨ |
| மனநலமனனு | ,, | முகநகநட்ப | ௧௬௮ |
| மனந்தூயரீக் | ,, | முகநேரகதி | ௧௫௨ |
| மனந்தூயமை | ,, | முக்கமொக்கு | ௨௮௧ |
| மனமாணவுட் | ௧௮௬ | முடிவுமிடை | ௧௪௫ |
| மனைத்தக்க | ௧௨ | முதலிலராக் | ௬௭ |
| மனைமாட்சி | ,, | முபக்கிடை | ௨௭௧ |
| மனையாளை | ௧௬௩ | முபநசியகை | ,, |
| மனைவிழை | ௧௬௨ | முயற்சினிருவி | ௧௩௨ |
| மன்னாக்கு | ௧௨௦ | முரண்சேரந் | ௧௦௭ |
| மன்னாவிழை | ௧௪௬ | முறிமேனி | ௨௩௭ |
| மன்னுயிரெல் | ௨௫௨ | முறைகோடி | ௧௨௧ |
| மன்னுயிரோ | ௫௩ | முறைசெய்து | ௮௪ |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨௬

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|----------------|---------|---------------|---------|
| முறைப்பட்ச | க௩அ | வகையறச் | க௦௧ |
| முற்றற்றிமுற | க௧௦ | வகையறிந்துத | க௮௭ |
| முந்நியுமுற்று | ” | வகையறிந்துவ | க௫௫ |
| முனைமுகத்து | ” | வசையிலாவண் | ௫௧ |
| முன்னுறக்கா | க௧௩ | வசையென்ப | ” |
| மே | | வசையொழிய | ” |
| மேவ்ருந்து | ௨௦௭ | வஞ்சமனத்தா | ௫௮ |
| மேற்பிறந்தா | ௮௧ | வருகமற்கொ | ௨௭௯ |
| மை | | வருமுன்னர்க் | ௧௪ |
| மையலொருவ | க௭௯ | வருவிருந்து | ௧௧ |
| மோ | | வரைவிலாமா | க௯௫ |
| மோப்பக்குழை | ௨௦ | விலியார்க்கு | க௮௪ |
| யா | | வலியாமுற் | ௫௪ |
| யாகாவரா | ௨௮ | வலியினிலைமை | ௫௯ |
| யாநகண்ணி | ௨௦௩ | வழங்குவதுள் | ௨௦௧ |
| யாணடுச்ச | ௧௯௧ | வழிநோக்கா | க௮௫ |
| யாதலினயா | ௭௩ | வழுத்தினுடும் | ௨௭௪ |
| யாதானுநாடா | ௮௪ | வறியார்க்கொ | ௪௭ |
| யாமுமுள்ளை | ௨௬௨ | வணகண்குடி | க௩௯ |
| யாமெய்யாக் | ௯௪ | வா | |
| யாரினுறகாதல | ௨௯௨ | வாணிகஞ்செய | ௨௬ |
| யானெனதென் | ௭௪ | வாய்மையென | ௯௩ |
| யரடுகுக்குள | ௨௩௩ | வாராக்காற் | ௨௫௫ |
| வ | | வாரிபெருக்கி | ௧௧௧ |
| வகுத்தானவகு | ௮௧ | வாழ்தலுயிர்க் | ௨௪௦ |
| வகைமாண் | ௧௯௧ | வாழ்வார்க்கு | ௨௮௫ |

ஊ எ செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி.

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|------------|---------|---------------|---------|
| வாளற்றுப | ௨௭௮ | வினைகலந்து | ௨௭௯ |
| வாளொடென் | ௧௫௯ | வினைக்கண்வினை | ௧௧௨ |
| வாள்போலபகை | ௧௮௮ | வினைக்கண்வினை | ௧௩௨ |

| | | | |
|--------------|-----|---------------|-----|
| வாநின்றல | ௩ | வினைக்குரிமை | ௧௧௨ |
| வாணயர்தோற் | ௫௯ | வினைசெய்வா | ௧௨௬ |
| வானேக்கிவாழு | ௧௧௭ | வினைத்திட்ப | ௧௪௨ |
| வி | | வினைபகையெ | ௧௪௫ |
| விசமயிற்றுளி | ௪ | வினையானவி | ௧௪௬ |
| ய்டாஅதுசெ | ௨௬௩ | வினைவலியுந | ௧௦௨ |
| விடுமாற்றம | ௧௪௮ | வீ | |
| விண்ணினறு | ௪ | வீழப்படுவா | ௨௫௯ |
| வித்துமிடல் | ௧௧ | வீழுவாவிழப் | ,, |
| வியவற்க | ௧௫ | வீழியிருவாக் | ௨௩௬ |
| வீருநதுபுறத் | ௧௯ | வீழநாள்படா | ௯ |
| விருப்பமுச் | ௧௧௩ | வீழ்வாரினின் | ௨௬௦ |
| விரைத்துதொ | ௧௩௯ | வீறெயதிமா | ௧௪௩ |
| விலங்கொடு | ௮௯ | வெ | |
| வில்லேருமுவா | ௧௮௪ | வெண்மையெ | ௧௮௦ |
| விழித்தகண | ௧௪௪ | வெருவந்தசெ | ௧௨௨ |
| விழுப்புண்பட | ௧௪௪ | வெள்ளத்தீனைய | ௧௨௮ |
| விழுப்பேற்றி | ௩௬ | வெள்ளத்தீனைய | ௧௩௪ |
| விழைதகையா | ௧௭௨ | வே | |
| விழையார்விழை | ௧௭௩ | வேட்ட்பொழு | ௨௩௫ |
| விளக்கற்றம் | ௨௫௭ | வேட்பத்தாளு | ௧௩௯ |
| விளிந்தாரின் | ௩௧ | வேட்பனசொல் | ௧௫௦ |
| விளியுமென் | ௨௬௩ | வேண்டற்கவெஃகி | ௩௧ |

செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி. ௨ ௮

| குறள். | பக்கம். | குறள். | பக்கம். |
|---------------|---------|--------------|---------|
| வேண்டற்கவெ | ௧௯௮ | வேலன்றுவென | ௧௧௮ |
| வேண்டாமெ | ௭௮ | வேலொடுநின் | ௧௧௯ |
| வேண்டியவே | ௫௭ | | |
| வேண்டினுண | ௭௩ | | |
| வேண்டுகால | ௭௮ | வைத்தானவாய | ௨௧௩ |
| வேண்டுதல்வேண் | | வையத்துள்வாழ | ௧௧ |

திருக்குறள்செய்யுள் முதற்குறிப்பு அகராதி

முறநிற்று.



பிழைதீர்த்தம்.

| பககம். | வரி. | பிழை. | திருத்தம். |
|--------|------|-----------|---------------|
| உஉக | கஉ | இலமென் | இலமென |
| உஅடு | கக | இனித்தக்க | இனித்தக்க |
| உகௌ | கக | துதல்வியா | துதல்வெயுத்ப் |

புத்தக விளம்பரம்.

ஸ்தலவரிசைத் தேவாரம் 1 - முதல்
7-வது திருமுறை வரையில். ... 5 0 0
திருவாசகம், திருக்கோலையாரா, திரு
விசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, திருமந்
திரம், பதினொராந்திருமுறை, 8 -

முதல் 11-வது திருமுறைவரையில் 3 8 0
பெரியபுராணமூலம், நாயன்மாரசரித்தி
ரக்கருக்கம், தேவாரப்பதிகங்களுடன்
12-வது திருமுறை. 2 8 0

| | | | |
|---|---|----|---|
| திருக்கோவலபார் பதவுரை, திருக்கோ வையாருண்மை. | 1 | 12 | 0 |
| ஷையுடன் திருவாசகமூலமுஞ்சேர்ந்தது | 2 | 0 | 0 |
| திருக்குறள்-திருவருட்பயன் - மூலமும், கருத்துரையும், | 1 | 0 | 0 |
| பெரியபுராண வசனச்சுருக்கம் | 0 | 10 | 0 |
| திருவினையாடற்புராணவசனச்சுருக்கம் | 0 | 10 | 0 |
| ஷைஇரண்டுபுராணவசனமுஞ்சேர்ந்தது | 1 | 0 | 0 |
| தோத்திரக்கொத்து(70)பிரபந்தம் | 0 | 10 | 0 |

| | | | |
|---|---|---|---|
| விபாசைக்கோவை, மஹாவித்வான்மீனா ஸிசுந்தரம்பிள்ளையவர்களபாடியது. | 0 | 4 | 0 |
| திருமுருகாற்றுப்படைபதவுரையுடன் | 0 | 3 | 0 |

இன்னுஞ்சத்தமானபதிப்புப்புத்தகம் கிடைக்கும்.

திருமயிலை

வி. சுந்தரமுதலியார்.

நீதிவது செ. குருஷணப்பகாயக்கன் குளத்து வீதி
சென்னப்பட்டணம்.

சிவமயம்.

கொற்றவன்குடி

உமாபதிசிவாசாரியசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவருட்பயன் மூலம்.

இதன் கருத்துரையுடன்.



திருமயிலை,

திருவள்ளுவநாயனார் சந்நிதியில்

திருத்தொண்டசெய்துவரும்

மேற்படிபூர்

வி-சுந்தரமுதலியாரூடைய

சென்னை

விக்டோரியா ஜூபிலி அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

முதற்பதிப்பு.

கடிகூடவரு.

சிறப்புப்பாயிரம்.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருமகள் பிறந்த விநிகிரைப்பாற்கடற்
குறையங்கடுங்காற் சுழற்றுபுவெடுப்ப
வலைவதறவெழுந் தண்டமீப்படர்ந்து
நிலைபெறநின்ற நெடுந்திரளன்ன
வின்னநீரின்ப நன்னலஞ்சுரத்தலின்
விளங்கெழிற்றருமந திரண்டுவிற்றிருந்த
வண்ணமும்போலு மண்ணறன்கயிலை
காவலிற் புரக்குந் கண்ணுதற்கடவு
ணந்திதாள் சுமந்துவந் தவவழித்தோன்றற்
பெண்ணையாறுடுத்த வெண்ணெயின்துருத்த
தொண்டர்களிதய முண்டகமலாத்தும
விஞ்சைவாளிரவி மெய்கண்டதேவன்
மறையகத்தடக்கிய ஒருதனிக்குடிவையு
மருணூனிரைந்த பொருண்முழுதுணர்த்து
மாடிபோலக் கூடியகாட்சியிற்
புகல்சுவனான போநூறொருத்த
வகல்பொருடேர்த்தற் கருமைபுமாங்கவன்
சம்பிரதாயத் தந்தமில்வான்பொரு

ஞலவாப்பெருங்கனி யுள்ளம்படைத்த
 பண்பின்மேதகைய சண்பையர்கோமான்
 தற்பலன்றேராப் பற்பலசமயிகள்
 மலைத்தலைக்கொண் ழு மாருதமறைந்தெனத்
 தலைத்தலையிரியத் தானினி துரைத்த
 புகழ்சிவஞான போதமுள்ளுறையான்
 திகழ்சிவஞான சித் தியின்விரிவு

௨௭

சிறப்புப்பாயிசம்.

மென்போன்மருண்ட புன்புலமாகீக்
 உராவியெம்பையுக் திருவிளங்குகொண்டென்
 ஞராகக்காதவி னுக்கியோனாகப்
 பாவீடங்கொண்டதன் னுவிடங்கொண்டு
 பவப்பிரகாசப் புடரிருள்விழுங்குஞ்
 சிவப்பிரகாசத் திருப்பெயர்மேவித்
 திகழ்ச்சமகண்மருங்கிற் பரிவுடன்வளைத்த
 நரலையின்றொகைக்கு நான்மடங்குடைய
 ன்சகநூற்சலதி நொய்தினிற்கடத்து
 மரக்கலமதற்கு மா லுமியொப்ப
 வெழிலீரைநீரம் வழுவுறப்புணர்ந்தித்
 தென்னுடிர்ப்புலமை வன்னுவன்றணக்கோர்
 தந்தாரணயுடைத்தெனக் கற்றவர்களிப்ப
 கருப்பயனென்னு வதற்கொருநாமம்
 தெருப்படப்புணந்து செந்தமிழ்யாப்பிற்
 குளையென்னை யொருநூ ரியம்பினன்
 மத்தவன்புவிழர் வளாகர்க்கீழ்பாற்

கொற்றவன் குடியிற் குடிதொண்டுறைந்த
 பூசர்ணுறைந்த புதுமநிலேணிபுயம்
 சாதநிலைகள் டமுல் கரந்த
 இத்தொண்டியிடு சிவனென்பவனே.

சிறப்பிப்பாவிச முற்றிற்று.





உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவருட்பயன் மூலமும், கருத்துரையும்.



காப்பு.

நற்குஞ் சரக்கன்று நண்ணிற் கலைஞானங்
கற்குஞ் சரக்கன்று காண்.

விநாயகக்கடவுளை வந்திப்பவர்களுக்கு வேதாகம
புராண கலைகள் யாவும் எளிதில் வரும்.



முதலாவது பதிமுதலில்.



அஃதாவது - மேலாகிய இறைவனது இயல்பாம்.



அகர வயிர்போ லறிவாகி யெங்கு
நிகரிவிறை நிற்கு நிறைந்து.

(க-ரை.) அகரமாகியவயிர் எழுத்துக்க ளெல்லா
வற்றினும்பொருந்தி வேறற நிற்கும் தன்மைபோல,
இறைவன் உலகுயிர்முழுதும் ஒழிவறநிரம்பி ஞான
வுருவாய் அழிவின்றி நிற்பன்.

தன்னிலைமை மன்னுயிர்கள் சராத் தருஞ்
சத்தி, பின்னயிவா னெங்கள் பிரான்.

(க-ரை.) இறைவன், தனது விமல ஆனந்த வீட்டின் எல்லையை ஆனமாக்கள் வந்து பொருந்தும்படிச் செய்யும் அருட்சததியுடனே பேதமின்றி யொன்றிநிற்பன். (உ)

பெருமைக்கு நுணமைக்கும் பேரருட்கும
பேற்றி, னருமைக்கு மொபபின்மையான்.

(க-ரை.) இறைவன், நிறைவினானும் நொய்மையினனும் கருணையினனும் பெருதற் கருமையினனும் ஒப்பினன். (ங)

ஆக்கி யெவையு மளித்தா சுடனடங்கப்
போக்குமவன் போகாப புகல்.

(க-ரை.) இறைவன், ஒருவன் ஒருத்தி ஒன்று என்று சுட்டப்பட்ட வுலகங்கள் அனைத்தையும் படைத்து நிறுத்தி ஆன்மாக்கள் மூலமலததுடனே அடங்கியிருக்கும்படி அழித்தலைசெய்து அவற்றிற்கு நீங்காததோர் புகலிடமாயிருப்பன். (ச)

அருவு முருவு மறிஞாக் கறிவா
முருவ முடையா னுள்ளன்.

(க-ரை.) இறைவன், அருவடிவும் - உருவடிவும் - அறிவுடையோ உள்ளத்தில் தோன்றும் ஞானவடிவும் - உடையன். (ஊ)

பலலா ருயிருணரும் பான்மையென மே
லொருவ, னில்லாதா னெங்க ளிறை.

(க-ரை.) இறைவன், ஆனமாக்கள் அறிவிக்க அறியும் பகுதிபோலத் தனக்கு மேலாய் நின்று உணாததுவதோர் கடவுளை இல்லாதவன், (ஈ)
கருத்துரையும். ன

ஆன வறிவா யகலா னடியவர்க்கு
வானாடா காண தமன்.

(க-ரை.) இறைவன், தேவர்களாலும் காண்டற்கரிய மேலோனாயினும் அடியார உள்ளக் கமலத்தைவிட்டு நீங்காத ஞானசொருபி. (ஏ)

எங்கு மெவையு மெரியுறுகீர் போலேகக
தங்குமவன் றுளே தனி.

(க-ரை.) இறைவன், சடசிததுக்களில் நீரிடை
நின்ற தழலபோல இரண்டறக்கலந்து நிற்பினும்
அப்பதங்களில் தங்காது நீகி யேகனாய்நிற்பன.()
நலமில் எண்ணுர்க்கு நண்ணினாக்கு நல்
லன், சலமில்ன போசங் கரன்.

(க-ரை.) இறைவன், தன்னை யடைந்தவருக்கு
நன்மைச்செய்தலும், அடையாதவருக்கு அது செய்
யாதிருத்தலும் உடையனாயினும், விருப்புவெறுப்பி
ன்றிச் சகல ஆன்மாக்களுக்கும் சுகததைச் செய்ப
வனாகையால் *சங்கரன் எனனும் பெயருடையன்.
உன்னுமுள தைய மிலதுணாவா யோவா
து, மன்னுபவந் தீர்க்கு மருநது.

(க-ரை.) இறைவன், ஞானமயமாய்ப் பிரிப்பின்
றி நின்று அனாதியே தொடர்ந்துவரும் பிறவிப்பி
னியை அறுத்தற்கு ஓர்மருந்தாரும் தன்மையினை
யுடையன், அதற்குச் சந்தேகமில்லை. (க0)

* சம்=சுகம. கரன்=செய்பவன்.

ச திருவருட்பயன்மூலமும்

உ-வ து. ப சி நீ லை.

அஃதாவது - பலவாடிய ஆன்மாக்களது தன்மை
யாம்.

பிறந்தநான் மேலும் பிறக்குநான் போலும்
துறத்தோர் துறப்போர் தொகை.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், இதுகாறும் தோன்றிய
காலத்தினது அளவும், இனித்தோற்றும் காலத்தி
னது அளவும், இதுகாறும் மோட்சத்தை யடைந்
தாரது தொகையும், இனியடைதற்குரியாரது தொ

கையும், தம்மிலொக்கும்; எனவே அளவில்லை. (க)
திரிமலத்தா ரொன்றதனிற் சென்றார்கள
ன்றி, யொருமலத்தா ராயு முளர்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், ஆணவம் - காமியம் - மா
யை - என்னும் மும்மலமுடைய சகலராயும், ஆண
வம் காமியம் என்னும் இருமலமுடைய பிரணயா
கலராயும், ஆணவமென்னும் ஒருமலமுடைய விஞ்
ஞானகலராயும் இருப்பர். (உ)

மூன்றுதிறத் துள்ளாரு முலமலத் துள்ளா
ர்க, டோன்றலர்தொத் துள்ளார் துணை.

(க-ரை.) அம்மூவித ஆன்மாக்களும் முலமல
மாகிய ஆணவத்தால் பிணிக்கப்பட்டவர்களே. அவ
ருள் மாயையைத் துணையாகவுடைய சகலர், தாம்
கருத்துரையும். (ஊ)

கட்டுற்றவர் என்னும் தன்மை தமக்குத் தெரிதவி
லர். எனவே மற்றிருவருக்குத் தெரியும். (க)

கண்டவற்றை நாளுங் களவிற் கலங்கியிடுந்
திண்டிறலுக் கென்னே செயல.

(க-ரை.) சகலாவத்தையில் தாம் கண்டறிந்த
பொருள்களைச் சொற்பனுவததையில் திரிவுபடக்
காணும் அற்ப வலியினையுடைய ஆன்மாக்களுக்குச்
சதந்தரச்செயல் ஏது? (ச)

பொறியின்றி யொன்றும் புணராத புந்திக்
கறிவென்ற போதன் றற.

(க-ரை.) செவி முதலிய கருவிகள் கூடாமல்
ஒருவீடயததையும் அறியமாட்டாத வுணாவினை
யுடைய ஆனமாவுக்கு நூல்வல்லோன, அறிவுடை
யன், எனறிட்டபோ மிகவும் நனறு. (ஊ)

ஒளியு மிருளு முலகு மலர்கட்
டெளிவி லெனிலென செய.

(க-ரை.) சூரியன் - சந்திரன் - அகிணி என்னும்
கடர்களும், அந்தகாரமும், உலகமும், கண்ணினிட
த்து ஒளியில்லையாயின என்ன பயனைச்செய்யும்?
எனவே விளக்க விளங்கும் கண்போல, ஆன்மாக்கள்

உணர்ந்த உணரும் உணர்வினையுடையர். (க)
சத்தசத்தைச் சாரா தசத்தறியா தங்குணி
வை, யுய்த்தல் சதசத்தா முயிர்.

க திருவருட்பயன்மூலமும்

(கரை.) சத்தாகிய இறைவனுக்கு, அசத்தாகிய
சடப்பொருள்களைச்சுட்டி அறியவேண்டுவதில்லை.
அசத்தாகிய தத்துவங்களுக்கு அறியும் அறிவில்லை.
ஆகையால் அவ்விரண்டு தனமையையும் பகுத்தறி
யும் ஆன்மாக்கள், சததும் அசத்தும் அன்றிச சத
சத்தாதல் வேண்டி. (எ)

இருளி விருளாகி யெல்லிடத்தி லெல்லாம
பொருள்க ளிலதோ புவி.

(க-ரை.) இருளில் மறைந்தும் ஒளியில் விளங்
கியும் நிற்கும் பொருள்களையுடையது உலகம். என
வே கண்ணும், படிசூழும், ஆகாசமும்போல ஆன்மா
அதுவதுவாய் நின்று அறிவன். (அ)

ஊமன்கண்போல வொளியு மிகவிருளே
வாமன்கண் காணு தவை.

(க-ரை.) கோட்டானுடைய கண்ணுக்குச் சூரி
யப்பிரகாசம தோன்றாது, அதுபோல ஆன்மாக்க
ளுக்குச் சிவஞானம் தோன்றாது. (க)

அன்றளவு மாற்றுமுயி ராதோ வருடெரிவ
தென்றளவொன் றிலலா விடர்.

(க-ரை.) அனாதியாய் ஐனன மரணமாகிய தன்
பத்தை அனுபவிகின்ற ஆன்மாக்கள் திருவருளைக்
கண்டு, தம்மிடம்பைநீர்த்து, பேரின்பத்தையெய்து
நாள் எதனாளோ!! (க)

கருத்துரையும.

எ

௩ - வது. பாசநிலை, (இருண்மலநிலை.)

அஃதாவது - அறியாமையே வடிவாகிய ஆணவ
மலத்தினது தனமையாம்.

துன்றும் பவத்துயரு மின்புந் துணைப்பொருளு, மினறெனப தெவ்வாறு மில.

(க-ரை.) பிறவித்துண்பமும், வீட்டின்பமும், இவற்றைக்கூட்டி முடிக்கும் காரணங்களும், இல்லையென்று அறுதியிட்டுக்கூறுதல், காண்டல் முதலிய அளவைகளானும் இல்லை. (க)

இருளான தன்றி யிலதெவையு மேகப்பொருளாகி நிற்கும் பொருள்.

(க-ரை.) இருள், எல்லாப் பதார்த்தங்களையும் மறைத்து நிற்பதுபோல, ஆணவம், பிறப்பு - இறப்பு வீட்டுநெறி - முதலிய வற்றைப் பகுத்தறியாதபடி மறைத்து நிற்கும். (உ)

ஒருபொருளுங் காட்டா திருளுருவங் காட்டு, மிருபொருளுங் காட்டா தீது.

(க-ரை.) இருள், வேறொருபொருளையும் காட்டாமல் தன்னையே காட்டிநிற்கும். ஆணவம், ஞானததையும் காட்டாது, தன்னையும் காட்டாது, மறைத்து நிற்கும். எனவே இருளினும் ஆணவம் மிகக்கொடிது. (உ)

அன்றளவி யுள்ளொளியோ டாவி யிடையடங்கி, யின்றளவு நின்ற திருள்.

அ திருவருட்பயன்மூலமும்

(க-ரை.) ஆணவம், அகவிளக்காகிய ஞானத்தினோடே அனாதியே கலந்துகொண்டு அந்த ஞானத்தினமேற்படராது, உயிரளவிலே அமைவுற்று இதகாறும் நீங்காது நின்றது. (ச)

பலரைபுணர் துமிருட்பாவைக்குண்டென்றுங், கணவற்குந் தோன்றாத கற்பு.

(க-ரை.) ஆணவம், ஆன்மாக்களை இடையறாது கலந்துநின்றும், தன்னை அவவான்மாக்களுக்குக் காட்டாத தன்மையை உடையது. (ரு)

பன்மொழிக லென்னுணரும் பான்மை தெரியாத, தன்மையிரு ளாராத தது.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு, அறிய வேண்டும் பொருள்களை அறியாது நிற்கும் இயல்பைக்கொடுத்தது ஆணவமே. (சு)

இருளின்தேற்ற னுன்பே னுயிரியல்பேற்போக்கும, பொருளுண்டே லொன்றாகப்போம்.

(க-ரை.) ஆணவம், இல்லையாயின் பிறவித்துன்பத்துக்கு ஏது இல்லை; அஃது ஆனமாவின் சுபாவமாயின் நீங்கமாட்டாது; நீக்கும் சிவஞானமுண்டாயின் ஆணவமும் ஆன்மாவும் ஒருசேரக் கெடும் எனவே ஆணவம் உண்டு. (எ)

ஆசா தியேலணைவ காரணமென் முத்தி நிலை, பேசா தகவும் பிணி.

(க-ரை.) ஆணவம் இடையே வந்ததாயின், அஃது ஓர் காரணமில்லாமல் வந்து பொருந்தியது கருததுரையும். கூ

என்னை? அஃது முத்தியினும் வந்து பொருந்தாமல் லவா? எனவே ஆணவம் அஹதி. (அ)

ஒன்றுமிகினு மொளிகவரா தே லுள்ள மென்று மகலா திருள்.

(க-ரை.) இருளை, விளக்கொளி கவரும் தன்மை போல, உயிர்களுக்கு மாயாகாரியங்களைக் கவரும் தன்மையிருத்தலால், ஆணவம் நீங்கி முத்தியடைதற்கு ஏது உண்டு. (கூ)

விடிவா மளவும் விளக்களைய மாயை வடிவாதி கன்மத் துவந்து.

(க-ரை.) சிவஞானம உண்டாய் அதனால் ஆணவம் நீங்குமளவும், மாயையினிடமாகத் தனுக்ரண புவனபோகங்கள் உயிர்களின் புண்ணியபாவங்களுக்கிடாகத்தோன்றி, அறியாமையைச் சிறிது நீக்கி, விடய இன்பங்களைக்காட்டும். (கௌ)

ச - வது அநுளதுநிலை.

அஃதாவது - கருணை உருவாகிய ஞானத்தின்

அருளிற் பெரிய தகிலத்து வேண்டும்
பொருளிற் றலையிலது போல்.

(க-ரை.) உலகில் ஒருவனுக்கு விரும்பிய பொருளின் மேலாய பொருள் இல்லாதவாறுபோல, அருளின்மிக்க பொருள் இல்லை. (க)

க0 திருவருட்பயனமுலமும

பெருக்கதுகர்வினை பேரொளியா யெங்கு
மருகக நெனநிறகு மருள்.

(க-ரை.) உலககாரியததிற்குக் காரணமாயிருக்கின்ற சூரியனைப்போல, ஆன்மாக்களின சக துக்கதுகர்ச்சிக்குக் காரணமாயிருப்பது அருள். (உ)

ஊனநியாதொன்று முயிரநியா தொன்று
மவை, தானநியாதாரநிவா தான.

(க-ரை.) உடலுக்கு அறிவில்லை, உயிராதானே ஒன்றை அறியமாட்டாது, ஆதலால் அருளையினறி அறிவினைப் பெறுவா யா? (ங)

பாலாழிமீனாளுமபான்மைத்தருநுயிர்கள்
மாலாழியாளுமறித்து.

(க-ரை.) அருளின்கண்பட்ட ஆன்மாக்கள் பேரின்பத்தை துகராது மாயாபோகததன் அழுந்த்தன்மை, பாற்கடலினகண் லைசிய மீனகள் பால்துகராது சிறிய பிராணிகளைத் தேடியுணனும் முறைமைத்து. (ச)

அணுகு துணையநியா வாரற்றேளி லைந்து
முணாவை யுணரா வுயிர்.

(க-ரை.) இந்நிரியங்கள், ஆன்மாவினால் காரியப்படும்போதே தாம் ஆன்மாவினால் காரியப்படுகிறோமென்று அறியாத தன்மைபோல, ஆன்மாக்கள், அருளினால் காரியப்படும்போதே தாம் அருளினால் காரியப்படுகிறோம் என்று அறியாத தன்மையை யுடையன. (ரு)

தரையை யறியாது தாமேதிரிவார்

புரையை யுணரா புலி.

(க-ரை.) பூமி ஆதாரமாக நடக்கும்போதே அதை மறந்து தமக்குத்தாமே ஆதாரமாகப் போக்குவரவு செய்வாபோல, ஆன்மாக்கள், அருளினாலே தொழிற்படச்சேயே அதைத் தமக்கு ஆதாரமென்று அறியாததன்மையை யுடையன, (க)

மலைகெடுத்தோர் மண்கெடுத்தோர் வான்
கெடுத்தோர் ஞானம், தலைகெடுத்தோர் த
[ற்கேடர்தரம்.

(க-ரை.) அருள் வியாபகத்திலிருந்தும் ஆன்மாக்கள் அருளையறியாததன்மை, மலை - நிலம் - ஆகாயம் இவற்றிலிருந்துகொண்டே இவற்றைத் தேடி பவர் தன்மையை யொக்கும். (க)

ளாம், கள்ளத் திறைவர் கடன்.

(க-ரை.) ஆன்மாக்கள், அருளோடு கலந்திருக்கும் அதன்பயனை நுகராததன்மை, வெள்ளத்தில் நின்றும் தாகத்துக்குவருந்தி, சூரியவெளிச்சத்திலிருந்தும் மயங்கி, நின்றவர் தன்மையை யொக்கும்.)

பரப்பமைந்தகேண்மினிது பாற்கலன்மேற்பூணூ, கரப்பருந்த நரடுங் கடன்.

(க-ரை.) சஞ்சலமற்ற மனதுடன் அருளின் தன்மையை விசாரித்தறிதல்வேண்டும். இல்லாவி

உள்

கஉ திருவருட்பயன்மூலமும

டில் உறியின்கண் பாற்குடத்தின்மேல் இருந்த பூனை அதிலுள்ள பாலுக்குடியாது, சுவரில் ஓடுகின்ற கரப்பினைப்பற்றி யுண்ணத்தாவி, பாற்குடத்தையுடைத்து பாலையும், கரப்பினையும், இழந்ததன

மையை யொக்கும். (க)

இற்றவரையிசைந்து மேதும்பழக்கமில்லா
வெற்றுயிராக்குவிடு மிகை.

(க-ரை.) அனாதியாய் அருளோடு இரண்டரக்
கலந்திருந்தும் அதில் தோயாத ஆன்மாக்களுக்கு
விடு விட்டாது. (க0)

௫ - வநு அநுநுநிலை.

அஃதாவது - ஞானவழவாகிய குரவனது தன்
மையாம்.

அறியாமையுணர்ந்த றளித்ததே காணு
ந், குறியாகி நீங்காத கோ.

(க-ரை.) தோன்றாத்துணையாய் உள்நின்று நட
த்தினை அருளே, காணப்படும் குருவழவாய் வந்தது.
அகத்துறுநோய்க் குள்ளின ரன்றி யதனை
ச், சகத்தவருங் காணபாரோ தான்.

(க-ரை.) ஒருவனுக்கு அந்தரங்கமான இடத்
தில்வந்த வியாதியை அவனுக்கு அந்தரங்கமான
கருத்துரையும். கக.

பேர் அறிவதன்றி அயலார் அறியா. எனவே ஆன்
மாவின் ஆணவப்பிணியை அறிந்தவன் அரனே.

அருளாவகையா லருள்புரிய வந்த
பொருளா ரறிவார்புவி.

(க-ரை.) குருவழவை உலகத்தவர் அருள்வழ
வாய் அறியா. எனவே தம்மைப்போல நினைப்
பா. (ங)

பொய்யிருண்ட சிந்தைப் பொறியிலார்
போதமா, மெய்யிரண்டுங் காணார் மிக.

(க-ரை.) உலகவாழ்க்கையினையும், மறைந்த வு
ணர்வினையுமுடையார், அருளையும் அருளானாகிய
தேசிகவழவையும் சிறிதும் அறியமாட்டார். (ச)

பார்வையென மாக்களைப் பற்றிப் பிடித்த
தற்காம, போர்வையெனக் காணார் புவி.

(க-ரை.) மாணிக்காட்டி மான்பிடிப்பதுபோல,
மனிதரைத் தன்வயப்படுத்த அருளே மாண்டிச்
சட்டை சாத்திவந்ததென உலகத்தவர் அறியார், (1)

எமக்கெ னெவனுக் கெவைதெரியு மவ்வத்
தமக்கவனை வேண்டத் தவிர்.

(க-ரை.) எந்த நூற்பொருளும் குரவனியின்றி
உணரப்படமாட்டாது. (க)

விடநகுல மேவினுமெய்ப் பாவகனின்-மீ
னும், கடனிவிருள் போவதெவன் கண்.

கச திருவருட்பயன்மூலமும்

(க-ரை.) கீரிதானேவந்து தீண்டினும் நீங்காத
விஷம், கீரிவடிவினைப் பாவிப்பானெருவனால் நீங்
குமாறுபோல, அருள் அனாதியே உயிரோடு கலந்
திருந்தும் நீங்காதபாசம், குரவன் அருள்நோக்கால்
நீங்கும். (எ)

அகலத் தருமருளை யாக்கும் வினைநீக்குஞ்
சகலர்க்கு வாதருளுந் தான்.

(க-ரை.) விஞ்ஞானகலருக்கும் பிரளயாகலருக்
கும் கிராதாரமாய் நின்றனுக்கிரகிக்கும் அருள், சக
லருக்கு குரவனை ஆதாரமாய்.

ஆரறிவா ரெல்ல மகன்ற நெடி

பேரறிவான் வாராத பின்.

(க-ரை.) ஞானவடிவாகிய அருளே குருவுருக்
கொண்டு வாராக்கீல் வீட்டுநெறியினை அறிய வல்
வவர் ஒருவருமில்லை. (க)

ஞான மிவனொழிய நண்ணியிடுநற்கலந்
பாணு வெழியப் படின.

(க-ரை.) சூரியனையின்றிச் சூரியகாந்தக்கல்லில்
நெருப்பு தோன்றுமாயின், அருளுருவாகிய குரவ
னையின்றி ஆன்மாவுக்கு ஞானமுண்டாகும். என
வே இரண்டிமில்லை. (க0)

சு - வது அறியுநெறி.

அஃதாவது - உண்மைப்பொருளை யுணர்வுமுறை
ஆயயாம்.

கருத்துரையும்.

கடு

நீடு மிருவினைக னேராக நேராதல்
கூடுமிறைசத்தி கொளல்.

(சு-ரை.) புண்ணியபாவங்கள் இரண்டும் தம்
மில் ஒப்பாகவரும் பருவத்தில் இறைவனது சத்தி
பதியும். (க)

ஏக னனேக னிருள்கரும மாயையிரண
டாகவிவை யானா தியில்.

(சு-ரை.) கடவுள், ஆன்மாக்கள், ஆணவம், கன்
மம், சுத்தமாயை, அசுத்தமாயை, ஆகிய ஆறும்
அனாதி. (உ)

செய்வானுஞ் செய்வினையுஞ் சேர்பயனுஞ்
சேர்ப்பவனு, முய்வா னுளனென் றுணர்.

(சு-ரை.) புருடன், அவனாற்செய்யப்படும் வினை
கள், அவற்றின பயனாகிய இன்பதன்பங்கள், அவ
ற்றைக்கூட்டிப் புசிப்பிக்கும் சுத்தா, ஆகிய இக்ரா
ன்கும், ஆன்மா கதியடைதற்பொருட்டேயாம். (ஃ)

ஊனுயிரால் வாழு மொருமைத்தே யூனொ
டுயிரா, தானுணாவோ டொன்றாந் தாம்.

(சு-ரை.) உடம்பு, உயிரோடுகூடி ஒன்றுபட்டிரு
க்கும் தன்மையையுடையது, அதபோல உயிர்
அறிவோடுகூடி ஒன்றுபட்டிருக்கும் தன்மையை
உடையது. (ஃ)

தன்னிறமும் பன்னிறமும் தானாங்கற் றன்
மைதரும், பொன்னிறம்போள் மன்னிற

[மிப்பூ

(க-ரை.) படிசத்தின் பிரகாசத்தையும், பஞ்ச வன்னங்களின் நிறத்தையும், விளக்குதற்குச் சூரியப்பிரகாசம் காரணமாயிருப்பதுபோல, சித்தின் அறிவிற்கும், ஜடத்தின் பிரேரகத்திற்கும், கத்தாவின் ஞானசத்தி காரணமாம். (டு)

கண்டொல்லை காணுநெறி கண்ணுயிர் நாய்ப்பொணுளி, யுண்டிலலை யலலா தொளி.

(க-ரை.) கண்ணுள் ஒளியிருப்பதுபோல, ஆன்மாவில் ஞானவொளியுண்டு. எனவே ஞானம் முன்னிற்பின அலலது அறிதல் கூடாது. (சு)

புன்செயலி னோடும புலன்செயல்போ னி
ன்செயலை, மன்செயல தாக மதி.

(க-ரை.) தொழிலின்வழியே இத்திரியங்கள் செல்வதுபோல, கிரியாசத்தியின்வழியே ஆன்மாவின் செயல் நடக்கின்றது. -(எ)

ஓரா தே யொன்றையுமுற் றுன்னாதே நீம
ந்திப், பாராதே பாத்தனைப பா.

(க-ரை.) ஞானம் எவ்வண்ண மிருக்குமோவென்று நீயாக விசாரியாதே, நினையாதே, முனசென்று பாராதே, நீ அசைவினறி நிற்க ஞானம் தானே தோன்றும். (அ)

களியே மிகுபுல னுக்கருதி ஞான
வொளியே யொளியா வொளி.

(க-ரை.) ஞானத்தினால் வரும் மகிட்சியையே ஷிடயமாகக்கருதி, அந்த ஞானத்தின் ஒளியிலேயே கூடிநிப்பாயாக. (ஆ)

கொண்டபடி யேகொண்டிரு.

(க-ரை.) உனக்கு ஞானம் எப்படி வெளிப்பட்டதோ அப்படியே நீயும் நிலைத்திருப்பாயாக. (க0)

எ - வது உயிர்விளக்கம்.

அஃதாவது - ஆன்மசுத்தி பண்ணுவதாம்.

தூநிழலார் தற்காருஞ் சொல்லார தொரு
மிதுபோற், ஞானதுவாய் நிற்குந் தரம்.

(க-ரை.) வெய்யவில வருந்தினோன நிழலையடை
யுந்தன்மைபோல, உலக வெறுப்புவந்த உயிர் அரு
ளினை அடையும். (க)

தித்திக்கும பாறாணுங் கைக்குந் திருந்திடு
நாப, பித்தத்தின றுன்றவிரந்த பின்.

(க-ரை.) பித்தநோய் நீங்கியபின்னர் முன் கை
த்தபாலும் தித்திக்கும், அதுபோல மலவிருள்நீங்
கியபின்னர் முன் மறைந்து நின்ற மருளும் அருள்
வடிவாகி வெளிப்படும். (உ)

காண்பா னொளியிருளிற் காட்டிடவுந் தா
ன்கண்ட, வீண்பாவ மெந்நாள் வீழும்.

(க-ரை.) ஞானமானது தானே தன்னைக்காட்
டவும், அதனை நாடாது உயிர் தானே காண்பதா
கக் கண்டமையால் வரும் பயன் என்னை? (ஊ)

கடி திருவருட்பயன்மூலமும்

ஒளியு மிருகு மொருமைத்துப் பன்மை
தெளிவு தெளியார் செயல்.

(க-ரை.) ஒரு பொருளின்தன்மை, ஒளியிலும்-
இருளிலும் - ஒருபடித்தேயாயினும், அது ஒளியில்
விளங்கியும் இருளில் மழுங்கியும் நிறம்போல,
உயிர் அருளில் தெளிந்து நிறறலும் மருளில் மரு
ண்டு நிறறலுமே பேதம். (ச)

கிடைக்கத் தருமேநற்கேண்மையார்க் கல்
லா, வெடுத்துச் சுமப்பானே யின்று.

(க-ரை.) அருள்நாட்டமுடையார்மேல் சுமத்தப்
படும் சுமையானது, மற்றொருவனால் சுமக்கப்படும்.
எனவே அவர்களை வினைதொடராது. (இ)

வஞ்ச முடனொருவன் வைத்த நிதிகவரத்
துஞ்சினையோ போயினையோ சொல்.

(க-ரை.) ஒருவன் விழித்திருக்க அவன் பொரு
ளை மற்றொருவன் கவர்தல் கூடாதவாறுபோல, ஞா
னத்தைவஞ்சித்து நேயத்தை யடைதல்கூடாது. (ஈ)

தனக்கு நிழலின்றா மொளிகவருந் தம்ப
மெனக்கவர நில்லா திருள்.

(க-ரை.) படிசும், தன்னிறம்தோன்றாதபடி சூரி
யிரணத்தினால் கவரப்படுதல்போல, ஆன்மாதற்
போதம் ஜீவியாதபடி அருளினால் கவரப்படுவன்,
உற்றதைதரும் பொற்கையுடையவர்போ
லுண்மைப்பி, னிற்க வருளார் நிலை.

கருத்துரையும்.

கக

(க-ரை.) வேண்டியதொருபொருளைக்காண விள
க்கைக் கையிற்பிடித்திருப்பதுபோல, நேயத்தைக்

காண அருளை முன்னிட்டி நிற்றல் அருளோடு
கூடிநிற்கு நிலையாம். (அ)

ஐம்புலனாற் றுன்கண் டகன்ற லதுவொ
ழிய, வைம்புலனாற் தாமா ரதற்கு.

(க-ரை.) ஆனமா ஒருவிஷயத்தையே பஞ்சேந்
திரியங்களைக்கொண்டு அறியவேண்டியதாயிருக்க,
நேயத்தை அறிய ஆன்மா ஆர்? ஐம்புலன் ஆர்?
எனவே, அருள்காட்ட ஆன்மா நேயத்தை அறி
யும். (க)

தாமே தருமவரைத் தம்வலியி னாற்கருத
லாமே யிவனா ரதற்கு.

(க-ரை.) ஒருவன் தயவினால் கொடுக்கத்தக்க
பொருளை வலியினால் கொள்ளத்தக்கதாக நினைத்
தல் முறைமையே, அதபோல அருளால் பெறத்
தக்க நேயத்தை அடைதற்கு ஆன்மா ஆர்? (க)

அ-வது இன்புறுநிலை.

அஃதாவது - ஆன்மலாபமடையுமுறைமையாம்.

இன்புறுவார் துன்புறுவார் நிருளி னெழுந்
கடரின், பின்புறுவார் முன்புறுவார் பின்.

(க-ரை.) விளக்கை - முன்னிட்டிச் செல்வோர்
வெளிச்சத்தையும், பின்னிட்டிச்செல்வோர் இருட்

20 திருவருட்பயன்மூலமும்

டையும், அடைவதுபோல, அருளை - முன்னிட்டிச்
செல்வோர் இன்பத்தையும், பின்னிட்டிச் செல்
வோர் துன்பத்தையும், அடைவா. (க)

இருவ மடந்தையருக் கென்பயனின் புண்
டா, மொருவ னொருததி யுறின்.

(க-ரை.) பெண்ணுக்குப் புருஷனானது இன்
பமுண்டாகாதவாறுபோல, உயிர்க்கு அருள்வடிவா

கிய நேயம் வெளிப்பட்டாலன்றி யின்பமுண்டா
காது. (உ)

இன்பதனை யெய்துவார்க் கீயு மவாக்குருப
மின்பகன மாதலின லில.

(க-ரை.) ஆன்மாக்களுக்கு மலரீக்கத்தில் இன்
பத்தினவழங்கும் மலரகிதராகிய கடவுளுக்கு ஆந
ந்தமே வழுவாகலான் அவா தன்னைதான் துகர்
வதில்லை. (ங.)

தாடலைபோற் கூடியவை தானிகழா வேற்
றின்பக், கூடலை யேகமெனக் கொள்.

(க-ரை.) தான் - தலை - யென்னும் சொற்கள் இர
ண்டும் சாநியால் தாடலை யென ஒன்றாய்நின்றற்
போல, ஆன்மா ஞானத்தினால் நேயத்தழுந்தி யொ
ன்றுபட்டிருக்கும், தான் - தலையென்றது ஆன்மா
வின் இழிவும் இறைவன் உயர்வும் காட்டவந்த
வுவமை. (ச)

ஒன்றாலு மொன்ற திரண்டாலு மோசை
யெழா, தென்றாலு மோரிரண்டு மில,

கருத்துரையும்.

உக

(க-ரை.) இறைவனும் ஆன்மாவும் ஒன்றென்
றால் பிணைர் பொருந்தவேணவெதில்லை, இரண்
டென்றால் தம்முள்தாககிய ஒலி எழுதலைச்செய்
யாது, ஆதலால் ஒன்றும் அல்ல, இரண்டாவதும்
இல்லை, எனவே தமயில் கலப்பினால் அநர்நியமா
கிய அத்துவிதமாம். (டு)

உற்றாரும் பெற்றாரு ரோவா துரையொழி
யப, பற்றாரு மற்றா பவம்.

(க-ரை.) முததியடைந்தவரும், நிஷ்டைகூடின
வரும், மெய்ப்பொருளைவிட்டு நீங்காதவர். வாக்கிரக்
கும்படி அதனைப்பற்றி நிலலாதவா பதமுத்திகளை
அடைபவா. (சு)

பேயொன்றுத் தன்மை பிறக்கு மளவுமே
நீயொன்றுஞ் செய்யாம னில்.

(க-ரை.) பேய்பிடி யுண்டவர் செயலெல்லாம்
பேயின்செயலாமாறுபோல, உன் செயலனைத்தும்
இறைவன செயலாமளவும், நீயென வொன்றும்
செய்யாதிருப்பாயாக, (எ)

ஒன்பொருட்க ணுற்ற ருறுபயனே யல்
லாது, கணபடுப் போர கைப்பொருள்போ
[ற் காண்.

(க-ரை.) மெய்ப்பொருளினைப் பற்றினவர்க்கு
அதனால் எய்தும் பேரின்பமன்றி, மற்றுளதொழில்
கள் யாவும் உறங்குவோன்கையில் பண்டம்போல
தானே நீங்கும். (அ)

உஉ திருவருட்பயன்மூலமும்

மூன்றாய தன்மை யவர்தம்மின் மிகமுயங்
கித், தோன்றாத வின்பமதன் சொல்.

(க-ரை.) ஞாதுந ஞான ஞேயங்கள் தம்மிற்கு
டிய கலப்பினால் தோன்றும் பேரின்பம் சொல்ல
முடியாது. (க)

இன்பி வினிதென்ற வின்புண்டே வின்புண்
டா, மன்பு நிலையே யது.

(க ரை.) இன்பங்களிலெல்லாம் இனிமையான
இன்பம் பேரின்பம், அது அன்பை நிலையாகவு
டையதாகலான், ஒருவனுக்கு அன்புண்டானபோ
தே அப்பேரின்பம் உண்டாம். (க0)

கூ - வநு

அஃதாவது - ஐவகைப்பட்ட திருவெழுத்தாய
அருளினது முறைமையாம்.

அருணா லு மாரணமு மல்லாது மைத்தின்
பொருணா றெரியப் புகும்.

(க-ரை.) வேதம் - ஆகமம் - புராணம் ஆகிய இ
வைகளெல்லாம் பஞ்சாட்சரத்தின் பொருளாகிய

பதி பசு பாசங்களைச் சொல்லும் நூல்களே. (க)
இறைசத்தி பாச மெழின்மாயை யாவி
புறநிற்கு மோங்காரத் துள்.

கருத்துரையும்.

உக.

(க-ரை.) கத்தா - அருள் - ஆணவம் - திரோ
தம் - ஆன்மா - ஆகிய ஐந்தும் ஐந்தெழுத்தோரெ
ழுத்தாகிய பிரணவதகினுள்ளே அமைந்துநிற்கும்.

ஊன நடன மொருபா லொருபாலா

ஞானநடன தானடுவே நாடு.

(க-ரை.) ஆணவமும், திரோதமும், ஒருபக்கலா
கவும், அருளும், கத்தாவும் ஒருபக்கலாகவும், ஆன்
மா நடுவே நிற்பன. (க)

விரியமன மேவியவ்வை மீளவிடா சித்தம்
பெரியவினை தீரப் பெறும்.

(க-ரை.) ஆணவம ஆனமாவைத் திரும்பவிடா
து. திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கில் ஆனமா அரு
ள்தாரகமாய் கத்தாவை அடைவன். (ச)

மூலார திரோத மலமுதலாய் மாறுமோ
மேலாசு மீளா விழன்.

(க-ரை.) பஞ்சாட்சரத்தை நகாரம் முன்னதாக
உச்சரித்தால், திரோதமும், ஆணவமும், நீங்கமா
ட்டா. சிகாரம் முன்னதாக உச்சரிக்கில் அவை
நிற்கும். (ஊ)

ஆராதி யாதார மத்தோ வதுழிண்டு
பாராது மேலோதும் பற்று.

(க-ரை.) நகாரம் முன்னதாக வுச்சரிக்கும் வீரு
ப்பம், ஆதாரம் கத்தா என வறியாதருற்றம். அந்
தோ! (க)

சிவமுதலே யாமாறு சேருமேற் றீரும்
பவமிதுநீ யோதும் படி.

(க-ரை.) சிகாரம் முன்னதாக உச்சரித்தல் கூடு
மாயின், பிறவித்துன்பம் நீங்கும். (எ).

வாசி யருளியதை வாழ்விக்கு மற்றதுவே
யாசி லுருவமுமா மங்கு.

(க-ரை.) அவ்வாறு உச்சரிக்கில் அருள் ஆன்
மாவுக்குக் கத்தாவைக்காட்டிப் பேரினபத்திவிருத்
தும். (அ)

ஆசினவா நாப்ப`ணடையா தருளினால்
வாசியிடை நிற்கை வழக்கு.

(க-ரை.) திரோதமும் ஆணவமும் பொருந்தா
மல், ஆசாரியன் அணுகிரகத்தினால் ஆன்மா அரு
ளுக்கும் சிவத்துக்கும் நடுவேநிற்பது முறைமை.()

எல்லா வகையு மியம்பு மிவனகன்று
நில்லா வகையை நினைநது.

(க-ரை.) எல்லா நூல்களும் உரைக்கும் எவவ
கைப்பட்ட லுபாயங்களும், ஆன்மாக்களுக்கு, அரு
ளையும் சிவத்தையும் விட்டு நீங்காது நிற்கும் திறத்
தினை விளக்கும்பொருட்டேயாம். (க௦)

க௦ - வது அணைந்தோர் தன்மை.

அஃதாவது-நேயத்தழுந்திய முத்தான்மாக்களது
தன்மையாம்.

ஓங்குணர்வி னுள்ளொடுங்கி யுள்ளத்து ளி
ன்பொடுங்கத், தூங்குவர்மற் றேதுண்டு

[சொல்.

(க-ரை.) நேயத்தமுந்திய முத்தான்மாக்கள் ஞா
னத்தினுள்ளே தாமடங்கித் தம அறிவினுள்ளே
பேரின்பம் அடங்கும்படி ஆந்தரித்திரை செய்தி
ருப்பா. (க)

ஐதொழிலும் காரணங்க ளாந்தொழிலும்
போகநுகா, வெந்தொழிலு மேவாராயிக.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் முதல்வனது பஞ்ச
கிருத்தியத்தையும், பிரமாகிதேவரது முததொழி
லையும், சுவாக்காதிபோகத்தையும், விரும்பார். (உ)

எல்லா மறியு மறிவுறினு மீங்குவரொன்
றல்லா தறியா ரற.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் சர்வக்கியத்துவாதி
குணங்கள்வந்து பொருந்தினாலும் நேயம் ஒன்றை
யே கண்டிருப்பர். (ஈ)

புலனடக்கித் தம்முதற்கட் புக்குறுவர்
போதார், தலநடக்கு மாமை தக.

(க-ரை.) ஆரவாரங்கண்டபோது தலையை உள்
ளேவாங்கி அசைவறக்கிடக்கும் ஆமைபோல, முத்
தான்மாக்கள் ஓர் வீஷயம் எதிரிடுங்கால் அதன்
உக திருவருட்பயன்மூலமும்

மேல் செல்லும் உணர்வினைமாற்றி நேயத்துள் அ
முந்தியிருப்பர். (சு)

அவனையகன் றெங்கின்ற மாங்கவனா யெ
ங்கு, மிவனையொழிந னுணடாத லில.

(க-ரை.) உலகம இறைவினைவிட்டு நீங்காது.
அதுபோல இறைவன் முத்தான்மாக்களை விட்டு

நீ வகான்.

(இ)

உள்ளும் புறம்பு மொருதன்மைக் காட்சி
ருக, கெள்ளுந் திறமேது மில.

(க-ரை.) உள்ளும் புறமும் ஒருதன்மைத்தாய்
நிறகும் ஞானத்தினை அடைந்தோருக்கு, ஒன்றை
இகழ்ந்திரிம வண்ணம் எவ்வாற்றினும் இல்லை. (க)
உறுத்தொழிற்குத் தக்க பயனுலகந் தத்த
வறுத்தொழிற்கு வாய்மை பயன்.

(க-ரை.) உலகத்தவர் செய்தொழிலுக்குப் பிர
யோசனம் உலகவாழ்க்கை. முத்தான்மாக்கள் செ
யவினமைக்குப் பிரயோசனம் நேயத்தழுந்தல். (எ)

ஏன்ற வினையுடலோ டேகுமிடை யேறும்
வினை, தோன்றி லருளே கும்.

(க-ரை.) பிராரத்தம் தேகத்துடனேபோம், சஞ்
சிதம் திகைத்தினால்போம், ஆகாமியம் சிவஞானத்
தால் சடப்படு.

கருத்துரையும்.

உள

மும்மை தருவினைகண் மூளாவா மூதறிவா
ர்க், கம்மையு மிம்மையே யாம்.

(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் பின்படையவேண்
டய முத்தியை இப்போதே அனுபவிப்பதால், அவர்
ருக்கு மேற்குறித்த மூவிதவினையுஞ் சேரா. (க)
கள்ளத் தலைவா துயாகருந்தத் தங்கருளை
வெள்ளத் தலைவா மிக.

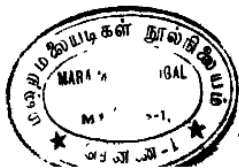
(க-ரை.) முத்தான்மாக்கள் உயிர்கள் இத்திரிபங்
ளின் வயத்ததாய்ப்படுந்துயரங்களை நினைத்து, கரு
ணயினால் தளர்வெய்துவா. (க)

திருவருட்பயன

மூலமும், கருததுரையும்.

முறநிறறு.

விஜயவரு வைகாசிம



அறிவிப்பு.

திருக்குறள், திருவருட்பயன்
ழலழம், கருத்துரையும்.

உலகத்தில் மாண்டதேகத்தை எடுத்ததனால் அடையவேண்டிய அறம், பொருள், இன்பம், வீடு என்னும் புருஷார்த்தம் காண்கலுள், முதல் மூன் னைப்பும் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயுடரீ திருத்தரன் வழியாய் வெளியிட்டனர்.

நான்காவது வீட்டு தெரிபைக் கடவுளுக்குடா த்தமாய் ஆன்மாக்களுக்கு விளக்குமுறைமைய கொற்றவன்குடி உமாபதி சிவாசாரிய அவாதிக்கள்,

மேற்படி திருக்குறளுக்கு நற்றிணையாகத் திருவரு
 ட்ப்பயனென்னும் சிந்தாந்த நூலைக் குறட்புரவினால்
 செய்தருளினார். இவ்விரண்டு நூல்களையும்கூட
 தற்கனுகவமாய் சிறுபாக்கெட்புத்தகமாத் திரு
 வள்ளுவநாயனார், உமாபதிசுவாசாரியர் திருவுருவப்
 படங்களுடன் ஆச்சிட்டு, ஒன்று சேர்த்து, அவ்
 கோபயிண்டு செல்வகுப்புதால், வேண்டியவர்கள்
 தேவையாகிய நேரத்தில், விட்டுக்கொள்ள
 பெற்றுகொள்ளலாம்.



சென்னை (க.)
 NATIONAL LIBRARY
 MADRAS
 சென்னை (முதலாம்)